Aventurile picante ale lui Björn si Melania, două dintre cele mai captivante personaje din seria *Cere-mi ce vrei!*

MEGAN MAXWELL

SURPRINDE-MĂ!

Acest roman este o ficțiune. Numele, personajele, organizațiile, locurile, evenimentele sau întâmplările sunt fie rodul imaginației autoarei, fie sunt folosite fictiv. Orice asemănare cu persoane sau evenimente reale este pur întâmplătoare.

Sorpréndeme
Megan Maxwell
Copyright © 2013 by Megan Maxwell
Ediție publicată pentru prima dată în limba spaniolă,
în 2013, în Spania, de Editorial Planeta S.A.
Toate drepturile rezervate.

Surprinde-mă!
Megan Maxwell
Copyright ©2021 Publishing Solutions
Pentru versiunea în limba română.
Toate drepturile rezervate

Este interzisă reproducerea integrală sau parțială a lucrării, sub orice formă,
fără permisiunea scrisă a editurii.

Editor: Hadrian Mateescu
Redactor: Manuela Pîrvulescu
Corectori: Cristiana Ciarec, Dorina Lipan
Tehnoredactori: Silvia Olteanu, Radu Nan
Credite foto copertă: Shutterstock

Publisol

Casa Presei Libere, Corp A3-A4, Etaj 1
Tel.: 021.336.36.33
E-mail: office@publisol.ro
Găsiți cărțile noastre pe www.publisol.ro

Descrierea CIP poate fi consultată
pe siteul Bibliotecii Naționale a României

ISBN: 978-606-9739-34-1

2021

Tipărit la ARTPRINT
Tel.: 021.336.36.33
E-mail: office@artprint.ro
www.artprint.ro

MEGAN MAXWELL

SURPRINDE-MĂ!

Traducere din limba spaniolă de Mirela Nica

Publisol

Acest roman este dedicat cu drag tuturor celor care,
după ce au citit trilogia „Cere-mi ce vrei"!
au văzut în Björn un tip
cu adevărat seducător (căci așa este)

Sunteți gata?
Sper să vă placă!

1

Înalt...
Brunet...
Ochi albaștri...
Sexi...
Simpatic...
Așa este Björn Hoffmann.

Să se bucure de o noapte de sex fierbinte la *Sensations,* pentru un bărbat ca el era cel mai ușor și mai distractiv lucru din lume.

Femeile, chiar și unii bărbați, înnebuneau atunci când își îndrepta privirea leonină asupra lor și le sugera să intre într-un separeu. Björn era excitant... foarte excitant.

De regulă, bărbații care intrau în acest local, sau în orice alt local în care se face schimb de parteneri, nu aveau dreptul de a alege. Ei erau cei aleși. Dar Björn nu funcționa așa. El alegea. El decidea. El selecta.

În noaptea aceea, după o săptămână de stres și de muncă, își conducea mașina sport elegantă, de culoare gri, către *Sensations*, în timp ce asculta albumul *Let's stay together* al lui Al Green, unul dintre cântăreții săi preferați.

I'm, I'm so in love with you
Whatever you want to do
is all right with me,
Cause you make me feel so brand new
And I want to spend my life with you.

Muzica, așa cum spunea buna sa prietenă, Judith, îmblânzește fiarele sălbatice și fredonatul muzicii *soul*, în timp ce conducea, îl relaxa și îl stimula pentru noaptea de sex după care tânjea.

Nu își chemase niciuna dintre cuceririle sale. Nu avea nevoie de așa ceva.

Voia doar sex, fără mese sau discuții. Îi plăceau femeile. Se simțea bine cu ele. Erau minunate și incitante. Așa că încerca să se înconjoare de cele care erau ca el. Care gândeau ca el. Care se comportau ca el. Care voiau sex. Doar sex.

Ajuns la *Sensations*, Björn își lăsă mașina într-o parcare din apropiere. La vederea lui, femeia de la pază zâmbește. Tipul acela fusese acolo de mai multe ori și, atunci când se uita la ea, se simțea specială.

Odată ieșit din parcare, Björn intră în local și, ajuns la bar, se întâlni cu mai mulți prieteni. Stă de vorbă cu ei, până observă un cuplu pe care îl cunoaște și se înțeleg din priviri. După câteva minute, împreună cu doi dintre prietenii săi, Carl și Hans, Björn se apropie de cuplu. George și Susan zâmbesc, atunci când îl văd. Se mai jucaseră împreună în trecut și, la scurt timp, cei cinci se îndreaptă spre unul dintre separeuri. Nu era necesar să-și vorbească. Știau ce doreau. Știau ce căutau. Se anunța o noapte păcătoasă și caldă.

După ce ajung în separeu, George se așază pe pat, în timp ce restul rămân în picioare.

Susan, o femeie cu siluetă frumoasă și cu părul lung, mătăsos, este pregătită să se bucure de sex cu acești bărbați și, urmărindu-i, își mușcă buzele, în așteptarea începerii jocului lor fierbinte. Sfârcurile îi sunt deja tari și vaginul lubrifiat. Tremură când se gândește la plăcerea ce va urma.

Björn zâmbește. Îi place să simtă excitarea femeilor. Așa că, după ce își așază paharul pe o măsuță, se apropie de ea și o întrebă la ureche:

– Ești gata, Susan?

– Da.

– Ești pregătită să ne jucăm cu tine? insistă el, trecându-și degetele peste sânii ei.

Ea consimte și respirația i se accelerează.

Fără a fi nevoie să o atingă, după felul în care aceasta reacționa, Björn știa deja că fluidele ei îi udau țesătura fină a lenjeriei intime. Niciodată în cei 32 de ani ai săi nu s-a întâmplat ca vreo femeie să respingă o abordare atât de directă și de personală. Le plăcea.

Le excita. Björn era atât de sexi, atât de viril, încât toate femeile, absolut toate, cădeau sub influența sa, mai ales atunci când îi priveau ochii albaștri.

Susanei îi plăcea să se joace cu diverși bărbați. Nu-i plăceau femeile. Apetitul ei sexual era de nestăvilit, iar soțului ei îi făcea plăcere să o vadă în această conjunctură. Era jocul lor. Erau regulile lor și abia așteptau să se lase în mrejele acestui joc bolnăvicios.

Susan se întoarce spre Björn. Privirea ei lascivă vorbește de la sine. Îl dorește. Își dorește ca el să o atingă. Moare de plăcere și se umezește, imaginându-și cum acei bărbați aveau să se joace cu ea.

Încet, începe să-și desfacă nasturii de la bluză, în timp ce respirația i se accelerează. După câteva secunde, îi vede sânii ridicați, sfârcurile tari și îi șoptește:

– Susan, îmi plac sânii tăi.

– Sunt pentru tine, se oferă ea.

Björn zâmbește. Se așază pe pat și îi face semn cu degetul ca să se apropie, în timp ce toți ceilalți privesc. Ea se supune și, odată ajunsă în fața lui, excitată, își îndreaptă unul dintre superbii ei sâni spre gura lui Björn, care îl acceptă cu plăcere. Timp de câteva minute, îl linge și îl suge până se face tare ca piatra. Ea zâmbește.

George, soțul Susanei, se ridică. Îi desface fermoarul de la fusta care îi cade la picioare. Imediat, desprinde cele două bretele aurii ce susțin lenjeria intimă tanga, iar aceasta cade și ea, dezvăluindu-i pubisul epilat și posteriorul rotund și apetisant.

– Interesant, șoptește Hans, apropiindu-se, pentru a-i da o palmă peste fund.

George, soțul, zâmbește. Jocul începe. Își desface nasturii de la pantaloni, pe care îi scoate, împreună cu chiloții. Se așază pe pat și, atingându-și penisul tare, își îndreptă privirea spre Carl și îi șoptește:

– Și eu vreau să mă joc.

Carl se apropie de el fără întârziere, iar George îi dă jos pantalonii și boxerii. În fața lui are o erecție spontană fierbinte și, fără să se gândească, i-o bagă în gură. O gustă. Îi place la nebunie, în timp ce Carl închide ochii și îi apasă fesele spre el, cu plăcere.

Susan, excitată în fața acestei scene, suspină, când Björn, din ce în ce mai languros, îi suge sfârcurile și Hans începe să o atingă pe spate.

Intensitatea momentului crește. Susan și George găsiseră ce căutaseră, în acel loc. Björn se bucură de toate delicatesele pe care ea i le oferă, fără rezerve. Dar când femeia încercă să-l dezbrace, el o oprește și îi șoptește:

– Voi face eu asta.

– Nu vrei să te ajut?

Björn dă din cap dezaprobator. Nu-i place să fie în mâinile nimănui. El decide când să-și scoată hainele sau când să le îmbrace. Acesta era jocul lui. Toți îl acceptaseră și Susan nu avea cum să-l refuze.

În timp ce Björn se dezbracă și își lasă hainele pe scaun, împăturite cu grijă, Hans o masturbează pe femeia care era deja umedă și dornică de penisul puternic și viril ce se arăta în fața ei.

Björn zâmbește. E conștient de magnetismul său. Stă gol pe pat și, fără ca să-și ia ochii de la Susan, străbate zona epilată, numită Muntele lui Venus, și îi spune:

– Vino mai aproape!

Ea se apropie și el o atinge. Își coboară mâna încet, până între picioarele ei, și simte că e umedă, foarte umedă. Hans, din spate, îi apasă sfârcurile, în timp ce ea își închide ochii, în semn de plăcere, iar soțul ei își vede în continuare de treabă cu felația.

Timp de câteva minute, Björn își trece degetele peste crăpătura umezită, până când ea își depărtează picioarele, pentru a-i permite accesul. El îngenunchează în fața ei, cu gura pe pubis. Îl mușcă. Iar când o simte vibrând de plăcere, îi desparte cu degetele buzele vaginului și pătrunde cu gura între picioarele ei. Susan respiră sacadat. Gura lui Björn e voluptuoasă, iar când el îi suge clitorisul cu încântare, ea nu mai poate decât să respire greu și să se bucure.

După câteva minute, Björn e mulțumit. Se ridică și, cuprinzând-o de talie, o trage puțin mai aproape de el.

Fără să vorbească, își introduce un deget în vaginul ei umed și, după câteva secunde, un alt deget.

– Îți place să mă joc cu tine așa?

Susan tremură și consimte. Își depărtează mai mult picioarele și se agață de umerii lui, lăsându-se masturbată cu putere de el, în timp ce Hans îi strânge fesele și îi șoptește cuvinte fierbinți și foarte... foarte îndrăznețe la ureche, cuvinte care pe ea o înnebunesc.

Un oftat de satisfacție îi lasă să înțeleagă că, prin felația făcută de George, Carl atinsese climaxul. Björn, care continua să o masturbeze cu degetele, se oprește dintr-odată și spune:

– Urcă-te pe pat și îngenunchează peste soțul tău.

Stimulată și dornică de sex, face întocmai cum îi cere acel Adonis. Odată ce ea se așază așa cum el și-a dorit, Björn se

urcă pe pat în spatele ei și, apropiindu-și gura de urechea ei, îi șoptește:

– Acum așază-te peste el și lasă-ți sânii să cadă peste fața lui.

Când Björn îl vede pe George luându-i în gură, îi spune încet:

– Vreau să-i zici soțului tău ce îți dorești ca să se întâmple și, apoi, cât de mult îți place să ți-o trag.

– Da, oftează ea, excitată.

– Desfă picioarele, Susan.

Nu era prima dată când se jucau acel joc.

După câteva clipe, în timp ce Björn o masturba, ea începe să-i spună soțului ei că vrea ca toți să i-o tragă. Își dorea mai multe penisuri pentru ea și să nu se oprească ore în șir. George, auzind-o, se masturbează puternic, sub corpul ei. Amândurora le place să se joace, iar Björn, apucându-și penisul tare, își pune prezervativul și pătrunde încet în ea, în timp ce Susan respiră sacadat.

– Așa... toată... toată...

Björn se oprește și, dându-i o palmă peste fund, îi ordonă:

– Nu-mi cere nimic. Spune-i soțului tău ce îți fac, ai înțeles?

Înflăcărată de vocea lui și de ceea ce el îi ceruse, îi șoptește:

– Björn mi-a depărtat picioarele și mi-o trage.

Cel menționat anterior a dat o lovitură care i-a adâncit atacul, iar ea, oftând, a adăugat:

– Și-a băgat tot penisul în mine, dragul meu. Îmi place. Mă simt plină... mai...

Mistuit de auzirea celor spuse de ea, soțul ei o cuprinde de talie și o așază pentru a o înfige și mai mult în Björn.

– Mai mult. Vreau să ți-o tragă mai mult, spune el, răspicat.

Auzindu-l, Björn zâmbește și se aruncă în ea, până când o penetrează complet.

– Așa, George? Așa vrei să i-o trag soției tale?

Susan geme. Lascivitatea și plăcerea bolnăvicioasă pe care le simțea în acel moment nu o lăsau să vorbească.

– Așa... trage-i-o așa! spune George, înnebunit de acel moment.

Björn zâmbește. Îi plăceau aceste jocuri și, cu o împunsătură puternică, îi șoptește, apucându-i părul, astfel încât ea să ridice capul:

– Când voi ieși din tine, va intra Carl și apoi Hans. Ultimul care te va lua va fi soțul tău și, atunci când va termina, ți-o voi trage din nou. Vrei asta, Susan?

– Da...da...

Genul acela de sex era dur, fierbinte, pervers, dezinhibat și tuturor le făcea plăcere. Mai ales lui Susan și lui George, ei fiind cei care ceruseră acest lucru. Björn își crește ritmul, în timp ce sânii ei se leagănă peste fața soțului ei, care se masturbează, ascultând tot felul de propuneri indecente de la Carl și de la Hans.

Încântare. Plăcere. Asta simțeau toți în acel moment.

Unul câte unul, bărbații o penetrează.

Unul câte unul, ea îi primește cu voluptate.

Unul câte unul, o posedă, așa cum ceruse, până când ajunge la extaz și, când soțul ei termină, Björn o ia de mână, o conduce la duș și, chiar acolo, după ce ea îi pune prezervativul cu gura, o penetrează din nou. Când se încheie acest nou atac, el o ia înapoi în pat și o întreabă:

– Cum crezi că se simte soțul tău?

Excitată, în pofida dușului pe care tocmai ce îl făcuse, se uită la George. Îi plăcea să fie pătruns de Carl în anus și îi făcea o felație lui Hans. Timp de câteva minute, gemete virile acaparează separeul.

Björn îi urmărește, împreună cu Susan. Acest tip de sex nu era ceea ce îi plăcea, îi plăceau femeile, dar se mulțumea să privească. Când cei trei au atins climaxul și s-au ridicat pentru a-și face duș, patul a rămas liber. Björn, excitat la vederea acestuia, desface un prezervativ și, odată ce și-l pune, îi spune, privind-o:

– Așază-te pe mine.

Ea îl cuprinde cu picioarele. Cu măiestrie, Björn o așază, în căutarea propriei satisfacții. Îi plăcea să preia conducerea și acum voia să se distreze. Ea oftează la penetrarea profundă și, atunci când credea că nu putea intra mai adânc, Björn începe să se miște circular. Ea țipă, iar când îl vede zâmbind, îi șoptește:

– Îmi place cum știi tu să mă faci a ta.

– Spune-mi, cât de mult îți place! îi ordonă Björn.

– Mult... mult... Oh, da! țipă ea, în timp ce el o penetrează din nou și din nou.

Cei trei bărbați ies de la duș și rămân în jurul patului. Björn, văzându-i, îi spune, pătrunzând-o din nou:

– Susan, spune-i soțului tău de ce îți place să ți-o trag.

– Mă umple. Este tare... foarte tare... nu te opri, țipă ea, deschizându-se mai mult, pentru el.

Iar Björn nu se oprește și continuă să se bucure de ceea ce îi place cel mai mult. Sexul.

Sexul fără angajament.

Sexul pentru plăcere.

Sexul fără dragoste.

Sexul fierbinte și pervers.

Excitat de țipetele soției sale, George nu mai poate suporta și cere să participe. Björn zâmbește. El o cuprinde pe Susan deasupra lui și, după câteva secunde, soțul ei își introduce penisul tare prin același loc prin care Björn o penetrează. Cei doi îi umplu vaginul, în timp ce ea geme de plăcere și respirația îi e din ce în ce mai excitată.

Susan țipă. Asta își dorește. Îi place să fie futută rău și mult. Își linge buzele de plăcere, în timp ce amândoi îi iau în stăpânire trupul și se desfată. Din nou și din nou se scufundă în ea, iar când Björn nu mai poate, ejaculează în ea.

Când amândoi au ieșit din ea, Björn s-a ridicat și s-a dus direct la duș, în timp ce Hans și Carl i-au luat locul, iar Susan a

fost pătrunsă din nou. Ea voia. Ea își dorea. Se dăruia de bună voie bărbaților, dornică să ofere și să primească plăcere.

Björn își închide ochii, în timp ce apa i se scurge pe trup. Sexul îl relaxează, îl captivează, dar o parte din viața lui e incompletă. Nu vrea să recunoască, dar o parte din el își dorește să aibă ceea ce au alți prieteni, precum Frida și Andrés sau Eric și Jud. O viață sexuală completă, cu un partener potrivit.

Problema era că, fiind foarte exigent, nu-i convenea orice femeie. La două minute după ce făceau cunoștință, toate începeau să saliveze după el, iar asta îl descumpănea. Trebuia să întâlnească o femeie care să-l surprindă. Să-l înnebunească! Dar nimeni, niciodată, nu îl surprinsese atât de mult, încât interesul său să rămână viu și după prima întâlnire. Avea prietene. Multe prietene. Dar niciuna specială.

Odată ce a oprit dușul, i-a privit pe ceilalți continuând dansul lor intim deasupra patului. Și-a atins penisul. Și l-a atins cu degetele până s-a ivit în el o nouă erecție. Sexul era incitant și ceea ce făceau ei îl excita. Când a văzut că orgasmul luase în stăpânire trupul lui Carl, și-a pus un prezervativ nou și, umezit, s-a întors în pat, a apucat-o pe femeie și a pătruns în anusul ei. Ea a țipat. Și, odată ce a penetrat-o, i-a cuprins cu forță șoldurile și a început să o miște după bunul plac, în timp ce ea ofta nebunește. Soțul, văzând acest lucru, s-a așezat imediat în fața ei și i-a introdus penisul în gură. Susan a lins, a supt și niciunul nu s-a oprit până când nu și-au simțit trupurile încordate, ca, în cele din urmă, să se lase purtate de plăcere.

După trei ore, Björn a ieșit singur din local. S-a dus la garajul unde își lăsase mașina și, după ce a salutat agenta de pază, care a roșit, văzându-l, a urcat în mașină și a plecat acasă, în timp ce muzica lui Al Green începea să se audă din nou. Trebuia să se odihnească.

2

Cerul era splendid.

Era una dintre acele zile în care îi plăcea să piloteze, în timp ce cânta piesa *I gotta feeling*, a trupei The Black Eyed Peas.

I gotta feeling that tonight's gonna be a good night That tonight's gonna be a good night

That tonight's gonna be a good, good night

Tonight's the night Let's live it up

I got my money Let's spend it up

Melanie se uită la ceas. Era 15:18. În treizeci și cinci de minute aveau să aterizeze la baza SUA de la Ramstein, din vestul Germaniei.

Câteva ambulanțe militare îi așteptau acolo, însărcinate să preia nord-americanii răniți de gloanțe sau explozivi, pe care îi transporta în avionul său.

Își atinge ochii. Era obosită, dar valul de adrenalină pe care-l oferea muzica o ținea trează. Zborul din Afganistan era epuizant pentru oricine și, în ultima fază a călătoriei, dorința de a ateriza crescuse. Reduse volumul muzicii, pentru a i se adresa lui Neill:

– Dă-mi apa.

Acesta își întoarse scaunul și Fraser, care era în spatele lui, îi întinde o sticlă. Melanie, Mel pentru prieteni, bea și îi mulțumește.

Mel, Neill și Fraser erau pilot, copilot și, respectiv, manager pentru transportul aerian de marfă al Air Force C-17 Globemaster, care se întorceau din Afganistan. Aduseseră provizii la unele baze operaționale din SUA și se întorceau cu niște soldați răniți, care urmau să fie tratați la spitalul militar nord-american Landstuhl.

– La ce oră vom pleca spre München? întreabă Neill.

Melanie zâmbește. Aștepta cu nerăbdare să-și vadă fiica, dar nu putea ajunge decât în următoarea zi. Atât pe ea, cât și pe Neill, îi aștepta la München ceea ce își doreau cel mai mult. Amândoi mureau de nerăbdare să ajungă la ceea ce numeau „cămin".

– La prima oră, răspunde ea.

– Nu pleca fără mine. Abia aștept să-mi văd familia.

Mel consimte, ridică din nou volumul muzicii și încep să cânte cu voce tare.

Când cântecul s-a încheiat și liniștea a pus stăpânire pe cabină, Fraser spune:

– Locotenent, amintește-ți că, de data asta, merg cu tine la München.

– Cineva special te așteaptă? întrebă tânăra, amuzată.

Fraser, auzind-o, șoptește:

– O frumoasă stewardesă cu picioare lungi și o gură scandaloasă.

Neill izbucnește în râs, iar Mel îl ia peste picior.

– Nemernicule!

Fraser se uită la ea și, amuzat, răspunde:

– Locotenent, omul nu trăiește numai cu pâine, iar eu nu sunt din piatră.

Mel râde. Ea nu era făcută din piatră, deși colegii ei așa credeau, și, uitându-se la Fraser, adaugă:

– De data aceasta nu îți pot oferi canapeaua de la mine de acasă. Mama mea este acolo.

– Nu îți face griji. Monica îmi oferă patul ei.

– Uau... iată un subiect! râde Neill.

Fraser zâmbește și, bătând palma cu el, zice:

– Dulce și ispititoare, așa este Monica, glumi el, provocând râsetele colegilor săi.

– Asta-i pasărea lui Robert? întreabă Fraser, arătând spre un avion. Cei trei s-au uitat la avionul care se îndepărta și locotenentul răspunde:

– Nu. A rămas să joace biliard și să bea câteva beri în după-amiaza asta. M-ar fi anunțat prin radio dacă ar fi plecat.

O liniște se lasă în cabina avionului, până când Mel întrebă:

– Ce se întâmplă cu muzica?

Amuzați, cei doi au zâmbit și, fără a fi nevoie să-și vorbească, Neill a schimbat CD-ul. A pornit muzica și vocea lui Bon Jovi a umplut cabina. De la primele acorduri ale piesei *It's my life* au început și cei trei să clatine din cap și să cânte tare, în timp ce își puneau ochelarii de soare. Acesta era un ritual. Ritualul lor. Întotdeauna aceeași melodie. Asta însemna că se întorc acasă. La ei acasă.

It's my life
It's now or never
I ain't gonna live forever
I just want to live while I'm alive

Melodia aceea și semnificația ei erau speciale pentru cei trei. O ascultau întotdeauna când plecau sau soseau dintr-o călătorie. Era începutul și sfârșitul a tot. Și, așa cum spunea Bon Jovi: „Nu voi trăi pentru totdeauna, vreau doar să trăiesc atât timp cât sunt în viață".

Viața... aceste cinci litere reprezentau totul pentru ei. Văzuseră prea multe lucruri neplăcute, prin natura muncii pe care o aveau.

Datorită muncii lor, învățaseră să fie supraviețuitori. Din pricina muncii lor, Mel l-a pierdut pe bărbatul pe care îl iubea.

În timp ce fredona, tânăra se concentra pe aterizare. A oprit puterea de alimentare și a ridicat botul avionului. Când treapta centrală a atins pista, Mel a extins frânele pneumatice la maximum și a activat treapta de aterizare, în timp ce avionul își reducea încet viteza. Odată ce a scăzut la 40 sau 50 km/h, a redus puterea motoarelor și avionul s-a oprit până când ea, preluând din nou comenzile, l-a condus către hangarul indicat de colegii ei de la sol.

Odată oprite motoarele, a deschis hayonul avionului și a început debarcarea. Ea, Neill și Fraser au rămas să completeze unele rapoarte. Când au terminat și a ieșit din cabină, a auzit:

– Locotenent Parker.

Ea s-a uitat și, după un salut militar oficial, a răspuns:

– Locotenent Smith.

Odată încheiat salutul, amândoi au zâmbit. Înaintea ei era Robert Smith, un bun prieten și, totodată, pilot al unui alt C-17.

– Cum a fost zborul, Mel?

– Normal... ca întotdeauna. Amândoi au râs și el a adăugat:

– De data aceasta nu mai putem bea câteva beri. Plec în Liban, de îndată ce pasărea mea este încărcată.

– Decolezi azi? Robert dădu din cap aprobator și spuse:

– Da. Teoretic, trebuia să plecăm mâine, dar au mare nevoie de provizii, așa că ne-au devansat cu o zi.

Amândoi au consimțit. Așa era viața lor și Mel, făcându-i cu ochiul, îl întrebă:

– Ce mai face Savannah?

Cu gândul la soția sa, bărbatul zâmbește și răspunde:

– Se bucură de transfer. Acum este în Fort Worth, amenajând casa. Sper să fiu alături de ea peste câteva luni. Apropo, trebuie să-i mulțumesc tatălui tău. Savannah mi-a spus că o ajută cu documentele.

Mel consimte.

– Tata te cunoaște, ești prietenul meu și el știe că prietenii mei trebuie ajutați.

Amândoi au râs și el a spus:

– Dă-i un mare sărut prințesei.

– Mama mea este aici, în Germania, cu ea.

Auzind-o, Robert înjură și apoi adaugă:

– La naiba, mi-ar fi plăcut să o văd pe Luján! Transmite-i salutări din partea mea și, mai ales, multe sărutări acelei păpuși pe nume Sami, slăbiciunea mea!

– Știu, râde Mel și, când vede că Garcia, copilotul lui Robert, se apropie, îi șoptește acestuia: Rămân pe altă dată berile alea, da?!

Bărbatul consimte și, după un zâmbet, salută din nou cu mâna și se îndepărtă.

Mel îl privește cum pleacă, amintindu-și de vremurile bune pe care le petrecuseră împreună. Revenind la realitate, se concentrează din nou pe verificarea păsării sale. Odată ce Mel și oamenii ei își termină treaba, ea luă niște documente de la Neill și spune:

– Voi merge și le voi livra maiorului Lodwud.

Fraser și Neill încuviințară și ea se îndreptă spre biroul hangarului 12. În drum, mai mulți bărbați au salutat-o cu disciplină militară și ea le-a răspuns salutului. Odată ajunsă în biroul comandantului, a bătut la ușă cu hotărâre. Curând a auzit vocea groasă a acestuia și, fără ezitare, a intrat.

Bărbatul, un militar de vreo 40 de ani, înalt și solid, s-a ridicat de la masă când a văzut-o.

– Domnule, locotenentul Parker se prezintă în fața dumneavoastră, spune ea.

Comandantul dă din cap, aprobator.

– Locotenent Parker.

Mel reușește să zâmbească. Aruncă documentele pe masă și, în timp ce încuia ușa și își desfăcea salopeta militară, spune:

– Avem douăzeci de minute. Să profităm de ele.

Fără întârziere, comandantul s-a apropiat de ea și, în timp ce el își plimba gura în jurul gâtului ei, se lăsa purtat de plăcerea sexului.

Fără sărutări...

Fără afecțiune...

Fără iubire...

Pur sex ceruseră amândoi, iar când mâinile lui au ajuns până la sânii ei și a început să îi privească, Mel i-a șoptit:

– Timpul înseamnă bani, comandante.

Bărbatul, înnebunit de dăruirea pe care tânăra i-a arătat-o mereu în aventurile lor sexuale, nu a ezitat. Cu brutalitate, i-a luat sânii în gură pentru a-i suge, în timp ce o ridica în brațe și o așeza pe masă. Documentele cad pe podea, când Mel rămâne țintuită pe masă, iar hainele ei, împreună cu cele ale comandantului, încep să zboare prin cameră.

– Locotenent..., șoptește el, tare ca piatra, atunci când ea se oferă să-și desfacă picioarele.

Mel zâmbea. Voia să obțină ceea ce căuta și, privindu-l, îi cere:

– S-o facem. Timpul trece și oamenii mei mă așteaptă.

Dornici să continue, comandantul a luat-o în brațe și a condus-o în baia biroului. De acolo, gemetele lor nu se auzeau. După ce a închis ușa, s-a uitat la ea și, lăsând-o pe podea, îi șoptește:

– Întoarce-te.

Mel, luându-l peste picior, îi spune ușor:

– Trageți-mi-o... domnule!

Comandantul zâmbește și o întoarce cu brutalitate. Își apropie penisul erect de spatele ei și, frecându-se de ea, în timp ce lua un prezervativ din dulapul băii și îl desfăcea, îi spune:

– Depărtați-vă picioarele și aplecați-vă, îi spune, și Mel se supune. Țineți-vă de marginea căzii, continuă el ordinele.

Odată ce își pune prezervativul, iar ea stă așa cum își dorește el, își apropie gura de urechea ei și îi șoptește:

– Amintiți-vă, locotenent, fără gemete sau toată lumea va afla.

– Amintiți-vă și dumneavoastră, comandante, replică ea.

Tânăra își dorea sex. Era urgent și, lăsându-se manevrată ca o păpușă, îi permite să-i desfacă mai mult picioarele, să-i despartă buzele umede ale vaginului și să o pătrundă. Atacul e atât de devastator, încât trebuie să-și muște buza inferioară pentru a nu țipa. Odată intrat în ea, bărbatul îi masează fesele și o întreabă:

– Vă place așa, locotenent?

– Da, domnule...

El o pătrunde din nou și din nou... și din nou. E minunat. Îl dorește, se desfată, iar când își recâștigă controlul asupra corpului, cu o mișcare rapidă se îndepărtează de bărbat, se întoarce și îi ordonă:

– Stați jos, domnule.

Surprins de schimbarea rolurilor, vrea să protesteze, însă ea, apucându-i penisul cu mâna, insistă, în timp ce-i mușcă bărbia.

– Stați jos... am spus!

Excitat, bărbatul face ceea ce ea îi cere și se așază pe WC. Fără întârziere, Mel se pune deasupra lui, pentru a-i împinge penisul tare cu totul în interiorul ei. Fără să-l lase să vorbească, ea își îndreaptă unul dintre sâni către gura lui, iar acesta îl mușcă imediat.

– Așa... suge-i!

Mișcările ei devin mai intense.

Plăcerea bolnăvicioasă îi cuprinsese cu totul, iar căldura din baie era incredibilă. Șoldurile lui Mel dansau înainte și înapoi, introducându-i penisul din nou și din nou, într-un ritm devastator, în timp ce comandantul îi ținea șoldurile și o susținea în mișcările ei nebunești. Gemetele lui deveneau din ce în ce mai puternice, iar ea, înnebunită, îl apucă de umeri și îi băgă sânii în gură pentru a înăbuși sunetul.

O plăcere zdrobitoare îi cuprinde corpul lui Mel și, în cele din urmă, explodează.

Când totul s-a terminat, au rămas unul în brațele celuilalt, preț de câteva secunde. Nu și-au vorbit. Nu s-au sărutat. Nu s-au mângâiat. Ea s-a ridicat și, după ce s-a spălat, fără să-l privească, s-a dus în birou, și-a luat hainele și a început să se îmbrace. Puțin mai târziu, el i s-a alăturat și, după ce s-au îmbrăcat, Mel a zâmbit și i-a șoptit:

– Ca întotdeauna, a fost o plăcere, comandant Lodwud.

Bărbatul a zâmbit și, lăsând la o parte formalitățile, s-a apropiat de ea și a întrebat:

– Am crezut că vei ajunge mai devreme. Ce s-a întâmplat?

– Probleme la colectare.

El a consimțit. A privit-o cu ochii lui căprui și a întrebat-o:

– Îți vei petrece noaptea aici?

– Da.

– Am o rezervare pentru astăzi la un hotel. Cină bună, companie bună... sex. Ce spui, Mel?

Tânăra i-a întins fără rușine mâna. Comandatul a zâmbit. A deschis sertarul mesei sale și, aruncându-i o cheie, i-a spus:

– Hotel Bristol. Camera 168 la ora 20:30.

– Voi fi acolo.

Lodwud a zâmbit. Sexul cu Mel și jocurile ei erau întotdeauna de o pasiune bolnăvicioasă, iar când a văzut-o închizându-și salopeta kaki, a adăugat:

– Ne vedem mai târziu, locotenente.

– La revedere, domnule!

S-a îndreptat spre ușă, a deschis zăvorul și, ieșind din birou, s-a întors la oamenii și la avionul ei, de unde nu s-a mișcat până când avionul nu a fost complet gol.

La ora 18:00, după ce și-a luat rămas-bun de la colegii săi și a stabilit ca să se întâlnească cu Fraser și cu Neill la aeroport, la 7:00, în dimineața următoare, a luat un taxi și a ajuns la hotel. Cu cheia pe care i-o dăduse comandantul, a deschis ușa și s-a dezbrăcat fără ezitare. Avea mare nevoie de un duș.

Când a ieșit din baie, și-a pus muzică pe telefonul mobil. Îi plăcea foarte mult o trupă spaniolă, La Musicalité. Mai ales melodia *Cuatro elementos* și a cântat.

Dolor que no quiero ver,
dolor que nunca se va,
no puedo decir adiós,

ni quiero decir jamás,
tumbado al amanecer,
llorando porque tú vuelvas otra vez.
(Durere pe care nu vreau să o văd
durere care nu dispare niciodată,
nu pot să-mi iau rămas-bun
și nici n-aș vrea vreodată,
zăcând până-n zori,
plângând ca tu să te întorci din nou.)

Asta era ceea ce simțea. Durere. O durere pe care nu voia să o vadă și de care nu se putea despărți. Mike nu o lăsa. Sau poate ea însăși nu se lăsa?

A dansat. S-a urcat pe pat ca un copil și a dansat frenetic până când, obosită, și-a deschis geanta, a scos de acolo o lenjerie curată și a îmbrăcat-o. Apoi s-a uitat la punguța cu marijuana pe care i-o dăduse un prieten și, fără ezitare, și-a rulat o țigară.

Cu ochii plini de amintiri, a fumat-o. Știa că nu-i bine să fumeze așa ceva, dar în acel moment nu-i păsa. Era singură. În acel moment era stăpână pe viața sa și făcea ce-și dorea. După acea țigară a urmat alta și apoi alta și, când s-a uitat la ceas, nu s-a mirat când a văzut că era ora 20:21. Comandantul nu va întârzia să apară și așa s-a întâmplat. După câteva minute, ușa se deschise și, văzând-o stând pe pat, în lenjeria ei, fumând, a zâmbit.

Fără să vorbească, și-a scos șapca și jacheta, s-a așezat lângă ea și a întrebat, luându-i țigara din mână pentru a trage un fum:

– Ești bine?

Nevoind să-l lase să-i vadă emoțiile, Mel i-a răspuns:

– Da.

– Și de ce fumezi rahatul ăsta?

Ea a zâmbit.

– Evadez puțin.

Lodwud a înțeles-o, dar, dorind să nu continue pe acea cale, i-a spus:

– Rahatul ăsta nu e bun, Mel.

– Știu, și este ultima dată când îmi permit să o fumez.

Au râs amândoi, iar ea a continuat:

– Nici ceea ce facem aici sau în biroul hangarului nu este bine și totuși continuăm să facem asta. O, și, apropo, rahatul ăsta nu este bun, dar bine că îl fumezi tu acum.

Amândoi au zâmbit și, în cele din urmă, el a spus, trăgând un alt fum:

– În ziua în care tu sau eu vom găsi pe cineva de care să ne pese, ne vom opri, nu crezi?

Mel ridică din umeri. Nu căuta pe nimeni.

– Acest lucru rămâne de văzut. Dar până se va întâmpla asta, vreau să mă distrez în continuare cu tine. Tu și cu mine ne cunoaștem. Știm că este vorba de sex fără angajament și respectăm regulile, a răspuns ea.

Amândoi au zâmbit. Nu s-au sărutat și nu și-au cerut explicații. Acestea erau condițiile lor, iar Mel, îmbrățișându-l, a adăugat:

– Vai, cum suntem și noi doi. Iubirea ne-a distrus viața și avem doar aceste momente prostești, pe care le creăm cumva. Nici Daiana și nici Mike nu merită, dar iată-ne, tu și cu mine... ca întotdeauna.

Lodwud a dat din cap. Daiana a fost femeia crudă care îl abandonase pentru un german. După câteva minute, comandantul a preluat frâiele jocului și, luând o batistă închisă la culoare, din buzunar, s-a îndreptat spre ea, pentru a o lega la ochi, dar Mel a refuzat. Asta l-a surprins.

– Nu vrei să te gândești la Mike?

– Ba da. Ca întotdeauna, tu vei fi Mike, iar eu voi fi Daiana. Dar nu vreau batista. Sunt atât de fumată, încât nu am nevoie de ea astăzi.

– De acord.

El i-a luat mâna și i-a pus-o între picioare, pentru ca ea să se atingă.

– Vreau o Daiana călduroasă, receptivă și conștientă de ceea ce își dorește și, atunci când voi fi satisfăcut de ea, vreau ca Daiana să termine jocul, așa cum știi deja, i-a șoptit el la ureche.

Atingându-l cum știa că îi place, Mel și-a coborât tonul vocii și i-a răspuns:

– Mike... hai să ne jucăm.

Acesta era un joc periculos între ei doi. Două suflete rănite. Doi oameni cărora le lipsea afecțiunea și care se întâlneau ocazional într-o cameră de hotel și își imaginau fiecare că celălalt e o altă persoană.

– În genunchi, Daiana.

Mel a fost de acord și, fără să mai spună ceva, i-a făcut pe plac lui Mike. I-a dat jos pantalonii și slipul și și-a băgat penisul în gura ei. Timp de câteva minute l-a supt, l-a gustat, s-a jucat cu el, până când i l-a făcut tare.

Comandantul s-a lăsat purtat, gândindu-se că aceea care i-o suge este Daiana și, când nu a mai putut suporta, și-a scos penisul din gura ei și i-a indicat:

– Dezbracă-te și așază-te pe pat.

De-ndată ce s-a dezbrăcat complet în fața lui, Mel s-a așezat. Lodwud zâmbea și, îngenunchind în fața ei, i-a șoptit:

– Îmi plac sfârcurile tale, scumpo.

Ea a zâmbit și i-a șoptit cu o voce senzuală:

– Iar mie îmi place să mi le sugi, Mike.

Invitația a fost acceptată formal, iar comandantul a devorat ceea ce ea îi oferise. În mod senzual, Mel i-a pus mâna pe cap și l-a apropiat de sânii ei. Lodwud a înnebunit. A supt, a ciugulit și, când sfârcurile ei au devenit așa cum îi plăceau lui, i-a spus:

– Deschide picioarele... așa... așa... foarte bine, Daiana! Pofta trupească i-a furat mințile când i-a văzut sucurile strălucind și i-a cerut: Deschide-te cu degetele! Vreau să văd cum mă inviți să te sug.

Excitată de cuvintele lui Mike, cu degetul arătător și cu cel inelar, ea a făcut ceea ce îi ceruse și i-a șoptit, în timp ce îl simțea între picioare:

– Așa... așa cum îți place!

Lodwud, așezat pe podea, a apucat-o de picioare și, trăgând-o, și-a apropiat gura de centrul dorinței ei. Țipătul lui Mel la acel atac a fost devastator, în timp ce el îi ciugulea înnebunit buzele vaginului.

– Mike, dragule, sunt pe cale să cad din pat.

Comandantul a prins-o de talie și, întinzându-se pe podea, și-a așezat gura sub ea și a continuat. Limba lui părea să fie peste tot, iar Mel gemea, în timp ce îl simțea sugându-i clitorisul și oferindu-i valuri de plăcere.

Patul nu le era suficient. Podeaua era salteaua lor și pe ea se tăvăleau în toate modurile și mijloacele posibile, în timp ce își imaginau doi oameni care nu aveau să se mai întoarcă niciodată la ei.

– Haide... dăruiește-te mie! Pune-ți picioarele în jurul taliei mele și caută-mă, i-a cerut el, dându-i o palmă peste fund. Caută-mă, Daiana!

Când Mel a făcut-o, comandantul a oftat și s-a arcuit.

– Mike...

– Îți place ce-ți fac?

– Îmi place, Mike... Îmi place. Continuă...

Timp de câteva ore, sexul rece și impersonal a domnit în cameră. Acesta era sexul pe care îl practicau în ultimii ani și îi satisfăcea. După mai multe runde în care s-au implicat amândoi, fumau goi pe pat, iar ea a întrebat:

– Cât este ceasul?

Lodwud se uită la ceasul de pe noptieră.

– E trecut deja de miezul nopții.

Tăcerea a pus, din nou, stăpânire pe cameră și, deodată, el a întrebat:

– De ce ne tot gândim la Daiana și la Mike?

– Pentru că suntem idioți, râse cu amărăciune Mel. Încercând să nu se mai gândească la asta, a adăugat: Și acum voi continua și voi găsi o terță parte care vrea să se joace.

Lodwud a zâmbit.

– Îmi amintesc încă de femeia pe care am avut-o la ultima noastră întâlnire. Înnebunise între noi doi.

Mel a râs și i-a șoptit:

– Tu erai înnebunit, între mine și ea.

Ridicându-se din pat, și-a pus chiloții, un tricou și pantalonii de camuflaj. Nu conta pe alte haine pentru a agăța. Odată îmbrăcată, s-a uitat la Lodwud, iar acesta i-a spus:

– Este ora 1:00. Dacă nu te întorci la 2:00, eu voi fi cel care va alege.

– În niciun caz. Astăzi eu decid.

După ce a părăsit camera de hotel, s-a dus cu hotărâre la bar. De obicei, alegeau hoteluri lângă aeroport pentru a se vedea. De regulă, oamenii care rămâneau în acele locuri erau în trecere și, în majoritatea cazurilor, căutau o noapte distractivă, fără compromisuri.

Când Mel a intrat în bar, a scanat locul cu precizie. Mai multe cupluri discutau amiabil, iar unii bărbați sau femei beau singuri la bar. Căuta un bărbat și îi urmărea pe toți, cu atenție. Primul pe care l-a văzut nu-i convenea, prea bătrân și cu burtă. Al doilea nu era rău, dar s-a oprit la al treilea: un tip cu aer de director, de vârsta ei. Apropiindu-se de bar, a spus, uitându-se la chelner:

– Un whisky dublu, cu gheață.

Nu dădea greș niciodată. O femeie care comanda acea băutură atrăgea privirea bărbatului de lângă ea. Lucru care s-a și întâmplat.

Fără să piardă timpul, Mel i-a zâmbit și, după câteva clipe, el și-a rotit scaunul. S-a uitat la ceas, 1:10. Momentul era bun.

Cu un zâmbet pe buze, i-a vorbit bărbatului. Se numea Ludvig. Era suedez și era în trecere prin Germania. Era perfect. I-a explicat că lucra pentru o companie de automobile și călătorea în mai multe țări. La ora 1:20, Ludvig se uitase deja la sânii ei de mai multe ori, iar la ora 1:30 ea îi pusese deja o mână pe picior. La ora 1:40, suedezul se arătase deja disponibil, iar Mel îi făcuse propunerea fierbinte pentru un sex în trei. La ora 1:50, suedezul a acceptat, iar la ora 1:52 de minute, Mel a deschis ușa camerei sale și, uitându-se la Lodwud, care a zâmbit când a văzut-o intrând, a comentat:

– Haideți, băieți... am chef de joacă.

După două runde fierbinți cu cei doi bărbați, totul a luat sfârșit. Mel l-a demis pe suedez, care a părăsit încântat camera. Când a închis ușa și s-a întors spre Lodwud, acesta, privind-o, s-a îndreptat spre ea și a observat:

– Daiana, ești o fată... foarte... foarte rea. Mel a zâmbit și, atingându-i penisul erect, a consimțit.

– Da, Mike... recunosc că sunt.

A doua zi dimineață, Mel a plecat spre aeroportul militar. La sosire, un băiat s-a apropiat de ea și, după ce a salutat-o cu o mișcare a mâinii, a spus:

– Bună dimineața, locotenent Parker.

– Bună dimineața, sergent.

El, cu un gest serios, a adăugat:

– Locotenente, maiorul Parker este la telefon și vrea să vorbească cu dumneavoastră.

Surprinsă de oră, Mel a luat telefonul pe care i-l întinsese și, îndepărtându-se la câțiva metri, a salutat:

– Bună dimineața, maior.

– Locotenente, cum a fost zborul de ieri?

Mel a zâmbit. Tatăl ei. Acel bărbat de care mulți se temeau, din pricina caracterului său rău, cu ea era un tată grozav:

– Bun. Totul a fost perfect, ca întotdeauna.

– Mi-au spus că pleci acum la München.

– Da, așa e.

– Te-ai odihnit suficient?

S-a gândit la noaptea nebună pe care o petrecuse cu Lodwud și a spus:

– Da, tată. M-am odihnit.

Toți își făceau griji pentru ea și pentru viața ei, de parcă altceva n-aveau de făcut. Mel știa deja că se descurcă foarte bine cu tot ceea ce își propune să facă, așa că a spus:

– Tată, sunt plecată de acasă de douăsprezece zile și aștept cu nerăbdare să o văd pe Sami și...

– Bine, a întrerupt-o. Înțeleg... Înțeleg. Dar vorbește cu mama ta. M-a sunat de două ori și știi cât de pisăloagă poate fi.

Mel a zâmbit, la auzul acestor vorbe. Părinții ei se separaseră în urmă cu mai puțin de un an.

– Stai liniștit. O voi suna.

– Apropo, te-ai mai gândit la Fort Worth?

– Nu, tată...

– Trebuie, Melanie. Vreau să te am pe tine și pe fată aproape. Sora ta se va întoarce anul viitor și...

– Și mama?

– Mama ta este deja suficient de mare, încât să știe ce vrea să facă, răspunse el scurt.

Mel zâmbi și, preferând să nu întrebe mai multe despre subiect, spuse:

– Tată, hai să lăsăm problema transferului pentru altă dată.

– Bine, fiica mea. Dar amintește-ți, familia ta este aici. În Germania nu ai nimic.

Pentru Cedric Parker nu era ușor să trăiască atât de departe de fiicele sale și de soție. Mai ales de Melanie, cea mai mare mândrie a lui. După câteva minute de vorbit cu tatăl ei, a închis telefonul mobil și a luat un plic, oferit de același soldat care îi adusese telefonul.

– Locotenente, iată ce ați solicitat!

Mel luă plicul cu fermitate. Înăuntru erau cheile elicopterului care urma să o aducă aproape de fiica ei și, deschizându-l, a întrebat:

– Totul este bine pe aici, sergent?

Tânărul a dat din cap aprobator și, odată ce a făcut din nou salutul cu mâna, s-a întors și a plecat. În acel moment, sosesc Neill și Fraser.

– La naiba... aș mai dormi o lună, mormăie Fraser, frecându-și ochii.

– Și eu, frate. Sunt obosit.

Locotenentul Parker, auzindu-și prietenii, zâmbește.

– Haideți, păpușeilor, urcați în elicopter, vreau să-mi văd fiica, îi luă ea peste picior.

În aceeași zi, după o oră de zbor, au ajuns la aeroportul din München în jurul orei 9:00. Acolo, după ce au lăsat elicopterul într-un hangar privat, cu rucsacurile lor în spate, au luat un taxi. Mai întâi l-au lăsat pe Neill și apoi au continuat spre casa lui Mel. Când au ajuns, văzând-o, mama ei a îmbrățișat-o.

– Ce bucurie să te am din nou aici, draga mea! Lăsându-se luată în brațe, Mel a închis ochii și i-a șoptit, fericită:

– Bună, mamă.

După câteva secunde, Luján l-a întâmpinat pe Fraser, în timp ce Mel și-a lăsat rucsacul și a fugit ca să-și vadă fiica. Deschise cu grijă ușa camerei și intră. Cu un zâmbet, se uită la micuța Samantha, adormită în pătuțul ei. Era o scumpete. Cea mai frumoasă fetiță pe care o văzuse vreodată și, fără să se poată controla, ochii i se umplură de lacrimi. Era leită tatăl ei. Părul lui, zâmbetul lui...

– Draga mea, a șoptit Luján, intrând în cameră. Haide, am ceva de mâncare pentru tine și Fraser. Sigur sunteți înfometați.

– Vin imediat, mamă. Dă-mi o secundă.

Luján a dat din cap, aprobator. Îi frângea sufletul să vadă privirea tristă a fetiței sale, contemplându-și fiica adormită. Toți încercaseră atât de mult s-o convingă pe Mel să-și refacă viața, dar nu reușiseră. Ea refuza. Nu-l putea uita pe Mike.

Când a rămas, din nou, singură în cameră cu fiica ei, s-a întins cu grijă spre ea, i-a atins buclele blonde și a zâmbit.

– Bună... îi șopti Fraser.

O cunoștea. O cunoștea foarte bine și știa că, după masca aceea dură de locotenent în armata Statelor Unite, ea suferea. Nu putea uita niciodată reacția pe care o avusese atunci când a aflat ce i se întâmplase lui Mike. Disperarea, lacrimile și neputința ei la aflarea lucrurilor mai puțin plăcute, după moartea acestuia.

Însărcinată în șapte luni, Mel s-a închis în sine și nu a vrut să vorbească despre asta cu nimeni. Era fericită doar când era cu micuța Sami sau când pilota C-17-ul ei. Dar, în pofida fericirii oferite de fetiță, ochii ei nu au mai strălucit niciodată așa cum o făceau odinioară. Nu mai avea încredere în niciun bărbat și asta doar din cauza lui Mike, cel pe care l-a iubit și care a dezamăgit-o.

– Ce părere ai despre prințesă? a întrebat Mel, înghițindu-și lacrimile.

Fraser zâmbi.

– O scumpete. Cât are?

– 2 ani și aproape o lună.

Cei doi s-au privit în tăcere și Mel a șoptit:

– Cum trece timpul, nu?

Amândoi au dat din cap și Fraser, încercând să devieze de la subiect, a făcut o glumă:

– Fata asta va frânge multe inimi. Ascultă-mă pe mine, că sunt expert în domeniu!

Au râs, iar Fraser, cuprinzând-o de talie, i-a șoptit:

– Am vorbit cu stewardesa mea. Va ajunge la aeroport în după-amiaza asta.

– Perfect.

Cu grijă, au părăsit camera. Au intrat în bucătărie, unde Luján le pregătise o *tortilla* cu cartofi și, în timp ce mâncau, femeia i-a spus fiicei sale că ar trebui să se întoarcă în Asturia. Bunica ei, Covadonga, trebuia să meargă la doctor și refuzase să o facă cu Scarlett, sora ei.

– Bunica și Scarlett, râse Mel. Nici nu vreau să mi le imaginez pe cele două singure.

– Sora ta este uneori mai rea decât bunica ta, a spus Luján. Pot să te asigur. Când se enervează, amenință că pleacă la Fort Worth și trebuie să o conving să nu facă asta, doar din cauza bombănelilor bunicii tale.

– Mamă, Scarlett va pleca, în cele din urmă. Știi că s-a mutat în Asturias doar pentru o vreme.

– Știu, fiica mea, știu.

Fraser le asculta, dar nu spunea nimic. În urmă cu câțiva ani, Scarlett și el avuseseră o legătură, despre care știa doar Mel, și care s-a destrămat atunci când Scarlett și-a văzut sora suferind după pierderea lui Mike. A luat decizia spontană de a-l părăsi pe Fraser și lui nu i-a rămas altceva de făcut decât să accepte. La vremea respectivă a avut o perioadă cumplită, dar în cele din urmă a acceptat că nu se putea face nimic. Ea decidea, iar el a înțeles că nu are niciun loc în viața ei.

După o oră, oboseala acumulată din lunga călătorie a devenit evidentă. Luján i-a privit pe amândoi și le-a spus:

– Fraser, Mel, la culcare!

– Mamă...

Fraser râse și, uitându-se la mama prietenei sale, a răspuns:

– Mulțumesc pentru masă, dar trebuie să plec. Am planuri cu o femeie frumoasă.

Luján a zâmbit și Fraser, ridicându-se, a spus:

– Acum, în pătuț, la culcare cu tine, locotenente! Arăți de parcă nu te-ai odihnit prea bine azi-noapte.

Mel a consimțit. Noaptea ei de sex nebun își spunea cuvântul. A intrat cu grijă în cameră și a zâmbit când a văzut-o pe fetița care stătea în pătuț.

Micuța și-a întins brațele și a zâmbit cu gura până la urechi.

– Mamiiiiiiii!

Fără ezitare, locotenentul Parker a fugit ca să-și îmbrățișeze fiica. I-a adulmecat aroma de inocență și a zâmbit încântată la auzul accentului ei peltic. Fericită, a scos-o din pătuț și a așezat-o pe pat, în timp ce ea s-a dezbrăcat și și-a pus pijamaua.

Odată ce a terminat, s-a pus în pat cu fetița și au început să se joace. Râsul lui Sami era cel mai bun, cel mai frumos lucru din lume și, ca întotdeauna, o umplea de fericire.

Ce minunat e să fii acasă cu fiica ta!

După câteva minute, fetița s-a lipit de corpul ei și, fericită că e lângă mama, s-a relaxat și a adormit. Mel se uita cu drag la chipul senin al fiicei sale. S-a gândit că e frumoasă, minunată, divină și a sărutat-o cu dragoste pe frunte.

Având grijă să nu o trezească, s-a întins după portofel, din care a scos o scrisoare. O scrisoare dureroasă, dar pe care o recitise de sute de ori. A luminat-o cu o lanternă și a început să o citească:

Draga mea, Mel,

Dacă scrisoarea a ajuns în mâinile tale, acest lucru se datorează faptului că bunul nostru prieten Conrad ți-a trimis-o, iar asta înseamnă că am murit. Vreau să știi că ești cel mai bun lucru pe care l-am avut vreodată în viața mea, chiar dacă uneori m-am comportat cu tine ca un idiot. Ai fost întotdeauna prea bună pentru mine, dar tu știi asta deja, nu?

Motivul acestei scrisori este acela de a-mi cere scuze pentru tot ceea ce vei descoperi acum despre mine. Mi-e ruşine, dar aceasta este viaţa mea şi nu pot face nimic altceva decât să-mi cer scuze şi să sper că nu mă vei urî pentru totdeauna.

Îţi doresc să cunoşti un bărbat special. Un bărbat care să aibă grijă de tine, să te ducă la petreceri, să danseze cu tine, să o iubească pe fiica noastră şi să îţi ofere acea familie pe care ştiu că ţi-ai dorit-o dintotdeauna. Sper ca acest om să ştie să te preţuiască aşa cum eu nu am ştiut şi să te pună mereu pe primul loc. Meriţi, Mel! Meriţi să cunoşti o astfel de persoană. Nu toţi bărbaţii sunt ca mine şi, deşi ştii că te-am iubit în felul meu, ştii şi că asta nu ţi-a fost niciodată suficient.

Spune-i bebeluşului nostru că tatăl său l-ar fi iubit foarte mult, dar că îl va lăsa pe acel om, care sper că într-o zi va intra în viaţa ta, să-l iubească el ca un tată. Eşti puternică, Mel, şi ştiu că vei reuşi. Trebuie să-ţi refaci viaţa. Promite-mi asta şi rupe scrisoarea după ce o citeşti.

Vă iubesc,
Mike

Ca de fiecare dată, după ce a citit scrisoarea, a plâns şi nu a rupt-o.

3

În acea zi, în instanță, totul a mers bine pentru Björn. Câștigase două procese și asta l-a făcut să se simtă mulțumit.

– Rămânem împreună peste noapte? îl întrebă o blondă superbă.

Björn zâmbi. Era avocata celeilalte părți. O măsură din cap până-n picioare cu ochii lui albaștri și, deschizând o agendă, o întrebă:

– Dă-mi numărul tău de telefon. Dacă nu te sun diseară, te sun în oricare altă seară, bine?

Femeia a zâmbit și, după ce i-a notat numărul de telefon, i-a făcut un semn cu ochiul, s-a întors și a plecat. Björn o urmări cu privirea până când dispăru din raza lui. Apoi s-a uitat în agendă și a zâmbit, când a citit numărul de telefon și numele ei, Tamara.

După ce a părăsit tribunalul, a mers direct la *Jokers*, restaurantul tatălui său:

– Tată, dă-mi o bere rece, a cerut el, de-ndată ce a intrat.

Cu un zâmbet larg, Klaus a făcut ceea ce fiul său îi ceru și i-a pus halba în față.

– Ai avut o zi bună azi, fiule? se interesă el.

Björn a luat o înghițitură mare și i-a șoptit cu un aer complice:

– Foarte bună. Am câștigat procesul lui Henry Drochen și Alf Bermeulen.

Klaus bătu din palme. Era foarte mândru de el. Pe lângă un fiu excelent, era un mare avocat și un mare cuceritor. O vreme, Björn i-a explicat ce s-a întâmplat în instanță cu dosarele sale, iar el l-a ascultat cu plăcere.

Când a sosit ora mesei, Klaus i-a spus:

– Fratele tău a sunat azi-dimineață.

Björn a zâmbit, cu gândul la Josh, singurul lui frate, și a întrebat:

– Cum îi merge la Londra?

– Bine, fiule, doar îl cunoști, a spus Klaus, râzând. Ca întotdeauna, se descurcă bine în treaba lui. Ah... mi-a spus să-l suni. Se pare că vine mâine la München cu o flotă de mașini, inclusiv una pe care ți-ai dorit-o.

Auzind asta, Björn se uită la tatăl lui și-l întrebă:

– Aduce Aston-ul?

– Nu știu, fiule. Mi-a spus doar să-l suni.

Fără să ezite, Björn îl sună.

După două tonuri de apel, Josh răspunse.

– Să nu-mi spui că o să-mi aduci mașina pe care o vreau, dar cu volanul pe stânga!

Josh a râs și a răspuns:

– Ba îți spun... și confirm. Un frumos Vanquish, de culoare bordo.

Ești încă interesat de el?

– Normal! Atât timp cât îmi dai un preț bun și păstrezi Aston-ul pe care îl am eu acum.

– Nicio problemă, Björn! Aston-ul tău va fi vândut cu ușurință și încă la un preț bun, fii fără grijă! Doar ești fratele meu, ce naiba!

Amândoi au râs și, au mai discutat o vreme, și și-au luat rămas-bun .

După ce a luat masa cu tatăl lui, Björn a plecat de la *Jokers* și a trecut pe la biroul său. Timp de câteva ore s-a concentrat pe pregătirea proceselor pe care le avea peste două zile, când i-a sunat telefonul mobil. Era prietenul său, Eric.

– Ce mai faci, nemernicule?

Eric, auzind acel salut, a râs și a ținut să clarifice:

– Doar soțioara mea îmi spune așa. Nu te obișnui.

Amândoi au râs și Eric a continuat:

– Duminică, Jud va găti ceva acasă. Vii, da?

– Vor veni femei frumoase?

Eric a râs iar și a răspuns:

– Mai frumoase decât soția mea, nu-i posibil!

Acum, cel care a izbucnit în râs a fost Björn. Prietenul său se căsătorise cu o spanioloaică fermecătoare și cam nebună, după care era topit. Erau precum noaptea și ziua, dar se adorau.

– Oricum, dacă nu vii, Jud o să te caute și o să te tragă de urechi.

– Nu mă îndoiesc, a spus Björn amuzat!

Dacă ceva era clar despre Jud, era faptul că era unică. Îi iubea personalitatea, fermitatea și, mai presus de toate, încrederea pe care ea o avea în el, în legătură cu orice.

– Voi veni. Spune-i că o să fiu acolo. Aduc vin?

– Da. Vii însoțit?

– Este necesar?

– Nu. Dar e bine să știm câți vom fi.

– Voi aduce vinul și compania, șopti Björn, amuzat.

– De acord. Acum te las, am o întâlnire în zece minute.

Odată încheiată discuția, Björn zâmbi. Eric și Jud erau cei mai buni prieteni ai săi. Prieteni care erau mereu acolo, la bine și la rău. Cu un zâmbet malițios, gândindu-se la soția prietenului său, își deschise telefonul mobil și formă un număr.

– Bună, scumpo, spuse el, cu o voce mieroasă.

Femeia, auzindu-l, își coborî tonul vocii și răspunse:

– Bună, Björn, tocmai ce mă gândeam la tine.

– Gânduri bune sau rele?

Râsul ei cristalin răsună și îi răspunse:

– Ambele. Bine pentru că sunt plăcute și rele pentru că ai fost foarte... foarte rău.

– Interesant, șopti el când o auzi.

Femeia aceea senzuală și înflăcărată era una dintre cuceririle sale. Se numea Agneta Turpin și era una dintre cele mai frumoase și mai cunoscute prezentatoare de la CNN-ul din Germania. Relația lor era excepțională. Sex... sex și mai mult sex, fără așteptări sau atașamente. O combinație perfectă, pentru că asta căutau amândoi.

– Ce faci duminică, Agneta?

– Mă dezbrac pentru tine... dacă vrei.

Amândoi râseră și Björn lămuri:

– Nimic nu m-ar încânta mai mult, dar prietenul meu Eric tocmai m-a sunat. Duminică va fi o masă la el acasă, vrei să fii însoțitoarea mea?

– Cină... într-un context familial.

Înțelegând-o, Björn îi explică:

– Doar cină și promit că Jud nu se va apropia de tine.

Agneta evaluă propunerea. Îi cunoștea pe prietenii lui și tocmai cu Judith, soția lui Eric, nu reușise niciodată să se împrietenească. Nu-i plăcea deloc felul în care ea o privea. Dar a mânca cu Björn însemna sex târziu în noapte, la ea sau la el acasă. Și, fără să se gândească de două ori, îi răspunse:

– De acord. Te voi însoți.

– Perfect!

Au continuat să vorbească, până când el o întrebă:

– Unde ești?

– Tocmai am ajuns acasă. A fost o zi obositoare. Așa că acum mă voi dezbrăca și voi intra într-un minunat jacuzzi relaxant și plin de spumă.

– Singură?

– Totul depinde de tine, îi răspunse Agneta, după ce își lăsă geanta pe canapeaua ei cea scumpă.

Björn se uită la ceas și, ridicându-se, îi șopti:

– Dezbracă-te și pregătește-te. Peste douăzeci de minute sunt la tine acasă, cu un prieten.

Și-a închis telefonul. Agneta era excitantă și îi plăcea asta. Și-a pus laptopul și câteva documente în servietă. Întrucât casa și biroul erau separate doar de o ușă, și-a lăsat servieta pe masa din sufragerie și, fără ca să-și schimbe scumpul costum Armani, pe care îl purta, a coborât în garaj și, după ce l-a sunat pe prietenul său, Roland, s-a urcat în mașina lui sport.

Când a ajuns la ușa casei Agnetei, a sunat la interfon. Luă liftul și, ajuns pe palierul clădirii luxoase, văzu ușa deschisă. Auzind muzica venind din interior, a zâmbit. Sade cânta *No ordinary love*.

Fără ezitare, deschise ușa, intră și o închise. Imediat, o Agneta senzuală i-a apărut în față, îmbrăcată doar într-un halat de satin roșu. Se priviră. Nu și-au vorbit, în timp ce ea își descheia halatul, care-i aluneca ușor de pe corp până ce a ajuns pe podea.

Björn o privi încântat. Ochii lui devorau corpul frumos și fin al acelei femei, în timp ce observa cum erecția lui începea să crească. Fără să-și ia privirea de la ea, își scoase haina lungă de piele pe care o purta, apoi jacheta închisă la culoare și-și desfăcu cravata.

– Vino mai aproape și întoarce-te, i-a cerut Björn.

Agneta a făcut ceea ce i s-a spus. El și-a scos cămașa albă și a așezat-o pe un scaun. Apoi și-a desfăcut cureaua, s-a apropiat de ea și, trecând-o peste fundul gol, a întrebat-o aproape de ureche:

– Ai fost cuminte?

– Nu. Azi am fost foarte... foarte rea.

Răspunsul l-a făcut să zâmbească și, cu acea curea, i-a tras una peste fund. Ea a oftat și l-a rugat:

– Încă una!

El a repetat operația și ea a oftat din nou.

Apoi Björn a dat drumul curelei, care a căzut la pământ, în timp ce își descheia pantalonii. Când a rămas gol, la fel ca ea, și-a pus un prezervativ, pe care îl găsise pe-acolo, și i-a spus, provocator:

– O să te fut ca pe o fată rea ce ești!

Nu mai spuse nimic altceva. Nu era necesar.

El îi deschise picioarele netede, o întoarse către el și, cu o împingere dură și precisă, intră în ea. Agneta țipa, în timp ce Björn își căuta propria plăcere, iar ea și-o găsea pe-a ei. Amândoi erau egoiști în această privință. Plăcerea fiecăruia prevala asupra celeilalte persoane și, înnebuniți, se împingeau unul într-altul, din nou, fără să conteze altceva. Acesta era jocul lor. Un joc căutat și consimțit de amândoi. Odată ce au atins orgasmul, când a ieșit din ea, Agneta i-a șoptit:

– Am jacuzziul pregătit.

În acel moment, s-a auzit soneria casei și Björn a comentat.

– Perfect, Roland este aici.

În noaptea aceea, când Björn a ajuns acasă, era obosit și sătul de sex.

A doua zi, nu departe de casa lui Björn, locotenentul Melanie Parker vorbea cu mama ei, în timp ce își pregătea valiza pentru a se întoarce în Asturia.

– Robert îți transmite salutări.

– Robert Smith?

– Da, mamă. Urma să merg să beau ceva cu el, dar i-au devansat decolarea și nu s-a mai putut.

Luján, gândindu-se la acel băiat, care-i era prieten de-o viață fiicei sale, zâmbi.

– Cât de chipeș este Robert și cât de drăguță este Savannah. Îmi amintesc încă nunta lor. Ce bine ne-am simțit!

Gândindu-se la nunta aceea, ce avusese loc cu un an în urmă, Mel zâmbi și mama ei o întrebă:

– Au reușit să obțină transferul la Fort Worth?

– Da. Și, apropo, tata îi ajută foarte mult cu toate actele.

Auzind de soțul ei, Luján își pierdu zâmbetul.

– Tatăl tău, când vrea, este o dulceață și când nu, un căpcăun! șopti ea.

Mel râse și mama ei a continuat:

– Cum te descurci cu acel curs de design pe care îl faci online?

– L-am abandonat, mamă. Abia am timp.

Luján oftă și adăugă:

– I-am dat deja de mâncare lui *Peggy Sue*. Apropo, șobolanii aceștia mă îmbolnăvesc.

– Mamă, nu este un șobolan, este hamsterul lui Sami, râse Mel, când își aminti că Robert îl cumpărase pentru fată.

Mel se uită la *Peggy Sue* și zâmbi. Hamsterul era într-adevăr foarte gras.

– Bine, mamă. Voi încerca să o controlez pe Sami, răspunse ea.

Luján zâmbi, dar, uitându-se la fiica sa, îi șopti:

– Îmi fac griji pentru tine, să știi.

– Mamă, nu trebuie să-ți faci griji.

– Cum să nu-mi fac griji, Mel? protestă femeia. Ești la fel ca tatăl tău. Armata îți curge prin vene și nu pot face nimic împotriva acestui lucru. Dar trebuie să te gândești la fiica ta. Are nevoie de tine. Are nevoie de o mamă care să aibă grijă de ea și să o răsfețe și, mai presus de toate, să fie acolo pentru mulți ani! Dar chiar nu-ți dai seama că munca ta nu este compatibilă cu viața ta?

Mama ei avea dreptate.

Din cauză că era mamă singură, totul era foarte complicat. De fiecare dată când trebuia să plece într-una dintre călătoriile sale, trebuia să o lase undeva pe fetiță. Chiar dacă îi era destul de greu să facă asta, cumva, reușea mereu să se descurce. La München, Dora, o vecină de vârsta mamei sale și foarte de încredere, avea grijă de fată atunci când ea pleca în călătorii scurte, iar atunci când durau mai mult de patru zile, Luján trebuia să se mute la München, pentru a avea grijă de nepoata sa. Uneori chiar Mel mergea în Asturia ca să o lase pe micuță.

– Ascultă, mamă, îmi place ce fac și...

– Știu că îți place ce faci. Repet, ești la fel ca tatăl tău. El a pus armata înaintea familiei și uite ce s-a întâmplat!

Mel pufni și mama ei continuă:

– Nu înțeleg cum puteți fi atât de diferite, tu și sora ta. Ea nu a vrut să audă niciodată de armată, însă tu...

– Mamă, Scarlett este Scarlett și eu sunt eu. Când vei înțelege asta?

– Niciodată! strigă femeia, supărată. Vreau ca fiica mea să nu se pună în pericol. Vreau ca fiica mea să fie fericită cu o familie. Vreau ca fiica mea să fie îngrijită de un soț bun. De ce nu crezi ce spun?

Enervată de același refren pe care-l asculta de fiecare dată când se vedeau, se uită la mama ei și-i răspunse:

– Tu ai avut toate astea. O viață fără pericole, o familie fericită și un bărbat care a avut grijă de tine. Cred că tocmai tu ești cea mai puțin indicată persoană care să vorbească astfel.

Auzind-o, Luján a închis ochii și, așezându-se pe pat, i-a răspuns:

– Ai dreptate. Am avut toate astea. Dar nu uita că am trăit și în nesiguranță, neștiind dacă tatăl tău se va mai întoarce din misiunile sale sau nu. Am trăit și cu schimbările lui drastice de dispoziție. Am trăit și cu coșmarurile lui nocturne, când se întorcea din misiuni. Vrei să continui?

Mel clătină din cap. Nu fusese corectă cu mama ei și, îmbrățișând-o, îi șopti:

– Așa e, mamă, îmi pare rău. Ai dreptate, iar eu sunt un nimeni și nu trebuia să-ți spun ce ți-am spus.

– Ascultă, Mel, știi că îl ador pe tatăl tău. Îl iubesc, chiar dacă mă urăște pentru că m-am despărțit de el. Dar ceea ce nu-mi doresc este ca să te urască pe tine cineva într-o zi pentru că ai pus armata mai presus de familie.

– Mamăăăă...!

– Nu vreau să ai coșmaruri ca el. Nu vreau ca viața ta să fie doar armata. Vreau ca viața ta să se normalizeze și să poți fi fericită cu un bărbat care...

– Nu am intenția să formez un cuplu cu nimeni.

– Dar de ce, dragă? Mike a fost un om bun, dar sunt sigură că poți găsi altul care să-ți umple complet inima.

Luján nu știa trista realitate a ceea ce descoperise despre Mike și, încercând să păstreze amintirea pe care o avea despre el, Mel adăugă:

– Nu am nevoie de un bărbat, mamă. Trăiesc foarte bine așa cum sunt. Sunt stăpână pe viața mea și nu am nevoie de nimeni care să mă conducă.

– Ceea ce numești tu „a conduce", eu numesc „a iubi". Nu vei mai iubi pe nimeni?

– Te iubesc pe tine, pe tata, pe Sami, pe Scarlett, pe bunica...

Adusă în pragul disperării de încăpățânarea fiicei sale, Luján insistă:

– Sami va crește.

– Sper, mamă. Scutecele sunt foarte scumpe, glumi ea.

– Cum crezi că se va simți când vei pleca și o vei lăsa singură?

– Nu va fi niciodată singură. Pentru asta vă am pe voi.

– Bineînțeles că ne ai pe noi, dragă, dar fetița îți va face reproșuri ție, accentuă Luján, privindu-și fiica. Ea și-a pierdut deja tatăl și nu te poate pierde și pe tine.

– Mamăăăă...!

– Ai uitat lucrurile pe care i le-ai spus tatălui tău când erai mică și el urma să plece? Crezi că Sami nu ți le va spune și ție?

– Mamăăăă...!

– Ai uitat cum plângeai când pleca sau cât de speriată erai atunci când se întorcea dintr-o misiune și avea acele coșmaruri oribile?

– Eu nu am coșmaruri, mamă.

– Le vei avea!

Tânăra închise ochii. Mama ei avea dreptate. Începuse să aibă coșmaruri. Dar nimic, cu excepția propriei fiice, nu o lega de lume și, încercând să nu se gândească la asta, se ridică și-i șopti:

– Uite, mamă, deocamdată vreau să continui cu ceea ce fac. Nu există niciun bărbat în viața mea și sunt fericită. Am ceea ce îmi trebuie...

– Cum ai ceea ce îți trebuie?

– Mamăăăăă...!

– Ai nevoie de stabilitate emoțională, fiica mea. Un bărbat care să te îmbrățișeze, să te iubească, să te răsfețe...

– Trec peste toate astea, mamă... Trec... Trec.

Luján nu renunța.

– De când a murit Mike, ai mai avut vreo întâlnire? insistă ea.

– Nu.

– Așadar, cum poți avea tot ceea ce-ți trebuie?

Fără să vrea să-și dezvăluie viața intimă, o privi pe mama ei și-i spuse pe un ton scăzut al vocii:

– Dacă vrei să afli dacă m-am culcat cu vreun bărbat, răspunsul este da. Am acest teren foarte bine acoperit.

Stupefiată, Luján se uită la ea și îi șopti:

– Uau... ce nerușinare!

Comentariul acela le-a făcut pe amândouă să râdă. Îmbrățișându-și mama, Mel îi șopti:

– Liniștește-te, mamă. Până acum viața mea merge bine. Am o slujbă care îmi place, o familie care are grijă de mine, o fiică frumoasă și o gamă largă de bărbați care îmi oferă ceea ce am nevoie, când vreau și cum vreau.

– Nu vreau să aud mai multe.

– Dar tu ai fost cea care m-a întrebat... răspunse Mel.

– Melanie Parker Muñiz, am spus că nu mai vreau să aud.

Zâmbi. Ori de câte ori se enerva, mama ei i se adresa pe numele ei complet.

Luján, îngrozită de ceea ce tocmai insinuase fiica ei, închise valiza și adăugă:

– Noi două vom mai vorbi despre asta, domnișoară. Nu-mi place că te duci din floare în floare, așa cum sigur face și tatăl tău.

– Mamăăăă...!

– Acum hai, du-mă la aeroport sau îmi voi pierde avionul înapoi spre Spania.

După o jumătate de oră, bunica, fiica și nepoata se îndreptau spre aeroport. La ieșire, un mim i-a dăruit fetei un abțibild cu o față zâmbitoare. Mel a zâmbit și a crezut că este un semn bun. Trebuia să zâmbească mai mult!

4

La reprezentanță, o remorcă uriașă descărca mașinile, în timp ce Josh Hoffmann, senior manager la Aston Martin, le arăta lucrătorilor unde să pună vehiculele scumpe și elegante.

În acea zi, aduseseră mai multe exemplare de ultimă generație și cei mai bogați clienți, sfătuiți de el, veniseră să arunce o privire. În timp ce bărbații se uitau fascinați la mașini, Josh își răsfăța femeile.

La fel ca fratele său, Björn, le agăța de pe stradă și rar se întâmpla ca o femeie să nu-l remarce. Dar, spre deosebire de Björn, avea ochii căprui, părul castaniu și o față inocentă, care nu avea nimic de-a face cu ceea ce era în realitate.

Datorită magnetismului său, la doar 27 de ani era un manager de top pentru marca Aston Martin și un om care călătorea în întreaga lume. Când ușa reprezentanței s-a deschis și Björn a intrat, nu a mai existat nimeni altcineva pentru Josh. Își adora fratele și sentimentul era reciproc.

Cu un zâmbet amuzat, Josh s-a apropiat de el și l-a îmbrățișat, sub ochii vigilenți ai mai multor femei, care au oftat la vederea lor. Erau doi tineri frumoși și de succes, iar reputația lor de *gentlemeni* îi însoțea. După o îmbrățișare caldă, cel mai tânăr dintre frații Hoffmann spuse:

– Haide, să-ți vedem mașina.

Fără ezitare, au mers pe laterala reprezentanței și, când au ajuns la mașina impresionantă, Björn fluieră, iar Josh spuse:

– Iată-l, frățioare. Aston Martin Vanquish Coupé. Dotata cu un motor V12. Viteză maximă de 295km/h. Accelerează pană la 100km/h in 4.1 secunde. Transmisie asigurată de cutie automată cu 6+1 rapoarte. Tracțiune spate și chiuloasă din aluminiu.

– E-al meu! declară Björn, atingându-l cu încântare.

De când a văzut acea mașină într-o revistă, în urmă cu mai bine de un an, știa că trebuia să fie a lui și, în sfârșit, era în fața lui.

Josh zâmbi. Îl încântase gestul de bucurie al fratelui său și, deschizând una dintre cele două portiere ale vehiculului, îl încurajă:

– Haide, să dăm o tură!

Björn consimți. Se așeză lângă fratele său și scoase mașina din reprezentanță. A condus pe străzile din München cu o grijă extremă. Mașina era minunată și, când au ajuns pe autostradă, pur și simplu a zburat.

După o oră, când s-au întors la reprezentanță, Björn era și mai sigur. Acea mașină impresionantă trebuia să fie a lui și, în fața râsetelor fratelui său, afirmă:

– Îl vreau mâine.

– Dimineață?!

– Da. Dimineață.

– Björn, trebuie să rezolv cu actele și...

Îl privi exigent pe Josh și, întrerupându-l, îi spuse:

– Mâine îți voi lăsa vechiul meu Aston pentru a-l lua pe acesta. Și, chiar acum, vom începe să facem actele, astfel încât să mă pot bucura de el. Nu îți face griji cu privire la asigurări, o sun pe Corina și ea mi-o va da pe cea de la celălalt Aston. Cu cine trebuie să mai vorbesc?

Josh zâmbi și, privindu-l, răspunse:

– Însoțește-mă. Va trebui să dăm mai multe telefoane, dar vom rezolva.

Despre frații Hoffmann se știa ceva sigur, și anume faptul că întotdeauna lucrurile ieșeau așa cum voiau ei.

În acea după-amiază, Mel mergea cu fiica ei pe o stradă aglomerată din München. Era frig. În ianuarie era întotdeauna un frig siberian în acel oraș.

În compania fetiței sale, s-a oprit în fața a sute de tarabe pentru a-i cumpăra o mie de cadouri, iar copila aplauda entuziasmată. Asta o făcu pe Mel să râdă. Fiica ei era fericirea ei. Cel mai frumos cadou al său. Atunci când a intrat într-o cafenea pentru a lua o băutură, i-a sunat telefonul mobil. Văzând că este un număr special, a răspuns:

– Locotenentul Parker, la telefon.

– Bună dimineața, locotenente.

Mel a zâmbit. Era bunul său prieten Fraser și, așezându-se pe un scaun, a întrebat:

– De ce mă suni de pe numărul ăsta?

– Pentru că știam că îmi vei răspunde.

Schimbându-se la față, a protestat și a șoptit:

– Știi că în afara bazei sunt Melanie, nu locotenentul Parker.

– Știu, știu...

Amândoi au râs și, în cele din urmă, Mel a întrebat:

– Cum a fost cu stewardesa de la Air Europa?

– Bine, foarte bine. A plecat mama ta?

– Da. Aseară am condus-o la aeroport și este deja în Asturia, cu familia.

– Perfect.

O tăcere ciudată s-a lăsat între ei și Mel a întrebat:

– Ce se întâmplă, Fraser?

După ce a înjurat un american din Kansas, el a spus:

– Sora ta chiar se întoarce la Fort Worth?

Mel a pufnit în râs și i-a răspuns:

– Așa se pare. Știi că a plecat pentru o vreme în Spania, după despărțirea părinților mei, dar mai devreme sau mai târziu Scarlett va trebui să își refacă viața.

– Ai dreptate.

Și, încercând să se gândească la altceva, a întrebat-o, dintr-odată:

– Unde ești?

– Cumpăr cadouri pentru Sami. Îmi place să o răsfăț. Și tu?

– Cu Monica, la ea acasă.

– Uau, sună bine!

Fraser a zâmbit și, încercând să uite de sora ei, a adăugat:

– Îți spun doar că nu ne-am ridicat din pat, de ieri.

– Te-ai distrat, așadar?

– Și voi continua. Te-am sunat doar pentru a te întreba dacă ai nevoie de ceva, dar, imediat ce închid, mă voi întoarce în pat cu Monica. Am mare nevoie.

Amândoi au râs și Mel îi șopti:

– Întoarce-te în pat, sergent, uită de alte femei și bucură-te de nevoia ta.

Odată ce a închis telefonul, s-a uitat la fetița ei cu ochi albaștri și i-a spus:

– Unchiul Fraser îți transmite sărutări, Sami. Vrei să luăm o gustare?

Micuța a aplaudat și câțiva domni de lângă ea au zâmbit.

Dincolo de faptul că era drăguță, Samantha era o scumpete de fetiță și, oriunde mergea, întotdeauna atrăgea atenția cu coronița ei de prințesă. Îi plăceau oamenii și demonstra acest lucru zâmbind și apropiindu-se de toată lumea. Spre deosebire de mama ei, era blondă, dar cele două aveau o trăsătură comună: ochii de un albastru deschis.

Mel se bucura de mulțumirea fiicei sale și de aprecierile celor din jur, în timp ce desena pe un șervețel.

Acea liniște, în acel loc, o încânta. Nu avea nimic de-a face cu neliniștea pe care o trăia atunci când era în misiune.

Văzând cum o doamnă își tachina fetița, ea zâmbi. Dar zâmbetul i-a dispărut când și-a amintit cuvintele mamei sale, despre cum îi va fi dor de Samantha atunci când aceasta va crește. Știa că avea dreptate. Dar asta era munca ei.

Au comandat cafea și sandvișuri, mama și fiica luând astfel gustarea.

După câteva ore, când s-a întors acasă, Dora, femeia care rămânea cu Sami când ea era plecată, a trecut ca să o vadă pe fetiță. După ce a discutat cu ea o vreme, Mel a întrebat-o:

– Dora, ai putea rămâne cu Sami pentru trei sau patru ore în seara asta?

– Ai o întâlnire? spuse femeia.

Ea a dat din cap aprobator. După conversația cu Fraser, știa că trebuia să iasă în acea noapte și, privind-o, i-a răspuns:

– Da. Am o întâlnire.

5

Melanie a decis să meargă la *Sensations*, un loc în care fusese doar de câteva ori, dar unde se distrase de minune.

De când a murit Mike, nu mai dorise să-şi refacă viaţa, dar a decis să joace în continuare jocurile pe care le jucase înainte de a-l întâlni. De data aceasta însă, singură. Ştia ce voia şi ştia ce căuta şi acolo avea să găsească.

Fără să se teamă de nimic, tânăra a trecut pragul localului, a mers la vestiar şi şi-a lăsat haina lungă acolo.

Bărbaţii care treceau pe lângă ea o priveau. Înaltă, sexi, brunetă şi cu proporţii mai mult decât acceptabile, datorită exerciţiilor fizice pe care le făcea pentru munca ei.

Îmbrăcată într-o rochie destul de scurtă, din piele neagră, o eşarfă de mătase la gât şi pe nişte tocuri înalte impresionante, s-a îndreptat cu hotărâre spre a doua cameră şi a mers direct la bar. Acolo a comandat un Bacardi cu Coca-Cola şi, înainte ca barmanul să-i servească băutura, avea deja doi bărbaţi care-i dădeau târcoale.

Mel îi privi, unul dintre ei i s-a părut interesant, iar pe celălalt l-a respins direct. Concentrându-se pe blondul cu ochii deschişi la culoare, care îi plăcuse, l-a întrebat:

– Cum te numeşti?

– Carl, iar tu?

– Melanie.

Când barmanul i-a aşezat băutura în faţă, Mel a luat o înghiţitură şi cel pe care-l chema Carl a întrebat:

– Eşti singură?

Ea nu a răspuns, iar el a insistat:

– Ce caută o fată ca tine într-un local ca acesta?

Mel a zâmbit și i-a răspuns sincer:

– Același lucru pe care-l cauți și tu.

S-a apropiat puțin de ea. Mel nu s-a mișcat și a întrebat:

– Vrei să mă atingi?

– Da.

– Atinge-mă atunci.

Mâna lui a început să-i atingă coapsele. La atingere, părul lui Mel s-a zbârlit și, fără să-l întrerupă, i-a spus:

– Caut doi bărbați. Pe unul l-am găsit deja. Acum va veni celălalt.

Carl zâmbi. Nu înțelegea ce voia să spună, dar nu-i păsa. Era o femeie frumoasă și senzuală și știa că avea să se distreze bine. Au discutat o vreme despre sex. A vorbi despre asta în acele tipuri de localuri era cel mai normal lucru din lume și, când totul a fost clar, Carl a propus:

– Să mergem pe ringul de dans.

– Nu. Mai bine în camera întunecată.

– Perfect, a acceptat bărbatul.

Mel a mai luat o înghițitură din băutură, a coborât de pe scaun și a mers spre locul unde știa că se află această cameră. Când a intrat, a auzit muzica antrenantă.

Timp de câteva minute, mâinile lui Carl au zburat peste corpul ei, în timp ce ea și-a închis ochii și și-a permis să se lase mângâiată. Îi plăcea să-și imagineze că Mike o privea și că, în curând, mâinile lui puternice se vor alătura bărbatului pe care îl alesese. Și așa s-a întâmplat. Câteva secunde mai târziu, a simțit o altă pereche de mâini în spatele ei, atingând-o. Mike.

Excitată de moment și în întuneric, nu a putut vedea fața niciunuia dintre cei doi și asta i-a plăcut. Mâinile lor i-au zburat pe talie, pe sâni, pe fund și, când nu a mai putut suporta, întorcându-se spre bărbatul pe care nu-l văzuse la față, i-a spus:

– Nu vorbi și nu mă lăsa să-ți văd fața, dacă vrei să te las să te joci cu mine.

El a dat din cap aprobator și ea a adăugat cu fermitate:

– Să mergem într-un separeu.

Au urmat-o. Mel nu s-a uitat niciodată la chipul celui de-al doilea bărbat și nici el nu s-a lăsat văzut. Nu a vrut. Voia doar să creadă că este Mike. Avea nevoie să fantazeze cu el, deși uneori îl ura. Când au intrat în separeu, Mel a pus muzică și vocea lui Bon Jovi a umplut camera.

Necunoscutul, după ce l-a invitat, i-a coborât fermoarul rochiei de piele și, când aceasta aluneca de pe ea, Mel a dat-o jos de tot.

Carl s-a dezbrăcat și, apropiindu-se, a întrebat:

– Pot să te întind pe pat?

– Nu. Și, apucându-l cu hotărâre, i-a poruncit, uitându-se în ochii lui: Îngenunchează înaintea patului și așteaptă ca să vin.

Carl nu a ezitat. Era clar că nimeni nu îi spunea acestei femei ce să facă. Odată îngenuncheat în fața patului, cu un ulcior cu apă și o cârpă curată, el s-a uitat la ea și a văzut că, fără să privească la tipul din spatele ei, i-a spus:

– Scoate-mi chiloții și atinge-mă, de parcă aș fi a ta. Nu pune întrebări. Fă doar ce vrei, fără întrebări.

Simțind că el face ceea ce ea îi ceruse, Mel și-a închis ochii și a fredonat *Have a good day* a lui Bon Jovi. Muzica aceea o trimitea în vremurile trecute, când ea și Mike se jucau unul cu celălalt și se distrau de minune împreună.

Străinul făcea ceea ce ea îi cerea și, după ce i-a scos chiloții și i-a așezat pe un scaun, i-a strecurat un deget în vagin. Ea a gemut. Timp de câteva minute, bărbatul și-a continuat jocul, iar Mel s-a lăsat masturbată de mâna lui pricepută.

– Mă voi așeza pe pat, a zis ea, dintr-odată, oprindu-l. Scoate-mi eșarfa de la gât și leagă-mi-o la ochi. Nu vreau să te văd, dar vreau să te joci în continuare cu mine, ai înțeles?

Fără să spună nimic altceva, tânăra s-a îndreptat spre pat. S-a așezat vizavi de Carl și, ridicându-și privirea, a văzut că străinul dispăruse, până când l-a simțit în spatele ei, dezlegându-i eșarfa neagră de mătase de la gât și legând-o în jurul capului, acoperindu-i ochii.

Excitată, s-a întins pe pat și și-a deschis picioarele în fața lui Carl. Ea s-a expus total în fața lui, care știa ce trebuie să facă. A spălat-o. Odată ce a uscat-o, i-a pus picioarele pe umeri și, fără ezitare, a devorat-o. El și-a apropiat gura de vaginul ei epilat și delicios, pe care i-l oferea cu plăcere și l-a savurat cu poftă.

Gemetele lui Mel umplură spațiul. Era minunat.

Sexul!

Așa cum spunea Fraser, era necesar și a decis ca să se bucure de el la maximum.

Carl, încântat de acea dăruire, i-a pus picioarele pe pat și a făcut-o să-și desfacă coapsele. Ea s-a supus. Centrul plăcerii sale era și mai expus, în fața lui. Pubisul epilat în formă de inimă era minunat și ispititor și, cu degetele, i-a despărțit labiile, pentru un acces mai bun.

A supt...

A sorbit...

Și, când limba lui, după o vreme de joacă, s-a-ncolăcit în jurul clitorisului ei, Mel s-a arcuit. Apucând-o de talie, el a împins-o mai aproape de gură și ea s-a cutremurat până a juisat. Înnebunită de plăcerea pe care o simțea, s-a așezat și, preluând frâiele momentului, i-a ordonat:

– Întinde-te pe pat. Vreau să ți-o trag!

Ridicându-se de la sol, Carl a fost din nou de acord cu ceea ce ea îi cerea. Odată ce s-a întins pe pat, și-a pus un prezervativ, și Mel s-a așezat imediat călare peste el și l-a țintuit. Excitată, își mișca șoldurile în căutarea plăcerii. Avea nevoie de asta.

Timp de câteva minute, oftatul ei, însoțit de cel al lui Carl, a răsunat în separeu, până când necunoscutul, care rămăsese în

fundal, s-a urcat pe pat și, după ce și-a pus prezervativul, a făcut așa cum îi ceruse ea și a participat fără ca să pună întrebări.

Carl, văzând intențiile celuilalt bărbat, o așează peste el. Mel a simțit cum era unsă cu gel pe anus și, pentru a-l dilata, i-au băgat un deget, două, până când, după câteva clipe, a țipat de plăcere când s-a simțit penetrată.

Nu ducea lipsă de bărbați niciodată. Din fericire, trăsăturile ei îi permiteau să aleagă, iar ei nu o refuzau niciodată. Dar în acea clipă, în acel moment, să se simtă întregită și dorită era spectaculos.

– Mike... continuă... continuă! a rugat ea.

Străinul știa că rolul lui Mike îi revenea lui și, apucându-i sânii din spate, o împungea din nou și din nou, cu lovituri seci, în timp ce Carl pătrundea în vagin fără să se oprească.

În noaptea aceea, pe la unsprezece, Björn a sosit la *Sensations* însoțit de o roșcată drăguță. Maya era o tipă rafinată și, la fel ca el, cerea doar sex fierbinte. Și-au luat o băutură la bar și acolo au agățat imediat un alt cuplu.

După un prim pahar, au urmat mai multe și, înainte de a intra într-unul dintre separeuri, Björn s-a dus la toaletă. Când a trecut pe lângă una dintre camerele private, muzica pop care se auzea de acolo i-a atras atenția. A tras perdeaua și a observat doi bărbați și o femeie pe un pat.

– Fără sărutări... șopti ea.

Acel refuz, pe care îl auzise întotdeauna de la prietena lui, Judith, i-a atras atenția și s-a oprit să privească. Cu încântare, el a urmărit linia spatelui ei și ochii lui s-au fixat pe un tatuaj de-ale ei. Nu se vedea clar în lumina slabă, dar părea un prinzător de vise. Lăsându-se purtat de curiozitate și de muzică, a intrat în separeu și, fără să facă zgomot, s-a apropiat și a putut vedea clar tatuajul. Era, într-adevăr, un prinzător de vise.

Fără să spună nimic, a urmărit jocul celor trei. Era genul de sex care îl înnebunea. Doi bărbați și o femeie se distrau fără

inhibiții. Ea îi părea delicioasă și apetisantă. Gemetele ei erau cel puțin delirante și modul în care se dăruia era minunat. Nu și-a dat seama de cât timp o urmărea, până când și-a amintit de frumoasa roșcată care îl însoțea și a decis să iasă de acolo, să meargă la baie și să se întoarcă în locul unde o lăsase.

Douăzeci de minute mai târziu, în timp ce Björn și roșcata lui stăteau de vorbă la bar, perdelele separeului au fost trase. A văzut ieșind o fată cu părul scurt și închis la culoare, dar nu i-a văzut fața. El a identificat-o rapid ca fiind femeia din separeu.

Nu o văzuse niciodată acolo și asta i-a atras atenția, în timp ce-i străbătea corpul cu ochii lui albaștri și o admira cât de bine i se potrivea rochia de piele neagră. Fără să se miște de pe scaun, Björn a urmărit-o și, când a dispărut din incintă, roșcata, dornică de sex, i-a propus la ureche:

– Mergem într-un separeu?

Björn, uitând de brunetă, a zâmbit și a șoptit:

– Bineînțeles, scumpo. Abia aștept să te dezbrac.

Când Mel a ajuns acasă, în zori, Dora i-a zâmbit și a întrebat:

– Cum a fost întâlnirea ta?

Ea, scoțându-și tocurile înalte, a zâmbit și a răspuns:

– Bine. Foarte bine.

După ce Dora a plecat acasă, Mel a mers ca să-și vadă fiica. Dormea. Apoi s-a dezbrăcat și a intrat în duș, unde picăturile de apă s-au amestecat cu lacrimile ei, în timp ce se gândea, ca de obicei, la Mike.

De ce nu-l putea uita?

6

Duminică, atunci când Björn a ajuns cu noul lui Aston Martin, și în compania Agnetei, la casa prietenilor săi, Eric și Judith, a trebuit să facă un efort ca să nu râdă când i-a văzut fața prietenei sale, Judith. Era mai mult decât limpede că ea și însoțitoarea lui nu erau pe aceeași lungime de undă.

După ce i-a salutat și le-a arătat noua mașină, Eric a invitat-o pe Agneta în sufragerie și Judith, luându-l de braț, i-a șoptit:

– Nu înțeleg ce vedeți la Fosqui.

Björn a râs de porecla pe care i-o dăduse și i-a răspuns:

– Este drăguță și mă distrez cu ea. Apropo, i-am promis că nu o vei deranja, așa că poartă-te frumos, scumpo, bine?

Judith și-a dat ochii peste cap și, zâmbind, a spus:

– Asta e o proastă... dar proastă rău.

– Jud... nu începe.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Björn, cum te poți distra cu acel pudel constipat? Este cea mai fadă tipă pe care am întâlnit-o vreodată.

El a râs. Judith era unică. Era clar că ea și Agneta nu vor fi niciodată prietene și-a răspuns:

– În pat nu e deloc fadă.

Judith se încruntă și spuse:

– Mda, cât de superficiali sunteți voi, bărbații, uneori. Tipa e super plictisitoare, dar tu continui să fii cu ea doar pentru că este o fiară în pat, să înțeleg?

– Cu mine nu este plictisitoare.

– Cu tine, normal, râse ea. Dar cu restul umanității, ea este de o prostie de nu pot să-ți spun. Vezi s-o ții în frâu, că, dacă

nu, pleacă ea repejor de aici, în noaptea asta. Amintește-ți că, ultima dată când ne-am întâlnit, idioata și-a permis luxul de a-mi spune că sunt o criminală pentru că îmi plac fripturile de vită și să știi că nu i-am spus ce cred eu despre ea, doar pentru că era însoțitoarea ta.

– Agneta este vegetariană. Nu i-o lua în nume de rău.

– Ce dracului, Björn, de ce trebuia să o aduci aici?

Mort de râs, și-a îmbrățișat prietena și i-a răspuns:

– Am adus-o aici ca să te enerveze pe tine, prostuțo! Dar nu îți face griji, se va purta frumos, dacă și tu vei face același lucru.

La auzul acestor vorbe, Judith a zâmbit și i-a șoptit cu un aer complice:

– Ești un nemernic...

Râzând, au intrat în cameră, unde erau mai mulți oaspeți. Eric și Jud i-au prezentat pe toți și, când au ajuns în dreptul unei tinere femei care îl ținea pe micuțul Eric, amuzată, Jud a întrebat:

– Îți amintești de Melanie?

Björn se uită la tânăra în blugi și pulover negru, pe gât, și clătină din cap.

Judith a continuat:

– Este o prietenă spaniolă.

O cunoștea pe acea femeie spaniolă drăguță și nu avea telefonul ei?

Imposibil!

Bruneta aceea cu părul scurt, negru, nu ar fi trecut neobservată. I-a măsurat din priviri corpul cu interes. Blugii i se potriveau foarte bine și puloverul negru îi contura sânii frumoși și ispititori, pe care voia să-i atingă. O privea distrat, când auzi dintr-odată:

– Vai, este însuși James Bond!

Auzind asta, Björn s-a schimbat la față și a știut de-ndată cine era acea femeie.

Mintea lui s-a reactivat în câteva secunde, iar el a identificat-o drept tipa sexi care în urmă cu câteva luni a ajutat-o pe Judith să iasă din lift și a dus-o la spital în ziua în care a născut. Din acest motiv și fără prea multă tragere de inimă de a-i face jocul, i-a răspuns:

– Ca să vezi... ca să vezi... este chiar Superwoman!

La auzul acestor vorbe, Mel, spre deosebire de el, a căscat gura, surprinsă, și i-a răspuns:

– Măi să fie, dar cum de m-ai recunoscut?

Björn, uimit de ironia de pe chipul tinerei, a întrebat:

– Unde ți-ai lăsat costumul, scumpo?

Mel și Judith se priviră amuzate, apoi, fixându-și ochii mari și albaștri pe ai lui, răspunse, apropiindu-se de el:

– În Batmobile, prostuțule. Dar ssst... nu spune nimic. Îl țin acolo, în caz că trebuie să salvez lumea de orice spion aflat în Serviciul Britanic de Informații.

Judith izbucni în râs. Văzând expresia lui Björn, nu era de mirare reacția ei.

Nu înțelegea ce i se întâmpla bunului său prieten cu acea fată, dar o amuza. Björn era un tip cu un simț al umorului excelent și, din câte se putea observa, și Mel era la fel, dar el refuza să-i facă jocul. În cele din urmă, fără prea mult chef de vorbă, îl văzu întorcându-se și mergând să vorbească cu Eric.

Mel l-a pus pe micuțul Eric pe scaun și, uitându-se la Jud, o întrebă:

– Crezi că încă mă urăște pentru că nu l-am lăsat pe el să te ducă la spital în ziua aceea?

Judith ridică din umeri și, sigură pe ea, îi răspunse:

– Îți spun doar că, după soțul meu, este cel mai bun tip pe care îl cunosc și nu înțeleg de ce reacționează așa față de tine.

În acel moment, s-a auzit zgomotul unor cioburi căzute. Agneta scăpase un pahar și acesta s-a spart. Mel își căută imediat fiica. O găsise chiar lângă cioburi, plângând, și fugi spre ea. Însă, înainte

de a ajunge, observase cum fetița se prinsese de rochia Agnetei, iar Agneta se smulsese din strânsoarea ei, provocând căderea fetiței.

Björn încercase să o prindă pe fetiță din mers, dar, în cele din urmă, ea a căzut. Văzând-o plângând, s-a aplecat, și-a sprijinit o mână pe pământ și a luat-o de jos.

– Gata, drăguța mea... e în regulă, a șoptit Melanie, luând-o pe fetiță în brațe, gândind că această femeie, această Agneta, era o idioată.

Fetița, speriată, a continuat să plângă, iar coronița roz de prințesă pe care o purta a căzut la pământ și Björn a luat-o. Toată lumea privea la ea, iar Mel, uitând de toate, a legănat-o până când s-a calmat. Doar fiica ei conta și nimeni altcineva. Când Sami s-a liniștit, ea i-a arătat unul dintre degețelele ei mici și i-a șoptit:

– *Buba.*

Văzând sângele, Mel a acționat rapid. A luat un șervețel și l-a curățat ușor. Nu era nimic grav. Era doar o tăietură mică, dar uitându-se la micuță, în timp ce se îndrepta spre geanta ei imensă, spuse:

– Să mergem, drăguța mea, mami te va vindeca.

Eric, lângă soția sa, i-a făcut semn să intre în bucătărie și acolo a scos dintr-un dulap o mică trusă de prim ajutor.

Mel și Judith au avut grijă de fetiță cu multă dragoste, i-au dat o bucățică de ciocolată și i-au pus pe deget un leucoplast cu prințesele Disney. Dar micuța își dorea ca mama ei să rostească cuvintele magice, așa că atunci când i-a arătat degetul, Mel a zâmbit și i-a spus:

– Frumoasa din Pădurea Adormită te va vindeca în chip magic și durerea va dispărea – tana na nam! – și nu se va mai întoarce niciodată!

Sami a izbucnit în râs și Mel, uitându-se la prietena ei, a comentat:

– Dacă mi-ar fi spus cineva vreodată că voi face aceste giumbușlucuri pentru fiica mea, nu aș fi crezut.

Au râs amândouă și, când s-au întors în cameră, toată lumea le-a privit. Mel o purta pe fetiță în brațe:

– Sami, spune-le tuturor că ești bine, a încurajat-o ea, privindu-i.

În timp ce o lăsa jos, blondina cu ochi albaștri, cu un zâmbet uriaș, le-a arătat degetul cu leucoplast și-a șoptit:

– *Unt* bine.

Toți au zâmbit, iar Björn, apropiindu-se de ea, s-a aplecat și a întrebat-o:

– Cum te numești?

Ea a clipit cu grație și a răspuns, lipindu-se de picioarele mamei sale:

– *Pinsesa* Sami.

Protejând-o cu dragoste, Mel a adăugat:

– O cheamă Samantha. O numim cu afecțiune Sami și i s-a acordat rangul de prințesă.

Björn, amuzat de încrederea în sine a fetiței, clătină din cap aprobator și, arătându-i coronița căzută pe jos, o întrebă:

– Sunt sigur că îți aparține, nu-i așa?

Fetița, încântată, a dat din cap aprobator. I-a luat-o din mâini, și-a așezat-o pe cap și i-a răspuns lămuritor:

– Sunt o *pinsesă*.

El a zâmbit, iar ea, apropiindu-se, și-a țuguiat buzele și, fără ezitare, i-a dat un pupic sănătos pe obraz, care i-a făcut să râdă aproape pe toți, în frunte cu Björn.

Înduioșată de acel pupic, Mel a zâmbit și, când fetița a fugit, a luat un șervețel, a șters obrazul pătat de ciocolată al lui Björn și, spre surprinderea lui, i-a zis:

– Ia să-ți văd mâna.

– De ce?

– Dă-mi mâna, insistă Mel.

Björn, văzând că toată lumea îl privea, a cedat și i-a arătat mâna. Întorcând-o cu atenție, s-a uitat la palmă și i-a spus:

– Ți-a intrat un ciob mic. Nu te mișca și ți-l voi scoate.

Amuzat de situație, el a glumit:

– Asta-i ca treaba aceea cu spinii. Dacă mi-l scoți, vom fi prieteni pentru totdeauna?

Mel se uită la el și adăugă:

– Mă îndoiesc de asta.

Fără să se miște, el a urmărit-o și a văzut cum îl curăță delicat și scoate un mic ciob înfipt în pielea lui. O picătură de sânge a ieșit și Mel, fără să stea pe gânduri, a luat un leucoplast cu prințesele Disney, ca acela pe care i-l pusese fiicei sale, și i l-a lipit.

– Pinseseeeeee, a aplaudat fetița, apropiindu-se.

Odată ce a terminat treaba, Mel s-a uitat la el și, amuzată, când a văzut că fiica ei îi privea, i-a spus:

– Să știi că Frumoasa din Pădurea Adormită te va vindeca în chip magic și durerea va dispărea – tana na nam – și nu se va mai întoarce niciodată!

Uimit de acele cuvinte prostești, Björn se uită la ea și, clipind, i-a spus:

– Glumești, nu?

Mel, văzând că fiica lui îi urmărea cu atenție, i-a șoptit:

– Prefă-te și tu și zâmbește. Sami se uită la noi și crede în puterea acestor cuvinte.

El, văzând-o pe fetiță alături, cu coroniță ei roz cu pene, a zâmbit și, îndreptându-și atenția spre mama copilului, a șoptit:

– Ce se întâmplă dacă Frumoasa din Pădurea Adormită vindecă altceva?

– Creierul, poate?

Amândoi s-au privit și, cu un zâmbet strâmb, Björn a răspuns:

– Dacă vrei tu să-l numești astfel, nu-mi pasă și nici lui.

Mel a râs și, aplecându-se pentru a-și privi fiica, a șoptit:

– Nemernicule!

Björn, amuzat de cele întâmplate, a zâmbit, în timp ce Mel glumea cu fetița ei, când Agneta, alături de ea, se plângea:

– Fetiță afurisită! Din cauza ei mi-am pătat rochia.

Mel, auzind acel comentariu, s-a enervat. Cine spusese asta?

Privind în sus, a văzut că era escorta lui James Bond și, înainte de a apuca să răspundă, Judith, care o auzise și ea, i-a spus cu o voce sfidătoare:

– Important este ca fetița să fie bine, nu rochia ta, Agneta.

Oftă și, când o văzu pe Judith îndepărtându-se, se uită la Björn, care era lângă ea, și protestă:

– Prietena ta cea drăguță, ca întotdeauna, ia partea tuturor, mai puțin a mea. Mucoasa aceea mi-a pătat rochia cu sângele ei și acum nici să mă plâng nu pot.

Mel nu s-a putut abține și, privind-o, i-a răspuns:

– Îmi pare rău că fiica mea ți-a pătat rochia cea frumoasă, dar, în apărarea ei, îți voi preciza că a făcut-o neintenționat. Pe de altă parte, fii atentă la ceea ce spui, pentru că eu sunt mama ei și s-ar putea să mă simt jignită dacă i te mai adresezi cu „mucoasă". Și, înainte să mai zici ceva, îți voi spune că fiica mea are doi ani și jumătate și este încă un copil, iar tu ai cel puțin 40 de ani și ai mintea necesară pentru a raționa și a înțelege lucrurile.

Comentariul acela l-a făcut pe Björn să zâmbească, dar s-a ascuns. Era clar că noua prietenă a lui Jud nu avea de gând să tacă.

– Am 32 de ani! se răsti Agneta, extrem de ofensată.

– Serios? întrebă Mel, luând-o peste picior.

– Da, spuse cealaltă, încruntându-se.

– Nu mă păcălești? insistă tânăra.

Agneta, scoțând fum pe urechi, dat fiind că toată lumea o privea punându-i la îndoială vârsta, lămuri cu un gest contrariat:

– 32. Niciun an în plus.

Mel, amuzată, dădu din cap și șopti cu maliționitate, în timp ce se îndepărta:

– Uau... ce rău te ții!

În mod inconștient, Björn zâmbi din nou. Îi plăcea sau nu să recunoască, acea femeie avea harul ei și tocmai i-l arătase. El o urmări cu privirea pe ascuns și-i străbătu încet corpul. Se opri la fundul ei. Era unul dintre cele mai ispititoare. Agneta, alături de el, continua să-i dea explicații legate de vârsta ei.

– Fumezi?

Cu fereastra deschisă, Mel se uită la ea și, înainte de a putea răspunde, Judith se aplecă și ea îi șopti:

– Tu fumezi?

Jud a zâmbit.

– Doar din când în când sau când vreau să-l enervez pe Eric. Râzând, s-au așezat la masa din bucătărie.

– A adormit Sami?

– Da, la fel și fiul tău.

Amândouă au zâmbit și Mel a adăugat, cu coronița de pene a fiicei sale în mână:

– Simona mi-a spus să nu-mi fac griji pentru nimic. Va fi în sufragerie, în caz că se trezesc.

– O, Simona mea, oftă Judith, gândindu-se la femeia la care ținea atât de mult. Fără ea viața mea nu ar fi aceeași.

Simona și soțul ei, Norbert, locuiau în casă și se asigurau ca totul să fie în regulă. Era minunată. Jud se ridică.

– Ce vrei să bei? Eu mor după o Coca-Cola! o întrebă pe Mel, deschizând frigiderul.

– Tot o Coca-Cola, la fel ca tine.

Judith le-a servit, iar Mel a pus coronița pe masă și i-a oferit o altă țigară. Judith a acceptat, fără ezitare.

– Meseria ta, de stewardesă, trebuie să fie uimitoare, i-a spus ea. E un avantaj să călătorești atât de mult și să cunoști alte țări.

Mel zâmbi. Cu câteva luni în urmă, când Judith a întrebat-o cu ce se ocupă, ea i-a spus că este stewardesă. Dar, după ce a văzut că Judith era o bună prietenă pe care nu trebuia s-o mintă, s-a apropiat de ea și i-a șoptit:

– Dacă îți spun un secret, îl vei păstra?

– Sigur, Mel.

– Pentru mine este foarte important să o faci, Judith, promiți?

– Da, femeie... da.

Își dădu la o parte bretonul de pe față și se aplecă mai aproape de prietena ei.

– Nu sunt stewardesă, sunt pilot, mărturisi ea.

Judith o privi, plină de uimire:

– Serios? Frate... ce tare!

Amuzată de surprinderea ei, Mel a râs:

– Doar sunt Superwoman, la ce te așteptai?

Au râs amândouă.

– Pentru ce companie lucrezi? întrebă Judith.

Această întrebare a făcut-o pe Mel să râdă și i-a răspuns:

– Sigur îmi vei păstra secretul?

– Păi, să vedem, cum pot să-ți spun mai clar că „da"?

Apoi Mel i-a șoptit:

– Pentru unchiul Sam.

Judith clipi. Și, când a înțeles ce înseamnă asta, a exclamat surprinsă:

– Cum?!

– Sunt pilot în armata americană.

– Ești militar?

Mel a dat din cap și a adăugat:

– Pilotez un C-17 Globemaster. Bine, ca să mă înțelegi, este vorba de un avion uriaș, pe care l-ai văzut cu siguranță la știri, cândva, unul dintre acelea care se deschid în spate și se folosesc pentru transportarea proviziilor în anumite operațiuni și...

– Vorbești serios?

– Foarte serios. În fața ta se află locotenentul Parker al Forțelor Aeriene ale SUA. Sunt băiatul pe care tatăl meu și l-a dorit dintotdeauna și pe care, din păcate, nu l-a avut. Fiind o

rebelă, m-am înrolat în armată, cu intenția de a-i arăta că nu trebuie să ai ceva agățat între picioare pentru a fi curajos și pentru a da ordine. Amândouă au râs. Și, deși recunosc că îmi place ceea ce fac, de când o am pe Sami, nu știu dacă fac bine.

– De ce?

Mel a tras din țigară și a răspuns:

– Pentru că detest faptul de a o lăsa singură. Urăsc să văd cum plânge când sunt despărțită de ea și urăsc să cred că, într-o bună zi, îmi va reproșa toate acestea. Din acest motiv, cu un timp în urmă, m-am înscris la un curs la distanță de grafic design, dar nimic, mi-a fost imposibil să mă concentrez asupra lui! Însă trebuie să îl fac. Poate îl termin până la urmă și îmi voi putea schimba profesia.

Judith și-a înțeles prietena și, înainte de a putea spune ceva, Mel a adăugat:

– Te rog, este foarte important să-mi păstrezi secretul! Când nu sunt la bază, de obicei folosesc numele de familie spaniol al mamei mele, Muñiz. Acest lucru evită multe întrebări.

– Dar fată, tu ești o bombă! La naiba, ești un pilot american! Auzi la tine!

Mel zâmbi și Judith, neînțelegând de ce voia să păstreze secretul, a întrebat:

– Nu voi zice nimănui, dar spune-mi de ce?

– Pentru că nu-mi place ca alții să afle mai multe despre viața mea. De asemenea, multor oameni nu le place armata americană. Prin urmare, vreau să fiu în continuare pentru tine, și pentru toată lumea, doar Melanie Muñiz, înțelegi?

Judith dădu din cap aprobator. Nu s-ar fi așteptat niciodată la asta. Dornică să afle mai multe, ea a întrebat:

– Și soțul tău este și el militar?

Mel a luat o gură din băutura sa și, de-ndată ce a înghițit-o, a clătinat din cap aprobator.

– Da.

– Este într-o misiune și de aceea nu l-am întâlnit niciodată?

Durerea se strecurase în ochii lui Mel și Judith a observat. Dar, înainte de a-și putea cere scuze pentru întrebare, prietena ei a spus:

– Mike a murit în Afganistan și nu era soțul meu...

Îngrozită, Jud și-a pus mâna peste a ei:

– Îmi pare rău, Mel. Nu am vrut...

– Nu-i nimic, șopti ea, privind-o. Nu știai nimic și era normal să mă întrebi despre Mike. Și, după o tăcere apăsătoare, ea a adăugat: A murit când eram însărcinată în șapte luni, într-o misiune.

– Doamne, Mel... îmi pare rău...

S-a făcut liniște și Jud a întrebat, pentru a devia de la subiect:

– Și cum te descurci cu slujba ta și cu Sami?

– Dora, o vecină minunată care stă cu ea, sau Romina, soția lui Neill, sunt cele care îmi dau o mână de ajutor. Mai vine și mama mea din Asturia sau o duc eu pe Sami acolo.

– Ei bine, de acum înainte mă aveți și pe mine, ați înțeles? Mel a clătinat din cap aprobator și Judith a adăugat: Consideră-te ca făcând parte din familia mea și nu ezita să ceri ajutorul când ai nevoie.

Ea îi strânse mâna, recunoscătoare.

– Mulțumesc, Judith. Și, văzând tristețea din ochii ei, șopti: A fost groaznic să-l pierd pe Mike. Cea mai cumplită experiență din viața mea. Dar Sami și zâmbetul ei mi-au spus că trăiește în ea și de aceea trebuie să fiu fericită.

Judith o asculta surprinsă. Nici nu voia să-și imagineze cât de rănită trebuie să fi fost inima ei. Dacă i s-ar fi întâmplat așa ceva, ar fi murit sigur odată cu Eric, însă Mel îi arăta o putere incredibilă și asta era ceva de admirat.

– Nu l-am cunoscut pe Mike, dar sunt sigură că el ar fi vrut să-ți refaci viața și să fii fericită, nu-i așa?

Mel consimți.

– Serios, Mel, insistă ea, mă ai aici pentru tot ceea ce ai nevoie.

– Da...

În acel moment, ușa bucătăriei s-a deschis. Björn și-a făcut apariția în fața lor și, văzându-le stând acolo, a întrebat:

– A ce miroase aici?

Björn, care nu era prost deloc, văzându-le cum se priveau, a adăugat:

– Bine. Voi uita mirosul de aici și nu voi mai pune alte întrebări.

S-a dus la frigider, a luat o bere și, după ce a deschis-o și a luat o înghițitură, a întrebat:

– Conspirația supereroinelor spaniole?

Amândouă au râs și Judith a întrebat:

– Ce mai faci? Ți-a vindecat prințesa bubița?

El, uitându-se la leucoplastul roz, le-a spus în glumă:

– Bubița mea este perfectă, da? Și, apropiindu-se de ele, a întrebat, când a văzut ce țineau în mână: Nu știți că fumatul este dăunător pentru sănătatea voastră?

– Trebuie să mori din ceva, nu? răspunse Mel și, văzându-i fața, a întrebat la rându-i: Tu nu fumezi, James Bond?

– Nu.

– Nici măcar un *joint* din când în când, ca să te relaxezi?

Uimit de îndrăzneala ei, Björn i-a răspuns:

– Ei bine, nu. Nu mă interesează rahatul ăsta și ți-aș cere să nu mi te mai adresezi cu numele acela ridi....

– Vaiiii... ești la fel ca iubita ta. Ce puțin simț al umorului ai, puțoiașule!

– Iubita mea? Și, văzând-o zâmbind, a lămurit: Uite ce e, tipo, Agneta nu este iubita mea, este doar o prietenă și, dacă îmi mai spui o dată puțoiaș... îți jur...

– Uh... uh... uh... uh...! strigă Mel, făcându-l să tacă. Nu mă interesează viața ta personală și nici tu. Prin urmare, o poți păstra pentru tine.

Surprins de îndrăzneala ei de a-i închide gura, a vrut să spună ceva, când Jud i-a atras atenția:

– Să nu-ți treacă prin minte să-i spui vreodată lui Eric că m-ai văzut fumând, ai înțeles?

Auzind-o, Mel s-a uitat la prietena ei și a întrebat în glumă:

– Pe lângă faptul că nu are simțul umorului, păpușelul mai este și o păsărică turnătoare?

Șocat, Björn a spus enervat:

– Poți să-mi spui păpușel. Dar cu „păsărică" tocmai m-ai jignit, cât despre „turnătoare", permite-mi să-ți spun că...

– Uh... uh... uh...! strigă, din nou, Mel. Această metodă nu dădea greș niciodată. Apoi continuă: Nu-mi pasă ce crezi tu.

Nevenindu-i să creadă cât de ridicol se simțea în fața ei, a protestat:

– Vrei să nu mă mai tratezi ca pe un imbecil?

– Nu ești un imbecil? întrebă Mel.

Björn, supărat și dorind să o sugrume, a izbucnit:

– Bineînțeles că nu sunt.

– Nu, Mel... de asta te pot asigura eu, interveni Judith. Björn este un tip foarte drăguț atunci când vrea, chiar dacă nu crede în puterea prințeselor Disney.

Cele două femei s-au înțeles din priviri și Mel a spus încet, în timp ce își punea coronița de pene roz a fiicei sale:

– Bine, James... Mi-e greu să cred.

Amuzată, Jud a vrut să-i răspundă, când Björn a bombănit:

– Uite ce e, isteațo...

– Prințesă, te rog! a zis Mel, râzând, și arătând spre coronița ei.

Judith râse neputincioasă. Mel era haioasă și Björn, uitându-se la nerușinata cu coroniță roz, a izbucnit:

– Mă scoți din sărite, așa cum puțini oameni reușesc pe lumea asta. În mai puțin de cinci minute m-ai făcut păpușel, păpușică, turnător și păsărică și o să-ți mai spun o singură dată, înainte să plec, mă numesc Björn, nu James sau vreunul dintre numele absurde pe care mi le-ai dat. Ai înțeles, micuță prințesă?

Mel a zâmbit. Îi plăcea să-i înnebunească pe bărbați și, fără să-și schimbe atitudinea, a întrebat:

– Ești sigur?

– Sigur de ce? a țipat el, ieșindu-și din minți.

– Ești sigur că numele tău nu este James, păpușel?

Björn a înjurat. Femeia aceea era o nesuferită și el a decis să-i întoarcă spatele, însă Mel l-a chemat:

– James... James... șlițul de la pantalonii tăi este deschis.

Repede, el a făcut o mișcare pentru a-l închide și, realizând că era o minciună, a privit-o și ea a glumit:

– Țeapă, puțoiule!

Văzând că era pe cale să pice din nou în joculețul ei absurd, Björn se întoarse și, cu berea în mână, ieși cu pași mari din bucătărie.

De-ndată ce au rămas singure, amândouă au început să râdă și Jud a spus, în timp ce Mel își scotea coronița de pe cap:

– De ce ești atât de răutăcioasă cu el?

– Euuuuuuuuuuuuuuuuu...?

– Sărăcuțul. Björn este un bărbat fermecător.

Mel, amuzată, a luat o gură de Coca-Cola și a răspuns:

– Judith, mă mișc într-o lume plină de bărbați și ori te trezești tu ori te trezesc ei. Prin urmare, am decis să mă trezesc și să fiu eu cea care se joacă cu ei. Ai văzut cât de furios a devenit?

– Doar îți spun, Mel. Cred că este prima dată când îl văd atât de supărat pe o femeie. Am impresia că l-ai surprins.

– Serios?

– Da, a spus Judith.

Mel, amuzată de ceea ce reușise, a ridicat din umeri și i-a șoptit:

– Îmi place să îi surprind.

Judith a zâmbit. Era convinsă că în adâncul lui îi plăcuse surpriza, chiar dacă el a insistat să o respingă.

În noaptea aceea, în jurul orei 22:00, toți oaspeții au plecat acasă. Cu grijă, Mel și-a ridicat fetița și a pus-o în mașina ei. După ce s-a asigurat că este fixată pe scaun, a acoperit-o cu o pătură. Odată ce a închis ușa mașinii, s-a întors spre Judith și, îmbrățișând-o, i-a spus:

– Mulțumesc pentru invitație. M-am distrat de minune.

– Eu îți mulțumesc ca ai venit. Te sun poimâine să ne întâlnim și să luăm masa, bine?

– De acord.

Odată ajunsă în mașină, când era pe punctul de a porni, lângă ea s-a oprit o impresionantă mașină sport, de culoare bordo. Mel s-a uitat la șofer și a întâlnit ochii uimitori ai lui Björn, provocând-o. Ea a zâmbit și, fără să se poată abține, i-a făcut cu ochiul și i-a zis, ostentativ:

– La revedere, puțoiule!

Acestea fiind spuse, și-a pornit mașina și l-a lăsat din nou pe Björn cu gura căscată.

7

Două zile mai târziu, Judith și Mel s-au întâlnit pentru a merge la cumpărături. Au petrecut jumătate din zi într-un centru comercial, cumpărând lucruri pentru copii și pentru ele.

– Cred că lui Sami îi va plăcea această coroniță cu cristale și diamante multicolore. Avem o mie de coronițe, dar ei îi plac mult. Fetița mea este o adevărată prințesă, râse Mel.

După ce a cumpărat-o și a pus-o în geantă, le-au chiorăit stomacurile și Judith a spus:

– Haide, te duc să mănânci la cel mai bun restaurant din München.

După o jumătate de oră, au intrat la Jockers, iar Klaus, tatăl lui Björn, recunoscând-o pe Judith, a salutat-o imediat.

– Dar câte femei frumoase și prețioase pe aici, a comentat el, în glumă.

– Știu deja cu cine s-a întâlnit fiul tău, a glumit Judith și, după ce l-a sărutat pe obraz, a spus cu amuzament: Ți-o prezint pe prietena mea spaniolă, Melanie Muñiz.

– Spaniolă? Ce minunăție, consimți Klaus.

Mel a întins mâna, cu un zâmbet recunoscător.

– Încântată, domnule.

Klaus i-a făcut cu ochiul tinerei și i-a șoptit:

– Aș aprecia dacă mi-ai spune Klaus. „Domnul" îmi amintește de armată.

– O amintire urâtă? a întrebat Mel, curioasă.

Klaus, după ce a dat din cap că da, a spus în șoaptă:

– A doua mea soție m-a părăsit pentru un american nenorocit.

– Era militar? a întrebat Judith.

Bărbatul a dat din nou din cap și, încercând să zâmbească, a adăugat:

– Da. Comandant, mai exact. De aceea vă spun că „domnule" nu-mi place, așa cum nu-mi plac nici americanii.

Tinerele s-au uitat una la alta, iar în acel moment Judith a înțeles ce îi spusese Melanie și a răspuns:

– Uau, Klaus, nu știam. Îmi pare rău.

– Este ceva ce s-a întâmplat acum câțiva ani și nimeni nu vrea să-și amintească. Mai ales fiul meu cel mare, care a avut de-a face cu acel yankeu în cadrul divorțului.

Empatizând, Mel i-a șoptit:

– Îmi pare rău, Klaus.

Bărbatul a dat din cap și, zâmbind din nou, a spus:

– Cred că supărarea mea ar trece cu un salut din partea acestei femei spaniole.

Judith, văzând legătura bună dintre ei, a răspuns:

– Dar ce dulce ești, Klaus. Tu, de fapt, vrei două sărutări!

– Desigur, fată, te îndoiești cumva?

Mel a zâmbit și, apropiindu-se de el, i-a dat două sărutări pe obraji și, după aceea, a întrebat:

– A trecut supărarea?

Bărbatul a aprobat și a spus cu un surâs fermecător:

– Întru totul!

Cei trei au zâmbit și Klaus a comentat:

– Știi că îmi place numele tău?

Mel a făcut ochii mari și, zâmbind, a adăugat:

– Atunci, ți-a plăcut filmul *Pe aripile vântului*, nu-i așa?

Bărbatul a dat din cap aprobator.

– Este cel mai bun film din toate timpurile, chiar dacă este american.

Ea a râs și, apropiindu-se de el, a spus:

– Și pentru părinții mei. Trebuie să-ți mărturisesc, Klaus, că sora mea se numește Scarlett, iar eu sunt Melanie, și asta spune tot.

Uimit, a întrebat:

– Serios, domnișoară?

– Serios, Klaus. Aceste nume sunt crucea vieților noastre.

Spunând acestea, cei trei au zâmbit și Klaus le-a condus la o masă. După ce le-a recomandat ce să mănânce, a plecat, iar Judith a comentat:

– Îmi pare rău pentru ce a spus despre americani. Eu nu gândesc la fel. Cred că există oameni buni și răi peste tot.

Mel a zâmbit.

– Sunt obișnuită. De aceea ți-am spus să păstrezi secretul.

Judith a aprobat și, încă surprinsă, a întrebat:

– Sora ta chiar se numește Scarlett?

– Da... părinții mei au fost atât de originali și, doar ca să știi, dacă aș fi fost băiat, m-ar fi chemat Rhett, fără îndoială, ca pe personajul principal.

Râzând, cele două au devorat ceea ce Klaus le-a pus în față. Totul era excelent, iar Judith, după ce a luat o înghițitură din băutura sa, a întrebat:

– Te vezi cu cineva?

– Nu.

– De ce?

– Nu am timp, Judith. Între munca mea și Sami sunt foarte ocupată. Și, îndreptându-și privirea spre ea, a adăugat: Dar nu-ți face griji, am prietenii mei cu care să mă distrez și eu. De asta nu duc lipsă niciodată.

Înțelegând-o, Judith a dat din cap și i-a șoptit:

– Îmi pare atât de rău pentru Mike. Trebuie să fi fost groaznic.

Mel a sorbit din băutură și i-a șoptit, la rândul ei:

– A fost și este în continuare. Încă mă gândesc la el, mai mult decât merită. Surprinsă să o audă, Judith s-a uitat la ea și Mel a lămurit:

– Nu știu de ce îți spun asta, dar trebuie să clarific faptul că Mike m-a dezamăgit.

– Cum?!

– Când a murit, am aflat că nu am fost singura femeie din inima lui. Să spunem că, datorită lui, am cel mai frumos dar din viața mea, care este Sami, și, din cauza lui, nu cred în bărbați sau în dragoste. În niciun caz!

– Nu toți bărbații sunt la fel, Mel.

– Permite-mi să mă îndoiesc și să-ți spun că doar pentru că Eric este îndrăgostit nebunește de micuța lui soție nu înseamnă că toți bărbații sunt ca el.

Amândouă au zâmbit și Judith a adăugat:

– Într-o zi îți voi spune povestea mea cu Eric. Nu a fost ușor, dar dragostea pe care ne-am mărturisit-o a trecut prin toate obstacolele și iată-ne aici. Și, înainte să mai spui altceva, cred că dacă ai da o șansă unui...

– Judith, a întrerupt-o ea, ultimul lucru pe care mi-l doresc în prezent în viața mea este un bărbat. Pot să-mi cresc și singură fiica.

– Nu ți-e dor de cineva care să te îmbrățișeze?

– Nu.

– Dar cineva alături de tine ți-ar oferi o siguranță pe care nu o ai acum și...

– Nu, Judith. Cineva lângă mine mi-ar oferi nesiguranță.

– Doar pentru că ți s-a întâmplat asta cu Mike nu înseamnă că trebuie să ți se întâmple din nou.

– Știu. Știu că ai dreptate. Dar acum merg cu picioare de plumb. Nu am încredere în niciun bărbat. De asemenea, sunt militar, gândește-te la profesia mea. Ce om ar vrea să trăiască viața pe care o trăiesc eu?

– Ai spus că nu vrei să fii în armată toată viața.

– Una este ceea ce spun și alta este nenorocita de realitate, Judith. Am o fiică și trebuie să o cresc așa cum pot eu, singură. Mi-ar plăcea să obțin o slujbă de ilustrator, dar este ceva destul de dificil, prin urmare, deocamdată, trebuie să rămân cu picioarele pe pământ și să continui să fiu militar.

– Trebuie să te gândești la Sami și la tine.

– Știu... și asta fac. Dar, ca să fiu sinceră, cel la care nu mă pot opri să mă gândesc este Mike. Ca să nu-ți mai spun că mă gândesc tot la el și când sunt cu alți bărbați.

– Nu pot să cred!

Mel a dat din cap și, neajutorată, a spus în șoaptă:

– Atât de proastă sunt. Iubirea vieții mele mă dezamăgește și eu continui să mă gândesc la el.

În acel moment, în spatele lor s-a auzit o voce:

– Te mai gândești la mine? Pentru numele lui Dumnezeu, păpușă... asta mă îngrozește.

Întorcându-se, au văzut că era Björn. Mel a pufnit în râs:

– Puțoi la orizont.

S-a așezat lângă prietena sa și a sărutat-o pe obraz.

– Nu mă apropii de tine... dragă, a lămurit el, privind bruneta cu ochii albaștri.

– Apreciez... dragule, a oftat ea, privind înapoi spre el.

– Ți-e teamă că ți-ar plăcea apropierea mea?

– Ești o fantomă!

Judith a început să spună ceva, când Björn, amuzat, a șoptit:

– Ai vrea tu să fii între cearșafurile mele.

Mel a izbucnit în râs.

– Nimic nu poate fi mai departe de adevăr... *drăguțule*.

– Hmm, *drăguț*?! Încerci să-mi spui ceva... *drăguțo?* Pentru că, dacă-i așa, trebuie să clarific faptul că prefer blondele gingașe și blânde în locul brunetelor brutale și dure.

Amintindu-și de femeia care-l însoțise cu două zile în urmă la Judith, Mel a izbucnit zgomotos:

– Dacă blondele gingașe și blânde sunt ca aceea de nesuportat care te-a însoțit zilele trecute, prefer să fiu o brunetă brutală și dură!

Judith îi privea, neînțelegând ce se întâmpla între cei doi.

– Să vedem, amândoi sunteți prietenii mei, nu puteți petrece cinci minute împreună fără să vă jigniți?

– Nu, au răspuns amândoi la unison.

Enervată de atitudinea lor, tânăra s-a ridicat.

– Trebuie să mă duc la toaletă. Încercați să nu vă ucideți, între timp.

Când au rămas singuri la masă, niciunul nu a vorbit, până când Klaus a sosit cu o halbă de bere pentru fiul său și a comentat:

– Ai văzut ce prietenă frumoasă are Judith?

Björn, privind în jur, a întrebat:

– Unde este această frumusețe?

Mel a pufnit și Klaus, văzând persiflarea fiului său, i-a răspuns:

– Nu face pe prostul, știu că ai văzut-o. O cheamă Melanie. Nu-i așa că este foarte frumos numele ei?

Tânărul a luat o gură de bere și, privind-o, a răspuns:

– Doar pentru că poartă numele eroinei filmului tău preferat nu înseamnă că trebuie să fie o frumusețe.

Klaus era pe cale să-i răspundă, când unul dintre chelnerii săi l-a chemat și a plecat, lăsându-i din nou singuri. Amândoi s-au provocat din priviri până când ea a spus:

– Mă vei obosi dacă te mai uiți mult la mine.

– Și tu la fel, deși e firesc să te uiți la mine, toate o fac.

– Serios?

Björn a dat din cap aprobator și ea, amuzată, a răspuns:

– Și nu te-ai gândit niciodată că s-ar putea să se uite la tine pentru că ai o moacă de fraier?

Acum, cel care a izbucnit în râs a fost el.

– Semeni atât de mult cu Judith în răspunsurile tale, încât mă aștept oricând să-mi spui câteva dintre frumoasele ei replici spaniole.

Amuzată de acel comentariu, Mel a zâmbit. Și-a amintit ceea ce îi explicase Judith că îi spunea soțului ei atunci când se certa cu el și i-a șoptit:

– Ești un nemernic!

– Incredibil, persiflă Björn. Voi, spanioloaicele, purtați acest cuvânt în genele voastre.

Uimită, a vrut să răspundă, când el a întrebat:

– Mergi mereu cu mitraliera încărcată?

– În fața unor amețiți ca tine... da.

Björn a luat o gură de bere și, încercând să-și potolească dorința de a continua să se încurce cu ea, a întrebat:

– S-a vindecat rana de pe degetul prințesei Sami?

Surprinsă de faptul că și-a amintit numele fetiței ei, și-a schimbat expresia și a răspuns:

– Da. Chiar nu era nimic grav. Dar un leucoplast cu prințesele Disney o calmează întotdeauna.

– Serios?

Mel a zâmbit.

– Foarte serios. Fata mea crede în puterea prințeselor și de aceea am spus acea frază absurdă în fața ei.

Amândoi au zâmbit. Acesta era un mic armistițiu și amândoi l-au înțeles ca atare. Nu au vorbit câteva secunde, până când Björn a spus:

– Îți place mâncarea din acest restaurant?

– Delicioasă, a spus ea. Nu mai fusesem niciodată aici, dar mă voi întoarce. Mai presus de toate mi-a plăcut *brenz*-ul.

– *Brenz*-ul tatălui meu este renumit peste tot în München, la fel și friptura.

– Klaus este tatăl tău? Björn a dat din cap și, amuzată, Mel a recunoscut: Nu mi-aș fi imaginat niciodată. El este atât de drăguț, iar tu ești atât de cretin... dar acum, că te privesc cu atenție, aveți aceiași ochi frumoși.

– Uau...

– Ce?

El a zâmbit și a spus ironic:

– Aș putea să iau asta ca pe un compliment?

Fiind conștientă de ceea ce spusese, Mel a aprobat:

– Da. Dacă ochii tăi sunt frumoși, sunt, și gata.

Björn și-a sprijinit coatele pe masă și s-a aplecat înspre ea:

– Și tu ai ochi foarte frumoși, știai asta? a comentat el.

Această conversație începea să o facă să fie nervoasă și, îndepărtându-și părul negru de pe față, Mel a spus:

– Mulțumesc, dar nu trebuie să mă complimentezi și tu.

– După cum spuneai, dacă ochii tăi sunt frumoși, sunt, și gata.

Mel s-a încins.

Nu mai auzise ceva frumos din partea unui bărbat de mai bine de doi ani. Una erau cuvintele frumoase ale prietenilor sau ale bărbaților cu care se culca, pur și simplu pentru sex, și altceva era ca el să o privească senzual și să-i vorbească în felul acela. Prin urmare, pentru a întrerupe momentul frumos, și-a pus din nou zâmbetul pe buze și l-a scos la înaintare pe locotenentul Parker.

– Mă bucur că îți plac, dar nu te emoționa, ochii mei nu te privesc cu încântare.

– Ah, nu?

– Nu. De regulă, nu-mi plac mișto carii.

– Asta pentru ești tu deja o mișto cară, nu-i așa?

Cu un gest care i-a plăcut într-un fel, a întrebat:

– Cum ți-ai dat seama?

Björn râse. Femeia aceea îl atrăgea nu numai datorită ochilor ei frumoși, însă fără a-și mai dori să intre în alt concurs de replici, i-a spus, ridicându-se:

– Ca întotdeauna, nu a fost o plăcere să te văd.

– La fel zic și eu.

Fără să se uite în urmă, Björn s-a îndreptat spre tatăl său. Fără să-și ia ochii de la el, Mel a văzut relația bună dintre ei și a trebuit să zâmbească, atunci când l-a privit pe Klaus ciufulindu-i părul fiului său. Câteva clipe mai târziu, Judith s-a întors de la baie și, privind-o, a exclamat:

– Nu pot să cred. Björn te-a lăsat singură?

– Eu l-am izgonit, nu-ți face griji.

– Dar, hei, ce-i cu voi doi? De ce vă comportați în felul ăsta ori de câte ori vă vedeți?

Mel, ridicând din umeri, a spus, zâmbind:

– Nu știu. Cert este că între mine și drăguțul acela nu există *feeling*.

În acel moment, Judith și-a auzit numele, a privit înapoi și a văzut că Björn își lua rămas-bun de la ea și a plecat. După ce a dispărut, ea s-a uitat la prietena ei, care își bea liniștită berea, și i-a spus:

– Crezi sau nu, Björn este un tip grozav.

Mel a zâmbit și, apropiindu-se de ea, a spus:

– Nu mă îndoiesc. Dar, cu cât stă mai departe de mine, cu atât mai bine.

8

În săptămâna următoare, marți, când Mel a lăsat-o pe Sami la grădiniță, s-a întors acasă pentru a-și suna familia din Asturia. După două tonuri de apel, a auzit:

– Alo.

Era sora ei și, amuzată, a adoptat un accent din sud și a spus:

– Domnișoară Scarlaaata... Domnișoară Scarlaaata, vă vorbește domnișoara Melanie.

– Ce paiață mai ești, Mel, a râs sora ei, și a adăugat: Să știi că sunt foarte supărată azi.

– De ce?

– Mami a vorbit cu tati.

– Așa, și?

– De fiecare dată când închide telefonul, este isterică și sfârșim prin a ne certa. Nu înțelege că vreau să mă întorc la Fort Worth. Potrivit ei, trăiesc mai bine aici decât acolo, dar...

– Acordă-i timp, Scarlett. Chiar dacă face pe dura, ea tot nu a reușit să treacă peste faptul că s-a despărțit de tati și, dacă pleci și tu...

– Ce cuplu, Mel, a întrerupt-o sora ei. O să mă înnebunească. Și nu-ți mai spun de bunica. Ce ranchiună îi poartă acum tatălui după toată pasiunea pe care o avea pentru el. Își petrece toată ziua făcându-l cu ou și cu oțet. Și, hei, eu o iubesc foarte mult pe bunica, dar m-am săturat să o aud tot timpul cum îl jignește pe tata.

Râdeau amândouă, când Scarlett a spus:

– Bunica... așteaptă o secundă. Acum vorbesc eu. În cele din urmă însă, lăsându-se păgubașă, i-a spus: Mel, ți-o dau pe bunica, nu știu ce naiba vrea să-ți spună. Vorbim după aceea.

Amuzată, Mel a acceptat, apoi a auzit strigătele:

– Când vii, *fetițo*?

– Bună, bunico! În curând, dar nu știu încă data.

– Ia, *anulează* tot! În orice zi aș putea să dau colțul și o să ajungi să mă vezi direct în lințoliu.

– Bunico!

– Da, în testament ți-am lăsat câteva lovele pentru tine și pentru fetiță. Nu uita să le revendici, mama și sora ta sunt foarte șmechere.

– Bunico, pentru numele lui Dumnezeu! a râs ea, când a auzit-o.

Covadonga, o femeie vioaie de 86 de ani, a insistat:

– *Fetițo*... vino curând, pentru că mamaie vrea să te vadă. De asemenea, dacă vii, îți voi face un *pastel de cabracho*, care știu că îți place mult, și voi cumpăra cidru de la casa lui Ovidio pentru tine.

Gândul la acea prăjitură delicioasă a făcut să-i chiorăie stomacul lui Mel și ea i-a răspuns:

– Bine, bunico. Voi face tot posibilul să vin.

– Apropo, vreun *tinerel interesant* la orizont?

– Nu. Niciun tânăr la orizont, a râs ea.

– Să știi că *Ceci* sună foarte des. Tatălui tău îi lipsește o doagă.

– Bunico, tata se numește Cedric... Cedric! nu *Ceci* și... nu e prost, oricât te-ai încăpățâna tu să crezi asta. Este normal să sune. Vrea să vorbească cu mama și cu Scarlett.

Râsetele lui Covadonga au făcut-o în cele din urmă pe Mel să râdă. Apoi a auzit vocea lui Scarlett:

– Desigur, bunica-i a naibii. Să știi că îi place să bage zâzanie. Cum să-ți spună că eu și mama am păstra partea ta din moștenirea ei!? Să nu-ți vină s-o omori!?

– Și nu uita că a profitat de ocazie pentru a-mi spune că tatălui nostru, *Ceci*, cum îi spune ea, îi lipsește o doagă.

Amândouă au râs de asta. Bunica lor era un specimen. Nu avea să treacă niciodată peste faptul că fiica ei, Luján, se căsătorise cu un bărbat cu un nume imposibil de pronunțat pentru ea, și, cu atât mai puțin, peste despărțirea lor.

După ce și-a luat rămas-bun de la sora ei, Mel a băgat câteva rufe la mașina de spălat și a pornit-o. S-a așezat pe scaun ca să citească, dar, după cinci minute, s-a ridicat.

Nu putea sta liniștită. Și-a pus hainele confortabile pe ea și a ieșit la alergat. Câteva exerciții fizice nu stricau niciodată.

După douăzeci de minute, îmbrăcată în haine sport și cu șapca pe cap, a ieșit în stradă. Și-a pornit iPod-ul și, imediat, a început să cânte melodia *Pump it*, a formației The Black Eyed Peas. Îi plăcea acea formație, așa că a dat mai tare.

Timp de o oră a alergat fără pauză, până când, trecând pe lângă un garaj pentru autovehicule, a atins-o unul și a ajuns la pământ.

Uluită de spaimă, ea respira zgomotos. Nu i se întâmplase nimic grav, dar când s-a uitat la genunchi, a văzut că pantalonii îi erau rupți și îi curgea sânge. Dintr-odată, cineva i-a scos căștile din urechi și, cu o voce îngrijorată, a întrebat:

– Ești bine?

Când să răspundă, a rămas fără cuvinte, văzând că prietenul lui Judith stătea în fața ei. Cel pe care îi plăcea să-l provoace. Clipi. Era imposibil. Ce făcea acolo?

Björn, la fel de surprins ca și ea, i-a șoptit:

– Nu pot să cred!

– La naiba, nici eu.

Eliberându-se de el, ea sări în picioare și, făcând câțiva pași, a strigat:

– Tu nu te uiți când ieși din nenorocitul ăla de garaj?

La acea izbucnire, Björn a răspuns:

– Bineînțeles că mă uit când plec de acasă, dar...

– Ei bine, cine ar fi crezut! l-a întrerupt ea, în timp ce muzica se auzea la maximum.

Privindu-și genunchiul, Mel a înjurat, când el s-a rățoit la ea:

– Poate că problema e la tine, drăguțo, că asculți muzica atât de tare și nu auzi ce se întâmplă în jurul tău.

A închis ochii și a mormăit ceva neinteligibil. El avea dreptate.

A oprit iPod-ul și muzica stridentă a încetat. S-a uitat la mașina de lux și, arătând spre ea, a spus:

– Spre groaza ta, te informez că tocmai ți-am zgâriat mașina.

Björn s-a uitat în direcția pe care ea o arăta și a răspuns:

– Mașina nu contează pentru mine, important e să fii tu bine.

Uau... păpușelul era mai puțin materialist decât își imagina, așa că a spus ironic:

– Nu mor eu din asta.

Dar când și-a pus piciorul pe pământ a exclamat:

– La naiba! La naibaaaaaaa!

– Doare?

Mel a dat din cap aprobator, iar el și-a cerut scuze:

– Ei bine, îmi pare rău! Nu am leucoplaste cu prințese care să-ți îndepărteze durerea. Ai tu vreunul?

Auzindu-l, Mel i-a răspuns:

– Du-te...

– Gura aceea... drăguțo.

– Oh... Oh... Oh...! Să nu îndrăznești să-mi spui să tac!

Björn a oftat. Femeia aceea îl scotea din minți, dar, dornic să o ajute, a închis mașina cu telecomanda, a luat-o în brațe și i-a propus:

– Haide, te duc acasă și ne uităm la genunchiul acela.

– Dă-mi drumul!

El a ignorat-o. Și-a continuat drumul și, când o lovitură în față l-a dat înapoi și ea i-a sărit din brațe, s-a răstit:

– Dar ești nebună sau ce? De ce m-ai lovit?

– Ți-am spus să-mi dai drumul și tu nu ai făcut-o.

Atingându-și nasul, Björn a vrut să o sugrume. Ce lovitură tocmai îi dăduse! Dar, stăpânindu-și impulsurile, i-a spus:

– Uite ce e, drăguțo, e clar că tu și cu mine, cu cât stăm mai departe unul de altul, cu atât e mai bine.

– Nu-mi place să recunosc, tipule... dar o dată ai și tu dreptate.

Björn a pufnit. Femeia era cel puțin impertinentă și, folosindu-și cunoștințele, a spus:

– Tocmai te-am lovit și minimul pe care îl pot face ca o persoană sensibilă și decentă ce sunt este să-mi fac griji pentru tine. Acum, dacă tu, Superwoman, te poți întoarce acasă cu piciorul așa cum îl ai, îmi iau mașina și plec. Așadar, spune-mi, ai nevoie de ajutor sau nu?

Mel s-a gândit la asta. O durea piciorul, dar, după cum spusese, cu cât erau mai departe unul de celălalt, cu atât mai bine și, privindu-l, i-a ordonat:

– Pleacă de aici. Mă descurc și singură.

– Sigur?

– Foarte sigur.

Björn s-a întors, s-a îndreptat spre mașină și, odată ce a intrat în ea, a pornit și a plecat. La naiba cu tipa aia isteață.

Când Mel l-a văzut plecând, s-a așezat pe scările de lângă garaj. S-a uitat la gleznă și a oftat ușurată că e bine. Era doar o simplă entorsă. Ca întotdeauna, autosuficiența vorbea în numele ei. O durea piciorul și știa că îi va fi greu să ajungă acasă, dar avea să reușească. Întâmpinase situații mai rele.

Obișnuită cu durerea, s-a ridicat și a început încet să meargă. Ea va ajunge acasă, bineînțeles că va ajunge! Dar piciorul suferea și mai mult șchiopăta decât mergea. Deodată și-a dat seama că o mașină o escorta. Când și-a confirmat că era Björn, și-a pus mâinile în talie și a întrebat:

– Ai de gând să mă calci din nou?

– Curajoasa aceea nu va cădea, a glumit el. Haide!

– Nu.

– Urcă-te odată, Ironwoman.

– Am zis nuuuuuuuuuuuuu.

Mel a mers mai departe, iar Björn a urmat-o cu răbdare, în timp ce fredona melodia lui Al Green's *Let's stay together,* care se auzea din mașina lui sport, ultimul model.

Fără să-și ia ochii de la încăpățânata care șchiopăta de-a lungul trotuarului, aștepta să cedeze. În cele din urmă, când nu a mai putut suporta, s-a ridicat, s-a îndreptat spre mașină, a deschis ușa și, după ce s-a așezat, enervată de gestul său mișto car, i-a spus:

– Locuiesc foarte aproape de tine. Cinci străzi mai în față.

– Ce fantezie, suntem vecini! a șoptit el.

– Uite ce e, drăguțule, nu mă aprinde!

– Eu pe tine... Doamne, ferește-mă! a luat-o el peste picior, amuzat.

Semaforul se pusese pe roșu și niciunul dintre ei nu a vorbit. Björn fredona acel cântec și Mel, privindu-l, i-a șoptit:

– Ar trebui să asculți muzică mai bună.

– Asta ascult.

Ea și-a sprijinit capul pe scaunul mașinii și i-a răspuns:

– The Black Eyed Peas, Bon Jovi, ZZ Top sau AC/CD, asta e muzică.

– Prefer *soul.*

– Muzicuță romantică, ce oribil!

Björn a privit-o, iar ea, văzând că el o urmărea, l-a luat iar peste picior:

– Ah, desigur, păpușel, am uitat că ești un adevărat cuceritor și tipilor ca tine le place mormăiala aia de muzică.

Björn pufni. Dacă ea începea din nou să se ia de el, avea s-o dea direct afară din mașină. Prin urmare, coborându-și ochelarii de soare pentru a-i putea vedea ochii, a răspuns:

– Dacă vei continua în felul acesta, în cele din urmă vei ajunge să mergi pe jos până la căsuța ta... păpușă.

Semaforul s-a schimbat și Mel s-a hotărât să tacă. Cu durerea de la gleznă, prefera să meargă cu mașina. Când a trecut pe lângă grădinița fiicei ei, a comentat inconștient:

– Aceasta este grădinița lui Sami. Și, uitându-se la ceas, a spus în șoaptă: La naiba, trebuie să merg s-o iau în patruzeci și două de minute.

Björn nu a răspuns, el a condus și, când ea i-a ordonat să se oprească în fața unei clădiri înalte, a făcut-o. El a ieșit să o însoțească, dar ea, privindu-l, i-a spus:

– Mulțumesc și la revedere!

Fără să spună nimic, a luat-o din nou în brațe și ținând-o de mâini pentru a preveni orice atac neprevăzut, a avertizat-o clar și răspicat:

– Dacă mă lovești din nou, jur că îți dau drumul!

– Îndrăznește.

Björn a zâmbit. Pentru prima dată a văzut că stăpânește situația și i-a șoptit amuzat:

– Nu mă ispiti... Nu mă ispiti.

Mel a scos o cheie din buzunar și a deschis poarta. Odată ajunși înăuntru, au chemat liftul și, după ce au urcat la etajul patru, Mel i-a arătat o ușă cu litera D și a anunțat:

– Am ajuns. Dă-mi drumul.

El a ignorat-o și ea, văzând că nu se mișcă, i-a șoptit:

– Mulțumesc! Poți pleca. *Bye... Bye... Ciao... Bon voyage!*

Șocat cum nu mai fusese niciodată până atunci, Björn s-a uitat la ea. Niciodată o femeie nu se debarasase de el cu atâta obrăznicie și, deși voia să plece, ceva din el striga să rămână. Dar, în cele din urmă, s-a întors și a plecat. Era cel mai bine.

Odată intrată în casa ei, Mel s-a dus direct la bucătărie. Acolo a scos din congelator o pungă de mazăre și a pus-o pe gleznă. Din fericire, nu se umflase, dar o jena. A închis ochii. Avea nevoie să se odihnească. Era transpirată, după turele pe care le dăduse și după durerea provocată de lovitură. S-a gândit la Björn și și-a dat seama că parfumul lui de colonie a rămas impregnat pe hainele ei. Cu atenție, l-a adulmecat și a dat din cap aprobator. Omul acesta mirosea foarte bine.

După cincisprezece minute, s-a ridicat șchiopătând și a plecat în căutarea vecinei sale. Avea nevoie de ea ca să o roage să-i ia fiica de la grădiniță, dar nu i-a răspuns nimeni la ușă. Asta a necăjit-o și, activându-se, s-a dus imediat și s-a îmbrăcat. Trebuia să meargă ea însăși.

În timp ce își îmbrăca haina, s-a auzit o bătaie la ușă. Șchiopătând și cu părul încă umed după duș, a deschis ușa și a rămas blocată când a văzut că erau Björn, o îngrijitoare de la grădiniță și fetița ei.

Fetița, văzând-o, i-a deschis brațele și Mel, cu gura căscată, a îmbrățișat-o. Înainte de a pleca, îngrijitoarea i-a urat cu un zâmbet amabil să-și însănătoșească piciorul și apoi, după ce l-a măsurat cu nerușinare din priviri pe bărbat, a plecat. Când Mel a rămas în fața unui Björn care nu deschide gura, a întrebat, închizând ușa casei:

– Dar ce faci cu fiica mea?

– Ai spus că trebuie să mergi să o iei și, din moment ce am presupus că soțul tău nu va ajunge la timp, am rezolvat eu problema pentru tine.

Auzind toate acestea, lui Mel i s-a făcut pielea de găină. Soțul ei nu exista, dar, încetând să se mai gândească la asta, s-a încruntat și a întrebat:

– Și de ce te-au crezut? Nu te cunosc.

– Ascultă...

Supărată din pricina situației, ea l-a întrerupt:

– Nu. Nu te ascult. Nu ar fi trebuit să o scoată pe fetiță din grădiniță. Este interzis. Ce fel de grădiniță este aceea care lasă copiii pe mâna tuturor? Le voi face reclamație. Îi voi sancționa.

Björn a dat din cap aprobator. Ea avea dreptate, dar pentru a o liniști a comentat:

– Cunosc două dintre îngrijitoare și ele știu unde locuiesc și unde lucrez. Le-am spus că suntem prieteni și că tu nu puteai veni s-o iei pe fetiță. Și, văzându-i privirea furioasă, a adăugat:

Haide, femeie, privește partea bună. Astfel nu a mai fost nevoie să te duci după ea. Și liniștește-te, nu o dau oricui pe fetiță, ai văzut deja că una dintre îngrijitoare m-a însoțit până la tine acasă.

În acel moment, micuța Samantha și-a întins mâinile spre Björn și el, zâmbind, a luat-o în brațe și i-a spus:

– Prințesa Sami... spune-i mamei: Nu te supăra, mamă!

– Nu te *upăra*, mamiii!

Mel a zâmbit și, luându-i fetița din brațe, a vrut să spună ceva, când el s-a ridicat:

– Mă duc. Îmi pare foarte rău pentru ce s-a întâmplat.

Văzându-l plecând, Mel a încercat să fie drăguță pentru prima dată și i-a spus în șoaptă:

– Hei, mulțumesc.

Björn nu a privit-o, a dat doar din cap și și-a continuat drumul spre lift. Fără să vrea să se mai gândească la asta, a ieșit din clădire, și-a luat Aston Martin-ul și s-a pierdut în trafic. Avea lucruri de făcut.

9

După o săptămână, Mel, cu piciorul însănătoșit, a lăsat-o pe Sami cu vecina ei, Dora. Fata a plâns. Îi venea din ce în ce mai greu să se despartă de mama ei, iar ea pleca de lângă micuță cu inima grea.

Trebuia să zboare cu colegii săi la Kabul pentru a transporta provizii. Era vorba de o călătorie scurtă, așa că nu și-a sunat mama și i-a spus Dorei că se va întoarce în câteva zile. Dar când a ajuns la destinație, totul s-a complicat și, ceea ce avea să fie o călătorie de patruzeci și opt de ore, a devenit una de șaptezeci și două de ore. Erau mai mulți răniți care urmau să fie transferați în Germania, din cauza unui accident cu una dintre mașini, dar nu ajunseseră încă la baza din Kabul și trebuia să-i aștepte.

– Locotenent Parker.

– Da, domnule, a răspuns Mel, salutând un bărbat de vârstă mijlocie.

– Spune-i unuia dintre oamenii tăi să-i transmită doctorului Jones unde sunt proviziile de care are nevoie.

Cu profesionalism, ea s-a uitat la doi dintre oamenii săi și a indicat:

– Johnson, Hernández, căutați materialul doctorului Jones și ajutați-l să-l încarce în vehiculul său.

Doctorul, un om serios și liniștit, a chemat mai mulți dintre oamenii săi și le-a ordonat să încarce acele cutii, alături de Johnson și de Hernández, într-un jeep. Au trebuit să-l ducă la cortul pe care îl foloseau ca spital de prim ajutor.

Un maelstrom se crease în jur, în timp ce locotenentul Parker, cu avizul în mână, indica pe un ton de comandă

distribuirea a tot ceea ce aduseseră în avion. Deodată, un soldat a spus:

– Locotenente, caut bateriile pentru ochelarii cu senzor termic pentru vedere nocturnă. Spuneți-mi în ce cutie sunt.

Mel s-a uitat pe aviz și a răspuns imediat:

– În cutiile cu numărul șaptesprezece și optsprezece, domnule.

Bărbatul, după ce a privit-o, a dat din cap aprobator și a întrebat:

– Sunteți fiica maiorului Cedric Parker?

– Da, domnule.

– Transmiteți-i salutări din partea mea maiorului William Sullivan, când veți vorbi cu el... iar acum, mergeți să vă odihniți cu echipa dumneavoastră. De îndată ce vor ajunge răniții pe care îi așteptăm, vor pleca spre destinația lor.

Mel consimți. Nu-i plăcea să spună a cui era fiica, pentru că mulți o luau imediat peste picior. Și chiar așa s-a întâmplat. De îndată ce au intrat într-unul dintre corturi, un locotenent, pe care nu-l cunoștea, făcu o glumă pe seama ei:

– Ia te uită... fetița maiorului Parker este aici!

Auzind-l Mel îl privi și se răsti la el:

– De ce nu te duci la dracu'?

Câțiva dintre cei prezenți au râs. A fi soldat, ca femeie, era încă dificil în armată și a fi fiica unui înalt comandant nu ușura situația.

Mel se uită la bărbatul care o admonesta și îi făcu un gest grosolan cu degetul. Din nou au râs toți.

– Uau... ce fată dură!

– Locotenent, încercă Neill să medieze, cred că...

– Stai liniștit, Neill, se răsti ea. Mă pot apăra și singură împotriva puțoilor.

Soldatul zâmbi și uitându-se din nou la Mel, care încerca să treacă de el, i-a spus:

– Văd doar două țâțe bune și un fund frumos.

Neill și Fraser se încordară. O cunoșteau pe Mel și știau cum obișnuia să pună capăt acestui tip de glumă. Tânăra, după ce se uită indiferent la bărbat, se întinse pe pat. Nu voia probleme. Era obosită. Dar soldatul cu chef de joacă a continuat:

– Ai nevoie de mine ca să te răsfăț. Fața ta îmi spune că ai cam avea nevoie.

Nu a trebuit să audă mai multe. Mel s-a ridicat din pat, a apucat o cizmă de la sol și a aruncat-o cu toată puterea, lovindu-l în față.

– Mi-ai spart dintele! a țipat omul, stupefiat.

Neill și Fraser au zâmbit și mai mult când au auzit-o pe Mel spunând pe un ton periculos:

– Un singur cuvânt dacă îmi vei mai adresa, tâmpitule, îți jur că după acel dinte îți voi sparge toată gura. Și acum, dacă nu te deranjează, puțoiule, aș vrea să dorm.

După optsprezece ore de așteptare, în cele din urmă răniții, care urmau să fie transportați, au ajuns, iar Mel a rămas fără cuvinte. În fața ei erau mai mulți colegi de la Bravo 4, compania lui Mike. Ramirez, Friedman și Clooney au fost fericiți să o vadă. Ea i-a îmbrățișat, iar ei i-au explicat că le-a fost rănit comandantul unității și că el nu arăta bine. Asta a îngrijorat-o și a plecat să-l caute.

Conrad Palmer, comandantul batalionului și un bun prieten al lui Mike și al ei, când a văzut-o, a exclamat:

– Locotenente, ce bucurie să te văd!

Mel, lăsând la o parte formalitățile, se ghemui lângă el. Avea sânge pe o parte și era foarte palid și fierbinte.

– Conrad, ce mai faci?

El, cu ochii sticloși de febră, se uită la ea.

– Am fost și mai bine, a răspuns el, în timp ce un asistent îi injecta ceva în ser.

– Sami a primit jucăria pe care i-ai trimis-o de ziua ei. Mulțumesc, spuse Mel, cu un zâmbet forțat.

Omul s-a bucurat.

– I-a plăcut?

Ea dădu din cap aprobator, încercând din răsputeri să nu izbucnească în plâns. Conrad era un om puternic, plin de viață. Și, văzându-l așa și cu vocea aceea subțire, a făcut-o să presupună că nu era deloc bine, iar asta o speria.

Timp de câteva secunde, amândoi s-au uitat unul la celălalt până când, într-un final, el i-a spus:

– Știi că îl apreciam mult pe Mike, dar știi și că erai prea bună pentru el și el nu te merita, nu?

Mel nu a răspuns. S-a gândit la scrisoarea de la Mike, pe care i-a trimis-o Conrad atunci când soțul ei a murit.

– Dacă ai fi fost iubita mea, nu te-aș fi dezamăgit niciodată.

Mel dădu din cap și, înțelegându-l, răspunse:

– Am fost fericită cu el, Conrad. Cu asta rămân.

– Am știut dintotdeauna, scumpo. A zâmbit dureros. Dar meriți mai mult. Ți-ai refăcut viața?

– Nu am timp. Cred...

Cu un efort care îi crispă înfățișarea, el a prins-o de încheietura mâinii și îi ceru:

– Fă-o!

Odată ce a eliberat-o, ea consimți cu drag și îi șopti:

– O voi face, Conrad.

– Îți ordon să o faci, locotenente! Este un ordin, spuse el, cu vocea scăzută. Fă-o pentru mine. Nu mă dezamăgi.

Tânăra locotenent dădu din cap și, înghițindu-și lacrimile, răspunse:

– Deocamdată, ceea ce voi face este să te duc în Germania, pentru a fi vindecat.

– Nu mă îndoiesc. Și, înainte de a-și pierde cunoștința, i-a șoptit: Mel, bucură-te de viață.

Fraser și Neill, care știau cine este bărbatul, s-au privit când au auzit asta.

Mike și Conrad erau prieteni foarte apropiați și știau cât de mult îl aprecia tânăra locotenent pe comandant. Dar acesta nu arăta bine deloc. Medicii îi spuseseră când se interesase de starea lui. Și, când Mel a intrat în carlinga avionului și s-a așezat pe scaunul său, Fraser i-a spus:

– Mel...

– Ei... ei... ei... îl întrerupse ea. Nu, Fraser. Nu spune nimic. Trebuie să ajungem în Germania cât mai repede.

Spaima puse stăpânire pe Mel. Trebuia să decoleze cât mai curând posibil de acolo și să ajungă la spital. Dar totul mergea lent, prea mulți răniți. Când a reușit în sfârșit să facă acest lucru, adrenalina și spaima i-au copleșit corpul și nu a putut vorbi până nu au ajuns în Germania. Când a aterizat însă, a primit vestea morții comandantului Conrad Palmer.

Disperată, nu a vărsat o lacrimă în fața nimănui, iar când avionul a rămas gol, a mers hotărâtă către biroul comandantului Lodwud. Acesta, când a văzut-o intrând, i-a observat mimica și, auzind vestea proastă, nu a spus nimic. A semnat hârtiile pe care ea le-a lăsat pe masa lui și, când a văzut-o pe tânără băgând pixul în buzunarul superior al salopetei kaki, a întrebat:

– Astăzi nu vei trage zăvorul de la ușă?

Nedorind să facă sex, ci doar să fugă și să uite de cele întâmplate, ea a răspuns:

– Nu.

Se ridică, se apropie de ea și, fără să o atingă, îi șopti:

– Rămâi peste noapte cu mine?

– Nu. De îndată ce pot, plec la München.

Durerea și furia pe care le-a văzut în ochii ei l-au făcut să insiste:

– Amână-ți plecarea până mâine.

Mel îl privi. Maiorul James Lodwud era, într-adevăr, un om foarte atrăgător.

– Îmi pare rău, dar nu, spuse ea.

Fără alte întrebări, ea deschise ușa și el o apucă de braț pentru a o opri.

– Dacă nu vii, știi că voi suna pe altcineva, nu?

Asta a făcut-o să zâmbească. Pentru ea, James nu însemna altceva decât sex și, eliberându-se cu o mișcare tăioasă, i-a răspuns, înainte de a ieși pe ușă:

– Să te simți bine, James!

Când a ajuns acasă, a luat-o în brațe pe Sami. Avea nevoie de căldură umană. Căldură sinceră. Căldură cu dragoste și nu a încetat să o îmbrățișeze și să o sărute pe fiica ei până când nu a adormit.

Mike mort... Conrad mort...

Telefonul sună și îl ridică repede. Era Robert. Bunul său prieten, Robert.

– Bună, scumpo, ce mai faci?

– Mă simt aiurea... foarte aiurea, a răspuns ea, aprinzându-și o țigară.

Robert, care aflase ce s-a întâmplat, îi mărturisi:

– Îmi pare foarte rău de Conrad, Mel.

– Știu, Robert. Știu. Cum ai aflat?

– Fratele unuia dintre oamenii mei se află în (trupa militară) Bravo 4.

Au tăcut amândoi, preț de o clipă, până când Robert a spus:

– Mel, asta nu este o viață pentru tine. Înțeleg că îți place să pilotezi, dar cred că ar trebui să reconsideri faptul de a rămâne în armată.

Auzul acestor vorbe a făcut-o să zâmbească.

– Dacă nu aș ști că este imposibil din punct de vedere tehnic, aș crede că ai vorbit cu mama mea.

Amândoi au zâmbit și el a întrebat:

– Cum merge cursul de grafic design?

– L-am abandonat. Nu am timp, Robert. Sunt prinsă cu alte lucruri.

– Trebuie să-ți faci timp, Mel, și să-l termini. Dacă îți place mai mult desenul decât pilotarea unui C-17, mergi mai departe cu asta! Sau găsește-ți un iubit bogat care să te scoată din armată. Tu decizi!

Asta o făcea mereu să râdă și ea a replicat.

– Bine... prefer să termin cursul de grafic designer.

– Apropo de iubiți, cum mai merge?

Așezată pe canapea, își dădu la o parte părul de pe față și răspunse:

– Știi că nu vreau niciun iubit. Îmi plac prietenii. Este suficient pentru mine și cu asta basta.

– Dar pentru mine nu este suficient, Mel. Trebuie să găsești pe cineva special. Cineva care...

– Nu.

Forța răspunsului ei l-a făcut pe Robert să insiste:

– Am vorbit despre asta de o mie de ori, încăpățânato. Nu toți bărbații sunt ca idiotul de Mike. Doar pentru că te-a înșelat nu înseamnă că toată lumea o va face. Dar, desigur, cunoscându-te, trebuie să joci rolul locotenentului Parker, sperietoarea de bărbați, nu?

El o cunoștea foarte bine... Amuzată, ea a răspuns:

– Știi, Robert, dacă i-ar plăcea cu adevărat vreunul dintre băieții cu care mă întâlnesc, locotenentul Parker nu i-ar speria. Dar nu caut să-mi placă. Caut doar să mă distrez și să mă simt bine. Romantismul nu e de mine.

– Era... erai foarte romantică până când tâmpitul de Mike ți-a distrus viața. Desigur, trebuie să-i mulțumești pentru faptul că o ai astăzi pe Sami, dar tâmpitul ăla ți-a făcut atât de mult rău încât...

– Nu mai vreau să vorbesc despre el, îl întrerupse ea.

– Bine. Nu vom mai vorbi despre el. Dar cred că va trebui să-ți găsesc un iubit. Cunosc mai mulți bărbați care...

– Nici să nu te gândești!

Au vorbit animați mult timp. Robert știa cât de mult trebuie să o fi rănit pe buna sa prietenă moartea lui Conrad și nu a închis telefonul până nu a auzit-o râzând în hohote.

A doua zi, după o după-amiază extenuantă cu Sami, când a venit noaptea, i-a cerut vecinei sale Dora să rămână cu fetița câteva ore. Avea nevoie să iasă și să se descarce.

Când a ajuns la *Sensations*, ca întotdeauna, câțiva bărbați s-au apropiat repede de ea, dar a ales doi dintre ei și o femeie. De data aceasta, când au intrat într-un separeu, Mel le-a cerut să micșoreze lumina, în timp ce ea punea un CD cu muzică, iar vocea lui Bon Jovi și hard rock-ul lui au început să cânte.

Când bărbații au privit-o, ea a cerut să fie dezbrăcată. Încântați, ei au făcut ce li s-a cerut și, odată ce au avut-o complet goală, ea însăși și-a pus eșarfa de mătase peste ochi și le-a ordonat:

– Făceți-mă a voastră. Nu puneți întrebări. Doar făceți-mă a voastră.

Femeia a dus-o în pat și a întins-o. Mel s-a lăsat pe mâinile lor. Trebuia să uite. Trebuia să se deconecteze de la realitatea ei teribilă și știa că acest lucru, cel puțin cât va dura, o va face să uite de toate și să se distreze. A observat cum patul s-a lăsat în diferite puncte și a simțit curând cum îi sărutau tălpile picioarelor, stomacul și sânii. Mâini diverse îi străbăteau corpul și a simțit cum se înfioară.

Asta făcuse odată cu Mike, cu alți bărbați, cu alte femei. Sex... jocuri... perversiuni. A trăit viața. Era palpitant și a încercat să se bucure de ea. Pentru ea. Pentru ei.

După câteva minute, a simțit cum mâinile femeii i-au despărțit picioarele și cu gura i-a preluat sexul. A supt-o. A lins-o cu încântare și ea s-a bucurat. Între timp, limba necunoscutei se încurcă în clitoris și se lipi de ea, oferind totul. Câteva clipe mai târziu, a simțit cum un deget încearcă să-i intre în anus. Un geamăt plăcut a ieșit din gura ei, în timp ce unul dintre bărbați

îi ciugulea sânii, iar celălalt îi introducea în grabă penisul în gură. Cu senzualitate, acum ea era aceea care sugea și lingea, în timp ce le permitea celor trei să-i preia corpul și muzica *heavy* continua. Un joc fierbinte, pe care îi plăcea să-l joace cu Mike și voia să-l repete din nou.

Deodată, femeia care se afla între picioarele ei se retrase. Simți cum cineva îi ia locul și o penetrează. Mel ofta, în timp ce necunoscutul o împingea încontinuu, oferindu-i plăcere.

– Vorbește-mi, îi ceru ea.

Dacă ceva o excita, erau vocile încărcate de erotism, frazele fierbinți, în timp ce făcea sex. Limbajul obscen care era folosit uneori, adăugat la ceea ce se făcea, era extrem de provocator pentru ea. Mike obișnuia să-l folosească și Mel avea nevoie de el.

– Îți place cum ți-o trag? a întrebat bărbatul.

– Da... da... continuă.

El a cuprins-o de talie pentru a o așeza mai bine și ea a șoptit:

– Da, Mike...

– Așa, scumpo... răspunse necunoscutul, fără să-i pese că nu era numele lui. Continuă... continuă așa.

Acele mișcări au condus-o la un orgasm intens, iar când el a oftat și a atins punctul culminant, ea a simțit că alte mâini o apucă strâns, o rostogolesc pentru a o așeza în patru labe și e penetrată din nou.

– Depărtează-ți coapsele... mai mult... mai mult... ceru al doilea bărbat.

Mel i-a dat ascultare, în timp ce simțea cum el se întinde pe spatele ei, îi dă o palmă seacă peste fese și îi șoptește:

– Arcuiește-te...

Ea l-a ascultat, iar bărbatul, apucând-o de umeri, s-a împins în ea și, când ea țipat, i-a șoptit:

– Așa... hai... încă o dată!

Mel a făcut-o din nou și a țipat iar, lăsându-se în întregime pradă plăcerii.

Fără odihnă, acest bărbat trăgea de ea şi o penetra. Penisul lui era mai lat decât al precedentului şi o umplea mai mult.

Mike! Aşa se juca cu el.

Îi plăcea să-şi imagineze, să fantazeze despre un trecut care nu avea să se întoarcă niciodată, în timp ce simţea că fesele ei lovesc pubisul acestui nou Mike.

Mirosul de sex umplea camera. Nimeni nu a mai vorbit. Se limitau doar la a oferi şi a împărtăşi plăcere. Plăcerea pe care venise să o caute şi o ceruse.

Eliberată, Mel a tremurat necontrolat şi, simţind contracţiile pe care i le provoca tipul, a muşcat cearşaful, pentru a nu lăsa să-i scape un strigăt uriaş de plăcere, în timp ce el gemea, de fiecare dată când o pătrundea.

Când al doilea bărbat a terminat, Mel a simţit cum mâinile femeii o cuprind şi o rostogolesc din nou, cu faţa în sus, pe pat.

Şi-a deschis picioarele pentru ea, iar aceasta a spălat-o cu apă. După ce a terminat, a uscat-o, i-a întins la maximum picioarele şi, cu o solicitare care a excitat-o pe Mel, a început să-i maseze clitorisul, în cercuri, apoi să-l strângă şi să-l elibereze. Extaziată, simţea cum limba arzătoare a femeii îi linge fluidele, în timp ce tipii îi sugeau sfârcurile.

Perversitatea, în forma sa cea mai pură. De asta avea nevoie.

Femeia se şerpuia peste corpul ei, fără să o sărute, deoarece stabiliseră foarte clar că nu vor exista sărutări, şi-a apropiat gura de a ei şi a întrebat:

– Pot să mă ofer ţie?

Mel dădu din cap şi răspunse:

– Atât timp cât mă ofer şi eu ţie.

Încântată, femeia a cuprins-o pe Mel şi ea s-a întins. Simţind-o pe pat, şi-a schimbat poziţia, iar cealaltă, apucându-i şoldurile, şi-a pus vaginul peste gura ei şi Mel a gemut.

Nu putea vedea nimic prin eşarfă, dar mirosul de sex o anunţa că femeia se aştepta să fie acceptată. Ardoarea momentului a

făcut-o pe Mel să-și coboare gura și să întâlnească acel vagin deschis și umed. La prima atingere a limbii, cealaltă femeie suspină. Într-un șaizeci și nouă perfect între cele două, Mel s-a deschis pentru ca cealaltă să pătrundă cu degetele și cu limba, iar femeia a făcut același lucru. S-au jucat cu clitorisurile lor, le-au supt, le-au înmuiat cu salivă și le-au sorbit până când trupurile lor au atins plăcerea maximă.

Spectacolul pe care l-au oferit bărbaților era incredibil și, când amândouă au atins punctul culminant al jocului lor, unul dintre ei a șoptit:

– Niciuna dintre voi nu se va mișca. O să vi-o tragem așa cum sunteți acum.

Mel încuviință, în timp ce asculta melodia preferată a lui Mike, Bon Jovi, *Social disease*.

La intrarea localului *Sensations*, Björn glumea cu două dintre prietenele sale. Alexia și Diana erau sexi și amuzante și, ori de câte ori se întâlneau în acel local, se distrau de minune. Odată ce și-au lăsat hainele la garderobă, Alexia a sugerat să meargă direct la un separeu.

– De ce să pierdem timpul? a zis ea, iar el a fost de acord.

Trecând pe lângă separeul cu numărul șase, muzica *heavy* i-a atras din nou atenția. Și-a amintit de femeia pe care a văzut-o în acea zi și a tras perdeaua pentru a se uita dacă era acolo. Ca întotdeauna, i-a plăcut spectacolul și a zâmbit când și-a dat seama că este ea și a revenit cu privirea asupra tatuajului. Un tatuaj care părea să se miște doar atunci când se mișca ea.

– Haide, Björn, îl îndemnă Alexia.

Privind-o, el i-a răspuns:

– Dați-mi două minute. Vin imediat.

Când femeile au dispărut în separeu, Björn a zâmbit. Noaptea promitea că va fi, cel puțin, înflăcărată cu Alexia și Diana. Dar, chiar și așa, toată atenția lui s-a îndreptat către femeia care se distra printre cei trei, o observa în timp ce ea se bucura de

ritmul muzicii *heavy*. I s-a părut din nou delicioasă și sexy. Și, fără să-i fi văzut chipul, doar prin felul în care își mișca talia, în timp ce era penetrată, s-a excitat. Voia să se joace cu ea, prin urmare trebuia să afle cine era. A încercat să-i vadă fața, dar, dată fiind lumina slabă și eșarfa care-i acoperea ochii, i-a fost imposibil.

Gemetele au atins apogeul și Björn era teribil de excitat. Voia să se dezbrace și să se întindă pe pat, alături de acea femeie, pentru a o poseda. Voia să aibă rândul său, dar nu avea voie. Nu fusese invitat la acea petrecere. În cele din urmă, s-a întors și s-a dus la separeul unde era așteptat. Acolo, după cinci minute, două femei înfierbântate i-au oferit tot ceea ce le-a cerut.

Când Mel a ajuns acasă în acea noapte, după ce i-a mulțumit Dorei, și-a făcut un duș și s-a băgat în pat, imediat. Sexul pentru ea era doar sex. Fără sentimente. Doar plăcere și, fără să se mai gândească la asta, a adormit.

10

Vineri după-amiază, Mel a sunat-o pe Judith și au stabilit să meargă la casa ei pentru a face o baie în minunata lor piscină încălzită. Când a ajuns cu Samantha, fetița era foarte bucuroasă și, după ce i-a umflat mânșoanele roz, Mel a mers cu ea în apă.

Amuzată, și-a privit fetița stropind cu apa din piscină și acest lucru a înveselit-o.

– Haide, drăguța mea, mișcă mânuțele.

Sami, care mergea la lecții de înot la grădiniță, a făcut repede ceea ce i s-a cerut, iar Judith, care le privea de pe marginea piscinei, alături de fiii ei, bătea din palme.

– Foarte bine, Sami, înoți foarte bine!

– Pot să o țin eu? a întrebat Flyn, unul dintre fiii lui Judith, intrând în apă.

– Sigur că da, drăguțule. Vino... treci aici, încuviință Mel.

Încântată, a observat cum acel băiețel o ținea pe fiica ei și se bucura de zâmbetele lor. După câteva ore, în care s-au desfătat la piscină, ușa s-a deschis și a apărut Eric, soțul lui Judith, însoțit de prietenul său, Björn.

Acesta din urmă, văzând-o pe Mel, își încreți fruntea. Fără îndoială, imediat ce-i observa prezența, îl enerva și așa s-a întâmplat. De îndată ce l-a văzut, a zâmbit și i-a spus:

– Uau... a venit *calcăfemeile*.

Toți au zâmbit și Björn, cu umor, i-a răspuns:

– Haide, nu te preface, scumpo. M-ai văzut și ai sărit pe frumoasa mea mașină pentru a-mi atrage atenția.

Mel, auzind asta, a ridicat o sprânceană și i-a răspuns:

– Ți-ar fi plăcut ție, drăguțule.

Fără să ezite, a zâmbit.

– Mă îndoiesc, drăguțo.

– Björn, intri cu mine în piscină? întrebă Flyn.

El, privindu-l pe cel mic cu ochii migdalați, a răspuns:

– Nu, nu acum.

– Nu știi să înoți, puțoiule? îl luă peste picior Mel și întinzându-i mânușoanele roz cu prințese ale fiicei sale, a adăugat: Uite, ți le împrumută Sami!

Judith izbucni în râs. Ceea ce se întâmpla între cei doi începea să fie amuzant și, uitându-se la Björn, vru să spună ceva, când minunatul ei soț a cuprins-o de talie.

– Bună, micuțo.

– Bună, uriașule.

Și, fără să le pese de ceilalți, s-au sărutat cu adevărată pasiune, până când Björn a spus:

– Haide, duceți-vă în cameră, vă roooooooooog!

Mel, auzindu-l, a zâmbit. Gândea la fel ca el, dar nu avea intenția să o spună.

– Sami, acum vei fi cuminte și, în timp ce mama se îmbracă, nu vei mai intra în piscină, bine? își avertiză ea fetița, după ce îi schimbă costumul de baie și îi puse coroniță.

Fetița a clătinat din cap, iar ea, râzând complice, a întrebat:

– Te vei întoarce în apă?

Fetița a consimțit și a fugit spre marginea piscinei, unde se afla Flyn.

– Sam, vino aici, nu porți mânușoanele, îi spuse Mel.

Însă fetița, amuzată, a continuat să alerge, iar Mel și Judith s-au ridicat și au fugit după ea. Björn și Eric îl urmăreau pe micuțul Eric, care dormea fericit în scăunelul lui.

– Ce spui de cum doarme finul tău? l-a întrebat mândrul tată.

– Ei drăcieeee! izbucni dintr-odată Björn.

Eric, văzând fața prietenului său, și-a ridicat ochii spre femeile care râdeau în hohote și a întrebat:

– Ce se întâmplă?

Björn rămase nemișcat, cu gura căscată. Nu putea decât să se uite surprins la tatuajul pe care Mel îl avea pe spate și, scoțându-și jacheta, a spus:

– Cred că am văzut acel tatuaj în altă parte.

– Unde? întrebă Eric.

Fără să-și ia ochii de la tânără, Björn a spus în șoaptă, astfel încât nimeni să nu-l audă, în afară de prietenul său:

– Dacă îți spun, nu o să crezi.

În acel moment, micuțul Eric s-a trezit și atenția tatălui său s-a îndreptat în întregime asupra lui. Eric își adora fiul și, în timp ce îl răsfăța în fel și chip, Björn a continuat să se uite fix la Mel. Dintr-odată, a făcut legătura. Acel corp brun și fibros, împreună cu tatuajul și muzica lui Bon Jovi nu i-au mai lăsat nicio îndoială că ea era.

Surprins de ceea ce descoperise, nu-și putea lua privirea de la ea. Nu și-ar fi imaginat niciodată. Când au ajuns la ei, Mel, cu fiica ei în brațe, a spus:

– Haide, iepuraș, trebuie să mergem la căsuța noastră.

– Nuuuuuuuu, țipă fetița, agățându-se de Flyn.

– Nu vrea să plece, Mel... Vrea să mai înoate puțin, a comentat băiatul.

– Apă... *pisina*, insistă Sami.

Mel a zâmbit, când și-a auzit fiica. Îi plăcea felul ei peltic de a vorbi, dar, privind-o în ochi, a îndemnat-o:

– Sami, trebuie să plecăm.

Fata s-a opus și a strigat din nou:

– Nuuuu, *pisina*.

– Sami, hai... Îți pun desene animate când ajungem acasă, vrei? a insistat ea, încercând să o convingă.

– Nuuuuuuuuu!

Björn, văzând îndârjirea fetiței, apropiindu-se de ea, se ghemui și încercă să o convingă:

– Sami, prințesele sunt bune și ascultătoare. Ascult-o pe mama ta.

Fata l-a privit și, cu un gest grațios, a întrebat:

– Tu *pins*?

Björn zâmbi. Mel râse și spuse în șoaptă:

– Da, însă al Întunericului. Haide, Sami.

Toată lumea a râs, în afară de el, și Eric a întrebat:

– De ce pleci atât de devreme?

Mel, cu fiica ei ceva mai liniștită, și-a adunat lucrurile și a răspuns:

– Am planuri diseară. Dar mai întâi vreau să-i fac baie lui Sami, să o hrănesc și să o culc.

– Cină romantică cu bărbățelul tău? se aventură Björn.

Ochii lui Mel l-au străpuns și, după ce i-a aruncat o privire plină de semnificație lui Judith, i-a răspuns, în timp ce își punea blugii și un tricou.

– Să spunem că este doar divertisment.

Mel a observat că Björn nu o scăpa din priviri și confruntându-l, îl întrebă:

– De ce mă privești așa?

– Pentru că vreau.

– Am ceva pe față?

– Nu.

– Atunci de ce te holbezi la mine?

El zâmbi și, apropiindu-se de ea, îi șopti la ureche:

– Îmi place să mă uit la insecte rare.

– Tocmai ce m-ai făcut insectă rară?

Björn dădu din cap aprobator și ea îi șopti:

– Desigur, ce bădăran ești, fiul meu.

– Mulțumesc, mamă, mă bucur să știu.

– Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să fiu mama unui viței.

– M-ai făcut cumva vițel?

Ea a zâmbit și Björn a spus:

– Tu ai câte o replică pentru toate?

– Nu te îndoi... puțoiule.

Enervat pentru că ea nu tăcea și îl scotea din sărite, vru să mai spună ceva, când Judith, văzând că se provoacă din priviri, a întrebat:

– Dar ce se mai întâmplă cu voi acum?

Eric izbucni în râs. Desigur, această femeie îi surprinsese foarte mult prietenul.

Judith a intervenit în apărarea ei:

– I-ai spus lui Mel că este o insectă rară?

– Nu este cazul. Ăsta este un prost și cum găsesc ciocanul faimosului meu iubit, îi dau cu el în cap fără milă, răspunse menționata.

Micuța Sami s-a uitat la Björn și, cu limbajul ei peltic, a repetat, arătându-l cu degetul mic:

– *Post.* Tu *pins post.*

Tonul vocii fetiței l-a făcut să râdă și, uitându-se la mama sa, a spus în șoaptă:

– Nu poți nega că este fiica ta.

Asta a făcut-o să râdă și pe Mel, care, în timp ce îi punea pălăria pe cap fiicei sale, a adăugat:

– Așa-mi place, drăguța mea. Să îi identifici încă de mică.

Cincisprezece minute mai târziu, tânăra s-a urcat în mașină și a plecat. Când Judith a închis ușa, l-a privit în ochi pe Björn și l-a întrebat:

– Cum poți fi atât de prost?

– Și tu vii cu asta? glumi el.

După ce s-a uitat la soțul ei, care o privea cu fiul ei mic în brațe, Judith îl lămuri pe Björn:

– Melanie este văduvă, într-un fel. Gură mare!

Eric și Björn au fost surprinși de veste și Judith, luând copilul din brațele lui Eric, a adăugat, înainte de a pleca:

– Chiar așa, Björn, cât de necuviincios ai fost de data asta!

Când s-a îndepărtat, Björn, tulburat, s-a uitat la prietenul său și i-a spus în șoaptă:

– La dracu', nu știam. Tu?

– Nu.

– Ce ți-a spus Judith despre ea?

Uimit de interesul său brusc pentru tânăra care îl scotea din minți, Eric i-a pus o mână pe umăr și i-a spus:

– Îmi pare rău, James Bond, dar sincer, Jud nu mi-a vorbit niciodată despre iubita lui Thor.

Amândoi au râs și, dornic să schimbe subiectul, Björn a propus:

– Hai, invită-mă să beau un whisky din acela care îmi place... Și dacă îmi mai spui o dată James Bond, discuția noastră se va purta dincolo de cuvinte.

După ce a luat cina în acea noapte în casa prietenilor săi, Björn a decis să treacă mai întâi pe acasă pentru a-și schimba hainele și apoi să meargă într-un anumit loc. Poate acolo, cu puțin noroc, și-ar fi putut îndepărta îndoielile cu privire la acea tânără femeie.

11

În noaptea aceea, când a ajuns la *Sensations*, Björn s-a dus la bar. În mod normal, el nu venea niciodată atât de devreme, dar în acea zi voia să vadă dacă Mel, prietena enigmatică a lui Jud, va apărea acolo. Mai bine de o oră, a vorbit cu mai multe femei. Înnebunite să se simtă speciale, toate îl priveau dornice să fie alesele din acea noapte, dar el nu putea să-și ia ochii de la intrare.

Și, dintr-odată, a văzut-o.

Acolo era, pe tocuri uimitoare și cu o rochie neagră mulată. Adăpostită în spatele a două femei, ea nu l-a văzut și astfel el a putut să-i urmărească fiecare mișcare.

A privit-o ajungând la bar și, câteva clipe mai târziu, a observat cum o înconjoară mai mulți bărbați. Câmpul său vizual era restricționat și asta îl deranja. Timp de câteva minute a încercat să o localizeze din priviri, dar îi era imposibil, din locul în care se afla. Și, când a văzut că intră în camera întunecată, el nu a ezitat și, luând-o de mână pe una dintre femeile cu care era, a intrat și el.

Întunericul l-a orbit, la început. În acea cameră, cu greu puteai distinge ceva. Nu era muzică și se auzeau doar gemete. Când ochii lui s-au adaptat la întunericul locului, el a localizat-o și s-a apropiat de ea. Eliberându-se de femeia care îl însoțea, și-a ancorat mâinile pe talia lui Mel, iar parfumul ei l-a pătruns.

Mirosea a căpșună. Ceea ce i-a plăcut.

În timp ce se lipea de el, a observat cum bărbatul care venise lângă ea i-a ridicat rochia pentru a-și băga mâinile pe sub ea. Mel nu a vorbit, iar Björn, întorcând-o, o așezase cu fața spre

el, timp în care celălalt bărbat se apleca, probabil, pentru a-i mușca fundul.

Șocat de cât de brusc l-a excitat apropierea acelei femei iritante, a decis să nu deschidă gura. Dacă ar fi vorbit, Mel i-ar fi recunoscut cu siguranță vocea și jocul pervers s-ar fi încheiat. Mâinile ei au urcat până la gâtul lui și, în curând, buzele ei au început să distribuie sute de sărutări și mușcături peste corpul lui.

Björn a închis ochii și s-a bucurat de ea, iar când instinctul lui de animal i-a cerut mai mult și el a prins-o de ceafă ca să o sărute, ea s-a retras și i-a șoptit:

– Nu.

A cedat. Voia s-o sărute, dar s-a oprit.

Când Mel și-a dus din nou gura spre gâtul lui și oferindu-i, din nou, mușcături dulci, el nu s-a putut abține și, în ciuda refuzului ei, și-a apropiat gura de a ei și a sărutat-o. La început, ea nu s-a mișcat și, retrăgându-se, a șoptit:

– Nu.

Dar nu i-a fost de niciun folos. În mod insistent, el i-a prins buzele cu ale lui și a devorat-o. I-a băgat limba în gura ei senzuală și a sărutat-o încântat, fără să-i pese de consecințe.

Mel, care nu fusese sărutată de când murise Mike, a încercat să se opună acelui sărut, dar înaintea acelui moment, voința ei a cedat și l-a lăsat pe străin să o sărute în întuneric și să se adâncească în ea. A deschis gura și s-a lăsat explorată, pe măsură ce un geamăt de satisfacție i-a ieșit din suflet. Trecuse atât de mult timp de când nimeni nu o mai sărutase astfel, încât voința ei a fost anulată și s-a bucurat de experiență.

Tipul săruta foarte bine. Și, mai mult, acum ea a fost cea care s-a adâncit în sărutul lui și s-a agățat disperată de el. Îi plăcea felul în care mâinile lui mari îi strângeau corpul. Mirosul lui o captiva și o atrăgea modul în care o cerea și o domina doar cu un simplu sărut.

Se bucura... dar, dintr-odată, a început să se audă o muzică romantică ușoară și amintirea lui Mike i-a revenit. Îndepărtându-se de bărbat cu furie, a părăsit camera întunecată. Björn a înjurat. Ce se întâmplase? Gura ei îl sedusese și el își dorea mai mult. El o voia. Din acest motiv, și riscând totul, el a urmat-o, dar când a ajuns la bar, ea era din nou înconjurată de bărbați.

Nu s-a apropiat. A decis să o observe cu neruşinare, până când ochii lor se întâlniră. Mel, văzându-l, a rămas surprinsă și nu știa dacă să râdă sau să plângă. Ce făcea idiotul ăla acolo?

Dar, ridicându-se de pe scaun, s-a apropiat de el și l-a întrebat pe un ton glumeț:

– Tu, aici?

Björn zâmbi.

– Interesant este să te văd pe tine aici... și singură.

– Există vreo problemă pentru că sunt... singură?

– Nu este un loc potrivit pentru a veni... singură.

– De ce, drăguțule? l-a provocat ea.

A vrut să-i răspundă, când Mel a adăugat:

– Aici este un loc în care oamenii vin pentru ceea ce vin, nu crezi?

– Știu, drăguțo... dar trebuie să fii atentă.

– Singură, mă descurc foarte bine.

– Sigur?

– Foarte sigur.

Fără niciun pic de jenă, s-a uitat la bărbații care o așteptau la bar și a adăugat:

– Mai exact, nu sunt singură. Așa cum am spus, aveam o întâlnire cu niște prieteni și, după cum vei vedea, nu este nimic romantic.

Björn, privind-o, amintindu-și, i-a spus:

– Îmi pare rău pentru ce am spus. Când ai plecat, Judith mi-a explicat despre soțul tău.

Surprinsă de felul în care o privea, Mel i-a răspuns, fără să-și schimbe mimica:

– Chestiuni de viață...

Timp de câteva minute, amândoi au tăcut, până când ea l-a făcut să plece. El a reținut-o și, apropiindu-se, i-a spus pe un ton răgușit și senzual:

– Unde te duci?

– Sunt așteptată, nu vezi?

Björn se uită la bărbații care îi priveau și, nevrând să-i dea drumul, și-a apropiat gura de urechea ei și i-a șoptit:

– Miroși a căpșuni și mie îmi place să le mănânc cu ciocolată.

Fixându-l cu privirea, cu inima bătându-i puternic pentru ceea ce însemna privirea aceea intensă, ea i-a răspuns:

– Mă bucur pentru tine.

Fără să renunțe, el a insistat:

– Dacă vrei, tu și cu mine...

Mel a identificat repede mirosul lui cu mirosul bărbatului care o sărutase și o atinsese în camera întunecată și, cu un ton acid al vocii, a sâsâit:

– *Pinsule*... tu deja ți-ai jucat toate cărțile cu mine.

Cu insolență, Björn i-a șoptit, fără să se îndepărteze de ea:

– Nu-mi pare rău pentru sărut.

– Ei bine, ar trebui.

Pe un ton al vocii redus și intim, a adăugat:

– Mi-a plăcut gura ta și sunt sigur că m-ar încânta corpul tău și pe tine al meu. Nu știu de ce te opui, scumpo... Suntem adulți, suntem în acest loc și amândoi știm ce se joacă aici.

Mel l-a privit agitată.

Intensitatea privirii sale și a lucrurilor pe care le spusese o excitau. Gândul la Björn, la acel bărbat cu buzele ispititoare, care-i absorbeau corpul ca și cum ar fi fost o căpșună cu ciocolată, o excita. Picioarele ei tremurau când își imagina cum

o va poseda, dar, fără să vrea să-i răsucească brațul acelui isteț, i-a răspuns:

– Ai încălcat una dintre regulile clubului. M-ai sărutat. Ai făcut ceva fără permisiunea mea și te-ar putea da afară, știi asta, nu?

– Da, a șoptit el, trecându-și gura peste gâtul ei, refuzând să o lase să plece. Dar, chiar dacă mă va costa, recunosc că a meritat să încalc regula.

Captivată de senzualitatea pe care o emana prin toți porii, în timp ce o mângâia, ea a încercat să facă un pas înapoi pentru a se îndepărta, dar Björn nu a lăsat-o și i-a șoptit, în timp ce mâna lui îi pipăia fesele.

– Te asigur că, dacă tu și cu mine intrăm într-unul dintre aceste separeuri, te voi lăsa mai mult decât satisfăcută.

– Mă îndoiesc, puțoiule.

El a zâmbit.

– Nu te îndoi, drăguțo.

– Unde ți-ai lăsat cătușele? Și, văzând felul în care o privea, a adăugat, luându-l peste picior: Mă refer la fantomă. Ești incredibil!

Björn, apropiindu-se de gura ei, a spus în șoaptă:

– Nu, dragă, nu sunt o fantomă. Aruncă o privire în jurul tău și spune-mi ce femeie nu mă privește cu dorință. Toate mă vor între picioarele lor. Toate vor să le fac să țipe de plăcere și să mi-o tragă. Toate...

– Nu toate, îl întrerupse ea. Eu nu. Ești prea arogant pentru ceea ce caut.

Amuzat de conversație și nepermițându-i să se întoarcă cu un milimetru în urmă, el a insistat:

– A fi stăpân pe tine înseamnă a fi arogant?

Ea nu i-a răspuns.

– Uau, Mel, dragă, atunci cred că amândoi suntem aroganți... și proști.

Acum, cea care zâmbea era ea. Cu un surâs captivant, și-a apropiat gura de a lui și, după ce și-a permis să treacă peste el pentru a-l înnebuni, i-a spus răspicat:

– Nu te vreau.

– Minți, Superwoman, și o știi. Pielea ta se excită atunci când o ating și ochii tăi mă privesc arzând de dorință. Știi că te-aș înnebuni de plăcere și că...

– Ești incredibil...!

– Sunt sigur că dacă îți bag mâna între picioare ești umedă, nu-i așa?

Avea dreptate. Era foarte umedă și excitată. Acea apropiere, acel bărbat și cuvintele lui îi accelerau bătăile inimii, dar, nedorind să cadă sub influența sa, i-a spus:

– Ce-ai zice să mă lași să plec, ca să mă pot distra?

– Poate în altă zi?

Mel clătină din cap și i-a șoptit:

– Niciodată. Sunt foarte selectivă în privința bărbaților cărora le permit să-mi pună mâinile între picioare. Nu mă merită oricine... iar tu nu mă meriți.

Björn a eliberat-o, ca și cum s-ar fi ars. Cuvintele ei nu i-au plăcut. Și-a luat mâinile de pe fundul ei, iar ea, făcându-i cu ochiul, i-a șoptit înainte de a pleca:

– Distracție plăcută..., drăguțule.

Fără să se miște din loc, Björn a privit-o cum se apropia de grupul care o aștepta și cum vorbea cu ei. A luat o înghițitură din băutura sa și a înjurat. Era prima dată în viața lui când o femeie îl expedia. Dar nu asta era problema. Problema era că, pentru prima dată în viața lui, își dorea o femeie și nu o putea avea.

Fără să-și ia ochii de la ea, observa cum se îndrepta spre separeuri cu doi bărbați, fără să-l privească. Îl ignora. Acest lucru îl enerva și i-a cerut chelnerului încă un whisky. La scurtă vreme, câțiva prieteni i s-au alăturat și a încercat să nu se gândească la

ceea ce se întâmplă în spatele acelor perdele. Dar, după o jumătate de oră, nu s-a mai putut abține și s-a îndreptat într-acolo.

A știut imediat unde era. Muzica lui Bon Jovi se auzea și, năucit, a tras cortina pentru a privi.

Într-o cadă rotundă cu hidromasaj, Mel se amuza, în timp ce bărbații pe care îi alesese îi ofereau plăcere. Björn a rămas acolo, de parcă i s-ar fi lipit picioarele de pământ, până când privirile lor s-au întâlnit și, fără să o atingă, doar privind-o, a simțit că penisul lui avea să explodeze.

Femeia aceea nerușinată trebuia că îl aștepta, pentru că nu purta nicio legătură la ochi și, între gemete de plăcere, și-a fixat frumoșii ei ochi albaștri asupra lui și i-a zâmbit malițioasă, în timp ce era pătrunsă cu entuziasm de doi bărbați. Björn a vrut să iasă de acolo, dar nu a putut.

Voia să o audă...

Și murea să o aibă...

Dar asta era imposibil. În cele din urmă, revoltat, a părăsit separeul și a decis să aibă propria sa petrecere. În sală, două prietene se entuziasmaseră să intre într-un separeu cu el și acolo s-a bucurat de alte trupuri, în timp ce el o avea doar pe ea în minte.

După câteva zile, s-au întâlnit din nou. De data aceasta, Mel era înconjurată de mai mulți bărbați, la bar, și, fără nicio taină, Björn s-a apropiat de ei, pentru a asculta ce spuneau.

Toți doreau să fie aleșii lui Mel. Toți îi ofereau atenție.

Toți mureau ca să se joace cu ea.

Mel a luat doi tipi de mână și i-a condus către un separeu, unde a început imediat să se audă vocea lui Bon Jovi.

Într-o noapte, cu altă ocazie, Mel era singură la bar. Bărbații se apropiau de ea, dar ea îi alunga. Björn nu s-a apropiat, a păstrat distanța și privirile lor, ca întotdeauna, s-au întâlnit. În mod

normal se priveau sfidător, dar de data aceasta știau amândoi că se doreau.

Două cupluri s-au apropiat de Björn și s-au așezat lângă el. El i-a invitat să bea câte ceva, în timp ce, surprins, observa cum Mel, în acea noapte, nu-și lua ochii de la el. Asta l-a înfierbântat și l-a făcut să se simtă bine. În cele din urmă, îi atrăsese pe deplin atenția.

La un moment dat, privirile lor s-au întâlnit din nou și ea a surâs senzual. Björn a zâmbit înapoi, apoi a dispărut, împreună cu cuplurile, într-un separeu.

O bună bucată de vreme a fost atent să vadă dacă se aude muzica *heavy*, dar nu s-a întâmplat asta și a fost surprins. Când a ieșit din separeu, ea nu mai era în incintă. Plecase.

O săptămână mai târziu, după câteva zile fără să se vadă, s-au întâlnit din nou în local. De data aceasta, Björn o privi cu dorință. Nu reușise să-și șteargă din minte felul în care se uitase la el în ziua aceea și doar gândul la asta îl încălzea. După cum era de așteptat, Mel a zâmbit când l-a văzut și a început jocul privirilor, iar când Björn a crezut că ieșise învingător, ea s-a ridicat și, după ce i-a făcut cu ochiul unui cuplu din fața ei, a dispărut în spatele perdelelor.

Astfel au trecut încă două săptămâni.

În multe seri de joi și de sâmbătă amândoi au mers în locul respectiv. Björn nu era niciodată singur, iar Mel a putut vedea cum femeile roiau nebunește în jurul lui, în căutarea de a fi alesele. Și, deși la început acele atitudini nu au deranjat-o, dintr-odată, pe măsură ce treceau zilele, ea a început să simtă o anumită neliniște cu privire la asta. Ce i se întâmpla?

În fiecare joi și sâmbătă se priveau unul pe celălalt, se încălzeau, se provocau reciproc pentru ca apoi să intre într-un separeu diferit pentru a se bucura de sex. Problema era că niciunul dintre ei nu nu mai era încântat de ceea ce își doreau înainte, de-ndată ce perdelele separeului erau trase, distracția se termina.

Dar, într-o sâmbătă, după ce s-au căutat din priviri mai bine de o oră, când Björn, revoltat, a pornit la braț cu două femei, Mel l-a urmat.

A văzut că a intrat într-una dintre camerele unde erau mai multe paturi și un jacuzzi și că imediat a început să se joace.

Hotărâtă, Mel s-a întors în salon și, după ce a ales doi bărbați, a revenit unde era Björn. Odată ajunsă înăuntru, l-a văzut răsfățându-se încântat de acele femei și a decis să facă același lucru. S-a întins pe patul din fața lui și, când a fost sigură că a văzut-o, s-a lăsat pradă plăcerii celor doi bărbați ai săi, fără a-și lega ochii.

Björn, văzând-o, nu s-a mai putut concentra asupra a ceea ce făcea. Femeile cu care era erau delicioase, ispititoare, fierbinți, dar pentru ochii lui exista doar ea. În timp ce pătrundea într-una dintre femei, care, înnebunită, se mișca sub el, iar cealaltă îi mușca cu poftă abdomenul, așteptându-și rândul, se uită în față, unde Mel, cu picioarele desfăcute sub un bărbat, își căuta propria plăcere, mișcându-și șoldurile, în timp ce un al doilea era dornic să o pătrundă.

Mel simțea în propriul său corp fiecare asalt al lui Björn asupra femeii.

Björn simțea fiecare mișcare a lui Mel de sub bărbat și asta îl făcea să geamă.

Tensiunea sexuală nefinalizată dintre ei îi ucidea. Amândoi o știau.

Privirile lor o strigau.

Corpurile lor o cereau.

Iar perversiunea momentului a fost ceea ce i-a determinat, fără a se apropia sau a se atinge, să se simtă unul în corpul celuilalt.

12

Pe terenul de baschet, Björn i-a pasat mingea prietenului său, Eric, și acesta a dat un coș chiar în momentul în care un sunet strident a anunțat că al treilea set al jocului s-a încheiat. Judith a țipat de fericire.

– Bună.

Judith s-a uitat în lateral și a zâmbit când a văzut-o pe Mel așezându-se lângă ea.

– Ce bine că ai venit!

– Dora a rămas cu Sami și am putut evada. Cât e scorul?

– Câștigăm, 65 la 59, a răspuns Judith. Dar există încă ultimul set și cei de la Stuttgart sunt foarte buni.

Amândouă au zâmbit și au început să discute.

Eric a fost surprins să vadă cine îi însoțea soția.

– Uau... lucrurile devin interesante, a șopti el, apropiindu-se de prietenul său.

Björn, care în acel moment tocmai lua o înghițitură dintr-o sticlă pe care i-o întinsese unul dintre asistenți, s-a uitat unde îi indica Eric și, când a văzut-o pe Mel acolo, și-a turnat apa din sticlă în cap.

– Foarte interesant, a șoptit el.

Privirile celor doi s-au întâlnit și Björn i-a făcut cu ochiul, în glumă.

Mel i-a șoptit prietenei sale:

– Cum de nu mi-ai spus că James Bond joacă baschet?

– Am presupus că știi.

– Ei bine, nu, nu știam. Și dacă am ajuns să aflu, te asigur că nu vin. Vreau să am o noapte liniștită.

Judith a zâmbit fără să știe ce vrea să spună și, apropiindu-se de ea, a calmat-o:

– O vei avea. Va fi ocupat cu roșcata pe care o avem aici în față. Chiar așa, hai să ți-o prezint.

Judith a bătut-o ușor pe umăr pe femeia din fața lor, care vorbea la telefonul mobil și, privind-o, i-a spus:

– Maya, aceasta este prietena mea, Melanie Muñiz.

Roșcata zâmbi, fără să se ridice de pe scaun.

– Încântată, Melanie!

– Și eu la fel, Maya!

Când a continuat să vorbească la telefon, Judith a comentat:

– Björn nu va veni la cină. Cred că are planuri cu Maya. Și intenția mea este să îți prezint câțiva dintre colegii lui Eric, cum ar fi numărul doisprezece, optsprezece și douăzeci și unu. Ce crezi?

Curioasă, Mel s-a uitat la bărbații pe care Judith i-a indicat și a zâmbit. Adevărul era că toți arătau foarte bine, dar, uitându-se la prietena sa, a răspuns:

– Dacă bunica mea te-ar auzi, ți-ar spune că ești o proxenetă.

Judith a zâmbit.

– La fel ar zice și sora mea, și tatăl meu. Haide, spune-mi, căruia dintre ei ai vrea să te prezint.

Trecându-și privirea peste toți trei, Mel a decis, în cele din urmă:

– Numărul doisprezece.

Amândouă au râs și, după câteva secunde, a început al patrulea sfert al jocului.

Schemele făcute de ambele echipe erau minunate. Era un spectacol pe cinste și Judith a văzut curând că Mel înțelegea mult mai multe despre baschet decât ea.

Bucurându-se de joc, Mel a observat ce jucător bun era Björn.

Se mișca pe teren cu o agilitate care o lăsa fără cuvinte.

Ea, care îl văzuse în acțiune în alte moduri, a oftat. Acest bărbat era un spectacol ambulant, atât îmbrăcat la costum, dar și gol sau cu echipa de baschet. Fără să se poată abține, și-a aruncat privirea peste brațele lui puternice, la care visase cu o noapte în urmă și care o înnebuneau.

A înscris paisprezece puncte de unul singur și Mel a aplaudat. Björn era într-adevăr incredibil. Elegant în mișcări și devastator atunci când ataca. În momentul în care clopoțelul strident a sunat sfârșitul celei de-a patra părți, Judith și Melanie au aplaudat încântate și au fluierat. Echipa pe care o susțineau câștigase și acest lucru trebuia să fie sărbătorit.

În timp ce așteptau în sală ca jucătorii să iasă de la dușuri, Mel a observat-o pe roșcata care îl aștepta pe Björn. Mai mult, a crezut că o mai văzuse la *Sensations*. Când el a ieșit din vestiar, s-a îndreptat direct spre roșcată și, dându-i un sărut pe gură, i-a șoptit ceva ce numai ei doi au putut auzi și care a făcut-o să zâmbească.

Distrată, în timp ce-l observa, Mel nu și-a dat seama când un bărbat a venit lângă ea, până când Judith, atrăgându-i atenția, a spus:

– Melanie, acesta este Damian, numărul doisprezece.

– Felicitări pentru partidă, Damian!

– Mulțumesc, Melanie, a spus, încântat, acel blond.

Concentrându-se pe deplin asupra bărbatului care zâmbea în fața ei, Mel i-a dat două sărutări și el le-a acceptat fericit. Au vorbit o vreme, în timp ce restul echipei s-a pregătit să iasă de la dușuri. Când toată lumea s-a adunat acolo, Eric a întrebat:

– Unde vreți să mergem să bem ceva?

După mai multe propuneri, în cele din urmă toată lumea a decis să meargă la barul de cocktailuri al unuia dintre membrii echipei.

Pe drum, Mel a văzut că Björn, ținând mâna roșcatei, îi urma.

– Dar nu spuneai că James Bond are planuri? a zis ea, în șoaptă, apropiindu-se de prietena ei.

Judith, văzând la ce se referea, a întrebat, ridicând vocea:

– Vii la barul de cocktailuri, Björn?

Acesta a dat din cap aprobator și, zâmbind, a răspuns:

– Da. Mie și Mayei ne este sete.

Mel a oftat. O deranja faptul că trebuia să-l suporte în acea noapte și, încercând să nu se sincronizeze cu el în niciun moment, astfel încât să nu-i poată vorbi atunci când a ajuns în local, s-a așezat cât mai departe.

În timp ce se uita la meniul de cocktailuri, Judith, amuzată, a comentat:

– Acest bar de cocktailuri este al lui Svent și uite, a afirmat ea, arătând cu degetul, are cocktailul meu.

– Cocktailul tău?

Judith a izbucnit în râs și i-a explicat:

– Într-o noapte, Svent a organizat un concurs de cocktailuri între participanți, a câștigat al meu și a decis să-l includă în meniu.

Surprinsă, Melanie a zâmbit și, citind numele cocktailului, a întrebat:

– *Cere-mi ce vrei*, acesta este numele cocktailului tău?

Judith, încântată, a dat din cap aprobator. Ea și cei care o cunoșteau intim știau motivul acestui nume. Apoi a spus:

– Comandă-l, o să-ți placă.

Mel a râs și a fost de acord:

– Bine... dar cu ce e?

Nedorind să dezvăluie ingredientele, Judith i-a răspuns:

– Îl voi comanda eu. Comandă-l și tu și apoi, după ce-l guști, îmi vei spune cum ți se pare.

Amuzată, Mel a consimțit. Își dorea să încerce acel cocktail. Și când chelnerul s-a apropiat de ele, ea l-a privit și l-a informat:

– Vrem două *Cere-mi ce vrei*.

Judith a zâmbit...

Eric a zâmbit...

Și Björn, care a auzit-o, a zâmbit.

Din acel grup, doar ei trei știau că Judith avea acele cuvinte tatuate pe pubis, lucru care trezise întotdeauna multe ciudățenii între cei trei.

Când barmanul a așezat tava cu diferite cocktailuri, Eric a luat unul dintre cele pe care le știa și i l-a dat soției sale, care l-a sărutat, încântată. Mel s-a uitat la ei, când Björn a luat celălalt cocktail și, glumind, i l-a întins, spunând, pe un ton scăzut:

– Cere-mi ce vrei.

Fără să înțeleagă sensul acestor cuvinte, Mel s-a uitat la el, a luat paharul pe care i l-a întins și, cu o expresie care i-a făcut pe alții să râdă, a răspuns:

– Ți-aș cere să stai într-o mână, dar cred că ți-ai strica freza, păpușel.

Björn a izbucnit în râs și, fără să răspundă, s-a dus acolo unde era Maya și, sărutându-i gâtul, a început să-i vorbească, încercând să o evite pe femeia care îi cam furase mințile.

Mel a luat o înghițitură din cocktail. Era delicios. Era răcoritor și, când s-a uitat la Judith, a întrebat:

– Conține Coca-Cola, nu-i așa?

Prietena ei a râs și, după ce a luat o înghițitură sănătoasă, a provocat-o:

– Acum ghicește ce altceva mai conține.

Amândouă au râs și au continuat să discute amabil, în timp ce Björn le privea. Fără a înceta să vorbească cu Maya, acesta și-a aruncat privirea peste corpul lui Mel. Pantalonii aceia din piele neagră, asortați cu o vestă tot neagră și cizme cu toc înalt, o prindeau foarte, foarte bine. Era foarte sexi.

După mai multe cocktailuri, toți au decis să meargă să mănânce ceva, pentru a nu se îmbăta.

În restaurant, Mel s-a așezat cât a putut de departe de Björn. A observat cum privirile lor s-au intersectat de mai multe ori în barul de cocktailuri și nu își dorea ca cineva să-i interpreteze greșit. El, care a văzut, la rându-i, a zâmbit. S-a așezat la celălalt capăt al mesei, dar a căutat un unghi din care să-i poată urmări perfect, în continuare, toate mișcările.

Nu știa ce i s-a întâmplat, dar acea spanioloaică insolentă l-a atras ca un magnet și, când în timpul mesei ea s-a ridicat și s-a dus la baie, a făcut același lucru, pe ascuns.

Când Mel a ieșit din toaletă, a apucat-o de braț și, încolțind-o la perete, a întrebat:

– Te duci la *Sensations* diseară?

– Nu am de gând să-ți spun tocmai ție.

Björn s-a încruntat și i-a șoptit:

– Nu am întâlnit niciodată pe cineva ca tine.

– Și nici nu vei mai întâlni vreodată.

El a zâmbit la această insolență și a insistat:

– Te distrezi bine cu Damian?

Surprinsă de întrebare, Mel a oftat.

– Uite, drăguțule... ai grijă de roșcata ta și nu te mai uita la mine. M-am săturat de privirile tale și...

– Dacă știi că mă uit la tine, a întrerupt-o el, asta înseamnă că și tu te uiți la mine, sau greșesc?

Fără să știe ce să-i spună, Mel a protestat:

– Vrei, te rog, să mă lași să plec, imbecilule!?

Însă Björn nu s-a clintit. A rămas să o observe, cu ochii lui mari și albaștri, până când ea, nervoasă, s-a răstit:

– Tu și cu mine nu avem ce face împreună.

Auzind acestea, cu o privire imprudentă, a zâmbit și, apropiindu-și gura de a ei, i-a șoptit:

– Te înșeli... am putea face o mulțime de lucruri.

Și, fără alte întrebări, a sărutat-o. El și-a apropiat gura de a ei, a presat-o și și-a înfipt limba, gata să se bucure de lucrul

la care tânjise de când a văzut-o așezată în tribunele curții. Cu toate acestea, o mușcătură de buze l-a făcut să o elibereze.

– Ești o brută!

– Euuuuuuuuuuu?

Atingându-și buza, Björn a fost surprins să vadă că i-a dat sângele și, supărat, a izbucnit:

– Cum ai putut să mă muști?

Cu un zâmbet pe buze, Mel a răspuns, când a văzut sângele:

– Am un leucoplast cu prințese în geantă, vrei să ți-l pun?

Expresia lui a făcut-o să realizeze cât de furios era din această pricină.

Asta i-a plăcut și, fără a se descuraja, a afirmat, cu insolență:

– Sărută-mă din nou și jur că-ți voi rupe limba. Și, înainte de a pleca, a adăugat: Și trage-ți șlițul... cap sec.

Fără alte întrebări, s-a întors și a plecat, lăsându-l pe Björn cu durerea de după mușcătură. Nu avea de gând să se lase din nou păcălit de gluma cu șlițul. Când a reușit să se adune, s-a întors la masa unde se afla toată lumea și unul dintre colegii săi a strigat:

– Colegu'... trage-ți șlițul, să nu-ți scape păsăroiul.

Björn a pufnit la râsul tuturor. Și-a pus mâinile pe fermoar și l-a tras, urmărind cum Mel l-a privit, cu o față angelică.

Cina a fost fantastică, iar Damian s-a dovedit a fi un om uimitor. Mel i-a vorbit despre baschet, surprinzându-l cu toate cunoștințele ei despre acest sport. În cele din urmă, Mel i-a mărturisit că a fost într-o echipă în perioada studenției și, când jucătorul a spus-o cu voce tare, toată lumea s-a uitat la ea.

Björn, încă enervat de mușcătură, i-a propus:

– Când vrei, te provoc la niște coșuri. Dar nu îți face griji, îți voi oferi un avantaj.

Ea a zâmbit, la fel ca toți ceilalți, și i-a răspuns:

– Stai liniștit, păpușel. Te voi bate fără niciun avantaj.

– Ești sigură?

– Foarte sigură. Și, fără să-i dea răgaz, a întrebat: Ce s-a întâmplat cu buza ta? Pare că s-a umflat.

Toți l-au privit. Björn a blestemat acea indiscreție și i-a răspuns răspicat:

– M-am mușcat, din greșeală.

Mel a zâmbit. A făcut o bilă dintr-un miez de pâine și, fără să se ridice de pe scaun, a aruncat-o și, după ce i-a lovit centrul frunții lui Björn, a șoptit:

– Unde țintesc, acolo bag mingea.

Asta i-a făcut pe toți să râdă în hohote. Björn, enervat de nerușinarea acelei femei, a luat bila de pâine și, fără să se miște nici el din locul lui, a aruncat-o, introducând-o în decolteul ei, și a adăugat:

– Unde țintesc, acolo bag ce vreau.

S-a râs din nou și de data aceasta, pentru dubla semnificație a exprimării lui. Melanie și-a scos bila de pâine dintre sâni și, tocmai când a vrut să-i răspundă, Björn a întrebat:

– Chiar crezi că ești atât de bună, fetițo?

Fără pic de milă în fața provocărilor, locotenentul Parker și-a fixat privirea albastră asupra lui și i-a răspuns ferm:

– Dacă stau să mă gândesc la asta, băiete, sunt cea mai bună.

S-a râs și s-a aplaudat din nou, în fața acelui duel al titanilor. Judith s-a uitat la prietena ei și, văzând hazul din gestul lui Björn, i-a șoptit:

– Treci peste. Nu-ți dai seama că o face pentru a te tachina?

Mel a zâmbit și, amuzată, a răspuns, înainte de a continua să vorbească cu Damian:

– Lasă-l să treacă el peste. Îl va costa mai mult.

Judith, auzind-o, și văzând cum Björn o privea, și-a tras propriile concluzii. S-a uitat la soțul ei. Ceva se întâmpla acolo și, apropiindu-se de el, i-a șoptit:

– Cred că între ăștia doi s-a aprins o flacără.

– Flacără? a repetat Eric, amuzat.

Îmbrățișându-l, pentru ca Mel să nu o audă, l-a întrebat:

– Nu ți se pare că există ceva între Björn și Mel? Nu știu, poate este al șaselea simț al meu, dar modul acela în care se privesc și se provoacă indică faptul că sunt atrași unul de altul, nu crezi?

Eric s-a uitat la cei doi și, după ce a luat o gură de bere, a privit la frumoasa lui soție și i-a răspuns:

– Micuțo, îți voi spune doar că mă aștept la orice din partea lor.

Amândoi zâmbeau amuzați. Soarta își făcea întotdeauna treaba.

Când au comandat deserturile, Mel a zâmbit neputincioasă. Iubea ciocolata. Björn s-a ocupat de comanda mai multor glazuri de ciocolată cu fructe și, când ochii lor s-au întâlnit, a luat o căpșună, a scufundat-o în ciocolată și, după ce a trecut-o peste buze, a pus-o în gură, însă fața i s-a contractat, când a simțit durerea din buză.

Björn știa despre ea un secret pe care Mel nu voia să-l dezvăluie nimănui. Oamenii nu aveau tendința de a privi cu ochi buni sexul pe care el, Eric, Jud sau acea nerușinată îl practicau. Dacă ar fi știut, cu siguranță ar fi fost considerați altfel decât erau.

Șocată de perversitatea cu care l-a văzut mâncând căpșuna cu ciocolată, Mel a luat o bucată de banană. A scufundat-o în glazură și, când a vrut să o scoată, banana a dispărut. Surprinsă, s-a uitat la scobitoare și, cu coada ochiului, l-a văzut pe Björn zâmbind. Al naibii!

A încercat să-l ignore. Să nu se uite la el. Dar ochii ei nu voiau decât să-l privească. Și, când a văzut cum i-a petrecut prietenei lui, Maya, o bucată de banană înmuiată în ciocolată peste buze și apoi le-a lins, s-a excitat. Actul acela simplu i s-a părut cel mai senzual lucru pe care l-a văzut în ultima vreme, iar când și-a revenit și a întâlnit din nou ochii lui Björn, a zâmbit.

Odată ce glazurile s-au terminat, Judith și Melanie au decis să meargă la baie. Acolo, după ce și-a spălat mâinile, Mel le-a trecut prin părul scurt și, dându-l pe spate, a întrebat:

– Și acum, unde mergem?

– Cu siguranță să bem ceva la barul antrenorului. În ultimul timp, ajungem aproape întotdeauna acolo.

– Perfect!

Judith, dornică să o întrebe ceva, a decis, în cele din urmă.

– Îți place de Björn? Și când a văzut cum o privea Mel, a adăugat: Te întreb pentru că mi se pare amuzant felul în care vă provocați reciproc. Și, dacă îți spun asta, este pentru că îl cunosc pe Björn și am senzația că...

– Nebunul acela?

– Contrariile se atrag și cred că ești...

– Judith, te rog... am gusturi mai bune la bărbați.

Surprinsă de cuvintele ei, aceasta i-a șoptit:

– Da, dar Björn este o bomboană...

Mel a dat din cap aprobator și, încercând să ascundă ceea ce i se întâmpla, cumva fără voia ei, a adăugat:

– Nu mă îndoiesc. Dar nu tuturor ne place același fel de bomboane, nu crezi?

Ușa băii s-a deschis și a intrat un bărbat. Un german, roșu la față ca un rac. Judith, văzându-l, l-a privit și a spus:

– Aceasta este toaleta doamnelor. Ce-ai zice să mergi la cea pentru domni?

Dar el avea un pahar în plus la bord și, privind-o, s-a răstit:

– Taci din gură, cățea!

Surprinse, cele două tinere s-au uitat una la alta și apoi, Melanie, făcând un pas înainte, împingându-l, i-a spus bețivului:

– O să-mi țin limba de viperă și n-o să-ți spun ce cred, dar o să-ți zic să faci cățea pe cine îți spun eu să faci. Pleacă de aici, acum!

Odată ce l-a scos din baie, a trântit ușa și s-a sprijinit de lemn.

– Cretinule!

Ușa s-a deschis din nou cu o asemenea forță, încât a propulsat-o pe Mel în peretele opus. S-a lovit cu gura de faianță și a început imediat să sângereze. Judith, văzând asta, nu a ezitat și a folosit imediat ceea ce învățase cu ani în urmă la cursurile sale de taekwondo, pentru a-l pune la punct pe individul acela.

Melanie a înjurat, simțind gustul acru al sângelui. Fața i s-a schimbat și, ridicându-se de la pământ, s-a aruncat cu forță spre bărbat și a început să-l lovească cu pumnul, în timp ce Judith, surprinsă, o privea.

– Armata are un cod de onoare, idiotule, a strigat Mel, și acesta constă în a nu lovi femeile! Și dacă vezi că unul dintre ei o face, trebuie să îi dai ceea ce merită și să-i tăbăcești boașele nenorocite.

Individul, doborât de cele două, a rămas întins pe podea, când un prieten de-al său a intrat în baie și, surprins, a întrebat:

– Dar ce i-ați făcut?

În acel moment, au sosit și Björn, și Eric, care au auzit agitația. Îngroziți de cele văzute, s-au apropiat, în timp ce Mel i-a spus:

– Același lucru pe care o să-l pățești și tu, tâmpitule, dacă o să încerci câtuși de puțin s-o faci pe deșteptul cu noi!

– Dar ce se întâmplă aici? a întrebat Björn, în timp ce-și privea prietenul apropiindu-se de soția sa și, cu furie, cerând explicații.

Mel, ștergându-și sângele de pe buze cu mâna, a strigat, arătând către bețiv:

– Îl avem aici pe omul macho, care are chef de scandal.

Surprins, Björn s-a uitat la ea, iar când prietenul celuilalt a fost pe cale să spună ceva, ea s-a răstit:

– Deschide gura aceea mare pe care o ai și îți jur pe fiică-mea că-ți sparg boașele.

Björn, impresionat de forța vocii, a observat dintr-odată sângele de pe gură.

– Ești rănită.

– Sunt bine. Nu-i nimic, a spus Mel, dezinvoltă.

El a privit-o cu atenție.

– Sânge pe buze... Uau, asta îmi amintește de... a șoptit el.

Intuind ceea ce avea să adauge, ea l-a întrerupt cu o voce furioasă.

– Dacă te gândești să mai spui ceva despre sângele de pe gura mea, jur că-mi descarc pe tine toată furia pe care o am. Așa că, taci!

– Dar ce rea ești, drăguțo! a răspuns el, enervat.

Odată ce prietenii bețivului l-au luat de acolo, Björn, fără să se gândească la consecințe, a apucat-o de brat pe Mel și a băgat-o în baie, alături de Eric și de Judith, și i-a spus:

– Ai înnebunit?

Mel, trăgându-se, s-a răstit:

– Dă-mi drumul.

Eric, morocănos după cele întâmplate, și-a privit soția și a bombănit:

– Când vei înceta să fii atât de ostentativă? Nu vezi că ți s-ar fi putut întâmpla ceva grav, micuțo?

Jud, obișnuită cu tonul vocii soțului ei atunci când se enerva, l-a privit și i-a răspuns:

– Iceman, nu începe. Tâmpitul ăla a intrat aici și...

– Și de ce nu ai venit la mine?

Judith a izbucnit în râs și, după ce s-a uitat la Mel, care o privea, a răspuns:

– Pentru că nu am avut timp, dragă.

Două minute mai târziu, Eric și Jud, implicați într-una dintre discuțiile lor aprinse, au părăsit localul, încheind noaptea.

Odată ce au rămas singuri în baie, Björn s-a uitat la Mel și i-a spus:

– O să rămâi liniștită și mă vei lăsa să mă uit la rana de pe buze.

– Acum o faci pe doctorașul?

El s-a încruntat la ea. Buna dispoziție i-a dispărut și i-a răspuns:

– Și eu aș putea fi foarte obraznic, dacă îmi propun.

– Uau, ce frică mi-e! și, ridicând o mână, a adăugat: Uite cum tremur!

Ca să o sugrume pentru cât de insolentă era, Björn a ridicat vocea și s-a răstit furios:

– Am spus să taci!

Mel a pufnit și, în cele din urmă, a făcut ceea ce i s-a cerut. Damian a intrat în baie și, văzând ce s-a întâmplat, a vrut să-i ia locul lui Björn pentru a o îngriji, dar Björn nu l-a lăsat. Nu avea de gând să se îndepărteze pentru ca el să o atingă. Într-un final, Damian a renunțat și a ieșit din baie ursuz.

După ce Björn i-a șters sângele de pe bărbie, au ieșit și ei din baie. Mel, fără să-i pese, când a văzut că unul dintre prietenii bețivului o privea, a strigat:

– Ce se întâmplă? Vrei să-ți sparg și ție boașele, cretinule?

Björn, halucinat, a cuprins-o de talie și a luat-o de acolo, după ce i-a cerut tipului care o privea, cu o față nu prea prietenoasă, să o ierte. Era nebună. Când au ieșit din raza lor, a eliberat-o și a izbucnit:

– Dar ție îți lipsește o doagă?

Fără nicio teamă, Mel i-a răspuns:

– Uite ce e, frumosule, să fie ultima dată când te amesteci în treburile mele, ai înțeles?

Și, fără alte întrebări, s-a întors pentru a merge spre ușă. Dar Björn a apucat-o și a întrebat:

– Pot să știu unde te duci?

– Oriunde vreau eu.

– Singură?

Cu nerușinare, Mel s-a întors spre el și i-a spus:

– E mai bine singură, decât într-o companie rea. Și acum, ce-ai zice să mă lași să plec?

Văzând cum îl privea, plină de nemulțumire, el a comentat:

– Îți jur că am întâlnit multe tipuri de femei în viața mea, dar obrăznicia ta mă lasă fără cuvinte.

– Nu este greu să te las pe tine fără cuvinte, păpușel.

Dorind să-i tragă una peste fund pentru obrăznicie, Björn i-a răspuns:

– Pot să știu ce e cu tine de ești mereu în gardă? La naiba, fată, a te privi este ca și cum aș citi un indicator „Pericol, înaltă tensiune!".

Asta a făcut-o să zâmbească. A fost numită în toate felurile, dar niciodată un indicator de înaltă tensiune și, încercând să-și înmoaie vocea, l-a provocat:

– Mă duc acasă. Ai ceva de obiectat?

Recunoscător pentru tonul ei mai calm, fără să o elibereze, s-a oferit:

– Te voi însoți.

– Ce faci acum, te joci de-a cavalerul în armură strălucitoare?

A apărut din nou pe fața ei zâmbetul acela de superioritate, care îl deranja. Björn a răspuns:

– Sunt un om înțelept, care veghează asupra unei femei nebune, care trebuie să fie cel puțin căpetenia Îngerilor din Infern. Încerc doar să am grijă să nu-ți zdrobească cineva fața înainte să ajungi acasă.

– Uaaaaaaaaaa... ! a făcut ea și, amuzată, a adăugat: Nu am nevoie de o dădacă, păpușel.

– Ba da. Ai nevoie, păpușă.

Enervată că nu-i elibera brațul, s-a răstit:

– Îți reamintesc că bondarul te așteaptă.

– Bondarul? Ce bondar? a întrebat Björn, surprins.

Nedorind să fie politicoasă, Mel a clarificat:

– Albina Maya cu buze siliconate și decolteu adânc te așteaptă la masă, o vei lăsa atârnată?

Când a auzit cum o descria pe însoțitoarea sa, a zâmbit și a eliberat-o. A schițat o mișcare tăioasă cu mâinile, spunându-i să nu se miște de unde era, și a plecat.

Văzând asta, Mel și-a dat ochii peste cap și, convinsă că acest bărbat era un idiot, dar un idiot profund, a părăsit restaurantul și s-a îndreptat spre mașina ei, ofuscată. Și-a aprins o țigară. Nu avea nevoie de un tâmpit pentru a o proteja. Ea singură știa să o facă foarte bine. Dar, două secunde mai târziu, a auzit pași repezi în spatele ei și, când s-a întors și a văzut că era Björn, a întrebat:

– Pot să știu unde te duci?

– Am spus că te voi însoți. Tipii aceia pot apărea și...

– Dar despre ce vorbești?

– Mel, pe ce lume trăiești?

– Aceeași lume în care te afli și tu. Cu diferența că sunt femeie și știu cum să-mi scot singură castanele din foc. Ai uitat că sunt iubita lui Thor?

Comentariul l-a făcut să zâmbească pe Björn, care i-a șoptit:

– Hai... te duc acasă.

– Nu am nevoie de o dădacă, a insistat ea, suflându-i fumul în față.

Zâmbetul lui a dispărut repede.

– Fumatul nu este bun și, dacă îmi spui din nou „dădacă", îți jur...

– Îmi juri că ce?

S-au privit în tăcere. Săbiile lor s-au ridicat, până când ea a insistat:

– Știu să mă apăr. Nu ai văzut?

Björn s-a încruntat la ea. Răbdarea lui și-a atins limitele. Nu avea de gând să cedeze și s-a răstit furios:

– S-a terminat! Nu vreau să discut cu tine. Din acest moment, tu vei tăcea, te vei urca în nenorocita mea de mașină și te

voi duce acasă la tine, ca mai apoi să pot pleca să mă distrez și să mă simt bine, ai înțeles?

– Tocmai l-ai făcut pe bietul tău Aston Martin „nenorocit"?

– Pentru numele lui Dumnezeeeuuu, vrei să-ți închizi gura aia blestemată? a strigat Björn.

– Mă duc acasă cu mașina mea, indiferent dacă îți place sau nu și nu... nu-mi voi închide gura blestemată.

Disperare. Asta a simțit când a auzit-o și, convins că era o încăpățânată fără leac, i-a răspuns:

– Foarte bine. Mă duc în nenorocita ta de mașină. Închide-ți gura aia și hai să mergem.

Enervată de insistența sa și fără prea mult chef de ceartă, Mel a cedat în cele din urmă, dar, dorindu-și să rămână ca întotdeauna pe primul loc, a adăugat:

– Să nu-i mai spui niciodată mașinii mele „nenorocită". Doar pentru că a ta este, nu înseamnă că și a mea trebuie să fie la fel, ai înțeles?

Björn nu a răspuns. Îi venea să o omoare. Cum putea fi atât de obraznică și de nesuferită?

Odată ajuns în mașina ei, Opel Astra, Björn s-a uitat în jur și a rămas îngrozit. În spatele lor se afla un scaun roz pentru bebeluși, care a presupus că este al lui Sami, iar acoperișul mașinii era presărat cu sute de abțibilduri din fetru cu prințese. Pe jos erau de toate, ambalaje de biscuiți, sticle de apă și jucării pretutindeni. Acela era un haos autentic, care nu avea nimic de-a face cu mașina sa impecabilă.

Fără să mai aibă chef să vorbească cu el, Mel a pornit CD-ul din mașină și muzica pop a lui Robin Thicke și Pharrell Williams, Blurred lines, a răsunat, iar ea a început să cânte și să-și miște umerii pe ritmul melodiei.

Ok now he was close, tried to domesticate you.
But you're an animal, baby, it's in your nature.

Just let me liberate you.
Hey, hey, hey.
You don't need no papers.
Hey, hey, hey.
That man is not your maker.

Björn s-a uitat la ea. Din urletele ei era clar că încerca să-l enerveze. Nimeni nu cânta atât de rău. Şi, când a văzut că ea zâmbeşte, a decis să nu spună ce gândea.

Everybody get up.
Everybody get up.
Hey, hey, hey.
Hey, hey, hey.
Hey, hey, hey.

După câteva minute, cu capul vraişte din pricina ţipetelor sale şi a volumului muzicii, când a simţit că atingea ceva cu talpa şi a văzut că era vorba de un mic ponei mov, a dat muzica mai încet cu o palmă şi, în faţa privirii atente a lui Mel, a întrebat:

– De ce îţi ţii maşina în halul ăsta?

Ea s-a uitat lung, neînţelegând la ce se referea. I-a arătat poneiul răvăşit într-o mână şi o bucată de biscuite în cealaltă. Mel a zâmbit şi s-a justificat:

– Am o fiică.

– Şi faptul de a avea un copil te transformă într-un porc?

Ea a frânat brusc. Björn s-a izbit de geamul din faţă, dar, fără să-i pese de faţa lui contrariată, tânăra s-a uitat la el şi l-a întrebat cu aroganţă:

– Tocmai m-ai făcut scroafă?

– Ai înnebunit? a ţipat el ofuscat. Cum să frânezi aşa?

Era clar că nu exista nicio comunicare între ei, iar Mel, după ce a pufnit, i-a ordonat:

– Deschide dracului portiera și ieși din mașină. Acum!

Fără să se miște de la locul lui, Björn a luat câteva sticle de apă goale și, arătându-i-le, împreună cu ceea ce avea deja în mâini, a insistat:

– Vrei să spui că ăsta nu este gunoi?

Cu o mână, ea i-a luat toate lucrurile, le-a aruncat înapoi pe bancheta din spate și, cu fața furioasă, s-a răstit la el:

– Ieși din mașină!

– Nu.

– Repet: ieși din mașină!

Björn s-a uitat la ea. Nu intenționa să dea înapoi în fața acelei fiare și a spus:

– Pornește mașina și hai să mergem la tine acasă.

– Nu.

– Atunci du-mă la mașina mea.

– Nu sunt șoferul tău, drăguțule.

Copleșit de cât de antipatică putea fi, el a privit-o cu superioritate.

– Foarte bine, du-mă la *Sensations*. A rămas acolo.

– Cu bondarul?

De îndată ce a spus asta, Mel a regretat și mai mult, când l-a auzit provocând-o cu dispreț:

– Dacă vrei, poți intra în separeu cu noi. Sigur te vei distra cu Maya și cu mine. Ai nevoie să te relaxezi... fetițo!

Și, înainte ca ea să spună ceva, a prins-o de gât, dar când a fost pe cale să o sărute, i-a văzut rana de pe buze, și-a amintit de a lui și i-a spus:

– Nu te sărut, pentru că nu vreau ca buzele noastre să sufere mai mult. Dar vreau să știi că mi-ar plăcea să te sorb și să te devorez. Mă dorești la fel cum te doresc eu pe tine. Știu asta, când ne certăm, când te uiți la mine sau când mă uit eu la tine, a spus Björn, și și-a apropiat cu delicatețe nasul de al ei, apoi a continuat: Să terminăm cu asta și hai să o facem. Putem merge

acasă la tine, sau la mine, sau la un hotel. Cum dorești, scumpo. Tu decizi dacă îmi închei petrecerea cu roșcata sau cu tine.

Tentația era servită. Vocea lui...

Privirea lui...

Propunerea...

Totul era ispititor...

Temperatura din interiorul mașinii a crescut în zecimi de secundă. Mel îl dorea. O atrăgea foarte mult și, când a simțit că își va pierde controlul și va sări asupra lui, i-a ordonat:

– Ieși din nenorocita asta de mașină!

Fără să renunțe, și-a petrecut gura peste fața ei și, cu o voce ispititoare, i-a spus:

– Nenorocită... tocmai tu ai spus asta despre mașina ta. Apoi, insistând, i-a șoptit: Haide... arțăgoaso, ne putem distra minunat.

– Ieși din nenorocita asta de mașină, odată, înainte să-ți sparg capul, dobitocule! a insistat Mel, extrem de excitată.

Björn a cedat.

El nu obișnuia să se roage de nimeni. Și-a scos centura de siguranță, a deschis ușa fără să o privească, a ieșit afară și a trântit-o. În acel moment, ea a dat muzica la maximum, a pornit mașina și l-a lăsat complet bulversat în mijlocul trotuarului.

Respingerea nu era ceva cu care era obișnuit și, în pofida acestui fapt, a zâmbit.

Încăpățânată blestemată!

Timp de câteva minute a mers pe străzile reci din München. Trebuia să ia o gură de aer, altfel s-ar fi dus din nou după ea. De ce acea tirană neobrăzată îl atrăgea atât de mult?

Când și-a atins buzunarul sacoului, a observat că ceva era lipit de el. L-a dezlipit cu atenție și a zâmbit, văzând că era un abțibild decolorat. L-a băgat cu grijă în buzunar. Zece minute mai târziu, a văzut un taxi și l-a oprit. Noaptea continua și Maya îl aștepta.

13

O săptămână mai târziu, după ce a plecat din München, timp de două zile, pentru o călătorie în Irak, Mel a ajuns acasă. Fiica ei, văzând-o, a primit-o cu un zâmbet larg și nu a încetat să se joace cu ea, ore în șir. Noaptea, când s-a cuibărit singură în pat, pentru prima dată după mult timp, Mike nu i-a mai ocupat gândurile: în schimb, i-a apărut un arogant cu ochi albaștri, numit Björn.

A încercat să și-l scoată din cap.

Înnebunise cumva?

Ce făcea, gândindu-se la dobitocul acela?

A încercat să se concentreze pe orice altceva, dar nimic, absolut nimic din ceea ce a făcut nu a reușit să-i șteargă privirea lui Björn îndreptată spre ea. În cele din urmă, sătulă să se răsucească de pe o parte pe alta în pat, a decis să se ridice și să facă ceea ce trupul ei îi striga să facă. Cu grijă, a verificat dacă fetița ei dormea și, după aceea, a deschis sertarul noptierei, a luat o trusă de toaletă și a scos de acolo ceea ce căuta.

Pe furiș, a părăsit camera, s-a așezat pe canapea, și-a scos chiloții și, înainte de a se așeza, a oftat, uitându-se la vibratorul negru.

– Am mare nevoie de tine, prietene.

Singură în sufrageria ei și în tăcerea nopții, a făcut ceea ce și-a dorit. A deschis recipientul cu lubrifiant, s-a întins pe canapea și, deschizându-și picioarele, a aplicat puțin pe clitoris și pe buzele vaginale. Își dorea blândețe și acesta i-o oferea. Dornică și excitată, a început masajul și, după ce l-a trecut peste buzele alunecoase, l-a așezat pe clitorisul ei umezit, la viteza unu, și a șoptit:

– Oh, da... dă-mi ce vreau!

Timp de câteva minute, cu o mână își despărțea buzele vaginale, iar cu cealaltă muta aparatul în căutarea plăcerii. Senzația era minunată. Deplină. Captivantă. Trupul ei simțea pulsațiile, iar ea gemea și cerea din ce în ce mai mult. Cu ochii închiși, și l-a imaginat pe bărbatul care i s-a infiltrat în minte, Björn, și, fantazând cu el, gemetele ei au crescut, în timp ce și-a închipuit că era el cel care muta vibratorul pe clitoris sau care o privea cum îl mișcă.

I-a văzut privirea...

I-a simțit sărutările...

Și-a amintit cuvintele lui...

Și toate astea... i-au încălzit corpul, făcând-o să vrea mai mult.

Și-a deschis picioarele și s-a lăsat pradă plăcerii pe care i-o oferea. Imaginându-și mâinile lui mari pe corpul ei și răsuflarea lui între picioarele ei, au făcut-o să-și muște buzele pentru a nu țipa și a urcat viteza vibratorului la 2.

Căldura era intensă.

Foarte... foarte intensă și, extrem de excitată, s-a mutat pe canapea, în timp ce șoptea:

– Da... drăguțule... te vreau!

I-au revenit în minte imagini cu Björn de la *Sensations*. Corpul lui...

Abdomenul său lucrat... Penisul său erect.

Imagini senzuale și perverse. Momente fierbinți și păcătoase. Björn era sexi. Foarte sexi. O făcea să fie conștientă de acest lucru când se uita la ea, când o provoca, când încerca să se apropie de ea.

Gemetele creșteau în intensitate. Orgasmul își făcea loc în interiorul ei ca o tornadă și, pentru mai multe senzații, a urcat viteza vibratorului la 3. Vaginul i-a tremurat și s-a arcuit pe canapea. Vocea lui Björn o ruga să nu-și strângă picioarele, să

nu-și miște vibratorul de pe clitoris cu niciun centimetru și ea se supunea.

Căldura. Căldura era intensă. Și, conștientă de ceea ce își dorea, a apăsat minunatul dispozitiv negru pe clitorisul ei deja umflat și ceea ce aștepta a venit. Un orgasm incredibil i-a cuprins corpul. Și-a ridicat șoldurile și și-a strâns picioarele, în timp ce se convulsiona și își mușca buza inferioară, simțind acea plăcere halucinantă, intensă și profundă.

Sângele îi pulsa prin tot corpul, în special prin pubis, iar Mel gemea, dorindu-și mai mult. Dar, când a deschis ochii și privirea i-a căzut asupra fotografiilor colegilor săi, a știut că fantezia a luat sfârșit. Era doar ea și imaginația ei. Când și-a lăsat picioarele tremurânde pe podea și s-a așezat pe canapea, a zâmbit.

De puține ori se întâmpla ca o masturbare să atingă un asemenea realism. Rareori coapsele se umezeau atât de mult cu propriile sale fluide. Zâmbind, s-a uitat la dispozitiv și, în timp ce-și aprindea o țigară, a spus în șoaptă:

– Mulțumesc, prietene! Tu nu mă dezamăgești niciodată.

În noaptea aceea, când s-a culcat, s-a tot gândit la Björn, dar, supărată, și-a reproșat acest lucru. Trebuia să nu se mai gândească la el. Mai erau și alți bărbați pe lume de care să se bucure, și el, oricât de mult ar excita-o, nu trebuia să facă parte din jocurile și din fanteziile ei. Sau poate că da?

Sâmbătă după-amiază, după o zi dedicată în totalitate fiicei sale, a decis să vorbească cu Dora pentru a putea rămâne cu fata în noaptea aceea. Avea nevoie să iasă.

A ajuns la *Sensations* mai târziu decât în alte dăți și, când a intrat, era cât pe ce să se întoarcă, când și-a văzut prietenii, pe Eric și pe Jud, în spatele barului, vorbind cu Björn și cu încă două femei.

Ce făceau Eric și Judith acolo?

Se gândea dacă să intre sau nu. Acest lucru era teribil de jenant.

Dar, până la urmă, camuflată de mai multe cupluri, a făcut-o. Nu au văzut-o și ea s-a așezat cât mai departe de ei, pentru a-i observa cu interes.

Cu ochii mari, a văzut cum una dintre femei îi punea mâna între picioarele lui Jud și Jud zâmbea. Femeia se adâncea și ea îi permitea.

Blocată, nu s-a mișcat, ca să nu fie văzută. Nu și-ar fi imaginat niciodată asta și, cu atât mai puțin, că acest cuplu se bucura de același stil de sex ca ea. Asta a șocat-o. Ea îi considera pe Eric și pe Jud un cuplu total tradițional, dar, după cum stăteau lucrurile, aparențele înșelau!

Ochii ei au zburat apoi spre Björn. El și Eric păreau să se bucure de spectacolul pe care-l ofereau femeile și, apropiindu-se de Judith, Björn a spus ceva care a făcut-o să zâmbească. Dar ce fel de prietenie era între cei trei?

O altă femeie s-a apropiat de ei și Björn a cuprins-o de talie. Timp de câteva minute, Mel i-a urmărit pe cei doi vorbind și el i-a sărutat gâtul, în timp ce ea, ușor, i l-a oferit cu blândețe. Nu i-a plăcut ceea ce a văzut și a băut din paharul său pentru a-și înghiți indignarea, care creștea secundă după secundă în interiorul ei.

Zece minute mai târziu, grupul a intrat pe ușa separeurilor și Mel nu a ezitat să-i urmeze. Ajunsă în hol, a oscilat între a se uita sau nu în separeuri. De regulă, oamenii care nu doreau să fie văzuți atârnau un semn pe perdea cu mesajul „Stop" și l-a văzut doar pe unul dintre separeuri. S-a uitat în cele care nu-l aveau, dar în niciunul nu erau prietenii săi, așa că a dedus că sunt în camera privată, pentru cei care nu doreau să fie observați. A ezitat în legătură cu ce ar trebui să facă, dar, curiozitatea fiind mare, a decis să privească chiar dacă știa că acest lucru este greșit.

În interior, Eric stătea pe pat, timp în care cele două femei o dezbrăcau pe Jud, iar Björn pregătea băuturi.

– Sărută-mă, brunetico, i-a cerut Eric.

Încântată, Jud s-a apropiat de soțul ei și a făcut ceea ce i-a cerut. Dar, mai întâi, s-a jucat cu el. Și-a scos limba, a trecut-o peste buza superioară, apoi peste buza inferioară și, după ce a mușcat-o ușor, Eric i-a tras o palmă drăgăstoasă, iar ea l-a sărutat.

– Mă înnebunești, dragă, i-a șoptit el, dându-i un ultim sărut.

– Știi că îmi place să te înnebunesc, a răspuns ea, gata să se distreze.

Lui Judith îi plăceau bărbații, dar descoperise că îi plăcea și când o femeie se juca cu ea. Până acum, ea nu luase niciodată inițiativa cu o femeie, doar se lăsa pradă plăcerii și asta o înnebunea.

Eric știa asta și nu propunea niciodată nimic din ceea ce Judith nu dorea. Ambii aveau propriile limitări în privința fanteziilor sexuale și, dispus să-i ofere soției sale ceea ce îi cereau ochii, în acel moment, el a întrebat:

– Vrei ca Diana și iubitul ei să se joace cu tine?

Judith a zâmbit și a spus:

– Da. Dar vreau să mă joc și cu tine, și cu Björn.

– Îți promit că asta vom face, a zâmbit Eric, sărutând-o din nou.

Björn, care i-a urmărit de pe margine, a observat că prietenul său s-a ridicat din pat, și-a așezat soția pe el și, despărțindu-i picioarele cu încântare, a spus:

– Diana... soția mea vrea să faci ce vrei tu cu ea.

Nu era necesar să spună mai multe. Diana, o colegă nemțoaică de joacă, s-a urcat fără ezitare în pat și, punându-și mâinile pe coapsele ei, le-a depărtat și a șoptit:

– Doresc totul de la Judith, a spus, și apoi s-a uitat la iubita ei, Marie, și a adăugat: Joacă-te cu noi, iubita. Judith vrea să fie jucăria noastră. Există o singură regulă, gura ei este doar a soțului ei.

Marie a consimțit. Totul era clar. Știa ce voia să spună iubita ei și, urcându-se pe pat, s-a dus direct la sânii lui Jud.

Diana, văzând că îi face plăcere să-i sugă sfârcurile, și-a așezat gura pe dulceața delicată pe care i-o oferea tânăra și s-a bucurat de ea. Cu măiestrie, i-a savurat labiile până când aproape s-au despărțit singure pentru a-i dezvălui clitorisul. Imediat ce și-a trecut limba peste el, Judith a gemut și Diana, știind ce-i place, l-a sorbit.

Corpul lui Judith a tremurat. Ea s-a uitat la soțul ei, iar el, excitat de situație, a zâmbit. Cu măiestrie, acele două femei o înnebuneau pe Judith. Patru mâini care o atingeau. Patru mâini care o doreau. Patru mâini care o umpleau și două guri care treceau peste corpul ei.

– Vrei mai mult, Judith? a întrebat Diana.

– Da... continuă... continuă...

Marie, excitată la auzul acelor vorbe, continuând să-i sugă sfârcurile, a luat una dintre mâinile lui Judith și a dus-o până la propriul ei sex. Aceasta, observând căldura pe care o emana, nu a ezitat, și-a pus un deget în interiorul ei și a început să-l miște. Marie a luat-o razna și Diana, auzindu-i gemetele, s-a oprit. Și-a agățat un strap-on și, punându-se între picioarele lui Judith, i-a tras-o. Gemetele ei au crescut în decibeli, în timp ce bărbații s-au dezbrăcat, gata să intre în joc, în orice moment. Nu a durat mult. Amândoi și-au pus prezervative. Björn a ajuns în spatele lui Marie, iar Eric în spatele Dianei și le-au penetrat anusul amândurora.

Mel, care privea ascunsă în spatele perdelelor, și-a simțit respirația înfierbântată. Era incitant. Să privească cum acei cinci oameni își ofereau plăcere reciproc îi dădea niște senzații care o făceau să se simtă extrem de perversă.

Gemetele de plăcere ale lui Björn și ale lui Eric au pus stăpânire pe încăpere și, când au atins punctul culminant, s-au retras din femei, care și-au continuat jocul lor special.

Când prezervativele au fost scoase și aruncate într-un coș de gunoi, Diana a spus:

– Marie, trage-mi-o tu mie!

Aceasta și-a pus un strap-on, s-a așezat în spatele iubitei sale și, încetul cu încetul, a introdus în ea dildo-ul pe care îl purta, făcând-o pe Diana să țipe de plăcere. Judith, împinsă de penisul Dianei, a țipat, iar Diana, extaziată de ceea ce îi făcea prietena ei, s-a scufundat din nou în Judith.

Cele trei femei se distrau bine, făcând trenulețul în pat, când Björn i-a dat prietenului său Eric un pahar de whisky. Amândoi au băut, în timp ce urmăreau jocul pervers, până când Judith și Diana au avut un orgasm și totul s-a oprit. Odată ce Diana a ieșit din Judith, și-a scos hamul și, uitându-se la prietena ei, în timp ce-și desfăcea strap-on-ul pe care îl purta și ea, a propus:

– Să facem un șaizeci și nouă.

Fără să se odihnească, cele două s-au întins pe pat și s-au supt, reciproc, încântate. Eric, văzându-și soția cu ochii închiși, a luat-o în brațe și, ducând-o la duș, a întrebat:

– Totul este în regulă, draga mea?

Judith a dat din cap aprobator și l-a sărutat.

Björn a zâmbit. Era întrebarea tipică pe care i-o adresa Eric lui Judith după sex. Lui nu i-a trecut niciodată prin minte să pună acea întrebare niciuneia dintre prietenele sale. Nu-i păsa de plăcerea lor. Îi păsa doar de a lui și își amintea că Eric i-a spus că, de când era cu Judith, modul în care privea sexul s-a schimbat.

Văzându-și prietenii sărutându-se cu pasiune la duș, a simțit din nou ceea ce simțea doar când era cu ei: singurătate.

Cu alte cupluri, acel sentiment nu apărea, se bucura doar de sex și de perversitate. Dar când era cu ei și era conștient de relația minunată și specială pe care o aveau, în el se trezea invidia.

Felul în care se priveau, se sărutau, se doreau sau aveau nevoie unul de celălalt era ceva ce el nu experimentase niciodată cu nimeni.

Era oare adevărat că, atunci când te îndrăgostești, propria ta plăcere vine pe locul doi și vrei doar să o vezi pe cealaltă persoană bucurându-se?

Era încântat să urmărească situația, când Eric a început să facă dragoste pătimaș cu Judith, la perete, sub duș, în timp ce Diana și prietena ei se bucurau de sexualitatea lor, în pat. Era invitat la oricare dintre petreceri, dar el refuza. Spectacolul era incitant și, văzut de unde se afla, totul părea și mai încărcat de perversitate, așa că a decis să privească, în timp ce penisul său, geamăt după geamăt și secundă după secundă, devenea dur ca piatra.

Când Eric și Jud au terminat și au ieșit din duș, au intrat în jacuzzi și l-au invitat pe Björn să li se alăture. Fără ezitare, a acceptat și, când a mers să se așeze, Judith i-a întins prezervativul și i-a șoptit:

– Acum tu...

Dornic de sex, Björn a rupt ambalajul și și-a pus prezervativul. După ce s-a așezat în jacuzzi, s-a uitat la prietenul său, care a dat din cap aprobator și, apucând-o pe Judith de mână, a rugat-o:

– Stai pe mine, scumpo.

Când a făcut-o și el a penetrat-o, tânăra a gemut și Björn, fără să se apropie de gura ei, care era doar a lui Eric, i-a șoptit:

– O simți tare?

– Da...

– Haide... împinge-te în mine.

În timp ce făcea ceea ce i-a cerut, un fior i-a trecut pe șira spinării lui Judith și a gemut. Soțul ei, sărutând-o, i-a spus:

– Așa, micuțo... dă-mi gemetele tale.

Timp de câteva minute, acel joc pervers dintre ei i-a înnebunit. Björn, așezat în jacuzzi, o primea pe Judith, ea se împingea în el și Eric sorbea gemetele de plăcere ale soției sale.

Mel, care îi privea, și-a încrucișat picioarele. Propriile sale lichide începeau să se scurgă în lenjeria intimă și corpul ei cerea sex, atunci când l-a auzit pe Björn spunând:

– Eric și cu mine o să ți-o tragem cum îți place ție.

Judith nu putea vorbi. Simțea cum mâinile soțului ei o împingeau de la spate în erecția dură a lui Björn și îi șoptea la ureche:

– Haide, micuțo... așa... toată.

Fără să respire, se lăsa condusă de acei doi titani, în timp ce Björn își mișca șoldurile într-un ritm infernal, înnebunind-o, iar mâinile lui Eric le simțea acum strângându-i fesele. Gemete de plăcere îi scăpau pe gură, și mai multe, atunci când simțea cum soțul ei îi introduce mai întâi un deget și apoi două în anus. O excita. O ispitea.

– Îți place, Jud? a întrebat Björn.

Ea a încuviințat, și când el a așezat-o pe pieptul său, în jacuzzi, s-a pregătit pentru penetrarea anală pe care o dorea de la soțul ei. Cu grijă, Eric i-a îndeplinit dorința. Îi plăcea la nebunie să o penetreze. Un geamăt i-a scăpat pe gură și, când tot penisul lui erect a pătruns-o, i-a șoptit:

– Micuțo... spune-mi că îți place.

– Îmi place, a șoptit Judith, simțind plăcerea intensă a penetrării celor doi bărbați. Din acel moment, fiecare s-a mișcat în căutarea propriei satisfacții, în timp ce Jud s-a deschis pentru ei și le-a permis să termine, bucurându-se de moment.

Una... două... trei... patru pătrunderi la rând de la fiecare au făcut-o să toarcă de plăcere, în timp ce căldura intensă le prelua trupurile.

Cinci... șase... șapte... opt... Intrau și ieșeau din ea cu desfătare, în timp ce se întorceau la atac, gata pentru mai multe penetrări.

Desfătare...

Sex...

Fantezii...

Trăiau cea mai perversă plăcere, până când, în cele din urmă, nu a mai putut suporta și, cu un strigăt, i-a anunțat că a atins

punctul culminant. Următorul a fost Björn și, în cele din urmă, Eric.

Când Björn și-a lăsat capul pe umărul prietenei sale, a observat că cineva pe jumătate ascuns în spatele perdelelor îi urmărea și corpul ei reacționa. A fost surprins să-și dea seama că era Mel. A încetat imediat să se mai uite într-acolo, ca nimeni să nu observe, și a continuat să stea în jacuzzi. După câteva minute, prietenii săi și-au încheiat actul. Împreună s-au îndreptat spre duș.

Excitat de prezența lui Mel, Björn a ieșit și el pe îndelete din jacuzzi. Și-a scos prezervativul și, ud și gol, s-a îndreptat spre o margine a camerei.

Mel, cu gura uscată, l-a pierdut din vedere, până când, deodată, a simțit ceva ud în spatele ei și, când s-a întors, l-a întâlnit pe el. Stânjenită, nu a știut ce să spună și Björn, coborând vocea pentru ca nimeni în afară de ea să nu audă, a întrebat:

– Tragi cu ochiul printre perdele?

Mel nu s-a putut mișca. Dacă ar fi făcut-o, ar fi intrat în separeul în care se aflau prietenii ei și, dorindu-și să nu o vadă, a răspuns cu o voce rugătoare:

– Îmi pare rău...

Șocat când a văzut că era ezitantă și fără cuvinte, pentru prima dată de când a întâlnit-o, Björn a căpătat încredere și, arătând spre semn, a întrebat:

– Nu știi ce înseamnă cuvântul Stop?

Ea a dat din cap aprobator și el a adăugat:

– Tocmai ai încălcat una dintre regulile clubului. Dacă mi-aș dori, chiar acum te-ar da afară din local, știi asta, nu?

Mel a consimțit înfierbântată și i-a șoptit cu regret:

– Nu le spune lui Eric și lui Judith că am fost aici.

Cu statura sa impunătoare, el, complet gol, s-a uitat la ea și a întrebat:

– De ce? Nu joci același joc ca ei?

Nervoasă, a vrut să scape, dar nu a putut. Luând-o de braț, Björn a apropiat-o de el și i-a șoptit, aproape deasupra gurii:

– Te asigur că, dacă intri în separeu cu mine, ne putem distra minunat. Nu cred că Judith s-ar speria de prezența ta. S-ar putea să fie surprinsă, dar speriată... nu.

Mel, încercând să evadeze din mâna lui, i-a șoptit:

– Eu... nu joc asta cu prietenii.

– Oh, nu?

– Nu.

Amuzat să o vadă pe Mel încurcată, a zâmbit și a insistat:

– De ce?

– De-aia. Și acum dă-mi drumul, cap sec!

Björn nu i-a dat drumul. Voia să o dezbrace, să o pună în jacuzzi și să se bucure de compania ei. O dorea mai mult decât pe oricine în lume și, fără ezitare, i-a adus acest lucru la cunoștință. I-a luat mâna, i-a dus-o în dreptul penisului său erect și i-a șoptit la atingerea degetelor:

– Nu-mi mai spune niciodată „cap sec" sau îți jur pe Dumnezeu că voi înceta să fiu politicos cu tine, ai înțeles?

Ea nu a răspuns și el i-a spus răspicat:

– Tu și cu mine nu suntem prieteni. Hai să intrăm într-un alt separeu și...

– Nu, a reușit ea să bâiguie.

Apropiindu-și gura de fața ei, Björn și-a trecut buzele peste fruntea ei și i-a șoptit, excitat de ceea ce îi cerea corpul lui să facă:

– Te asigur că nu vei regreta.

Moliciunea pielii lui...

Vocea lui...

Intensitatea privirii lui...

Toate acestea, alături de perversitatea pe care a văzut-o, au făcut-o pe Mel să ezite.

Doamne... voia să-l simtă pe acel bărbat înăuntrul ei, dar, venindu-și în fire, și-a retras mâna de pe penisul lui erect, de parcă ar fi fript, și l-a rugat:

– Dă-mi drumul!

Björn a zâmbit. Nu asta intenționa. Și, apropiindu-se de ea mai mult, a întrebat-o:

– Dacă te sărut, mă vei mușca din nou?

– Nu aș încerca să fac asta, în locul tău.

Dar Björn, neascultând-o, i-a pus un braț în jurul taliei și, dispus să suporte o nouă mușcătură, i-a tatonat gura și, în cele din urmă, a sărutat-o. Și-a introdus ușor limba în gura ei și, contrar așteptărilor, după câteva secunde, ea i-a răspuns.

Răspunsul a fost devastator. Gustul lui Mel era captivant și, trăgând-o mai aproape de el, a aprofundat sărutul. Ea a scos un oftat abia perceptibil, pe care Björn l-a auzit și a simțit cum i s-a făcut pielea de găină, și cum penisul i s-a mărit. Apăsând-o de perete, și-a continuat atacul devastator. El o dorea. El și-o dorea pe acea fătucă impertinentă și voia să se bucure de ea, oricum ar fi fost.

Când a simțit-o renunțând la toate barierele pentru a se bucura de ceea ce făceau, i-a oprit sărutul. Mel l-a privit cu ochii tulburi de dorință și Björn, după ce i-a mușcat senzual buza inferioară, i-a spus, eliberând-o:

– Dacă vrei mai mult, va trebui să intri în separeu.

Ea a ezitat.

Îl dorea. Întregul său trup striga după el.

Dar, împotrivindu-se, ea a clătinat dezaprobator din cap, s-a smuls din îmbrățișarea lui și a părăsit separeul, fără să privească înapoi.

Björn, dur ca piatra, și-a blestemat în tăcere lipsa de tact.

Poate că dacă ar fi continuat să o sărute puțin mai mult, ea ar fi fost de acord.

Uimit de ceea ce i-a provocat acel sărut, și-a sprijinit o mână de perete, în timp ce inima îi bătea repede. Ce se întâmpla cu el?

Câteva femei au ieșit din separeul alăturat și, când l-au văzut gol în hol și cu acea erecție, au zâmbit. Björn, conștient de faptul că a picat de prost, și-a revenit îndată și, fără să vrea să se gândească mai mult la sărutul lui Mel, s-a întors în separeu, unde a continuat să se joace pentru restul nopții cu prietenii săi. Dar nimic nu a mai avut același gust. El tânjea după cealaltă gură și nu se putea opri din a se gândi la ea.

14

Două săptămâni mai târziu, în piscina acoperită de la casa lui Judith, Mel vorbea amuzată cu prietena ei, în timp ce consumau băuturi răcoritoare.

După ce a văzut anumite lucruri, nu știa cum să gestioneze acea conversație cu Judith. Ar fi vrut să-i vorbească despre cele văzute, dar ceva a oprit-o, și știa că este din pricina rușinii și a modestiei. Nu a avut niciodată o prietenă cu care să vorbească despre astfel de intimități.

Acest tip de sex era ceva de care s-a bucurat de la o vârstă fragedă, deoarece a participat la o orgie și i-a plăcut acel lucru. Dar nimeni din jurul său, în afară de Mike sau Lodwud, nu știa nimic despre asta. Îi era rușine de ceea ce s-ar fi putut gândi despre ea.

Chiar și atunci când i-a propus lui Mike, cel mai liberal tip din lume, a fost un pic deconcertat. Nu era ceva tipic lui Melanie, dar, când acesta a acceptat, s-a simțit chiar mai bine decât ea și împreună s-au bucurat de ciudatul trio.

Când Simona le-a spus că pot merge să mănânce în bucătărie, cele două tinere și-au luat copiii și i-au hrănit mai întâi pe ei. Micul Eric era un pofticios și Samantha, la rândul său, și-a devorat porția. Când copiii au adormit, au mâncat și ele, iar când au terminat, Judith a spus, cu un zâmbet:

– Am ceva să-ți zic.

– Spune.

Dându-și părul de pe față, prietena ei a zâmbit și a anunțat:

– Sunt însărcinată!

– Felicitări!

Amândouă s-au îmbrățișat și Mel a întrebat:

– În ce lună ești?

– Asta mai am de aflat și, deși acum mă vezi calmă, te asigur că atunci când am făcut testul și am văzut că sunt două liniuțe, mai aveam puțin și leșinam!

– Și tatăl este fericit?

Judith a dat din cap aprobator și, amuzată, i-a răspuns:

– Eric este fericit, dar speriat și nerăbdător să vadă cum suport sarcina. Când eram însărcinată cu cel mic, hormonii m-au înnebunit și Eric aproape că a luat-o razna. Sărăcuțul!

Amândouă au râs și Judith, atingându-și burta inexistentă, a șoptit:

– Amândoi suntem foarte fericiți.

Mel a zâmbit.

– De când ai aflat?

– Acum trei zile. Te-am sunat ca să-ți spun și, când am văzut că nu dau de tine, am presupus că ești plecată în străinătate. Serios, Mel, data viitoare când pleci într-o călătorie, lasă-mi-o pe Samantha. Știi că aici îi va fi bine. Simona și Norbert mă vor ajuta cu ea, Flyn o va umple de sărutări și Eric o va răsfăța. Te asigur că se va simți ca o adevărată prințesă.

Ea a râs și a răspuns:

– Nu trebuie să-mi repeți. Îți promit, data viitoare când voi avea nevoie să ai grijă de Sami, îți voi spune. Sau, mai bine zis, vă voi spune!

Amândouă au zâmbit și Mel a adăugat:

– Pot să-ți pun o întrebare?

– Desigur.

– Este vorba despre Flyn.

Judith a zâmbit și i-a explicat:

– Flyn este fiul lui Hannah, sora lui Eric. Ea a murit, tatăl lui nu a vrut niciodată să știe nimic despre băiețel și, în prezent, eu și Eric suntem părinții lui.

– Of, sărăcuțul.

Jud a consimțit și a continuat:

– Nu-ți face griji, este bine. Flyn este băiatul nostru, la fel ca micuțul Eric și, deși acum crezi că mă adoră și îmi sărută pașii, te asigur că piticul acela ursuz mi-a făcut zile fripte atunci când l-am întâlnit. Dacă ți-aș povesti! și-a amintit ea, cu amuzament. Ah... și încă un lucru: tatăl său e coreean, nu chinez. Îți spun asta pentru că Flyn urăște să fie confundat cu un chinez.

– Bine de știut, a zâmbit Mel, când a auzit-o.

În acel moment, ușa sufrageriei s-a deschis și Eric cu Björn și-au făcut apariția. Acesta din urmă, văzând-o, a exclamat surprins și încântat:

– Eric, la ce nivel am ajuns! Iubita lui Thor se află în sufrageria ta.

– Björn! a protestat Judith, în timp ce-i punea servieta pe un scaun.

– Uau... a sosit și măgarul lui Shrek! a răspuns Mel.

Surprinsă de această întâmpinare, Judith și-a privit prietenii și s-a plâns:

– Dar ce vă distrați voi doi!

Björn, amuzat, a răspuns:

– Nu uita că ea m-a făcut măgar!

Mel, văzându-l, s-a încins. Nu a trecut o singură noapte în care să nu se gândească la el. La corpul lui gol. La propunerile sale. La moliciunea pielii lui când a atins-o. Dar ascunzând ceea ce simțea în cel mai bun mod posibil, și-a pus coroniță cu cristale pe care a luat-o de la fiica sa, pe care i-o dăduse ca să adoarmă, și a răspuns:

– Noi, prințesele, nu vorbim prostii, ba chiar, te asigur, păpușel, că ți-aș spune lucruri și mai dezagreabile.

Eric a zâmbit când i-a auzit, s-a dus la scumpa lui soție și a sărutat-o. După aceea, a întâmpinat-o pe Mel cu un sărut iubitor pe obraz și i-a spus:

– În adâncul sufletului, cred că îți place acest rol.

Mel a zâmbit și, făcându-i cu ochiul, a răspuns pe un ton glumeț:

– Da, îmi place... Apropo, felicitări pentru copil!

– Mulțumesc, a zâmbit încântat Eric. Sunt convins că de data aceasta va fi o brunetică.

– O brunetică? a repetat Mel, fără să înțeleagă.

Au râs cu toții și Jud a lămurit la ce se referea:

– O fetiță. Eric vrea să aibă o fetiță, brunetă ca mine.

Björn, după ce a sărutat-o pe Judith, nu s-a apropiat de Mel, iar Eric a spus:

– Björn, hai să mergem în biroul meu. Trebuie să te întreb ceva legat de compania mea. Întorcându-se la soția sa, a adăugat: Dragă, spune-i lui Mel despre petrecerea dată în cinstea companiei mele.

Björn s-a simțit deranjat să fie îndepărtat de ea. Voia să se afle prin preajma ei, să se bucure de compania ei, chiar dacă îi spunea numai tâmpenii, iar când a observat că Mel, cu coronița pe cap, i-a făcut semn de rămas-bun într-un mod regesc, a convenit:

– Da, mai bine mergem în biroul tău.

Când femeile au rămas singure, Judith, amuzată, s-a uitat la prietena ei, care și-a scos coronița, și a comentat:

– Este clar că sunteți atrași unul de celălalt.

– Biata de mine, a râs Mel.

– Mi-e indiferent ce spui, eu văd alte lucruri și...

– Jud, nu inventa povești, a întrerupt-o Björn, intrând după servietă. Căci în rolul prințeselor indiscrete o avem deja pe Cruella de Vil!

La aceste cuvinte, Mel l-a privit și a contraatacat:

– Și în rolul proștilor cu gura mare te avem pe tine, deja!

El a pufnit. Era clar că nu avea de gând să-i ușureze situația și, fără să spună mai multe, a părăsit bucătăria. Judith a zâmbit și a comentat:

– Compania lui Eric are petrecerea anuală vinerea viitoare și ne dorim să vii. Ce zici?

– Nu știu.

Luând-o de braț, Judith i-a șoptit:

– Trebuie să vii. Singură sau însoțită. Este o cină de gală, cu dans după aceea și te asigur că ne vom distra minunat.

După ce s-a gândit la asta, Mel a răspuns:

– De acord. Dacă nu voi fi într-o delegație, promit să-mi pun singura rochie lungă pe care o am și să vin la acea petrecere însoțită.

– Bun! Judith a bătut din palme și, uitându-se la ea, a spus: Ce zici să facem o baie în piscină?

– Perfect!

Dar, când au părăsit camera, Judith a declarat:

– Tu și Björn sunteți atrași unul de altul... o știu... o simt.

15

Două nopți mai târziu, când Dora a venit acasă ca să stea cu Sami, Mel a sărutat-o pe fetița blondă pe creștet și a ieșit. Era noaptea de bowling cu prietenii și colegii săi. Chiar și Robert avea să fie acolo, petrecea câteva zile la München și se puteau vedea. Când a ajuns în stradă, și-a pornit mașina și, după ce a dat, ca întotdeauna, volumul muzicii la maximum, s-a îndreptat spre locul în care a stabilit că se întâlnește cu ei.

Björn, care în acel moment se afla în spatele garajului său, vorbea la telefon.

– Mergem la *Sensations*, e OK?

Femeia de la celălalt capăt al firului a răspuns și Björn a zâmbit: îl aștepta o noapte tare perversă. Dintr-odată, i-a atras atenția muzica tunătoare a unei mașini care trecea prin față și nu a fost surprins să o vadă pe Mel la volan.

– Kristel... trebuie să te las. Te sun în scurt timp, a spus el repede, înainte de a închide telefonul.

Dispus să o urmărească pe Mel, a intrat în trafic și s-a ținut după ea până la un centru comercial. Acolo a văzut-o parcând mașina și coborând. Era îmbrăcată ca de obicei, în negru, și deodată el a văzut-o zâmbind și salutând pe cineva. Uitându-se la el, și-a dat seama că era un bărbat de vârsta ei. Când a ajuns la ea, i-a spus ceva și Mel, râzând, i-a dat un pumn prietenos în umăr.

Surprins de râsul ei sincer, Björn a decis să meargă pe urmele ei. Și-a parcat Aston Martin-ul și, imediat, a pornit după cei doi, care păreau absorbiți într-o conversație amuzantă.

Au ajuns la pista de bowling din mall și Björn, atent ca să nu fie văzut de Mel, s-a dus la cafeneaua din local și a comandat ceva de băut.

Fără să-și ia ochii de la ea, a privit cum bărbații și singura femeie care o așteptau au întâmpinat-o cu o ciudată strângere de mâini și nu cu două sărutări. Curând după aceea, a observat cum unul dintre bărbați i-a dat o pereche specială de pantofi de bowling, iar ea și i-a pus.

Timp de mai bine de o jumătate de oră, Björn a urmărit-o jucându-se. Era bună. În realitate, toți erau jucători foarte buni și el a zâmbit când a auzit-o țipând și sărind ca nebuna când a realizat un strike.

Mel, departe de privirea lui, se distra cu colegii săi.

– Neill, depășește acest strike!

– Drăguțo... ești tare bună! aplaudă Robert.

– Mulțumesc, drăgușule... Și, făcându-i cu ochiul, a recunoscut: Am avut un profesor bun.

Auzindu-i, Romina, soția lui Neill, a zâmbit și, ridicându-și sticla de bere, a strigat:

– Haide, dragule, aruncă toate bilele și fă-i praf pe deștepții ăștia!

Dar aruncarea lui Neill nu a fost bună și Mel a sărit din nou de bucurie, râzând în hohote. Fraser și Hernández, văzând-o, s-au ridicat de pe scaun, au îmbrățișat-o și apoi au ridicat-o.

Björn a vrut să plece... a vrut să dispară de acolo, dar spectacolul pe care ea îl oferea, cu acel zâmbet sincer pe care lui nu i l-a arătat niciodată, l-a țintuit de pământ și tot ce-și dorea era să se apropie de ea, să o ia în brațele lui și să o sărute.

Ce i se întâmpla cu acea femeie?

Au decis să comande un nou rând de băuturi și, de data aceasta, Mel a fost însărcinată să meargă la bar. Björn, văzând că se apropie, a decis să nu se ascundă. Când l-a văzut, a făcut o grimasă și, uitându-se la el, a spus în șoaptă:

– Ce coincidență neplăcută.

Björn s-a îndreptat spre ea și, cu aceeași aroganță, i-a răspuns:

– Am și început joculeț tău de femeie dificilă.

– Nu ți-am spus „cap sec", așa că nu te plânge.

Ignorându-l, Mel i-a plasat chelnerului comanda și, în timp ce o servea, Björn s-a sprijinit de bar și a întrebat:

– Ai renunțat la *Sensations* pentru bowling?

Ea și-a ridicat sprâncenele amuzată, s-a uitat la însoțitorii ei și a întrebat:

– Nu ți se pare că sunt grozavi?

El, fără să-și ia ochii de la ea, a insistat:

– Și aici flirtezi?

– Te îndoiești cumva?

Björn și-a fixat privirea albastră pe sânii ei și un oftat i-a scăpat, când a văzut că sfârcurile ei ies în evidență sub cămașă, ca și cum l-ar fi salutat.

Mel a zâmbit, oarecum enervată de faptul că era conștientă de ceea ce el privea cu nerușinare. Când l-a văzut, sfârcurile i s-au întărit și, în fața acestui fapt, nu a mai putut face altceva decât să-și joace cărțile. Prin urmare, a luat una dintre sticlele de bere pe care chelnerul le-a lăsat în fața ei, a adus-o în dreptul gurii și, când a văzut cum Björn se uita la buzele și la sânii ei, i-a șoptit:

– Ai vrea ca buzele mele să te atingă așa, nu?

Surprins, el a întrebat:

– Cum?

A luat o gură de bere și, când a terminat, și-a petrecut buzele senzual peste capătul umed al sticlei și, după ce a supt-o cu nerușinare, a zâmbit. Björn a clipit înflăcărat. Neobrăzata aceea, sfârcurile ei tari și acel act atât de senzual tocmai l-au făcut să se simtă ca o motocicletă și, încercând să preia controlul jocului, a întrebat:

– Îți place să provoci?

Mel a izbucnit în râs și, punând sticla pe bar, a răspuns:

– Cui nu-i place, băiete?

Björn, dispus să fie la fel de nepăsător ca ea, s-a dat un pas mai aproape și a făcut ceea ce și-a dorit de mult timp. A ridicat mâna dreaptă și, așezând-o pe țesătura care acoperea mamelonul erect, i-a spus:

– Îți place felul în care te ating?

Mel a vrut să protesteze, a vrut să se plângă, dar senzația de excitare pe care corpul ei a simțit-o, când a observat cum degetele lui îi prindeau mamelonul, a făcut-o să geamă.

În acel moment, Romina s-a apropiat și, văzând-o pe Mel vorbind cu acel bărbat frumos, a întrebat:

– Deranjez?

Björn și-a retras mâna și Mel, întorcându-se spre femeie, a clătinat din cap dezaprobator. Romina, dându-și seama că deranjase totuși, cu un gest conspirativ a luat tava cu băuturi și s-a scuzat:

– Băieților le este sete și știi cum fac acești americani când le este sete.

De îndată ce i-a lăsat, din nou, singuri, Björn s-a încruntat și a întrebat:

– Prietenașii tăi sunt americani?

– Da. Și, când și-a amintit ce i-a spus Klaus, tatăl lui Björn, în acea zi, a răspuns: E vreo problemă dacă sunt?

El a clătinat din cap dezaprobator, cu un gest de respingere, și, privind-o drept în ochi, i-a spus în șoaptă:

– Voi fi la *Sensations*.

Acestea fiind spuse, a plecat, lăsând-o pe Mel blocată și extrem de stârnită de ceea ce se întâmplase între ei.

Când și-a revenit și s-a întors la colegii ei, Robert, care a observat-o vorbind cu el, a întrebat cu interes:

– Cine era tipul acela?

Fără să-și dorească să dea multe explicații, și-a luat berea și, după ce a luat o gură, a răspuns, forțând un zâmbet:

– Un prieten de-ai unui prieten. Nimeni important.

Câteva ore mai târziu, după mai multe jocuri de bowling, au decis să meargă să bea ceva, dar, fără să se îndoiască, Mel s-a sustras. Și-a luat rămas-bun de la prietenii săi și s-a dus la mașină, unde și-a aprins o țigară. Oare a înnebunit?

Când a parcat în fața localului *Sensations*, i-a fost foarte clar ce voia și ce căuta acolo.

Când a intrat în incintă, l-a văzut pe Björn vorbind cu o femeie la bar. Privirile lor s-au întâlnit și el a zâmbit, dar nu s-a apropiat de ea. A așteptat-o toată noaptea și acum, că o avea acolo, ego-ul său masculin a crescut și, luând de mână femeia care îi vorbea, au dispărut printr-o ușă care ducea spre vestiare.

Mel nu a ezitat și i-a urmat. Nimic nu ar fi abătut-o de la ceea ce își dorea. Când își dorea un lucru, se dedica acelui lucru sută la sută.

După ce a trecut pe la vestiarele bărbaților și s-a dezbrăcat, Björn a ajuns în salonul comun cu un mic prosop negru legat în jurul taliei. Când a intrat, s-a uitat în jur și a văzut că însoțitoarea sa nu a ieșit încă. Jacuzziul era gol și el a decis ca să o aștepte acolo, în timp ce observa în jurul său jocurile perverse ale altora și plăcerea lor.

S-a gândit la Mel. Faptul că a venit acolo în acea noapte însemna că își dorea ceva și orgoliul lui masculin l-a făcut să zâmbească. Nerușinata aceea avea să ajungă la el, cu orice preț. Și, dintr-odată, s-a blocat, când a văzut-o apărând într-un halat negru și mergând direct înspre el.

Cu o privire sfidătoare, s-a îndreptat spre jacuzzi, și-a dezlegat halatul și l-a lăsat să cadă pe podea.

Björn, fără să se miște, și-a trecut privirea peste corpul ei și gura i s-a uscat. Sânii ei erau rafinați. Areolele ei s-au contractat la privirea lui, iar sfârcurile i s-au întărit.

Mel, acea provocatoare, era ispititoare. Prea ispititoare. Privirea lui s-a plimbat peste corpul ei și, în cele din urmă, s-a

fixat asupra acelui Munte al lui Venus îngrijit și epilat. Voia să îl atingă, să îl lingă, să îl sugă, în timp ce alte persoane din jurul ei își continuau jocurile perverse.

Provocare...

Duel...

Contradicție...

Asta simțeau amândoi. Se doreau reciproc, dar erau rivali. Amândoi își doreau să fie mai mult decât ceea ce gândea celălalt, până când ea a luat unul dintre prezervative dintr-un pachet și, aruncându-l înspre el, i-a spus:

– Puneți-l. Nu spune nimic și hai să o facem.

El a lăsat prezervativul să cadă în jacuzzi și nu l-a ridicat. Era ea cea care-și depunea armele?

Cu senzualitate, Björn a zâmbit și, cu îndrăzneală, a întrebat:

– Și dacă n-am chef acum?

Mel și-a schimbat centrul greutății și, cu mâinile-n șold, a adăugat.

– Pune-ți acum nenorocitul ăla de prezervativ!

Uimit de faptul că a clacat, el i-a răspuns:

– Nu... nu... nu... nu primesc comenzile tale, păpușico. Și apoi, aștept pe cineva.

Amuzată, Mel și-a ridicat o sprânceană.

– Cred că însoțitoarea ta va întârzia puțin.

Uimit de cuvintele sale, Björn, încrețindu-și fruntea, a întrebat-o:

– Ce ai făcut cu Kristel?

Mel a ridicat din umeri, s-a gândit la ce făceau Carl și un alt bărbat într-una dintre băile de la vestiar și a spus:

– Eu, nimic. Știu doar că va întârzia, pentru că se distrează la vestiare cu doi băieți foarte... foarte... perverși.

Văzându-i chipul răutăcios, el a zâmbit și, dornic să intre în jocul ei, nu a ezitat și nu a ratat ocazia. A luat prezervativul care plutea în apă și, ridicându-se din jacuzzi, a întrebat:

– Îți place ce vezi?

Ea a înghițit în sec. Era minunat!

Corpul bronzat, fibros și musculos al lui Björn era impresionant. Îți puteai da seama că avea grijă de el și că mergea la sală, iar când și-a fixat privirea pe abdomenul plat și apoi pe penisul său umed, tare și ispititor, a crezut că o să moară de excitare. Îl dorea, dar nu se gândea să-i mai hrănească ego-ul și l-a îndemnat:

– Pune-ți prezervativul și nu mai fi atât de îngâmfat.

El a zâmbit.

Mel era greu de înfrânt și îi plăcea acest lucru. Îl excita exigența sa. Îl punea pe jar. Și, fără să vrea ca să-și mai încerce norocul, a făcut ceea ce acea nesuferită i-a cerut. A o avea goală în fața lui era un lux pe care nu intenționa să-l irosească pentru nimic în lume. Fără să-și ia ochii de la ea, și-a pus prezervativul și, odată ce l-a pus, aceasta i-a cerut:

– Așază-te în jacuzzi.

– Ți-am spus că nu-mi place să mi se dea ordine, a protestat el, și văzându-i chipul, a adăugat: Dar o să mă așez, pentru că aici eram și mă bucuram de bule.

Ea a zâmbit.

În adâncul ei, îi plăcea simțul său al umorului, chiar dacă nu voia să recunoască. Când Björn s-a așezat în jacuzzi, a intrat și ea. Și-a fixat privirea asupra Venusului ei epilat în formă de inimă și excitarea lui s-a dublat. Voia să-l guste. Să-i deschidă picioarele și să-și pună gura între ele, până ar fi țipat de plăcere. Mel a vrut să se așeze pe el, dar Björn a oprit-o.

– Înainte... vreau să te privesc și să te gust.

– Nu avem timp, a protestat ea. Femeia pe care o aștepți va veni și...

– Am spus că vreau să te privesc și să te savurez, a întrerupt-o el, neînduplecat. Pune-ți un picior pe marginea jacuzziului și arată-te mie așa cum eu m-am arătat ție.

– Ce-i asta, un comerț al cărnii?

Sprijinindu-se cu aroganță, el s-a uitat la ea și i-a răspuns:

– Crezi ce vrei, scumpo... mi-e indiferent.

Emoționată de ceea ce îi cerea, ea și-a urcat un picior pe marginea jacuzziului .

Imediat, el a ținut-o, astfel încât ea să nu alunece, și i-a cerut:

– Deschide-ți labiile cu degetele și apleacă-te peste gura mea, ca să te pot gusta.

Respirația lui Mel s-a accelerat. Ceea ce i-a cerut era tentant. Foarte tentant. Dar nici ei nu-i plăcea să i se dea ordine și, când a fost pe cale să-l refuze, el i-a dat o palmă peste fund și, cu o voce poruncitoare, i-a cerut:

– Fă-o! Aștept.

Înfierbântându-se la atingerea mâinilor lui pe pielea ei, a făcut așa cum i-a cerut el și, când gura lui fierbinte și udă s-a apropiat și limba lui i-a lins clitorisul, a trebuit să se apuce de umerii lui, pentru a nu cădea. Doamne, cât de mult i-a plăcut asta!

– Da... a șoptit ea, extaziată.

Ca un lup flămând, Björn a auzit-o gemând. Câteva secunde, a lins-o și a supt-o pe clitorisul inflamat, bucurându-se de ea.

– Mirosi a căpșună, a șoptit el, înnebunind-o.

Mirosul ei... gustul ei erau incredibile. Mel nu avea gust ca restul femeilor. Dar, văzând efectul asupra ei, cu toată voința lui, Björn s-a retras și i-a spus:

– Bine... să renunțăm. Te grăbești. Așază-te pe mine.

Ea a pufnit, furioasă că nu a continuat ceea ce a început. Voia ca el să continue cu gura între picioarele ei, își dorea asta, dar nu avea de gând să-l implore. A fost deja prea mult faptul că și-a lăsat garda jos și s-a dus spre el. Fără să vorbească, s-a așezat deasupra lui și Björn a comentat pe un ton intim:

– Ai sânii foarte simpatici.

– Simpatici!?

El, atingându-i sfârcurile cu degetele până când aceștia s-au întărit, a insistat, tachinând-o:

– Nu sunt răi.

Mel a pufnit și Björn, văzându-i chipul, i-a dat o nouă palmă peste fund, iar ea l-a amenințat.

– Dacă mă mai lovești o dată, îți rup nasul.

El a izbucnit în râs și trăgându-i, din nou, o palmă, i-a șoptit, în timp ce-i atingea fundul:

– Drăguțo... nu face pe mironosița. Am văzut ce fel de sex practici și biciuiri de genul acesta îți plac. Și, fără să o lase să protesteze, a întrebat:

– Te deranjează faptul că sânii tăi nu mă înnebunesc?

– Nu.

– Atunci, de ce faci fața asta?

– Pentru că sunt o insectă rară, nu-ți mai amintești?

Asta i-a făcut pe amândoi să râdă și, luând-o cu forța pentru a o simți deasupra lui, Björn i-a șoptit:

– Îmi plac sânii mari, dar...

– Și mie bărbații cu penisuri uriașe, l-a întrerupt ea.

Șocat, a clipit și a întrebat, gata să-și apere bărbăția:

– Nu este penisul meu suficient de mare pentru tine?

– Am încercat mai mari și mai bune.

– Ale prietenilor tăi americani?

– Nu te îndoi de asta.

Expresia lui enervată a făcut-o să zâmbească și, aplecându-se mai aproape de urechea lui, i-a spus:

– Păpușel, dacă ți se dă, iei...

– Ești o nerușinată...

Văzând amuzamentul din ochii ei, el a zâmbit. A vrut să spună ceva, dar Mel l-a îndemnat:

– Haide, fă-o acum.

– Vrei să ți-o trag?

Fără ca el să știe, i-a provocat o ardoare extremă. Modul în care i-a atins sfârcurile, privirea, au provocat-o și, în acele momente, felul în care i-a vorbit a excitat-o foarte tare și i-a răspuns în șoaptă:

– Da.

– Ei bine, cere-mi să fac asta.

– Tocmai ți-am cerut, a șoptit Mel.

Björn, apropiindu-și gura de a ei, a insistat:

– Cere-mi cu perversitate și dorință. Cere-mi în felul acela în care îți dorești cu toată ființa ta și care îl încălzește până-n măruntaie pe acela care te aude.

Mel a zâmbit și, cu o obrăznicie care l-a încins efectiv pe interior, și-a apropiat gura de a lui și, cu o voce ispititoare, i-a șoptit:

– Iată-mă, James Bond! Trage-mi-o și lasă-mă să mă bucur de corpul tău!

Fără întârziere, Björn a consimțit și, petrecându-și gura peste obraji, i-a spus, cu jumătate de glas:

– Ironwoman... acum înțeleg și eu ce zici.

S-a apropiat de ea și Mel, văzându-i intențiile, l-a oprit.

– Nu mă săruta pe gură.

– De ce? a întrebat el, fără să se îndepărteze.

– Nu trebuie să explic mai multe. Nu o face, punct.

Björn, cu răutate și fără să se retragă, și-a trecut buzele ispititoare peste ale ei. Le-a atins ușor, în timp ce-și ghida penisul spre centrul dorinței sale și, când a pătruns-o încet, i-a șoptit:

– Nu cred că pot rezista dorinței de a te săruta.

– Va trebui, a șoptit Mel extaziată, împingându-se complet în el.

Amândoi au închis ochii de plăcere, în timp ce trupurile lor s-au unit. Perfecțiune. S-au potrivit perfect. Era magnific, colosal și, când Björn a gemut, ea l-a întrebat:

– Ești surprins?

El a consimțit-o și, cuprinzând-o de talie, a apăsat-o contra penisului lui, dorind mai multă profunzime. Mel a țipat de extaz și Björn i-a șoptit:

– Surprinsă?

Aceasta era o pură bătălie a titanilor.

Amândoi știau asta și îi excita cu fiecare secundă.

Mel, agățându-i-se de gât, l-a lămurit, în timp ce își mișca șoldurile.

– Mă voi servi cu ceea ce îmi doresc. Sunt egoistă și îmi caut plăcerea.

– Atunci suntem doi, scumpo.

Stimulat de forța și de înverșunarea pe care le-a văzut în această femeie, Björn și-a înfipt degetele în talia sa și a mișcat-o după bunul său plac, în timp ce ea și-a închis ochii și și-a lăsat capul pe spate, în extaz. Era frumoasă, diferită, ispititoare și îi plăcea mult... în fiecare zi mai mult și acum, după această întâlnire, era sigur că totul se va schimba.

După câteva minute în care controlul a fost al lui, când el și-a îndreptat una dintre mâini pentru a o prinde de gât și a o săruta, Mel l-a respins, cu delicatețe.

– Gura mea nu...

– Ba da...

– Nu...

Acum ea era cea care controla ceea ce făceau, în timp ce Björn, vrăjit, îi permitea. Mel se ridica și cobora pe penisul lui cu un ritm stimulant, pe care nici nu voia, nici nu-l putea opri și, când a văzut-o gemând și lăsându-și capul pe spate, a prins-o de gât și și-a apropiat buzele arzătoare de ale ei.

– Gura ta, da... a șoptit el.

Avea nevoie de ea...Tânjea după asta...

Modul în care a posedat-o a împiedicat-o să se retragă. Dimpotrivă, a deschis gura și i-a răspuns cu un sărut devastator, care i-a înnebunit pe amândoi, în timp ce Björn a preluat din nou frâiele și Mel era acum cea care nu voia să se oprească.

Acel atac a continuat timp de câteva minute. Doi rivali, în căutarea propriei lor plăceri.

Doi adversari care se bucurau unul de altul.

Doi îndrăgostiți gata să ardă cu pasiune.

Penisul lui puternic a pătruns-o la maximum, în timp ce ea s-a deschis cu desfătare să-l primească și a oftat de plăcere. Pentru prima dată, după mult timp, un alt bărbat, și nu Mike, a fost cel care o poseda și o făcea să geamă, uitându-se în ochii ei. Mirosul lui Björn, înverșunarea lui în act și posesia lui o înnebuneau și ea a țipat, în timp ce el, surprinzând-o, creștea ritmul.

– Haide, nerușinato... haide... oferă-mi ceea ce caut.

Înfierbântată și înnebunită, a întins mâna spre gura lui, simțind cum vaginul vibrează și îl aspiră. Tulburată, văzând ochii lui Björn și nu ai lui Mike, ea și-a apropiat buzele fierbinți de ale lui și l-a sărutat. I-a plăcut. L-a făcut să înnebunească. Săruturile acelea de limbi încolăcite, înnebunite, au făcut-o să urce în al șaptelea cer și nu a vrut să mai coboare.

Neîncetat, ea i-a oferit limba umedă, iar Björn a savurat-o cu ardoare, tocmai când ea s-a reîntors pentru a prelua controlul situației. Luptele au continuat și cei doi au vrut să precizeze foarte clar cine se afla la conducere acolo. Mișcându-și șoldurile într-un ritm frenetic, înainte și înapoi, Mel s-a împins din nou în el, iar el a oftat gutural, în timp ce o strângea și o săruta înnebunit.

Uimit de ceea ce l-a făcut să simtă, el i-a permis să o facă din nou. Nu a putut înțelege ce i s-a întâmplat. Și-a dorit să preia el frâiele întâlnirii, ca întotdeauna, dar Mel le-a anulat, pentru a le prelua ea.

Au rămas așa, timp de câteva minute, până când Björn i-a cuprins sânii cu mâinile și nu a mai putut suporta. El a scos un geamăt viril și a ejaculat tocmai în momentul în care ea a țipat și s-au îmbrățișat unul pe celălalt, în timp ce trupurile lor au tremurat în fața celor petrecute.

Cu respirația accelerată, au continuat să se îmbrățișeze, fără să se privească. Fiecare în felul său s-a gândit la ce s-a întâmplat

și nu a înțeles. Mel nu s-a mai gândit la Mike și Björn s-a gândit doar la ea și nu la el însuși, așa cum o făcea de obicei.

Cu Mel încă agățată de pieptul lui, fără să stea pe gânduri, a sărutat-o ușor pe gât. Îi plăcea mirosul de căpșuni. Avea nevoie de acea atingere dulce și ispititoare și a simțit-o încolăcindu-se și sărutându-l blând. Astfel au rămas câteva minute, până când, separându-se, Mel i-a șoptit:

– Nu a fost rău.

– Un alt compliment? Ea a zâmbit și el a adăugat: Mă voi obișnui cu lingușelile tale, scumpo.

– Nu ar trebui, cap...

Văzându-i privirea, a tăcut și, cu un ton intim, Björn a spus:

– Îți mulțumesc că nu ai mai folosit acel cuvânt urât. Ceea ce tocmai am făcut nu a fost deloc rău, dar știu că tu și cu mine o putem face și mai bine, nu crezi?

Câteva secunde, s-au privit intens. Amândoi au simțit că sexul dintre ei ar putea fi un fulger de pasiune și ea a zâmbit. Acel zâmbet dulce, pe care nu i l-a mai oferit niciodată înainte, l-a blocat pe Björn și cu atât mai mult când, în mod delicat, Mel i-a sărutat vârful nasului și i-a șoptit:

– Nu mă îndoiesc că o putem face mai bine de atât.

Acum, cel care a zâmbit a fost el. A fost limpede că amândoi s-au simțit foarte confortabil unul cu celălalt și nu și-au dorit ca momentul să se termine.

– De ce mereu miroși a căpșună?

Amuzată, ea i-a răspuns.

– Trebuie să fie gelul pe care îl folosesc acasă. Un cadou de la sora mea.

Björn a mirosit-o din nou și, fără să recunoască parfumul ei în niciunul dintre cele folosite de femeile cu care obișnuia să iasă, meditând la informațiile pe care le-a primit de la ea, i-a spus în șoaptă:

– Uau, ai o soră.

– Da.

– Și este la fel de frumoasă ca tine?

Mel a zâmbit și i-a răspuns:

– Ia vezi tu!

Acum, Björn a fost cel care a izbucnit în râs. I-a mușcat gâtul și, când a văzut-o ghemuindu-se, a întrebat-o:

– Te gâdili?

– Foarte tare, a declarat ea amuzată, când i-a simțit din nou gura pe gâtul ei.

O vreme, s-au jucat în jacuzzi ca doi adolescenți stupizi, iar Björn s-a bucurat de o latură a ei pe care nu a cunoscut-o. Acest lucru i-a plăcut. S-au mușcat. S-au ispitit. S-au distrat, până când Mel a văzut-o pe femeia care-l însoțise pe Björn intrând în cameră, alături de Carl. Acest lucru a readus-o la realitate.

– Sosește însoțitoarea ta.

El a văzut-o și, fără să o lase, dornic să continue să se joace cu ea, a afirmat:

– Acum tu ești însoțitoarea mea. Să ne jucăm cu toții.

Mel și-a schimbat atitudinea. Și, conștientă că acea femeie îl căuta pe Björn, i-a respins brațele și i-a ordonat:

– Dă-mi drumul!

– De ce?

Întorcându-și privirea rece și impersonală spre el, Mel i-a răspuns:

– Pentru că așa spun eu. Acel ton al vocii... Acea privire dură...

Asta l-a determinat să o elibereze.

Fără să se miște, a privit-o ieșind din jacuzzi. Ce s-a întâmplat? De ce s-a transformat instant dintr-o minunată dulceață într-un ciuline?

Fără să se uite la el, Mel a ridicat halatul, care a rămas pe podea, l-a îmbrăcat și a plecat, în timp ce el a privit-o.

Îi plăcea că nu-i ușura situația.

Îl ispitea.

Îl seducea.

Câteva minute mai târziu, când însoțitoarea sa și Carl erau deja în jacuzzi, Björn nu s-a mai putut concentra. Mirosul de căpșuni era în jurul lui și, ridicându-se, s-a uitat la femeia care îl privea și și-a cerut scuze:

– Îmi pare rău, Kristel, dar trebuie să plec.

16

După tot ceea ce s-a petrecut în acea noapte, nimic nu a mai fost la fel pentru niciunul dintre ei.

Björn, dintr-odată, nu s-a mai putut concentra pe munca lui și își petrecea întreaga zi gândindu-se la momentele minunate pe care le-a petrecut cu Mel. I-a plăcut dăruirea, forța, pasiunea și își dorea să le poată repeta. Problema era însă că ea a dispărut. Nu a mai venit la club în săptămâna următoare sau la casa lui Judith și Eric.

Unde era?

Vineri, Mel se pregătea acasă. Era noaptea petrecerii dată în cinstea companiei soțului lui Judith și ea voia să se distreze. A auzit soneria și, când a deschis ușa, minunatul ei prieten, Robert, îmbrăcat într-un smoching negru, și-a făcut apariția în fața ei.

– Uau, băieteeeee... ce frumos ești!

Soldatul a zâmbit și, uitându-se la tânăra care l-a complimentat, a exclamat:

– Locotenenteeeee... arăți uimitor!

Auzindu-l numind-o astfel, Mel a ținut să clarifice:

– Omite treaba asta cu locotenentul! Amintește-ți că nu vreau ca oamenii să afle cu ce mă ocup, bine?

– Sigur, locotenente, a glumit el.

Mel se privea în oglindă, tocmai când fiica ei ieșea din cameră.

– Plinsessaaaaaaaaaaaaaa...! a șoptit fetița, când a văzut-o.

Mel a râs și, îmbrățișând-o, a sărutat-o pe gât și i-a spus:

– Da, drăguța mea. Astăzi mama încearcă să fie o prințesă.

Robert s-a topit când a văzut-o pe fetiță. A luat-o în brațe și, arătându-i un mic pachet, a întrebat:

– Ia să vedem ce ți-a adus unchiul Robert?

Sami a luat pachetul și, când mâinile ei mici au rupt hârtia de ambalat, a strigat emoționată:

– O colonită losie de plinseseeeeeeeeeeee!

– Alta? a întrebat Mel, amuzată.

Robert, care știa că lui Sami îi plac, a dat din cap aprobator și a explicat:

– Am văzut-o în ultima mea călătorie la Bagdad și nu m-am putut abține.

Amândoi au râs și el, privind-o din nou, a repetat:

– Arăți splendid, Mel!

În acea rochie de un albastru electric, fără bretele, arăta a orice altceva, mai puțin a militar. Zece minute mai târziu, după ce a pus-o pe Sami în pat și vecina ei a sosit să aibă grijă de micuță, Mel a luat un șal negru asortat cu o gentuță și, făcându-i cu ochiul însoțitorului său, i-a spus:

– Hai să ne distrăm!

Când au ajuns în sala de petreceri, sute de mașini s-au înghesuit la intrare. Strângând brațul lui Robert, Mel a intrat și a zâmbit, privind eleganța locului. Încântată, a luat un pahar de șampanie pe care i l-a oferit un chelner, când Judith, îmbrăcată într-o rochie de un roșu intens, s-a apropiat de ei și a exclamat:

– Ce bucurie că ați venit!

– Ți-am spus că, dacă voi fi în oraș, voi veni. Uitându-se la însoțitorul său, ea a adăugat: Judith, acesta este bunul meu prieten Robert Smith.

Tânărul s-a uitat la ea și, apropiindu-se, i-a sărutat mâna și i-a spus:

– Mă bucur să te cunosc, Judith, și mulțumesc pentru invitație!

O oră mai târziu, în timp ce servea o băutură, Mel l-a văzut pe Björn. Arăta impresionant în smokingul său. Gura i s-a uscat și stomacul i s-a strâns când și-a amintit cum s-au jucat în noaptea aceea. El nu a observat-o. Era ocupat să vorbească cu diferite femei, care, ca întotdeauna, se luptau pentru a-i fi în centrul atenției.

În timpul cinei, Björn a observat-o, într-un final, pe Mel. Nevenindu-i să creadă, el a stat cu ochii pe ea. Era frumoasă, feminină și diferită, îmbrăcată în felul acela, dar expresia lui s-a umbrit, gândindu-se la cine ar fi putut fi bărbatul care o însoțea și unde a fost în tot acest timp.

După ce s-a terminat cina, orchestra a început să cânte. Robert a invitat-o pe Mel la dans. Era o piesă mai animată și ea a acceptat. Amuzați, au dansat ore în șir până când orchestra a schimbat genul, și astfel, atunci când s-a auzit piesa romantică Blue moon și oamenii au început să se îmbrățișeze, Mel nu și-a mai dorit să continue să danseze.

Blue moon.
You saw me standing alone.
Without a dream in my heart.
Whithout a love of my own.

Judith, văzând că prietena ei și însoțitorul său nu dansau, i-au prezentat mai multor oaspeți. Toată lumea, încântată, a vorbit cu ei, iar, la final, Robert a invitat o doamnă la dans.

Björn, care a urmărit-o pe Mel o parte din noapte, nu și-a putut lua ochii de la ea. Era femeia la care n-a încetat să se gândească, mai frumoasă ca niciodată. Acea rochie de un albastru electric se mula pe corpul ei într-un mod foarte senzual și și-a dorit să se apropie. Faptul că sub veșmântul acela era ascuns tatuajul, care îi plăcea atât de mult, l-a făcut să înghită în sec și să zâmbească. Câteva minute, a urmărit, fără să fie văzut, cum bărbații roiau în jurul ei, până când ea, fără să știe cum, i-a îndepărtat. Asta l-a făcut să râdă și, apropiindu-se, i s-a adresat:

– Ia te uită cine este aici!

Auzindu-i vocea, trupul lui Mel s-a încordat și, întorcându-se, l-a întâlnit pe bărbatul care a jucat rolul principal în visele sale din ultimele nopți. Bând din paharul său, i-a șoptit:

– Măi să fie... suntem cu toții aici!

Derutat de tonul vocii sale, după tot ceea ce s-a întâmplat între ei, Björn i-a spus:

– Te-am așteptat la *Sensations*.

– Serios?

– Da. De ce nu ai venit?

Încercând să pară calmă, și-a îndepărtat părul de pe față și a răspuns:

– Am avut alte angajamente.

– Cu americanul care te însoțește?

Mel a zâmbit fără să răspundă și Björn a adăugat:

– Stai departe de americani, nu sunt o companie bună.

Auzindu-i reticența, l-a întrebat:

– Hei, ce ai împotriva americanilor?

Cu un gest rece, el a băut din paharul său și i-a răspuns:

– Pur și simplu nu-mi plac. Ascultă la mine. Nu sunt oameni buni.

Mel nu i-a răspuns. Dacă ar fi făcut asta, i-ar fi zis patru lucruri pe care nu trebuia să le spună și a tăcut. O vreme, amândoi s-au uitat la ringul de dans până când, văzând că nu avea de gând să deschidă gura, Björn a vorbit:

– De ce nu dansezi cu partenerul tău?

Fără a-i dezvălui adevăratele motive, ea a afirmat:

– Pentru că nu am chef.

El, întinzând mâna, a insistat:

– Dansezi cu mine?

Ea l-a privit, dar cu un zâmbet rece, tipic locotenentului Parker, l-a refuzat:

– Nu, mulțumesc.

În acel moment, una dintre femeile de la petrecere s-a apropiat de Björn și a început să vorbească cu el. O vreme, Mel i-a ascultat, până când, sătulă de vorbăria și de insinuările ei constante, a plecat. L-a căutat pe Robert, care vorbea cu

soțul femeii pe care o invitase la dans și, apropiindu-se de el, i-a transmis:

– Îmi pare rău că te întrerup, dar aș vrea să plec.

Robert nu a stat pe gânduri și, luându-i brațul, a spus:

– Oricând, scumpo!

Björn, care îi urmărea mișcările, văzând că se îndreptau spre ieșire, s-a apropiat de ei și, punându-se în calea lor, a întrebat, uitându-se la Mel:

– Pleci, deja?

Tânăra a dat din cap aprobator și, sărutându-l pe Robert pe gât, sensual, i-a răspuns:

– Americanul și cu mine avem planuri. Ai ceva de obiectat?

Björn, cu o față deranjată, nu i-a răspuns, iar ea și însoțitorul său și-au continuat drumul. Părăsind sala de petreceri, Robert, uimit de cele întâmplate, a întrebat:

– Pot să știu și eu pentru ce a fost sărutul acela?

Mel a zâmbit și, făcând semn unui taxi, i-a răspuns:

– Treaba mea, curiosule.

Robert, amintindu-și unde l-a mai văzut pe acest bărbat, a întrebat:

– Acesta este tipul cu care vorbeai în ziua de bowling, nu?

Fără ca să vrea să-l mintă, Mel a răspuns:

– Da.

Uimit să vadă reacția ei față de un bărbat, soldatul a întrebat:

– Ai vrut să-l faci gelos și de aceea m-ai sărutat pe gât?

– Nu te amăgi, cap sec!

Dar Robert a declarat cu amuzament:

– Mel... nu minți, te cunosc foarte bine. Îți place de tipul acela. Ce tareeeeeeee! În sfârșit... nu-mi vine să cred!

Deranjată de ceea ce a sugerat, ea i-a dat un pumn prietenos în umăr și i-a spus, pentru a-l face să tacă:

– Nu mă enerva, Robert Smith, și taci din gură.

17

A doua zi dimineața, Björn, nemulțumit de cele întâmplate cu o seară înainte, a decis să o caute pe Mel. Știind unde locuiește, s-a apropiat, pentru a afla dacă o poate vedea, dar nu i-a putut da de urmă. Astfel, au trecut câteva zile până când, într-o dimineață, norocul i s-a schimbat și a văzut-o ieșind pe poarta casei împreună cu fiica ei. A decis să o urmeze. S-a gândit că la ora aia nu putea să o ducă altundeva decât la grădiniță.

Și așa a fost. Mel a lăsat-o pe fată și apoi, urcându-se în mașina ei, a mers în centrul orașului. Acolo a intrat în câteva magazine și, după ce a lăsat niște pachete în portbagaj și s-a întors în mașină, Björn a știut că era momentul.

Mel și-a aprins o țigară, a pus muzică și a început să fredoneze. Cu ușurință, a pornit mașina, pe prima viteză, a accelerat și, dintr-odată, văzând pe cineva că-i sare în față, a frânat brusc, în mijlocul străzii. Speriată, a ieșit din vehicul trântind ușa și a strigat:

– Ești prost?

– Nu. Și aruncă țigara aia.

Fără să înțeleagă ce pretindea, a protestat, în timp ce Björn stingea țigara pe asfalt.

– Vrei să te lovesc cumva cu mașina?

– Eu te-am lovit cu mașina și ești încă în viață. Mai mult, ți-am dat șansa ca să te răzbuni, a spus el, în glumă. Acum suntem pe pace și voi putea dormi liniștit noaptea.

Șocată și uimită, ea s-a răstit:

– Cap sec!

Uimit de ceea ce această femeie îl făcea să simtă, el a apucat-o de braț și, trăgând-o, a adus-o lângă el. Apoi, fără să spună nimic, a sărutat-o cu impetuozitate și pasiune. Picioarele lui Mel au tremurat, observând căldura extremă pe care el i-a provocat-o în mijlocul acelei străzi.

– Te caut de zile întregi, a declarat Björn, când buzele lor s-au despărțit.

– Pentru ce? a întrebat ea, cu o voce amenințătoare, după acel sărut.

Nu se aștepta să-l vadă în acel moment, iar surpriza i-a plăcut foarte mult, atunci când el i-a spus:

– Pentru a continua ceea ce am lăsat la jumătatea zilei trecute, dar nu-mi mai spune „cap sec", știi că nu-mi place.

– Ești nebun?

– Da și un pic excitat.

– Este abia ora 9:00.

– Este o oră minunată pentru a ne băga în patul meu sau în al tău, a spus el.

– Dă-mi drumul!

– Casa mea sau a ta. Tu hotărăști, a insistat el, în timp ce o mașină claxona.

Opel Astra al lui Mel bloca traficul.

– Nici să nu te gândești.

– Haide, nu te opune, scumpo! Mă dorești, acceptă! Fii sigură că dacă aș ști că nu pot fi cu tine, aș renunța, dar sentimentul pe care îl am este că pot și nu voi renunța la eforturile mele. Renunț doar când îmi este clar sută la sută.

Nevenindu-i să creadă ceea ce i se întâmpla, Mel a protestat:

– Tu ești, ca întotdeauna, atât de arogant și de îngâmfat.

Dispus să obțină ceea ce își dorea, și-a apropiat din nou gura de a ei și i-a șoptit:

– Ascultă, încăpățânato, mă vrei tot atât de mult pe cât te vreau și eu. Te-ai dus să mă cauți în seara aceea la club, iar acum

cel care te caută sunt eu. Vreau să facem din nou ceea ce am făcut și nu voi înceta să te rog până nu spui da. Și știi de ce? Ea a clătinat din cap și Björn a continuat: Pentru că zilele trecute am văzut în tine o femeie pe care nu am mai văzut-o până acum. Pe lângă faptul că ești încăpățânată, uneori rea de gură și înfocată, mi-ai arătat că ești dulce, afectuoasă și, mai presus de toate, că știi să zâmbești și asta mi-a plăcut mult.

Acum erau trei mașini care claxonau, iar Mel, conștientă de acest lucru, a comentat:

– Trebuie să plecăm de aici. Nu vezi ce probleme am creat?

Björn a sărutat-o din nou. De data aceasta a apăsat-o mai aproape de corpul său, astfel încât să-i poată simți erecția tare și i-a șoptit:

– De mașinile astea mi se...

– Ești prost?

Cu un zâmbet care i-a încălzit sufletul, el a răspuns:

– Prost aș fi dacă nu aș vrea să o aduc în patul meu pe scumpa iubită a lui Thor. Și, văzând că ea își ridică sprâncenele, a adăugat: Oricât de încăpățânată ai fi astăzi, te asigur că nu vei scăpa de mine atât de ușor. Pot fi la fel de încăpățânat ca tine.

Insistența lui a făcut-o în cele din urmă să zâmbească, în timp ce proprietarii de mașini claxonau din ce în ce mai tare.

– Björn, organizăm un blocaj în trafic.

– Uau... mi-ai spus pe nume? Repetă.

Dar claxoanele au continuat și ea a insistat:

– Blocaj rutier, nu vezi?

– Vorbesc cu tine. Fii atentă la mine!

– Dar mașinile...

– Lasă mașinile.

– Și tu ești cel care îmi spune mie că sunt încăpățânată?

Cu un zâmbet seducător, i-a cerut:

– Spune-mi din nou pe nume.

Amuzată de nebunia lui, ea i-a șoptit:

– Björn.

– Hmm... Îmi place cum îl pronunți. Felul în care îți miști buzele mă incită. Mai spune-mi o dată.

Blocajul rutier devenea monumental, iar Mel, incapabilă să nu audă ce strigau oamenii, a cedat, în cele din urmă, și a spus:

– Bine, Björn, aleg casa ta. Dar voi merge cu mașina mea.

– Nu, scumpo, a negat el. Vei merge cu a mea. Nu am încredere în tine.

– Dar...

Luându-i cheile din mână, a adăugat:

– Promit că voi fi un gentleman mai târziu și te voi însoți să o găsești.

Extaziată, a dat din cap aprobator și, în timp ce își cerea scuze șoferilor care protestau, Björn i-a parcat mașina. După ce a închis-o, i-a întins cheile, a luat-o strâns de mână și a condus-o la mașina lui.

Odată ajunși în mașină, Mel încă nu înțelegea cum s-a lăsat păcălită de acel om și a declarat:

– Recunosc că mașina ta este uimitoare.

– Îți place? a întrebat el.

Mel, uitându-se la finisajul scump al autoturismului, a dat din cap aprobator.

– Da, James, îmi place foarte mult Aston Martin-ul tău. Oricând dorești, îmi poți face cadou unul de orice culoare preferi.

Björn a zâmbit și, când a pus cheia în contact, a început să se audă suava muzică *soul*. Fără întârziere, ea a oprit-o. A fost surprins, dar nu a spus nimic. Voia doar să ajungă la el acasă, să o dezbrace și să se bucure de ea. Când au intrat în garajul clădirii și au parcat, Björn a coborât din mașină și, înainte de a-i putea deschide ușa, cu blândețe, ea era deja afară. După ce a închis mașina, a luat-o din nou de mână cu autoritate și au mers spre lift. Odată ajunși la etajul patru, printre sărutări și

atingeri, au intrat în casa lui. Björn a oprit alarma, a închis ușa și, încarcerând-o în dreptul ei, i-a șoptit:

– Îți voi arăta casa altă dată. Acum mor să te dezbrac și să mă joc cu tine.

Mel nu a vorbit. Nu a putut.

Era pentru prima dată de la moartea lui Mike când se afla singură în casa unui bărbat și își dorea să participe și să se distreze. Aventurile ei sexuale au fost întotdeauna în baruri sau în hoteluri, dar niciodată în intimitatea casei cuiva. Dar acolo era ea, la el acasă, fără să știe încă de ce.

Corpul lui Björn o zdrobea de ușă, în timp ce mâinile le zburau peste trupurile lor, dornici să găsească ceea ce căutau. Haină cu haină se dezbrăcau reciproc, până au rămas fără nimic pe ei.

– Îmi place la nebunie mirosul tău de căpșuni...

Ea a zâmbit. Pentru prima dată, după mult timp, Mel a vrut să nu mai fie locotenentul Parker și să devină o femeie iubitoare, care dorea să iubească și să fie iubită. Când a văzut că el ține un prezervativ în mână, ea, cu un zâmbet senzual, i l-a luat, l-a desfăcut și, aplecându-se, a început să i-l pună.

Mișcările lui Björn o înnebuneau. În timp ce Mel își folosea dinții pentru a-i pune prezervativul pe penisul său dur, cu mâinile îi strângea fesele. După ce i l-a pus, l-a plesnit și, uitându-se în ochii lui, i-a șoptit, în timp ce se ridica:

– Să vedem de ce ești în stare, plinsule.

El a zâmbit și, țintuind-o din nou de ușă, i-a șoptit:

– Te asigur că sunt în stare de multe... multe lucruri.

Amândoi au zâmbit și el a întors-o cu fața spre ușă. S-a uitat la tatuaj. Tatuajul acela care i-a atras atât de mult atenția. Cu încântare, l-a lins și i-a șoptit:

– Îmi place tatuajul tău.

– Și mie.

– Ce înseamnă pentru tine?

Gândindu-se la ce a întrebat-o, i-a șoptit, excitată de modul în care o atingea:

– Prinzătoarele de vise alungă temerile și coșmarurile, așa că am decis să îl am pe al meu pe propriul corp.

Björn a zâmbit și și-a petrecut limba de la tatuaj până la gât.

– Ești la fel de perversă ca mine, a observat el, și, deși știu că îți place să te joci cu bărbați și cu femei, în acest moment o să ți-o trag doar eu.

– Îmi plac la fel de mult sexul, perversiunile și jocurile.

Încins, în timp ce-i atingea tatuajul, a adăugat:

– Sper să mă joc cu tine și cu alții altă dată. Dar acum depărtează-ți picioarele, ridică-ți fundul ăsta superb și mișcă-te când sunt înăuntru, pentru că vreau să văd cum se mișcă tatuajul tău cel frumos...

Ea s-a supus și, când a simțit cum, din spate, îi desparte buzele vaginale și o pătrunde, și-a lipit gura de ușă și a gemut. S-a activat, simțindu-l atât de greu, atât de puternic în interiorul ei. A stimulat-o. A făcut-o să se simtă vie și, când s-a împins prima dată în ea pentru a pătrunde mai adânc, a țipat.

Țipetele ei încărcate de erotism, pentru Björn erau strigăte glorioase și, oprindu-se, i-a șoptit răgușit, din nou, în ureche:

– Îmi place cum se mișcă tatuajul tău, odată cu tine.

– Super... Continuă.

Punându-i un deget în gură pentru a-l suge, Björn a pătruns-o din nou și din nou, în timp ce trupul ei s-a bucurat de acel asalt devastator. Mel s-a lăsat posedată. În niciun moment nu a încercat să preia comanda și el i-a mulțumit.

Mișcându-și șoldurile înainte și înapoi, jocul a continuat, pe măsură ce penisul lui a fost absorbit de ea și el a privit cum prinzătorul de vise prindea viață prin mișcările ei și părea că se leagănă.

Înflăcărarea... înflăcărarea era extraordinară.

Björn a dat drumul mâinii care o ținea de șold și, după ce i-a dat o palmă, care a avut ecou în cameră, și-a lăsat trupul peste

al ei și, apucând-o strâns de talie, i-a spus în șoaptă, în timp ce creștea ritmul:

– Așa... hai... vreau să te aud cum gemi!

Dar gemetele au fost de scurtă durată. Un orgasm devastator i-a copleșit pe amândoi și împreună s-au bucurat de el, în timp ce respirația lor desincronizată i-a făcut să știe că acel joc trebuia să continue. După câteva minute în care respirațiile lor s-au relaxat, el a ieșit din ea și și-a scos prezervativul. Apoi a întors-o pentru a o săruta și Mel a oftat.

– Grozav.

Björn a zâmbit deasupra gurii ei și i-a șoptit:

– Eu ți-am spus, scumpo, că știu să fac multe lucruri.

– Arogantule, a râs ea amuzată.

– Foarte arogant, iar cu încăpățânate ca tine, cu atât mai mult.

Amândoi au râs. Mel și-a mișcat mâna, imitând un evantai pentru a respira și Björn a spus:

– Apropo, ce vrea să însemne treaba asta pentru a îndepărta coșmarurile și temerile cu prinzătorul de vise de pe spatele tău? Ce temeri ai?

Neputând fi sinceră, i-a spus, în șoaptă:

– Încerc să țin fantasmele departe, dar, după cum vezi, iată-mă aici, cu fondatorul speciilor lor.

Björn a râs și Mel, agățându-se de gâtul lui, a sărit pe el și l-a întrebat:

– Dușul este într-acolo?

Surprins de naturalețea ei din acel moment, atât de diferit de modul în care obișnuia să se comporte, i-a răspuns:

– Nu. Acolo este biroul meu.

Văzând că ea îl privește nedumerită, i-a explicat:

– Casa mea este atașată de biroul meu profesional. Sunt avocat.

Mel a dat din cap că înțelege și, fără să mai pună alte întrebări, i-a spus:

– Du-mă la duș, am nevoie.

– Amândoi avem nevoie, a râs el.

Björn a mers cu ea în brațe până la baie. Când au trecut prin cameră, Mel a observat patul uriaș și a zâmbit. Când au ajuns la baia elegantă și spațioasă, Björn a lăsat-o jos.

– Mă duc să iau mai multe prosoape.

Ea a încuviințat. Când a rămas singură, s-a uitat în jurul camerei uriașe. Baia aceea era spectaculoasă: blat cu două chiuvete, jacuzzi, duș cu hidromasaj. Era o baie de reclamă. N-avea nimic de-a face cu casa ei mică. Ștergându-și sudoarea de pe frunte, s-a privit în oglindă și, spre deosebire de alte dăți, a zâmbit. S-a întors și s-a uitat la tatuajul de pe spate. Și l-a făcut după nașterea lui Sami. Prinzătorul de vise o supraveghea pe ea și pe fiica ei. Așa credea și așa trebuia să fie.

Expresia lui Mel s-a schimbat. Amintirea lui Mike zbura deasupra ei și ea a clătinat din cap, pentru a o alunga. Nu trebuia să fie acolo și, când Björn a intrat și a văzut-o stând în picioare, privindu-se în oglindă, a întrebat:

– Ce se întâmplă?

Deconectându-se de la gândurile sale, ea i-a răspuns:

– Te așteptam.

Björn a zâmbit, apoi, așezând prosoapele pe un scaun modern, a cuprins-o de talie și, pășind în cabina imensă a dușului, a spus:

– Ei bine, sunt deja aici. Hai să facem un duș!

Dorința i-a cuprins din nou. Mel nu a mai simțit, mai bine de doi ani, alte mâini care să o săpunească pe spate și, închizând ochii, s-a bucurat. Iar când buzele lui s-au așezat pe gâtul ei, simțindu-le, a zâmbit.

Björn, total surprins de ceea ce s-a întâmplat, s-a bucurat de ea la fel de mult sau mai mult decât ea. Mel, acea arțăgoasă care îl scotea mereu din minți, în intimitate s-a dovedit a fi o femeie dulce, senzuală și blândă.

Asta l-a înnebunit și, când ea s-a aplecat spre el și i-a prins penisul și l-a băgat în gură, el a trebuit să se agațe de duș, pentru a nu se prăbuși din pricina excitației. L-a sorbit cu dragoste. Presiunea mâinilor ei asupra scrotului și a gurii pe penisul lui l-au făcut să geamă și, când a simțit că se apropie de climax, a oprit-o.

– Dacă continui, nu mă voi putea abține.

– Ei bine, nu te abține, a răspuns ea, capturând din nou acel penis gros și dur între buze.

Björn s-a sprijinit de perete și a decis să-i urmeze sfatul. Mel, dorindu-l, i-a apucat fesele tari ale fundului și s-a bucurat. Ea a deschis gura cât a putut pentru a-și introduce cât mai adânc penisul și l-a forțat să intre în ea, din nou și din nou. Bătăile inimii lui Björn, felul în care îi tremurau picioarele și modul în care gemea, i-au făcut să știe că punctul culminant se apropia și, când a eliberat un geamăt viril însoțit de spasme și și-a apăsat șoldurile pe fața ei, a știut că și-a atins scopul: a făcut-o a lui.

Câteva clipe mai târziu, Mel s-a ridicat de pe podeaua dușului și, stropindu-și fața cu apă, s-a șters de restul spermei. Apoi și-a apropiat trupul de al lui, care era încă cu ochii închiși, și i-a șoptit:

– Păpușel, îmi datorezi un orgasm.

Björn a dat din cap aprobator, fiind încă cu capul în nori. Ceea ce tocmai i-a făcut Mel a fost ceva colosal, diferit. Modul ei de a-l atinge, de a-l poseda, de a-l cere, l-a lăsat fără voință și fără răsuflare, și când, în cele din urmă, a putut deschide ochii, i-a șoptit:

– Îți datorez tot ceea ce vrei, scumpo.

Douăzeci de minute mai târziu, când au ieșit din duș și au intrat goi în cameră, Mel s-a oprit pentru a asculta muzica *soul*. Nu și-a mai permis să asculte acel gen de muzică, care i-a plăcut atât de mult, în urmă cu aproape doi ani. Când Mike a murit, acea muzică a murit odată cu el și a decis să nu mai asculte

nimic care să-i frângă inima, așa că s-a concentrat pe muzica rock și pop. Acesta a fost modul ei special de a încerca să nu lase amintirile să o înnebunească.

– Dansezi?

Ea a clătinat repede din cap. Björn, nedumerit, s-a uitat la ea și, amintindu-și că, la petrecerea dată în cinstea companiei lui Eric, nu a dansat pe genul acesta de muzică cu nimeni, a întrebat-o:

– De ce?

Privindu-l în ochi, Mel i-a răspuns sincer:

– Nu am mai dansat pe acest gen de muzică de când a murit Mike.

Sinceritatea ei în astfel de momente, atât de copleșitoare, l-a surprins și, apropiindu-și gura de fruntea ei, a sărutat-o cu blândețe.

– Îmi pare foarte rău. Îmi pare rău pentru Mike.

– Nu îți face griji.

După o tăcere tensionată, Björn a întrebat:

– De cât timp a murit?

– Aproape trei ani, a răspuns ea, pe un ton scăzut al vocii.

A scos o cămașă curată din dulap și i-a pus-o peste ea. Apoi a îmbrățișat-o, a condus-o afară din cameră și a dus-o în bucătărie. Acolo a așezat-o și i-a pregătit în tăcere o cafea și câteva felii de pâine prăjită. A văzut angoasa din ochii ei. O privire pe care a adorat-o, dintr-odată.

Când s-a așezat în fața ei și ea a început brusc să mănânce, neștiind de ce, Mel s-a deschis spre Björn. I-a povestit durerea ei. Disperarea ei, când a aflat de moartea lui Mike. I-a spus despre el că a fost un militar american, dar nu i-a dezvăluit că și ea era.

Björn a ascultat-o îngrozit. Femeia aceea vulnerabilă și naturală, care își deschidea dintr-odată inima în fața lui, a fost cel mai autentic lucru care i s-a întâmplat vreodată în întreaga sa viață.

Au stat astfel timp de o oră. Nu s-a plâns când ea a fumat și Mel i-a mulțumit.

– Ia te uită ce discurs ți-am ținut, a spus ea, în glumă, mai târziu, stingând țigara într-o scrumieră pe care Björn a găsit-o, apoi a continuat: Acum, pe lângă faptul că sunt o nesuferită și o încăpățânată, vei crede că sunt și o tipă plictisitoare. Am venit aici ca să ne distrăm și stau de o oră vorbind despre viața mea și despre nenorocirile mele.

Încercând să faciliteze momentul, el a zâmbit și, atingând cu grijă ovalul feței ei, a întrebat:

– Câți ani ai?

– 33, dar dacă mai scad câțiva ani ca micuța ta prietenă blondă, îți voi spune că am 25 și voi ajunge ca Dumnezeu.

Björn a izbucnit în râs și, curioasă, l-a întrebat, la rându-i:

– Și tu câți ani ai?

– 32.

– Uau... sunt mai în vârstă decât tine și te pot perverti!

– Ce scandalos! a spus el, în glumă.

Când amândoi au încetat să râdă, Björn i-a îndepărtat părul de pe față și mâinile lui Mel s-au îndreptat spre a-și lua o altă țigară.

– Nu ar trebui să fumezi.

Auzindu-l, ea l-a privit și el a adăugat:

– Fumatul dăunează grav sănătății și nu-mi place să te văd făcând asta.

Mel a zâmbit și locotenentul Parker a răspuns:

– Ei bine, îmi pare rău. Eu fumez, fie că îți place, fie că nu.

Björn nu a insistat. El nu-și permitea să-i interzică nimic și ea, dându-și seama de replica ei, a aruncat-o de bună voie, a pus tutunul în geantă și i-a spus:

– Ai dreptate. Sunt acasă la tine și voi respecta acest lucru.

Cu un zâmbet cald, Björn a apreciat gestul și a întrebat-o:

– De când practici acest gen de sex?

– De acum vreo nouă ani, din perioada în care eram o curvă punk...

– Curvă punk? a râs Björn.

Amuzată de chipul lui și de ceea ce i-a spus, ea a adăugat:

– A fost o perioadă în care am avut mai multe probleme, acasă decât oriunde în altă parte. Săracii părinții mei! M-am dezlănțuit. Am fumat iarbă până m-am epuizat și, într-o zi, am mers la o petrecere și totul s-a încheiat cu o mare orgie. A doua zi nu mi-a venit să cred ce-am făcut, dar, deoarece mi-a plăcut experiența, am făcut-o din nou. Apoi, din cauza circumstanțelor vieții, mediul meu social s-a schimbat și, ulterior, l-am întâlnit pe Mike. El nu știa nimic despre toate acestea și eu am fost cea care l-a introdus în lumea perversiunilor și a fanteziei, iar adevărul este că i-a plăcut și s-a bucurat.

– Ai practicat sadismul?

– Da, dar într-o formă light. Nu trebuie să mă lovească cineva pentru a simți plăcere. Dar recunosc că anumite jocuțe sadice, cu cătușe și bice de mătase, mă excită!

Björn a consimțit. I-a plăcut că ea era clară și experimentată. A continuat cu întrebări:

– Ai încercat totul?

Mel a zâmbit și i-a răspuns:

– Dacă te referi la bărbați și la femei, da. Și îmi plac mai mult bărbații. Deși, din când în când, nu mă deranjează să mă joc cu câte o femeie.

– Ce îți place la bărbați?

– Mă înflăcărează faptul de a mă simți între ei. Mă excită să-i las să se joace cu mine și eu să mă joc cu ei. Atunci când vreau, eu sunt cea care se oferă. Fie sunt eu cea care cere, fie sunt cea care ordonă.

– Și la femei ce îți place?

Mel a zâmbit.

– Între noi știm foarte bine unde să localizăm plăcerea. Când sunt cu o femeie, încerc să mă bucur de asta și mă las satisfăcută, dar ți-am spus deja că ceea ce mă excită cel mai mult este avântul vostru viril. Tu ai fost cu bărbați?

Björn a râs și a răspuns:

– Să vedem... să vedem... doar o singură dată și nu mi-a plăcut experiența. Nu e genul meu să-mi introduc penisul în fundul unui tip, prefer să-l introduc într-o femeie, oriunde vrea ea. Așadar, experiența mea cu propriul meu sex se limitează la faptul că îmi permit să fiu atins când ne jucăm și că mă bucur când cuiva îi place să-și pună dispozitivul meu în gură. Nimic mai mult. Dar recunosc că a vedea femeile jucându-se mă excită sută la sută. Voi sunteți rafinate și foarte senzuale în mișcări și, când te-am văzut cu o tipă la *Sensations*, am fost foarte excitat. Păreai că te simți bine.

– Da, desigur că mă simt bine, dacă nu m-aș simți bine, te asigur că nu m-aș mai juca, a clarificat Mel.

Această sinceritate față de Björn l-a excitat și a întrebat din nou:

– De ce nu ai vrut ca Eric și Jud să știe asta...?

– De rușine, l-a întrerupt Mel, fără să-l lase să termine. Auzind-o, el i-a șoptit, amuzat:

– Rușine? Ție ți-e rușine?

– Un pic da, a râs ea. Sexul și fanteziile mele nu sunt ceva ce îmi place să împărtășesc cu oamenii. Să spunem că este secretul meu.

Björn a consimțit. Într-un fel o înțelegea. Nici el nu proclama restului umanității tipul de sex pe care îl practica.

– Sunt sigur că te-ai sincronizat cu Jud și cu Eric la *Sensations*, în diferite separeuri. La fel cum te-am găsit eu, și ei te-ar fi putut găsi. Și când a văzut expresia copilărească cu care se uita la el, i-a șoptit: Apropo, mă uimești.

– De ce?

Îndepărtându-i părul de pe față cu un gest intim, el i-a răspuns:

– Nu m-aș fi gândit vreodată că aș putea să vorbesc cu tine în mod normal, ba, mai mult, chiar să purtăm o discuție interesantă. E mai mult decât m-aș fi putut aștepta!

A zâmbit, iar zâmbetul ei copilăresc l-a emoționat pe Björn.

– Sărută-mă, i-a cerut el.

– Ce?

– Sărută-mă, a insistat el.

Mel s-a gândit la asta. Aceasta nu era o sugestie, era o cerință și, astfel, a făcut ceea ce a vrut și, apropiindu-și gura, și-a frecat nasul de al lui și, în cele din urmă, și-a pus limba la treabă și l-a devorat. Când buzele lor s-au despărțit, Björn, uitându-se în frumoșii ei ochi albaștri, a spus:

– Pot să te întreb ceva care-mi roade mintea?

– Depinde. Întreabă și, dacă nu am chef, nu-ți voi răspunde.

– S-a întors încăpățânata Melanie? a comentat el, zâmbind.

– Da.

– Ești întotdeauna atât de directă în toate? a râs Björn.

– Aproape întotdeauna. Totul depinde de capu'... deștept din fața mea.

– În acest caz, capu'... deștept... sunt eu.

– Nici să nu te îndoiești... drăguțule.

– De ce ești uneori atât de nepoliticoasă?

– Pentru că pot... și vreau, iar acum taci!

Amuzat de tonul ei autoritar, i-a șoptit:

– Nu da ordine. Parcă ai fi un sergent.

– Locotenent îmi place mai mult.

Björn a încuviințat și a întrebat:

– Cum era Mike?

Mel a oftat.

– Un militar bun. Rocker. Nebun. Un prieten distractiv și un partener nenorocit. Acesta a fost Mike, dar l-am iubit așa cum a fost.

– De ce spui că a fost un partener nenorocit?

Ridicându-și sprâncenele, Mel i-a răspuns:

– Nu am fost singura femeie din inima lui. Dar am aflat despre asta când a murit. Și, din cauza lui, se poate spune că, astăzi, nu am încredere în nimeni din specia ta.

– Suntem o specie pentru tine?

Melanie a zâmbit.

– O specie de care îmi place să mă bucur în pat, dar apoi prefer să meargă la ea acasă, astfel încât să-mi pot vedea de viața mea, să am grijă de fiica mea și să-mi fac treaba.

– Apropo, cu ce te ocupi?

Întrebarea lui a venit atât de brusc, încât, așa cum obișnuia întotdeauna să o facă, i-a răspuns:

– Sunt stewardesă.

Björn a încuviințat.

– Cunosc multe stewardese.

– Ce palpitant! a spus ea, în glumă, făcându-l să zâmbească.

– Pentru ce companie lucrezi?

– Air Europa, a răspuns ea repede, amintindu-și de liga lui Fraser.

– Ce limbi vorbești?

– Engleză, spaniolă, germană și puțină italiană.

Björn a consimțit și a revenit cu întrebări.

– Ți-a plăcut faptul că Mike era în armată?

Mel a zâmbit și, nespunându-i că și ea era, nu i-a răspuns și a întrebat, la rându-i:

– Nu-ți place armata?

Björn a negat, dând din cap.

– Absolut deloc.

– De ce?

– Cred că trebuie să fii puțin nebun ca să faci parte dintr-o armată în aceste vremuri. Și să nu mai vorbim despre armata americană, care este, de obicei, implicată în toate conflictele care au avut și care vor avea loc.

Negativitatea sa față de armata americană a atins-o și, încă o dată, a întrebat:

– Dar să vedem, ce ai împotriva americanilor?

– Nu îmi plac. Sunt îngâmfați și aroganți.

Comentariul acela a deranjat-o, dar și-a păstrat gândurile pentru ea.

– Ia te uită, la fel ca tine! a răspuns, dar, văzând cum o privește, a zâmbit și a adăugat: - Nu crezi că femeile din armată sunt sexi?

– Nu.

– De ce?

– Pentru că nu-mi place nimic legat de armată. Tocmai ți-am spus. Și, încercând să schimbe subiectul conversației, a spus: Apropo, îmbrăcată ca stewardesă trebuie să fii foarte sexi. Mâine, adu-ți uniforma. Îmi va face plăcere să o rup.

Mel a izbucnit în râs la auzul acestor vorbe, deși se gândea la ceea ce-i spusese. Era clar că, din cauza statutului ei de militar american, nu putea exista niciodată nimic altceva decât sex între ei și, deși într-un fel îi plăcea acest lucru, o parte din ea s-a frânt. Oare ce i se întâmpla?

Björn, îndepărtându-i gândurile, pentru a redirecționa subiectul către ceea ce-și dorea, a întrebat:

– Faptul că nu vrei să te săruți, este tot din cauza lui Mike?

Mel a dat din cap aprobator.

– Nu am mai sărutat un bărbat de la moartea lui. Tu ai fost primul.

Björn i-a pus o mână pe coapsă și a strâns-o.

– Mmm... mă bucur să aflu.

Fără teamă, el a sărutat-o din nou și, când s-a desprins, ea i-a șoptit:

– Prea multe lucruri din viața mea au legătură cu Mike.

– Inclusiv muzica? a întrebat, surprinzând-o și ea a vrut să răspundă, când Björn a adăugat: Cumva lui Mike îi plăcea Bon Jovi?

– Pentru el, Bon Jovi era cel mai bun!

Björn a dat din cap aprobator. Fiecare răspuns al ei îi explica comportamentul mai bine și acea ultimă revelație l-a făcut să înțeleagă de ce asculta mereu acel cântăreț când mergea la club. Acest lucru o aducea mai aproape de el. De Mike. Dar, dorind să o facă să uite și să se concentreze doar asupra lui, el i-a spus:

– Mel, viața continuă pentru cei vii. Trebuie să dansezi, să cânți, să săruți, să trăiești, să zâmbești, să te bucuri. Ai o fiică pe care nu o poți lipsi de faptul de a o vedea fericită pe mama ei. De asemenea, sunt sigur că lui Mike i-ar fi plăcut să faci asta, nu crezi?

A închis ochii. De câte ori nu a auzit acest lucru? A dat din cap aprobator.

Și-a amintit de vremurile în care, îmbrățișându-l pe Mike, a dansat pe piesa *Always* a lui Bon Jovi. Aceasta a fost și avea să fie melodia ei până va muri. Dar nu a murit și, aducându-și aminte de scrisoarea pe care a citit-o de atâtea ori în singurătate, s-a ridicat și, dispusă să meargă mai departe datorită bărbatului din fața ei, a vorbit cu hotărâre:

– Ai dreptate. Acest lucru trebuie să se schimbe. Și îmi pare rău, dar vei fi prima mea victimă.

– Victimă?

Mel a dat din cap aprobator și, luându-l de mână, a întrebat:

– Care este numele tău de familie?

– Hoffmann. Björn Hoffmann.

Zâmbind, și-a fixat ochii albaștri impresionanți asupra lui și i-a spus:

– Domnule Hoffmann, doriți să fiți primul care dansează cu mine pe o frumoasă piesă de dragoste?

– Care este numele tău de familie? a întrebat Björn, fără să-și amintească dacă i l-a mai spus vreodată, înainte.

Mel a fost tentată să-i spună adevărul. Se numea Melanie Parker, dar, în cele din urmă, i-a răspuns:

– Muñiz. Melanie Muñiz.

– Domnișoară Muñiz, voi fi încântat să dansez cu tine pe orice melodie dorești, a spus el, zâmbind cavaleresc, în timp ce a luat-o de mână.

După ce amândoi au izbucnit în râs, Björn a luat-o în brațe, a dus-o înapoi în cameră și a întrebat-o, lăsând-o pe podea:

– Este ora 11:00 și acesta fiind un moment special din viața ta, în care sunt încântat să fiu victima ta, spune-mi pe ce melodie vrei să dansezi și eu o voi pune.

Blocată de sentimentele care se luptau să iasă din ea, Mel l-a privit.

– Nu știu. Ce zici de melodia care urmează pe CD-ul tău?

Dintr-odată, au sunat primele acorduri ale unui pian. Fără ezitare, s-a apropiat de Björn și, punându-și brațele în jurul gâtului lui, i-a șoptit:

– Acesta ar putea fi un cântec bun.

A îmbrățișat-o. Nu a spus nimic, dar Bruno Mars, și mai ales acea melodie, i-a plăcut foarte mult.

Same bed but it feels just a little big bigger now.
Our song on the radio but it don't sound the same.
When our friends talk about you, all it does is just tear me down.
,Cause my heart breaks a little when I hear your name.
It all just sounds like «Oooh»...
Mmm, too young, too dumb to realize.
That I should've bought you flowers.

El a sărutat-o pe gât, în timp ce ea s-a mișcat în ritmul muzicii și a simțit-o tremurând.

Cântecul vorbea despre un bărbat care a pierdut-o pe fata pe care o iubea gândindu-se doar la el însuși. Regreta că nu a dansat mai mult cu ea, că nu i-a cumpărat flori, că nu a dus-o la petreceri, că nu a răsfățat-o așa cum merita și cerea doar ca bărbatul care o va iubi să o facă fericită, deoarece el nu a știut cum să facă asta.

Fără să-și imagineze, în acea clipă Mike a fost mai aproape de ea ca niciodată și asta i-a copleșit inima.

My pride, my ego, my needs and my selfish ways.

Caused a good strong woman like you to walk out my life.

Now I never, never get to clean up the mess I made... Ooh...

Îngrijorat de ochii ei sticloși și fără să-i dea drumul, Björn și-a apropiat gura de urechea ei și a întrebat:

– Ești bine?

Mel a dat din cap aprobator și a înghițit nodul emoțiilor pe care melodia i le-a provocat. I s-a părut că Mike și-a luat rămas-bun de la ea prin acea melodie și i-a cerut să-și refacă viața, așa cum i-a cerut în ultima sa scrisoare.

În timp ce dansau, Björn nu-și putea lua privirea de la ea.

– Vreau să știi că ador acest cântec și, de acum înainte, ori de câte ori îl voi asculta, îmi voi aminti cu siguranță de tine, i-a șoptit el la ureche.

– Ce melodie este? a întrebat ea, pe un ton scăzut al vocii.

– *When I was your man*, a lui Bruno Mars.

Cât timp a durat melodia, el nu i-a dat drumul. A dansat cu ea și, când s-a terminat piesa, Mel l-a privit și a exclamat:

– Ce melodie frumoasă!

– Poate versurile sunt cam triste, nu crezi?

Mel a dat din cap aprobator.

– Ceea ce îți voi spune te va face poate să crezi că sunt și mai nebună, dar sunt o persoană care crede foarte mult în semne și această melodie, în acest moment și cu aceste versuri, mă face să cred că Mike mi-a pus-o în cale pentru a-și lua rămas-bun de la mine.

S-a lăsat o tăcere apăsătoare, în care Björn nu a știut ce să spună. În cele din urmă, pentru a încerca să o facă să zâmbească, i-a șoptit ceva din melodie:

– *Promit să îți cumpăr flori.*

Amuzată, Mel a zâmbit.

– Nu este nevoie.

Încântat să o simtă atât de receptivă, el a sărutat-o pe vârful nasului.

– Nu-ți plac florile? s-a mirat Björn, când a început să se audă o altă melodie.

– Nu mi s-au oferit niciodată.

El a privit-o surprins și a întrebat:

– Nu ai primit niciodată flori?

– Nu am fost genul de fată căreia să i se ofere flori sau lucruri delicate, a spus ea, în glumă. Deși în perioada mea de curvă punk am primit semințe de cânepă pentru a cultiva marijuana. Dacă asta poate fi considerată floare... atunci, se pune!

Uimit, s-a îndepărtat de ea și Mel, izbucnind în râs, i-a cerut:

– Nu te mai uita la mine așa.

– Cultivi marijuana?

– Nuuuuuuuuuuu!

Fața lui Björn era un poem și, omițând să-i spună că a fumat cândva, Mel a ridicat tonul ca în armată și i-a zis, cu o voce poruncitoare:

– Dă-mi un sărut acum!

– La dispoziția dumneavoastră, a glumit el, înainte de a-i devora buzele cu pasiune.

Odată ce gurile lor s-au desprins, ea, uluită, i-a șoptit:

– Mulțumesc.

– Pentru?

– Pentru că nu ai fost stupidul cretin, arătos și insuportabil care credeam că ești.

– Uau... atunci îți mulțumesc și eu. Și, văzând-o uitându-se la el, a adăugat: Pentru că nu ești nebuna Ironman care credeam că ești. Deși acum, când am aflat că ești o curvă punk, nu știu ce să mă fac cu tine.

– Hei, cu toții avem un trecut, l-a tachinat ea, amuzată. Amândoi au râs în hohote. Mel s-a uitat la ceas și a spus:

– Nu am avut niciodată un flirt sexual cu un aproape necunoscut la ora asta a dimineții.

– Mă bucur să știu că am fost primul.

Amândoi au râs din nou și, când a văzut că ea se uită din nou la ceas, a întrebat:

– La ce te uiți?

– Trebuie să o iau pe Samantha peste trei ore și treizeci de minute.

– Stai liniștită... vei fi acolo.

– Îmi promiți?

Björn, conștient de magnetismul zâmbetului ei, a privit-o de la înălțimea lui și a adăugat răgușit:

– Îți promit.

Sărutări...

Perversiune...

Atingeri...

Totul a început din nou și Mel, dornică să se distreze, a decis să schimbe cursul momentului și a întrebat:

– Te deranjează dacă schimb muzica?

El a zâmbit și a provocat-o cu privirea.

– Nu Bon Jovi! a clarificat el.

Mel a încuviințat. Având în vedere ceea ce i-a mărturisit, a înțeles perfect că el ar fi refuzat să asculte acea muzică.

– Promit, a șoptit ea, făcându-i cu ochiul.

– Nici Punk.

Punându-și mâna pe inimă, Mel a spus:

– Dar Sex Pistols și The Ramones sunt grozavi.

– Nu în acest moment, cu mine.

– Bineeeeeeeee! a spus Mel, cu amuzament.

Și, văzând că s-a îndreptat spre bucătărie, Björn a întrebat:

– Dar de unde vei scoate muzica?

– Am un mp3 în geantă, îl pot pune?

– Sigur, scumpo, dar știi...

– Nu punk, nu Bon Jovi... Ştiu, enervantule!

El a izbucnit în râs. Mel a ieşit din cameră şi s-a dus la bucătărie. Acolo şi-a localizat geanta pe tejghea, a deschis-o şi a scos ce căuta. Apoi s-a întors în cameră şi, după ce l-a conectat la combina muzicală, punându-şi chiloţii, tocurile înalte şi închizând nasturii cămăşii pe care el i-o pusese, i-a spus:

– Aşază-te pe pat şi pune-ţi prezervativul.

– Cum?

– Am zis să te aşezi pe pat şi să-ţi pui prezervativul.

– Nu... nu... nu... nu funcţionez aşa, scumpo. Întinde-te pe pat şi scoate ceea ce ţi-am pus pe tine. Dar unde te duci?

Ridicându-şi tonul vocii, aşa cum o făcea şi cu oamenii săi, Mel a răspuns:

– Uh... uh... uh... taci din gură, prietene.

– Nu-mi vorbi aşa sau...

Dar nu a putut spune mai multe. Dintr-o împingere, l-a aşezat unde şi-a dorit şi, uitându-se la el cu superioritate, în timp ce lua o cravată din dulapul deschis, a adăugat:

– Puneţi acum un prezervativ!

– Dar ce autoritară eşti.

– Îmi place să conduc, a spus ea, în glumă. Apropo, acum priveşte, observă şi bucură-te. Nu mă atinge şi sper să îţi placă cadoul tău.

– Cadoul meu?

– Îţi plac striptease-urile?

Björn a râs şi, privind-o, a întrebat:

– Chiar îmi vei dărui unul?

– După perioada mea de curvă punk, am mai avut o una în care am mers la cursuri de striptease. Şi, când a văzut cum o privea, a lămurit: Am studiat într-o academie, nu te gândi la prostii.

– Uau... nu încetezi să mă surprinzi!

Mel a râs. Nu a mai făcut asta de multă vreme, dar era sigură că va reuși și, privindu-l, i-a șoptit senzual:

– Știi că acest cuvânt strip înseamnă „dezbracă-te" și tease, „tachinează"? El a dat din cap aprobator și ea a adăugat: Acum fii drăguț și nu mă atinge decât dacă îți cer eu. Aceasta este o parte importantă a spectacolului, bine?

– Promit să fiu foarte cuminte, dar, odată ce ai terminat, voi fi foarte... foarte rău.

– Uau, sună promițător!

Björn, încântat să o vadă atât de devotată, a făcut ceea ce ea i-a cerut și, când prezervativul a fost așezat acolo unde trebuia să fie, el a privit-o și a provocat-o senzual:

– Surprinde-mă!

Imediat după aceea, Mel a pornit muzica și dintr-odată piesa fierbinte *Bad to the bone*, a formației ZZ Top, a început să cânte, în timp ce ea lua un scaun și îl târa pentru a-l așeza în fața lui.

Björn a bătut din palme încântat și a fluierat cu o față de tip dur. O să-i placă la nebunie.

Cu o senzualitate care i-a lăsat gura uscată în câteva secunde, ea a început să se miște pe ritmul muzicii.

Zăpăcit...

Uimit...

Și înnebunit... a văzut-o contorsionându-se, în timp ce cântecul s-a auzit.

Bad to the bone Bad to the bone
B-B-B-B-Bad to the bone B-B-B-B-Bad to the bone

Nu și-a putut lua ochii de la ea. Îmbrăcată doar în cămașă și cu cravata, ea a făcut cel mai bun striptease pe care l-a văzut vreodată. Nu a încetat să se uite în ochii lui nicio secundă, în timp ce îi transmitea mesaje arzătoare, fără să-și deschidă gura.

Mișcările lui Mel au fost lente, precise și senzuale, iar penisul lui Björn a pulsat și i-a cerut să fie în interiorul ei. Ca o adevărată profesionistă, ea s-a atins, și-a trecut mâinile peste zonele corpului ei, pe care dorea ca el să le privească, și a reușit. Era de ajuns doar să-i vezi implicarea totală și chipul pervers.

După câteva minute, ea a început să-și dezlege cravata și, odată ce și-a scos-o, și-a ridicat cămașa și și-a legat-o în jurul taliei. A continuat dansul senzual pe scaun. S-a așezat. S-a ridicat. Și-a mișcat șoldurile și a început să-și descheie cămașa.

Ca o fată rea, ea a ridicat-o pentru a-i arăta cu nerușinare ispititorul Munte al lui Venus de sub chiloți. Odată ce și-a coborât cămașa, a deschis ultimii nasturi, în timp ce se juca cu plăcerea pe care i-o oferea lui și a prelungit momentul.

Când veșmântul i-a alunecat de pe umeri, Björn a zâmbit și, ca un lup flămând, a privit-o, în timp ce dansa pentru el, iar tatuajul de pe spate părea să se miște în ritm cu muzica. În mod senzual, Mel și-a ciufulit părul, și-a atins gura, și-a lins un deget, și-a scos chiloții și i-a aruncat către Björn.

Când și-a desprins cravata din jurul taliei, a trecut-o printre picioare, fese, sâni și apoi, apropiindu-se de el în mod senzual, a trecut-o în jurul gâtului lui, în timp ce îi șoptea cu o nerușinare care l-a înnebunit:

– O să ți-o trag așa cum nimeni nu ți-a tras-o vreodată, băiete!

– Asta sper, fetițo...

– Ți-am spus că sunt bună și îți voi arăta că sunt cea mai bună.

Făcând câțiva pași, ea a închis ochii și a continuat să danseze, gata să-l ispitească la maximum. Björn nu și-a putut lua ochii de la ea. Înfierbântat. Așa s-a simțit cu fiecare secundă care a trecut. Sânii lui Mel au sărit, în timp ce dansa, și, văzând că el îi privește cu patimă, și-a atins sfârcurile și i-a întărit.

Björn a înghiţit în sec. Ea şi dansul ei l-au excitat sută la sută. I-a plăcut senzualitatea mişcărilor ei îndrăzneţe şi, când muzica s-a încheiat, Mel a zâmbit, i s-a aşezat pe picioare şi şi-a frecat sânii pe faţa lui:

– Surprins?

El a dat din cap aprobator şi ea, apucându-l de păr, l-a tras înapoi şi, sugându-i bărbia înainte de a-i băga limba în gură, i-a şoptit.

– Mă bucur. Şi acum te voi face al meu, ai înţeles?

Un sărut încărcat de erotism i-a făcut pielea de găină, iar când gurile lor s-au despărţit, Björn i-a spus în şoaptă:

– Mă excit tare când eşti atât de rea.

– Ah, da?

– Da... dar lasă-mă să-ţi spun...

Însă el nu a putut spune mai multe.

– M-am răzgândit, a spus Mel, întinzându-se lângă el. Fă-mi cu limba ceea ce mi-ai făcut în jacuzzi în noaptea aceea, a cerut ea, cu exigenţă. Mor să o simt din nou!

Björn a zâmbit. Era dispus să facă totul, absolut tot ceea ce îi cerea Mel. Şi, punându-se deasupra ei, i-a spus:

– Mâine voi cumpăra nişte ciocolată pentru a o întinde pe tine.

Mel a zâmbit şi Björn şi-a aşezat gura fierbinte pe vaginul ei. I-a ciugulit buzele şi, când a ajuns la clitoris, a mărit ritmul. El a lins în sus şi în jos, în cercuri, şi a bătut-o cu limba, ceea ce a făcut-o să ţipe de plăcere.

– Ai un clitoris foarte... foarte jucăuş.

– Continuă... continuă... îmi place să te joci cu el. Nu te opri, l-a rugat Mel.

După ce i-a provocat mai multe gemete zgomotoase şi a văzut cum ea se contorsiona de plăcere în pat, Björn i-a atins pubisul epilat în formă de inimă şi i-a spus:

– Îmi place căpşuna pe care ţi-ai făcut-o.

– Nu este o căpșună... este o inimă, a oftat ea, înțelegând la ce se referea.

– Pentru mine are forma unei căpșuni și îmi place. Miroși a căpșuni. Ai gust de căpșună...

– Perfect, a declarat ea, înnebunită. Mănâncă-mi din nou căpșuna, așa cum ai făcut-o acum câteva secunde.

Văzând-o atât de dăruită și cu respirația ei sacadată, toate acestea l-au făcut să zâmbească și i-a șoptit, gata să facă ce își dorea:

– La ordinele dumneavoastră, sergentul meu.

– Locotenent... dacă nu vă deranjează.

Gura lui Björn s-a întors acolo unde i-a cerut și Mel s-a arcuit de plăcere. Întinzându-și picioarele pentru el, a oftat când l-a simțit mușcându-i coapsele și, după câteva sărutări senzuale, a ajuns, din nou, la clitoris.

– Da... Oh, da... Mai mult... mai mult...

El i-a mângâiat de câteva ori cu vârful limbii clitorisul inflamat și umed, apoi a supt-o. Ea a țipat, strângând cearșafurile, în timp ce picioarele îi tremurau și bazinul i se ridica, simțind un orgasm minunat. Încântat de reacția ei, după ce a mușcat Muntele lui Venus, el a întrebat:

– Nu ai, din întâmplare, un vibrator în geantă pentru prețiosul tău buton de plăcere?

Respirând după marele orgasm, Mel a râs, amuzată:

– De obicei nu ies din casă cu el. Dar îl am în camera mea.

– Nu am timp să merg acolo.

– Nici eu nu te las să pleci.

Björn a zâmbit și, sărutând din nou Muntele lui Venus, i-a șoptit:

– Ești delicioasă și mă încânți.

– Dacă nu îți pui limba înapoi, acolo unde o aveai, și nu faci ceea ce făceai mai devreme, îți jur că te voi ucide!

Björn a izbucnit în râs și a făcut ceea ce i-a cerut. El i-a despărțit labiile cu degetele și s-a jucat din nou cu clitorisul ei

inflamat. L-a supt. L-a lins. L-a ciugulit, trimițând valuri de plăcere prin ea. Mel s-a cutremurat, s-a convulsionat și, când fluidele ei i-au inundat vaginul și a atins punctul culminant din nou, Björn s-a întins peste ea și a penetrat-o.

– Da... scumpo... vreau să te am așa!

Mel a oftat. Björn era un amant excelent. A adus-o în punctul culminant de două ori în ultimele minute, doar posedând-o cu gura. Astfel, și-a adunat puterile și i-a șoptit:

– Nu... scumpule... așa vreau să te am eu.

O mișcare tăioasă a ei l-a făcut să-și piardă echilibrul și, câteva secunde mai târziu, Mel era deasupra. Aducându-și gura lângă a lui, i-a șoptit, după ce l-a sărutat:

– Miroși a sex... Iar când a văzut că Björn vrea să protesteze, a adăugat: Nu, dragă, nu... Acum eu voi fi cea care comandă, ordonă și te va face să gemi de plăcere. Și, mișcându-și șoldurile înainte, ea i-a șoptit: Deschide gura și dă-mi limba.

El, excitat de ceea ce i-a spus, i-a dat limba și, când a luat-o și și-a împins șoldurile, Björn a gemut și a tremurat, în timp ce Mel îl mușca delicat. Surprins de ceea ce-i făcea, a vrut să se miște când Mel, strângându-și coapsele, l-a imobilizat, și-a mișcat șoldurile cu forță, iar el a gemut din nou, înnebunit. De data aceasta mai puternic. Mai răgușit.

Auzindu-l, tânăra a zâmbit și, privindu-l, a întrebat:

– Îți place?

– Da...

– Ți-am spus că sunt bună.

Excitat ca un nebun, a dat din cap aprobator.

– Da, scumpo... ești!

Mel a zâmbit și, ispitindu-l, a întrebat:

– Vrei mai mult?

– Da, a implorat el, imaginându-și cum se mișcă prinzătorul de vise de pe spatele ei.

– Cât de mult?

– Oricât vrei să-mi dai, a spus el, pe un ton scăzut, extrem de excitat.

Mel a consimțit. Și, controlând situația, și-a mutat gura în jurul gâtului său și i-a cerut:

– Nu te mișca. Îți este interzis să te miști.

– Nu știu dacă pot.

– Poți, a răspuns ea și, uitându-se în ochii lui ca o tigroaică, i-a șoptit: Numai eu mă voi mișca și, dacă o vei face tu, mă voi opri. Björn a zâmbit și ea i-a cerut: Dă-mi mâinile. Ți le voi pune deasupra capului. Vreau ca gemetele tale să mă anunțe cât de mult te bucuri de ceea ce îți fac. Ai înțeles?

– Da...

Excitat, s-a lăsat dus de moment și s-a abandonat acelei femei, în timp ce o muzică pe care nu o știa s-a auzit la volum maxim. Mel l-a apucat de mâini și, ca o zeiță, s-a mișcat peste el. Mai întâi de sus în jos și apoi din față în spate, cu mișcări sinuoase și perturbatoare.

Björn, înnebunit de situație, a implorat-o să nu se oprească. Voia să se miște, dar, de fiecare dată când a încercat, ea s-a oprit, înnebunindu-l.

De unde avea puterea aceea?

– Continuă, Mel... continuă.

Tânăra a zâmbit și, după ce i-a mușcat buza inferioară, i-a șoptit:

– Nu te mișca și ejaculează pentru mine.

Mișcările și cererile ei l-au făcut să-și piardă mințile.

Niciodată o femeie nu i-a cerut să ejaculeze așa. Și, pentru prima dată după mult timp, Björn s-a bucurat de sex fără jucării sexuale, fără să se miște, fără bice, sau sex în trei. Doar cu o femeie uimitoare pe el, care l-a înnebunit.

A închis ochii și, când nu a mai putut să se opună, s-a arcuit în sus și a avut un orgasm minunat, care l-a făcut să tremure pe

pat, în timp ce vaginul ei l-a absorbit, iar Mel s-a arcuit și ea deasupra lui și s-a lăsat purtată de pasiune.

Epuizată de efort, dar fericită de rezultat, s-a lăsat să cadă pe corpul musculos al lui Björn. I-a simțit brațele apăsând-o peste el și a zâmbit, când l-a auzit spunând:

– Doamne, fetițo... ești fantastică!

Atacul său a fost colosal. Uimitor. Și și-a dorit mai mult de la ea... mult mai mult.

18

Întâlnirile lor clandestine au devenit obișnuite, iar în ziua în care un curier a adus un frumos buchet de trandafiri roșii în casa lui Mel, ea nu a încetat să zâmbească ore în șir, după ce a citit:

Dacă atunci când te văd nu fumezi, promit să-ți ofer mai multe.
James Bond

Adevărul era că, atunci când stătea cu el, pofta de nicotină dispărea. Björn o umplea în așa fel încât să nu sufere din lipsa tutunului. Nu doar că se vedeau marțea și joia și ajungeau la el acasă, după aceea. Acum își trimiteau și mesaje pe telefoanele mobile și ori de câte ori munca le permitea, se întâlneau. Ceea ce Björn nu știa era slujba ei reală, iar Mel, foarte rezervată cu intimitatea ei, a decis să tacă.

Ceea ce nu a făcut niciodată a fost să-l invite la ea acasă. Fiica ei era acolo și îi era clar că, unde era fetița, niciun bărbat nu putea intra. În plus, în momentul în care i-ar fi văzut căsuța, ar fi descoperit-o. Ar fi aflat că este în armată. Prea multe amintiri în jurul ei pe care nu era dispusă să le înlăture.

Mel era în al nouălea cer. De când a început acea poveste ciudată cu Björn, ea nu s-a mai gândit la Mike și a zâmbit mai mult.

Într-o dimineață ploioasă, după ce a vorbit cu Neill și i-a confirmat că nu au primit ordine de mobilizare, a închis telefonul, care a sunat imediat din nou.

– Ce ai uitat, enervantule? Nu îți este de ajuns că ai vorbit cu mine mai mult de o jumătate de oră?

Björn, auzind-o, a întrebat imediat:

– Cine este enervant și cu cine ai vorbit mai mult de o jumătate de oră?

Mel a izbucnit în râs și i-a răspuns:

– Cu un coleg de serviciu.

– Un steward?

– Da, a răspuns ea, amuzată să și-l imagineze pe Neill ca pe un steward.

– Și ce voia?

– Ce importanță are pentru tine?

Björn a râs. Îi plăcea modul ei obraznic de a-i răspunde, deși voia să afle mai multe despre ea, de fiecare dată. Ceva ce Mel nu-i permitea. Dar, nedorind să strice momentul, el a întrebat:

– Trebuie să zbori?

– Nu. Momentan, nu.

– Și dacă trec pe lângă casa ta, îți îmbraci ținuta de stewardesă și eu o jupoi de pe tine?

Ea a râs și a răspuns:

– Cu ținuta de serviciu nu te joci. Din acest motiv, nu! Nici să nu te gândești.

Björn a zâmbit și a întrebat:

– Ai mâncat?

– Nu.

– Perfect. Peste zece minute vin să te iau.

– Bine.

Când a sosit Björn, îl aștepta deja în stradă, sub umbrelă. Ploua puternic. Din mașina lui, a privit-o cum traversează drumul și a zâmbit, văzându-i aspectul natural. Fără tocuri. Fără tone de machiaj. Îmbrăcată pur și simplu în blugi negri, jachetă verde și cizme fără toc, până la genunchi, arăta spectaculos.

După ce a luat-o, a dus-o la un restaurant din apropiere. Râzând și îmbrățișându-se, au comandat mâncare. Totul între ei

se schimbase într-un mod incredibil și se bucurau cât mai mult de timpul petrecut împreună.

– Am ceva pentru tine.

– Pentru mine? l-a întrebat Mel.

– Da.

– Și de ce?

– Pentru că este joi și îmi plac zilele de joi, a râs el.

Șocată, ea a întrebat:

– Mi-ai cumpărat ceva?

– Da. L-am văzut și mi-a amintit de tine.

Ea, făcând ochii mari, și-a dus mâinile la față și a exclamat cu umor:

– Nu-mi spune că mi-ai cumpărat un Aston Martin, ca al tău. Doamne, ce naiba! Te asigur că este tot ceea ce mi-am dorit. Trăiască zilele de joi!

Björn a izbucnit în râs. Mel era incredibilă. Stările lor de spirit s-au liniștit foarte mult și nu s-au mai certat niciodată. Au trecut de la a se înțelege precum câinele și pisica la a avea o relație excelentă, de care nimeni nu știa. Era iubitoare, dulce, atentă și lui îi plăcea acest lucru. Îl încânta. Fără să răspundă, a așezat o cutie mică de mătase roșie în fața ei. Mel a privit-o curioasă și Björn, văzând că nu se mișcă, a spus:

– Am lăsat Aston Martin pentru o altă zi de joi, dar cred că este posibil să îți placă ceea ce se află în interiorul acestei cutii.

Ea a zâmbit și el a insistat:

– Haide, deschide-o! Te asigur că nu mușcă.

Surprinsă, s-a uitat la el. Niciodată un bărbat, nici măcar Mike, nu i-a dat nimic care să încapă într-o cutie căptușită cu mătase roșie. Încântată, a luat-o și, când a deschis-o și a văzut ce se afla în interiorul ei, i-a șoptit:

– La naiba... Ce tare!

Björn a zâmbit. Desigur, femeile pe care le cunoștea și cărora le dăruise vreodată ceva, nu au avut niciodată acea reacție. Dar

Mel era Mel și unul dintre lucrurile care îi plăceau cel mai mult la ea era naturalețea ei.

Cu o zi înainte l-a însoțit pe prietenul său Eric ca să caute o bijuterie pentru soția sa și, când a văzut acel pandantiv reprezentând o căpșună înmuiată în ciocolată, nu a putut rezista și a cumpărat-o.

Uimită de cadoul care însemna atât de mult pentru ei, Mel a ridicat ochii și i-a șoptit:

– Este frumos...

– Îți place pandantivul tău?

– Îmi place... într-adevăr. Mulțumesc foarte, foarte mult! Este... este uimitor, dar eu nu am nimic pentru tine.

Björn s-a ridicat de pe scaunul său, a luat pandantivul pe care îl ținea și, după ce i l-a pus la gât, i-a spus:

– Eu te am pe tine, deja. Mai mult, l-am cumpărat astfel încât, ori de câte ori simți căpșuna pe gât, să-ți aduci aminte de mine.

Fără cuvinte, Mel a atins frumoasa și delicata bijuterie, pe care i-a pus-o Björn, în timp ce el s-a așezat. Câteva secunde, și în tăcere, s-au privit unul pe altul. S-a întrebat cum să-i mulțumească și, când i-a venit în minte ideea, a zâmbit.

Când au ajuns la deserturi, un băiat a intrat în restaurant cu un coș plin cu trandafiri.

– Un trandafir pentru doamna?

Mel a mers în fața lui Björn și a declarat:

– Dă-i domnului unul, te rog!

Uimit, Björn a luat floarea pe care i-a dat-o băiatul, în timp ce ea a plătit-o.

– Este pentru tine, a șoptit ea, amuzată, când au rămas singuri.

Nedumerit, s-a uitat la ea. Un trandafir pentru el? Mel, văzându-i expresia, a întrebat:

– Nu-ți place?

– Bineînțeles că îmi place. Dar până acum eu eram cel care...

– Ei bine, asta s-a terminat, l-a întrerupt. Astăzi eu sunt cea care îți oferă trandafirul, așa cum tu mi-ai oferit mie flori. Egalitatea sexelor, nu crezi?

Björn și-a îndreptat trandafirul la nas și l-a mirosit. Parfumul lui era minunat, deși nu la fel de spectaculos ca femeia din fața lui, și atunci ea i-a spus, emoționându-l:

– Ești fermecător, Björn. Sper ca într-o zi să întâlnești acea persoană specială care știe să te facă fericit, așa cum meriți.

Uluit de cuvintele ei, nu știa ce să răspundă. Mel și-a dat seama de acest lucru și, dispusă să schimbe subiectul, a spus:

– Știi?

– Ce...? a șoptit el, punând trandafirul pe șervețel.

– Judith m-a sunat azi-dimineață. M-a invitat sâmbătă la ea acasă ca să mănânc faimoasa ei tocană madrilenă, dar i-am spus că nu voi merge.

Björn a protestat, când a auzit-o.

– Oh, nu! Eu voi merge și vreau să vii și tu.

– Bine, îmi pare rău, dar nu.

– Hai, Mel, serios! De ce nu vii?

Fixându-și privirea asupra lui, s-a gândit la ce să-i spună. În ziua aceea ar fi fost aniversarea lui Mike și a ei și, încercând să nu mintă, i-a șoptit:

– Am multe lucruri de făcut.

– Ce lucruri?

Fără să dea înapoi, ea a răspuns:

– Lucruri și punct.

Încăpățânarea ei îl lăsa uneori fără cuvinte pe Björn și acesta era unul dintre acele momente. În cele din urmă, prinzându-i bărbia, i-a șoptit:

– Mi-ar plăcea să vii. Te rog...

– Björn ți-am spus că am lucruri de făcut. În plus, cred că te vei preface foarte prost și Judith va afla despre noi.

Nu se sătura niciodată să o privească. Îi plăceau acei ochi albaștri obraznici. Acea tunsoare. Gura aceea frumoasă și independența de care dădea dovadă. Mel era o femeie rară și Björn o plăcea foarte mult și o aprecia așa cum nu ar fi crezut niciodată că o va face. A renunțat până și la vizitele solo la *Sensations*. Îi plăcea să meargă cu ea și nu cu vechile însoțitoare.

După ce și-a trecut degetele cu încântare peste ovalul feței ei, a declarat:

– Stai liniștită. Voi ști să mă prefac. Voi fi din nou același tip plictisitor pentru tine ca întotdeauna.

– Sigur?

– Îți promit. O să fiu foarte rău!

Amândoi au râs și ea a adăugat, atingând căpșuna, care îi atârna de gât.

– Nu vreau să știe nimeni nimic. Ceea ce este între noi este ceea ce este și, cu cât mai puțini oameni știu despre asta, cu atât mai bine, pentru că...

Un zgomot s-a auzit și ferestrele locului s-au cutremurat. Speriați, au privit afară și, cu inimile bătând puternic, au văzut o mașină blocată în semafor și un autoturism 4×4 răsturnat în lateral.

Un accident!

Fără să se gândească, Mel a ieșit în stradă, urmată de Björn și, cu ajutorul altor persoane, au scos familia din prima mașină.

Dintr-odată, autoturismul 4×4 a lansat un fulger. Era foc în motor și toată lumea a fugit îngrozită. Acesta avea să explodeze.

Ploua puternic, dar focul ardea. Björn s-a uitat în jur după Mel și a rămas fără cuvinte când a văzut-o cocoțată pe autoturismul 4×4, încercând să deschidă ușa. El l-a lăsat pe bărbatul pe care îl ținea și a alergat spre ea, strigând:

– Ești nebună?!

– Aici este o femeie.

Vehiculul respectiv putea sări în aer și Björn a strigat:

– Coboară chiar acum! Nu vezi focul?

Udă de ploaie, Mel l-a privit și, ignorându-l, i-a spus:

– Nenorocita asta de ușă este blocată. Rapid. Dă-mi ceva cu care să sparg geamul.

– Mel... coboară imediat! Mașina poate exploda!

Fără niciun pic de teamă, s-a uitat la el și i-a poruncit enervată:

– Am spus să-mi dai ceva cu care să pot sparge nenorocitul ăsta de geam!

– Ai înnebunit?

– O femeie se află în această mașină și nu plec de aici până nu o scot. Și, în timp ce un bărbat venea în fugă, a adăugat: Björn, dă-mi stingătorul pe care îl transportă!

A luat stingătorul de la bărbat și, după ce s-a urcat cu ea în mașină, el a spus:

– Dacă ni se întâmplă ceva, te voi ucide!

– Bine, răspunse Mel. Acum sparge geamul. Voi intra în mașină și îți voi da femeia.

Cu forță, Björn a spart geamul mașinii și ea, fără ezitare, a intrat în mașină. Câteva clipe mai târziu, a prins-o pe femeia care, isterică, țipa:

– Fiul meu... fiul meu!

Amândoi s-au uitat, dar nu au văzut nimic. Fără îndoială, trebuia să existe un copil. Femeia nu se oprea din țipat.

– Ia-o, a strigat Mel, voi căuta copilul!

– Mel...

– Du-te, la naiba... scoate-o de aici!

Disperat și ud de ploaie a strigat, cu femeia în brațe:

– Mel, pentru numele lui Dumnezeu, mașina va exploda!

– David... fiul meu este în mașină! O, Doamne, fiul meu! Scoateți-l pe fiul meu! țipa femeia isteric.

– Îl voi găsi. Liniștește-te.

– Mel...! a strigat Björn.

– Ieși afară de aici! a ordonat ea.

Cu femeia în braţe, a coborât din autoturismul 4x4 şi a fugit să o lase la restaurant şi să se întoarcă la acea femeie nebună. Dar, de îndată ce a aşezat-o pe femeia rănită pe pământ, s-a auzit o bubuitură şi toată lumea din jurul ei a ţipat. Cu faţa contorsionată, a plecat să o caute pe Mel şi a văzut maşina cuprinsă de flăcări.

Femeia s-a dus după el şi, ieşită din minţi, văzându-şi maşina în flăcări, s-a apucat să strige numele fiului ei. Björn a început să tremure. Spectacolul era oribil. Infernal. Unde era Mel?

Angoasa l-a cuprins. El a strigat-o pe nume cu aceeaşi forţă cu care femeia striga numele fiului ei şi, dintr-odată, a văzut-o apărând în spatele unor maşini, cu copilul în braţe.

A alergat spre ea şi a îmbrăţişat-o. Mel tremura, dar fără să se uite la el s-a dus în locul în care mama plângea isteric şi, lăsându-i copilul, i-a comunicat:

– David este bine... A fost aruncat prin geam, dar este bine.

Femeia şi-a îmbrăţişat fiul şi a îmbrăţişat-o şi pe ea, instinctiv, pe măsură ce îi mulţumea, şi nu înceta să plângă. Björn, copleşit şi emoţionat de situaţie, i-a urmărit fără să ştie ce să facă sau ce să spună.

Haosul din stradă era teribil. Ambulanţe. Pompieri. Lumea era agitată şi mai mulţi medici tratau răniţii. Björn a insistat ca unul dintre ei să o examineze şi pe Mel. Era bine, cu excepţia câtorva tăieturi superficiale pe frunte şi pe braţe. El a vrut să o ducă la spital, dar ea a refuzat. Nu era atât de grav.

Îl privea cu un surâs pe buze, dar Björn nu zâmbea. El doar o observa. Când doctorul a terminat cu ea, a plecat, iar Mel, privindu-l, i-a spus:

– Schimbă faţa aceea, omule. Am salvat o mamă şi pe copilul ei. Ia partea bună a lucrurilor.

Björn a încercat, dar nu putea uita angoasa care se instalase în pieptul său în timpul celor întâmplate. Totul se terminase cu bine, dar dacă nu ar fi stat astfel lucrurile?

– Ţi s-ar fi putut întâmpla ceva.

– Dar nu s-a întâmplat nimic, a răspuns ea, privindu-l.

– Mel, nu ţi-a fost frică?

Nu a fost nimic excepţional pentru ea şi, fără să-şi ia ochii de la el, i-a şoptit:

– Nu.

Uimit de puterea ei, a îmbrăţişat-o şi a adăugat:

– Doamne, ce sperietură mi-ai dat! Credeam că ţi s-a întâmplat ceva.

– Sunt iubita lui Thor, nu-ţi mai aminteşti? Deşi mi-ar prinde bine dacă mi-ai pune un leucoplast cu prinţese şi mi-ai spune... Tana...na...nam, durerea va dispărea!

Björn a zâmbit. Mel era cu siguranţă minunată. A sărutat-o cu nerăbdare şi, disperat, i-a spus în şoaptă:

– Eşti mai nebună decât credeam... mult mai mult.

– Ţi-aş spune „Ţi-am spus eu!", dar în realitate nu ţi-am spus.

Deschizându-şi geanta, a scos pachetul de tutun, dar Björn l-a luat repede, spunând:

– Cred că ai avut parte de suficient fum pentru azi, nu-i aşa?

Amândoi au zâmbit şi, apucându-l de braţ, Mel, smulgându-i pachetul şi punându-l în geantă, i-a spus:

– Trebuie să mă duc după Sami, dar în halul ăsta...

– Voi merge eu.

– Tu?

Björn a privit-o şi, cu o expresie indescifrabilă, a adăugat:

– Sună la grădiniţă şi dă-le datele mele. Eu o voi lua, în timp ce tu vei aştepta în maşină. Apoi vom merge la mine acasă, unde te vei odihni şi te vei lăsa îngrijită. Nebuno! Eşti absolut nebună!

Mel a izbucnit în râs. Într-adevăr, i-ar fi prins bine să se lase îngrijită.

Ar fi preferat să meargă acasă, dar, în cele din urmă, a fost de acord:

– Bine. Vom trece mai întâi pe la mine acasă pentru a lua ceea ce am nevoie, deși...

– Știu. Eu nu pot urca, a încheiat Björn.

Trei sferturi de oră mai târziu, Mel făcea duș în impresionanta baie a lui Björn și își atingea pandantivul. Acel dar intim dintre ei însemna mult pentru ea. Nimeni nu-i oferise vreodată un accesoriu atât de semnificativ. Toată lumea o vedea ca pe o fată dură. Locotenent Parker. Nu o fată căreia i se ofereau lucruri frumoase sau flori. Și, faptul că primise dintr-odată așa ceva, îi atinsese inima.

În sufragerie, Björn se uita la Samantha și încerca să-i dea iaurtul pe care fata i-l ceruse. Și a fost surprins să-i vadă vitalitatea și cât de dificil era să o potolească pe acea fetiță.

Când a terminat, a pus recipientul pe masa de sticlă impecabilă și i-a spus, luând un șervețel:

– Stai cuminte, să-ți șterg fața.

– Nuuuuuuuuuu!

Fetița s-a agitat și Björn a eliberat-o. Nu voia să o rănească. A fugit până în dreptul unei biblioteci și, în timp record, câteva cărți au zburat pe podea. Björn s-a apropiat de ea și a mustrat-o:

– Nu, Sami... asta nu se atinge.

Fetița a dat din cap aprobator și, fără ezitare, s-a îndreptat spre televizorul mare și frumos cu plasmă din sufragerie, și-a petrecut mâinile pe ecran, apoi a apucat telecomanda care atârna într-o parte și a început să o atingă. Televizorul s-a aprins și Björn s-a dus din nou la ea și, luând telecomanda de la ea, a dojenit-o din nou:

– Nu, Sami... asta nu se atinge.

Fără să-i pese, fetița s-a dus la masa unde Björn a lăsat recipientul pentru iaurt. A băgat mâna în el, și-a mânjit-o cu ce a mai rămas din el, apoi l-a întins pe masa de sticlă.

În acel moment, Mel a venit în sala de mese și a replicat:

– La naiba... a ce miroase aici? Și, când și-a văzut fiica, s-a întors spre ea: Sami, ce faci?

Fetița s-a uitat la ea, a ridicat sprâncenele și a întrebat:

– Nu se atinge?

Björn i-a zâmbit. Fetița era haioasă și, încercând să localizeze sursa mirosului urât, i-a șoptit:

– Da, Sami... atinge, pătează și desenează cu iaurtul cât vrei pe masă.

Fetița, privind-o pe mama ei, a dat din cap încântată.

– Da, se atinge.

Björn a râs și Mel, încrețindu-și nasul, a exclamat:

– Ce urât miroase! Și, apropiindu-se de fiica sa, a adăugat: Sami, ai făcut căcuța?

Fetița a dat din cap aprobator și ea, uitându-se la Björn, l-a întrebat:

– De ce nu i-ai schimbat scutecul?

– Euuuuuuuuu? Și, uimit, s-a uitat la fetiță și a întrebat: Ea este cea care miroase urât?

Mel, amuzată de expresia lui, i-a răspuns:

– Ea nu miroase urât. Ceea ce miroase astfel este ceea ce i-a ieșit din fund. Ea este încă mică și eu sunt în faza de renunțare la scutec. Apropo, știi să schimbi scutecele?

– Nu.

– Vrei să înveți?

Björn a făcut un pas înapoi și a declarat:

– Cu siguranță, nu. Nu trebuie să știu asta.

– Așa cum ar spune mama mea, cunoștințele nu ocupă spațiul, cap sec, a spus Mel, în glumă.

Amuzată, a luat-o pe fetiță, a așezat-o pe canapea și a făcut ce orice mamă știe să facă, într-o clipită. A scos șervețelele umede, un scutec și, fără dezgust sau agitație, și-a lăsat fiica curată, ca un platou, înaintea feței îngrozite a lui Björn.

A fost surprins să vadă, cu această ocazie, că Mel vorbea cu fiica sa în engleză, o engleză foarte specială.

– Sami nu o ia razna cu toate aceste limbi?

Mel a izbucnit în râs și îi răspunse:

– Nu. Este mică și învață. Astfel, când merge în Asturia știe să vorbească spaniolă. Aici folosește limba germană și învață engleza, pentru că... pentru că este bine să o înveți, nu crezi?

Björn a încuviințat. Avea dreptate: să înveți lucruri de la o vârstă fragedă este mai bine decât să le înveți atunci când ești mare. El a observat apoi:

– Engleza pe care o vorbești este foarte americană, nu?

Mel a zâmbit și a răspuns imediat:

– Am lucrat pentru American Airline câțiva ani, de aceea. Și pentru a devia subiectul, ea i-a întins scutecul și i-a ordonat: Aruncă-l!

– Te rog... ce dezgustător! Cum a putut să iasă asta din fundul acela mic?

Mel a râs.

– Asta nu este nimic, plinsule... te asigur că uneori este mai rău.

Îngrozit, el a apucat scutecul murdar pe care i l-a întins cu două degete și a fugit să-l arunce. Nu a mai fost în viața lui într-o asemenea situație.

Când a intrat în sala de mese, Mel a așezat-o pe Sami pe podea. Cea mică a alergat înapoi la masă și a apucat recipientul cu iaurt, dar dintr-odată, a început să plângă. S-a tăiat cu marginea. Țipetele ei l-au îngrozit pe Björn. Cum putea avea acel țignal?

Mel, după ce a verificat ce s-a întâmplat, a șters degetul fiicei sale și, uitându-se la uriașul tip care le privea fără să știe ce să facă, i-a șoptit:

– Nu-ți face griji, se va liniști în curând.

A scos din portofel un pachet cu leucoplaste cu prințese și i-a pus unul pe deget.

– Ascultă, Sami, Frumoasa Adormită te va vindeca în mod magic și durerea va dispărea, ta... nana... nam!, pentru a nu se

mai întoarce niciodată. Te mai doare? a spus ea, în fața chipului uimit al lui Björn.

Fetița, încă cu lacrimi în ochi, s-a oprit, s-a uitat la deget, a dat din cap dezaprobator și, zâmbind, a spus:

– Pinseseeeeeeeee.

Două minute mai târziu, alerga din nou în jurul lor. Björn, pentru care toate acestea erau noi, i-a șoptit:

– Uimitor.

– Din câte văd, tu și copiii, zero barat, nu? a observat ea, amuzată, și a izbucnit în râs.

El a încuviințat. Copiii cu care a fost cel mai apropiat au fost Flyn, micuțul Eric și micuțul Glen, fiul prietenilor săi, Frida și Andrés, dar nu s-a ocupat niciodată de ei. Fără să se oprească din râs, Mel s-a apropiat de o geantă pe care o avea și a spus, pentru a încerca să-și liniștească puțin fiica agitată:

– Drăguța mea... vrei să o hrănești pe *Peggy Sue*?

– Da, da, da, da!

Björn, văzând că Mel a scos din geantă o cușcă micuță colorată, a venit să se uite și, făcând un pas înapoi, a strigat îngrozit:

– Doamne Dumnezeule!

– Ce se întâmplă? a întrebat ea.

– Ai adus un șobolan în casa mea?

– Un șobolan?

– La naiba, Mel! Urăsc rozătoarele!

– Dar *Peggy Sue* este o scumpă. Uite cum te privește! a insistat ea.

El s-a îndepărtat mai mult de cușcă.

– Nu mi-l arăta. Scoateți această creatură din camera de zi acum, s-a răstit el.

Uimită de reacția lui, Mel a spus:

– Ușor, Björn, este *Peggy Sue*, hamsterul lui Sami.

Cu fața contorsionată, s-a uitat la cușcă și, văzând hamsterul alb, a exclamat:

– Ce creatură urâtă!

Peggy Sue este frumoasă... nu urâtă, l-a certat Sami.

Mel, amuzată, a deschis ușa cuștii și, scoțând animalul afară, a întrebat:

– Vrei să o ții?

– Este moaleeeeeeeee! a declarat Sami.

Lui Björn nu i-au plăcut niciodată rozătoarele.

– Ține șobolanul acela departe de mine dacă nu vrei să-l arunc prin conducta de scurgere! a amenințat el, foarte serios.

– Dar *Peggy Sue* este foarte bună, a insistat Mel, amuzată.

Lui Björn nu i s-a părut însă nimic amuzant în acel moment și, cu o față care i-a arătat clar ce gândea, a implorat:

– Vă rog, puneți acea creatură în cușca ei și luați-o din fața mea.

Mel a făcut toate acestea. A băgat-o pe *Peggy Sue* în cușca ei destul de colorată și a închis ușa. Apoi a pus cușca pe masă, pentru ca Sami să o hrănească.

Fără să se apropie de ei, Björn s-a uitat la mamă și la fiică, neînțelegând cum le putea plăcea atât de mult șobolanul acela alb. După cinci minute, Sami s-a săturat de animalul ei de companie și a început să golească poșeta mamei sale în mijlocul frumosului living.

– Poneiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii! Diii căluțuleeeeee! a țipat ea, încântată, scoțând niște căluți, pe care a început să-i facă să țopăie.

Mel s-a ridicat să pună cușca într-o parte a camerei. Când s-a întors, Björn s-a uitat la ea și a întrebat-o, observând în continuare fetița, care fugea și țipa ca o nebunatică:

– Așa este întotdeauna?

Ea a zâmbit și, ridicând din umeri, a răspuns:

– Este o fetiță plină de vitalitate și magie. Așa sunt copiii. La ce te așteptai?

Câteva ore mai târziu, după baie și cină, Mel a reușit să o adoarmă pe Sami. Odată ce fetița a căzut epuizată, Björn i-a

spus să o culce în patul din camera alăturată lui. Mel, care nu a văzut niciodată acea cameră, a fluierat. Era la fel de mare ca a lui Björn. Doar una dintre camere era deja mai mare decât întreaga ei casă.

Odată ce a lăsat-o pe fetiță pe pat și a acoperit-o, Mel a pus sute de perne în jur și pe podea și, văzând cum o privea Björn, l-a lămurit:

– Ea este mică, se mișcă foarte mult și tu nu ai o bară de protecție. Prin urmare, trebuie evitată căderea din pat. Și, dacă va cădea, va cădea pe moale.

Björn a dat din cap aprobator, i-a zâmbit și, când au intrat în camera lui, a luat-o în brațe și i-a șoptit, în timp ce închidea ușa:

– Ai pus șobolanul în dulapul din hol?

– Da, enervantule... dar să știi că dacă *Peggy Sue* va fi traumatizată de faptul că stă acolo, va fi doar din vina ta!

– Îmi voi asuma consecințele, a spus el, în șoaptă, sărutându-i gâtul.

O vreme s-au sărutat în tăcere, până când Björn i-a șoptit:

– Fiica ta m-a epuizat.

– Ești foarte... foarte epuizat?

El a izbucnit în râs și, apropiindu-se, i-a șoptit:

– Liniștește-te. Încă te pot epuiza eu pe tine.

Mel a râs și, încântată, s-a lăsat dezbrăcată. Trecând cu mâinile peste brațul care i-a fost ars în accident, Björn a sărutat bandajul și i-a șoptit:

– Nebuno...

– Foarte... dar acum continuă și epuizează-mă.

– Oh, da... nu ezita. Tu și cu mine ne vom juca, ai înțeles?

– Da.

– Ai adus jucăriile pe care le ai?

Mel a arătat spre o mică geantă de toaletă de pe pat și Björn a deschis-o și a zâmbit. Acolo erau lucruri foarte amuzante și, ridicând niște cătușe negre, învelite în piele, i-a spus:

– Mmmm, iubito... asta mă excită tare mult.

După ce i le-a pus fără întârziere, i-a scos pantalonii de pijama pe care i-a împrumutat și, când a văzut-o complet goală de la brâu în jos și cu cămașa deschisă, a stins lumina, pentru a rămâne în întuneric și, pregătit să o epuizeze, urcându-se cu ea în pat, i-a spus:

– Pune-te în genunchi pe pat și desfă-ți coapsele... Mai mult... mai mult.

Odată ce ea s-a așezat așa cum și-a dorit el, i-a pus o mână în jurul taliei și, apropiindu-și gura de a ei, i-a șoptit:

– Nu vreau să te miști, ai înțeles?

Mel a dat din cap aprobator, dar când i-a simți degetele între picioare, s-a mișcat și Björn, plesnind-o cu mâna sa liberă, a insistat:

– Am spus să nu te miști!

– Nu pot, s-a plâns ea, ajustându-și privirea la întuneric.

Protestul acela l-a făcut să zâmbească pe Björn, care, introducându-i un deget în interior, a anunțat:

– Vreau să te masturbez. Ce zici?

Cu gura lipită de a lui, Mel și-a despărțit buzele pentru a spune ceva, dar cuvintele nu i-au ieșit, a reușit să scoată doar un geamăt. Björn i-a șoptit:

– Ei bine... văd că ești OK cu asta. Pune-ți mâinile în jurul gâtului meu. Va fi mai confortabil pentru tine.

– Scoate-mi cătușele.

– Nu... nici măcar să nu visezi la asta! Și, introducând două degete în ea, dându-i încă o palmă peste fund, el i-a șoptit: Haide... fă ceea ce îți cer!

Dornică de acel joc, cu mâinile încătușate, a făcut așa cum i-a cerut, în timp ce simțea că ritmul posesiei lui Björn creștea. Degetele lui s-au mișcat în interiorul și în afara corpului ei, în timp ce degetul mare o freca pe clitorisul umed, deja inflamat, șoptindu-i deasupra gurii.

– Nu juisa.

– Björn... nu știu dacă o să...

– Îți ordon să nu juisezi, ai înțeles, Mel?

Cuvintele, privirea lui, tonul sibilant al vocii sale și mișcările energice din centrul dorinței sale au făcut-o să geamă și să-i umezească mâna cu sucurile ei. Iar când a auzit zumzetul ușor al vibratorului, a crezut că va muri.

– Acum mă voi juca cu clitorisul tău și nu te vei mișca.

– Björn...

– Nu vei strânge picioarele și îmi vei permite să mă joc și să te masturbez, pentru că eu sunt cel care conduce jocul și cel care ordonă în acest moment, ai înțeles?

Mel a consimțit, dar, de îndată ce vibratorul i-a atins clitorisul umed, ea s-a mișcat. Björn a retras dispozitivul și, dându-i o palmă, a avertizat-o:

– Dacă te miști din nou, te leg cu cătușele de pat.

– Björn... nu pot... nu pot să nu mă mișc.

– Trebuie să o faci. Și, zâmbind, a adăugat: Cel mult, îți permit să gemi în urechea mea. Nimic mai mult.

Din nou, dispozitivul s-a apropiat de clitorisul ei umezit și, de data aceasta, a contracarat ceea ce simțea cu un geamăt și cu o mușcătură în umărul lui.

– Așa... mușcă-mă, dar nu te mișca. Să ne jucăm cu fantezia. Închide ochii și imaginează-ți că încă doi bărbați și cu mine suntem cu tine în pat. Vrem să te masturbăm mai întâi și apoi să ți-o tragem. Dar, până nu faci ceea ce vrem noi, nu vom face ceea ce îți dorești.

Fantezia, ceea ce îi spunea și plăcerea imensă și arzătoare pe care i-o oferea acel vibrator au făcut-o să tremure și, când credea că va juisa, Björn observa și îl retrăgea.

– Încă nu... încă nu.

În ciuda întunericului din cameră, el putea vedea plăcerea de pe chipul ei. Zâmbea la gemetele ei frustrate, de fiecare dată când scădea intensitatea și nu o lăsa să termine.

– Stai, Mel... nu vreau să termini încă. Vreau să ne dai mie și acestor doi bărbați gemetele tale, țipetele tale, mișcările tale, atunci când simți că orgasmul te va ajunge din urmă, dar nu vreau să juisezi... încă nu.

Încătușată, stârnită, înnebunită, înfierbântată și cu mâinile în jurul gâtului său, și-a înfipt degetele în pielea lui și a implorat:

– Nu pot... Lasă-mă să fac asta...

Björn s-a oprit din nou. A sărutat-o. I-a devorat buzele, limba, respirația și, când a simțit că trupul ei nu mai tremură, i-a șoptit, așezând vibratorul înapoi, în centrul plăcerii:

– Nu... încă nu, scumpo...

Tensiunea din corpul lui Mel s-a contractat din nou. A încercat să nu se miște, dar a fost imposibil. Corpul ei a reacționat la acel atac și s-a împins spre vibrator, în căutarea unor senzații delirante.

– Așa îmi place... Da... împinge-te în mine.

A făcut-o din nou, când Björn i-a șoptit:

– În altă zi voi pune pe altcineva să te masturbeze, ca să mă pot bucura de expresiile tale sută la sută. Ce zici?

– Da, da...

A urmat un alt geamăt al ei, iar el, încântat, a vorbit din nou:

– Mi-am dat seama că te înnebunește să mă joc cu clitorisul tău, nu-i așa?

– Da... oh, da...

– Mi-am amintit că am o prietenă, Diana, care iubește clitorisurile. Femeile care au fost cu ea au ejaculat de o mie de ori, din plăcerea pe care le-a oferit-o cu limba și cu mișcările ei minunate. Ți s-ar părea o idee bună ca în altă zi să te dezbrac pentru ea, să îți desfac picioarele și să îi cer să te mănânce? Dacă îmi permiți, eu îți voi oferi toate acestea.

Vibratorul, alături de cuvintele lui Björn, au înnebunit-o pe Mel. Imaginea a ceea ce-i propunea era ceva pervers. De la moartea lui Mike, nimeni nu a avut puterea de a-i oferi așa ceva.

Când se juca, ea doar se oferea oricui își dorea. Și, faptul că un bărbat ca el îi propunea acel joc, a făcut-o să se răstească:

– O să mi-o plătești... Îți jur, Björn. Bineînțeles... bineînțeles că mi-o vei plăti... nu te îndoi de asta.

Cu un zâmbet care în acel moment i s-a părut crud, a oprit din nou ritmul și întreg trupul ei a tremurat. Nu o lăsa să atingă punctul culminant și, privindu-l în întunericul din cameră, i-a șoptit:

– O să te omor... o să te omor.

Björn a izbucnit în râs și a urcat din nou puterea vibratorului.

– Nu mi-ai răspuns, pot să te ofer și altora?

– Da...

– Îți voi deschide picioarele și le voi oferi acces la interiorul tău. Vrei asta?

– Da... da... nu te opri.

– Îmi dai voie să fiu proprietarul corpului tău?

– Da... da...

Înnebunit de dăruirea ei, și-a înfipt degetele în spatele ei și a încetinit vibratorul, în timp ce Mel se ruga de el. Obrajii îmbujorați, respirația și privirea ei îl rugau strigător când, extrem de excitat, i-a șoptit:

– Ești foarte umedă, încătușată, excitată de tot ceea ce ți-am spus și deschisă pentru mine. Atât de mult, încât cred că voi ejacula înaintea ta. Dar nu îți face griji, îți voi oferi un orgasm minunat. Vreau să te sprijini pe mine și să-ți înăbuși țipătul, mușcându-mi umărul, bine?

Mel a consimțit și, sprijinindu-și bărbia pe umărul lui, a observat cum puterea vibratorului creștea și l-a așezat acolo unde își dorea cel mai mult. A simțit cum o limbă de foc devastatoare a urcat prin corpul ei, arzând-o din cap până-n picioare, și, în acel moment, Björn i-a cerut:

– Acum, Mel! Juisează pentru mine!

Auzindu-l, s-a cutremurat într-un spasm incredibil de plăcere. Limba de foc a explodat în interiorul ei și, așa cum el i-a cerut, și-a pus gura pe umăr și l-a mușcat, pentru a-și înăbuși strigătul de plăcere, în timp ce s-a zvârcolit și s-a bucurat de un orgasm splendid și minunat.

Dur ca piatra în urma spectacolului senzual pe care i l-a oferit Mel, Björn a sărutat-o pe gât, i-a scos cătușele, în timp ce gemea, și i-a spus, punându-și un prezervativ:

– Întoarce-te și oferă-te mie.

Fără să vorbească, Mel a făcut ce i-a cerut. S-a așezat în patru labe și Björn, fără nicio rezistență, a penetrat-o. Era lubrifiată și foarte excitată de orgasmul pe care l-a avut cu câteva secunde înainte. El a apucat-o de șolduri în mod posesiv și s-a împins în ea în timp ce amândoi gemeau sălbatic. Preluând controlul, a intrat în ea din nou și din nou. Plăcerea era imensă, amândoi îi erau devotați.

– Da... da... nu te opri!

– Nu, scumpo... de data asta nu mă voi opri.

Totul era în creștere. Ritmul gemetelor, desfătarea, intensitatea. Totul era perfect între ei doi până când, dintr-odată, Björn a observat cu coada ochiului cum ușa camerei se deschide și intră o siluetă mică.

Sami!

Uimit, dintr-odată, fără să știe de ce, i-a dat lui Mel o palmă peste fund, care a răsunat în cameră, și, dând câteva împunsături care i-au scos penisul din interior, a strigat:

– Haide... căluțule... haide! Diiii!

– Björn, ce faci? a protestat ea.

– Diiiiiiii! Haide, fugi, căluțule!

Mel, primind încă o palmă puternică care a usturat-o, s-a uitat înapoi și a strigat:

– Ești prost?!

El, neștiind cum să-i spună că fiica lui se uita la ei, a strigat:

– Diiiiiiiii! Haide, căluțule... continuă. Haideeee.

– Björn, a strigat Mel, neînțelegându-l, până când, dintr-odată, o voce subțire în întuneric a strigat:

– Mami...

Lui Mel i-a înghețat sângele în vene.

Fiica ei i-a prins?

Blocată, nu a știut ce să răspundă, în timp ce observa cum Björn punea cearșafurile între trupurile lor. Fără întârziere, a îmbrăcat apoi o pereche de boxeri, a aprins lumina și, atrăgând toată atenția fetiței, astfel încât mama ei să se poată îmbrăca, a spus, ridicându-se:

– Bună, prințeso! Noi ne jucam de-a căluții.

Mel, încinsă de toate, și-a pus chiloții, și-a închis cămașa și, când s-a uitat la fiica ei, ea, înveselită, a țipat, aruncându-se pe pat:

– Și eu vreau să mă joooooooc!

Mel și Björn s-au privit. Ce captură! Dar a luat-o rapid pe fetiță, a așezat-o pe spatele mamei ei și a spus:

– Hai, Sami... spune-i căluțului să alerge.

O jumătate de oră mai târziu, după ce au călărit cu ea pe spate, s-au jucat de-a căluții și au epuizat-o, au reușit să o adoarmă pe fetiță între ei. Mel s-a uitat la Björn și i-a șoptit:

– Îmi pare rău.

El, amuzat de cele întâmplate, a oftat, iar Mel a adăugat:

– După cum ai văzut deja, a avea o fetiță limitează multe lucruri.

Björn a râs. Niciodată în viața lui nu a avut parte de o întâlnire ca aceasta cu o femeie. Și, aplecându-se în lateral pentru a-i face loc lui Sami, în timp ce cu o mână îi mângâia părul lui Mel, i-a spus:

– Să nu-ți pară rău pentru nimic, scumpo. Dar da: îmi datorezi o cavalcadă, căluțule!

Amândoi au zâmbit. Ceea ce s-a întâmplat a fost suprarealist, iar Mel, atingându-și pandantivul cu căpșuna, i-a spus:

– Te asigur că, ceea ce intenționez să fac cu tine, cât de repede pot, îți va plăcea mai mult decât călușul.

– Mmmm... drăguțo... faptul de a ști acest lucru... mă excită.

Fericită, Mel a închis ochii. Chipul lui în ziua în care îl va putea surprinde avea să fie bombă, s-a gândit ea.

– Cred că ar fi mai bine să dormim, a sugerat Björn.

După douăzeci de minute însă, era încă treaz. Era prima dată când dormea cu o fetiță în pat și îi era teamă să nu o strivească. În mod curios, s-a uitat în întuneric la micuța Sami, care adormise, ghemuită în el, apoi a privit-o pe Mel, care stătea întinsă pe spate, cu ochii închiși. În acel moment, ea i-a deschis, l-a privit și l-a întrebat:

– Ce se întâmplă?

– Nu pot să dorm.

Amuzată, a glumit:

– Liniștește-te, James Bond, promit că nu te voi sufoca cu perna în timp ce dormi.

Auzind asta, și-a acoperit gura, pentru a nu râde în hohote. Fără să se gândească de două ori, s-a ridicat din pat, l-a înconjurat și s-a dus unde era Mel, care îl privea fără să înțeleagă ce face. A tras cearșafurile, a rugat-o să nu spună nimic, a ridicat-o și a dus-o în baie. Odată ce a închis ușa, a eliberat-o, în timp ce ea, amuzată, l-a observat și el i-a spus:

– Ironwoman... scoate-ți chiloții, acum!

19

Sâmbătă, Björn și Mel s-au întâlnit acasă la Judith, dar amândoi au ascuns ce era între ei, deși Sami era mai afectuoasă cu el decât de obicei. Björn, fiind conștient de acest lucru, a încercat să nu se afle în câmpul vizual al fetiței. Dacă ar fi continuat astfel, ar fi fost descoperiți.

Judith s-a îngrijorat pentru prietena ei, când a văzut că avea o tăietură pe frunte, și a rămas fără cuvinte aflând ce s-a întâmplat.

Björn, care asculta, ar fi vrut să povestească cât de mult l-a impresionat, dar nu a putut. Dacă s-ar fi inclus în poveste, toată lumea ar fi aflat că sunt împreună. Așa că a făcut tot ce a știut și, pentru a se simți inclus în conversație, a provocat-o:

– Sigur nu ai fost tu cea care a provocat accidentul?

Mel s-a strâmbat la auzul acelor vorbe și, ca semn de disconfort, i-a spus:

– Păcat că nu ai fost tu cel implicat.

El, amuzat, s-a uitat la ea și, pe un ton glumeț, a răspuns:

– A vorbit iubita lui Thor. Unde ți-ai lăsat ciocanul?

– Dacă nu taci, îl vei găsi în capul tău, inteligentule!

Micuța Sami, care alerga în timpul acela, s-a oprit lângă Björn și, luându-l de picior, a întrebat:

– Ne jucăm de-a călușii?

Mel, auzindu-și fiica și văzându-i blocajul, și-a luat fetița și a spus:

– Sami... de câte ori trebuie să-ți spun să nu atingi căcuța?

– Ești nepoliticoasă! a protestat Björn.

Judith le-a aruncat o privire contrariată. De ce trebuiau să fie mereu la fel? Și a intervenit, încercând să calmeze spiritele.

– Vă rog... de ce nu fumați pipa păcii?

Mel și-a încurajat fiica să alerge după o minge, a izbucnit în râs și, cu un chip deranjat, a răspuns:

– Cianură i-aș pune eu în pipă.

Björn, ridicând sprâncenele, s-a uitat la prietenul lui, Eric, care îi privea, și i-a spus:

– Pe lângă faptul că este încăpățânată și arogantă, mai este și criminală? Dragă Jud, ce fel de prietenii sunt acestea?

– Björn, nu fi stupid! a protestat Judith.

– Eh... Jud, s-a plâns el. Nu mă insulta. A fost doar un comentariu.

Mel, ignorându-l, s-a uitat la prietena ei nemulțumită și a răspuns:

– Nu există comentarii stupide, ci doar oameni stupizi care le fac. Așadar, treci peste, bine, Judith?

Björn a pufnit. Murea să o sărute. Îl înnebunea cu obrăznicia ei. Dar a văzut ceva în ochii ei care l-a nedumerit și, după ce și-a intersectat privirea cu prietenul său, Eric, care zâmbea lângă el, a spus în șoaptă:

– Ține minte, când vine ea, fii un bun prieten și nu mă invita.

Eric a izbucnit în râs.

În timpul mesei, fiecare s-a așezat la un capăt al acesteia și s-au dedicat schimbului obișnuit de replici răutăcioase. Judith nu știa ce să facă. Voia ca prietenii ei să se înțeleagă, dar a fost imposibil. Aceștia au refuzat.

– Dă-mi năutul, Judith, a rugat-o Mel.

Ea, încântată, a făcut-o și, în timp ce prietena ei se servea, l-a auzit pe Björn spunând, cu o anumită siguranță:

– Dacă mai rămâne ceva, mi-ar plăcea să mă servesc și eu.

Mel, auzindu-l, s-a uitat la el și, lăsând tava, s-a răstit:

– Iată-l aici, drăguțule... tot pentru tine.

Marta, sora lui Eric, care a venit împreună cu iubitul ei, Arthur, uimită de cât de nepoliticos era Björn cu acea fată, a întrebat, apropiindu-se de cumnata ei:

– Dar ce este în neregulă cu aceștia doi?

Enervată, Jud s-a uitat la ei și a spus, în șoaptă:

– Pe scurt, nu se suportă.

Apoi l-a privit pe soțul ei dându-i lui Mel o sticlă de șampanie pentru a o deschide.

Poc!

– La naiba!

Sunetul dopului desfăcut urmat de acel, „La naiba!" i-a făcut pe toți să se uite și să râdă când au văzut că dopul sticlei i-a lovit obrazul lui Björn.

– Vrei să mă lași chior?

Mel, îngrozită de faptul că nu și-a dorit să facă asta, l-a privit cum se ridică și se îndreaptă spre baie. Eric l-a însoțit. Judith, surprinsă de acest atac direct, s-a uitat la prietena ei și a spus:

– Mel, am priceput că nu vă înțelegeți, dar dopul doare.

– Jur că nu am vrut să-l lovesc. A fost o coincidență.

Câteva minute mai târziu, s-au întors de la baie, iar Björn, privind-o, a strigat:

– Ce-ar fi să gândești înainte de a acționa?

Mel a vrut să-și ceară scuze, să-i spună că nu a intenționat să facă asta, să-i sărute obrazul rănit, dar văzându-i expresia, a răspuns la rândul său:

– Vrei un leucoplast cu prințese?

Björn, uimit, a vrut să-i răspundă, când Eric a intervenit:

– Gata, prieteni. Să ne continuăm petrecerea pe pace.

Douăzeci de minute mai târziu, când Mel a putut vedea că Judith nu era atentă, i-a trimis lui Björn un mesaj pe telefon: „Îmi pare rău. Nu am vrut să te lovesc." Acesta a zâmbit și a scris: „Ești sigură că nu ai intenționat să mă lași chior?" De dincolo de masă, ea s-a îmbufnat și a continuat: „Dacă aș fi vrut să te las chior, nu aș fi dat greș!". Citind asta, Björn a trebuit să facă un efort ca să nu râdă și, cu atât mai mult, să nu meargă să o sărute în fața tuturor, așa cum și-a dorit. Pe tot parcursul zilei, și

ascunzându-se de toți, au comunicat prin mesaje pe telefoanele mobile și, în ultimul moment, el a întrebat-o prin aceleași mijloace: „Vii la mine acasă în seara asta?"

La primirea acestui mesaj, ea a răspuns:

„Nu. Persoana care rămâne cu Sami e plecată astăzi."

Chipul lui Björn s-a încruntat citind acest mesaj. Își dorea să fie cu ea și, după ce s-a încruntat la ea din celălalt capăt al salonului, a insistat:

„Vin eu la tine acasă."

Ea a răspuns imediat:

„Nu."

Enervat de refuzul ei, a pufnit. Mel l-a privit, în timp ce el îi scria:

„Întreab-o pe Judith dacă știe pe cineva."

La primirea acelui mesaj, Mel a răspuns:

„Nu-mi las fiica cu oricine."

Björn, surprinzând-o, a scris rapid:

„Fie o întrebi tu, fie o întreb eu."

Incomodată de situația aceasta, ea a vrut să-i răspundă, când Judith, care se întorcea după ce și-a luat rămas-bun de la cumnații ei, văzând-o tastând pe mobil, a întrebat curioasă:

– Cu cine comunici prin mesaje?

Melanie, conștientă că toată lumea o privea, punând telefonul mobil deoparte și oferindu-i fiicei sale o păpușă pe care i-a cerut-o, a răspuns:

– Cu un enervant care vrea să ne întâlnim diseară.

În acel moment, Björn s-a așezat lângă ele și i-a șoptit:

– Bietul om, mi-e milă de el. Nu știe ce face.

– Björn... a protestat Judith, iar Mel, privindu-l fix, s-a răstit:

– Există bărbați care apreciază o femeie adevărată... puiule.

– Există bărbați pentru toate... drăguțo, a spus el, în glumă.

Judith, neîncrezătoare, punându-se între ei, s-a uitat la Mel și a întrebat-o:

– Te vei întâlni cu acel bărbat?

– Nu.

– Hei... ce pandantiv original, în formă de căpșună. Are până și ciocolată, a râs Judith.

– Este un cadou, a spus Mel, în șoaptă, dându-și seama că pandantivul a atras atenția.

Eric, văzând ce a observat soția lui, a clipit. Mai văzuse undeva acea bijuterie și, uitându-se la prietenul său, care se ascundea, a exclamat:

– Uau... o căpșună cu ciocolată, cât de original!

Björn, dându-și seama că l-a prins, i-a cerut din priviri să tacă.

Trei secunde mai târziu, văzând că Mel nu avea de gând să întrebe ceea ce i-a sugerat, pentru a-i atrage atenția lui Judith, a spus:

– Ce se întâmplă, Ironwoman, nu ai cu cine să-ți lași prințesa în seara asta?

Enervată de insistențele sale, ea s-a răstit:

– Asta nu te interesează pe tine, idiotule.

Fără să-i lase răgaz și dispus să-și atingă scopul, el a insistat:

– Eu aș face pe dădaca, dar am o întâlnire cu o femeie frumoasă și nu o voi rata pentru nimic în lume.

– Uh... uh... uh... Tu ai fi ultima persoană din lume pe care aș alege-o pentru a avea grijă de fiica mea.

– Poate că am mai multă grijă de ea decât crezi.

– Mă îndoiesc de asta.

– Dacă vrei, las-o pe fetiță în seama mea, spuse Judith, la auzul acestor vorbe. Știi că la noi va fi bine și mâine, când te vei trezi, poți veni să o iei.

O noapte întreagă doar pentru ea, era o idee care o atrăgea și, din privirea lui Björn, știa că și el simte același lucru, dar, cu toate acestea, ea a răspuns:

– Nu... nu cred că este o idee bună.

Eric, care până acum a tăcut, s-a uitat la ea și a insistat:

– Aici o vom îngriji ca și cum ar fi cu tine. Nu fi prostuță și ieși în seara asta ca să te distrezi.

Björn, dornic să pună paie pe foc, și-a privit prietenul:

– Cât de puțin solidară ești cu acel biet bărbat. Ești sigură că faci ceea ce trebuie? Vedeți că Superwoman este capabilă să-l lovească și poate rămâne traumatizat.

– Gata cu vorbele, a insistat Judith, dornică să-l omoare pe bunul ei prieten, Björn. Sami rămâne cu noi în seara asta.

– Dar...

– Mel, a întrerupt-o Judith, ieși cu bărbatul acela în seara asta și distrează-te. O meriți! a zis și, uitându-se la Björn, a adăugat: Și tu taci, mă enervezi și, până la urmă, cea care îți va trage una voi fi eu.

– Prietene, a intervenit Eric, am tăcut pentru tine. Amintește-ți că este gravidă și hormonii ei sunt alterați!

Björn a izbucnit în râs. Lucrurile s-au aranjat așa cum și-a dorit și, ridicându-se, a spus:

– Plec. Am stabilit să mă văd cu o frumusețe care, în loc de lovituri, mă va umple de sărutări când mă va vedea.

– Sărăcuța, a spus ironic Mel. Ce stomac trebuie să aibă.

Judith a izbucnit în râs și Björn s-a răstit:

– Pentru informațiile tale, știu din surse foarte precise că mă place.

– Ești sigur?

– Foarte sigur... frumoaso. Mai mult, s-ar putea chiar să o duc la echitație.

– Noaptea? a întrebat Judith, surprinsă.

A zâmbit și, fără să vrea să se uite la Mel pentru a nu izbucni în râs, a răspuns:

– Să călărești sub lumina lunii este minunat.

Mel i-a aruncat o privire rapidă, prin care i-a făcut cu ochiul. Amuzată, a încercat să nu râdă. Ce mincinos!

Câteva secunde mai târziu, cele două femei s-au ridicat și Eric, uitându-se la prietenul său, care și-a îmbrăcat o haină de piele, a întrebat:

– Căpșună cu ciocolată?

Björn, văzând că fetele nu îi auzeau, a răspuns:

– Taci!

Eric a zâmbit și, apropiindu-se de el, a insistat:

– Ce ai cu Mel?

– Păstrează-mi secretul, prietene, vom vorbi. Eric a încuviințat și i-a spus:

– Bineînțeles că vom vorbi, dar, așa cum spune soția mea, în primul rând: gândește-te ce faci. Și în al doilea rând: te asigur că Jud va uni în curând punctele și, când va afla, vei tremura că i-ai ascuns-o!

Douăzeci de minute mai târziu, când Mel și-a scos mașina din parcarea prietenilor ei, nu a fost surprinsă să vadă că Björn o aștepta, la câteva străzi mai în față.

– Urmează-mă. Vom pune ambele mașini în garajul clădirii mele, a indicat el, din mașină, când Mel a venit lângă el.

– Nu.

Fermitatea din vocea ei i-a confirmat că ceva i se întâmpla în acea noapte și a întrebat:

– De ce?

– De-aia, punct.

Fără să se uite la el, și-a aprins o țigară. Björn a întrebat, văzându-i chipul:

– Ce se întâmplă cu tine?

Melanie a pufnit. Era aniversarea ei cu Mike. Ar fi fost a șasea, dar nedorind să-i spună adevărul, i-a zis:

– Nimic. Nu mi se întâmplă nimic.

Negativitatea ei l-a surprins și, coborând din mașina lui, s-a apropiat de a ei și a întrebat-o:

– Nu vrei să mergi la mine acasă?

Mel a clătinat din cap dezaprobator și, coborând din mașină, după ce a trântit portiera, i-a spus:

– Ți-am zis că vreau să fiu cu Sami. De ce a trebuit să insiști?

– Pentru că vreau să fiu cu tine, să te sărut, să te ating și să călăresc în lumina lunii.

Acele cuvinte atât de intime, atât de speciale, i-au atins inima; când el s-a apropiat mai mult, i-a pus o mână pe piept și a lămurit:

– Nu vreau nimic mai mult decât sex cu tine, nu te îndoi în privința asta.

– Dar despre ce vorbești? a întrebat Björn, nedumerit.

– Rolul de iubită, și așa, ți-am spus deja că nu e potrivit pentru mine, a clarificat Mel cu furie. Una este să mă distrez bine cu tine și alta să îți ofer exclusivitate. Așadar, dacă vrei să fim împreună, mergem într-un club swap și ne distrăm.

Această propunere i-a zădărnicit în totalitate planurile lui Björn. Îi plăcea sexul, dar Mel și modul ei particular de a face dragoste l-au atras atât de mult, încât o dorea doar pentru el. Nedumerit, și-a fixat ochii încântători asupra ei.

– Ai prefera să mergi mai degrabă într-un club decât la mine acasă?

– Da, a spus ea, scoțându-și țigara.

A vrut să protesteze, să se plângă. Dar, în cele din urmă, a luat o gură de aer și a întrebat:

– Ești sigură că nu este nimic în neregulă cu tine?

– Tocmai ți-am răspuns acum cinci secunde.

Cu o răbdare impresionantă, Björn a consimțit și, privind-o, a întrebat:

– Ce zici să sun pe cineva și să mergem la mine?

Ea l-a privit.

– Serviciu la domiciliu?

Asta l-a făcut pe Björn să se amuze și a răspuns:

– Am mulți prieteni. Organizez petreceri acasă din când în când și...

– Bine. Nu vreau să aflu mai multe. Dacă ai de gând să suni pe cineva, să fie bărbat și să fie atractiv. Nu-mi pică bine oricine.

– O femeie, nu?

Iritată din pricina conversației, Mel i-a spus, în cele din urmă:

– Hei, dacă vrei, cheamă o femeie pentru tine și un bărbat pentru mine. Nu sunt geloasă.

Și-a cântărit cuvintele. Sexul în patru era distractiv, dar a decis să-l lase pentru o altă zi. În cele din urmă, și-a deschis telefonul mobil, a vorbit cu cineva și odată ce a aranjat ca să se întâlnească acasă la el, în jumătate de oră, a anunțat, îndreptându-se spre mașina sa:

– Subiect rezolvat. Va fi o petrecere de trei persoane.

– Ai chemat un bărbat?

– Da. Acum, urmează-mă.

Când au ajuns, cei doi și-au parcat mașinile în garaj și, când au intrat în casă, Björn a sărutat-o și i-a șoptit:

– Astăzi mi-aș fi dorit o noapte doar cu tine.

Mel a consimțit. Și ei i-ar fi plăcut asta, dar nu voia să se atașeze de tipul acela chipeș: dacă l-ar fi lăsat să intre în viața ei, cu siguranță i-ar fi frânt inima. Prin urmare, zâmbind, l-a sărutat și i-a șoptit:

– Hai să ne simțim bine. Lasă exclusivitățile!

În astfel de momente, răceala și insolența ei îl lăsau fără cuvinte pe Björn. Orice femeie, dintre cele pe care le cunoștea, ar fi ucis pentru o noapte singură cu el, dar nu și Mel. Acest lucru făcea diferența între ea și celelalte. A vrut să protesteze, dar, în cele din urmă, privind-o fix, a spus:

– Voi face eu regulile jocului, bine?

Ea a zâmbit și, amuzată, a fost de acord:

– Bine, dar să nu devină o obișnuință.

O jumătate de oră mai târziu, a sunat interfonul casei și, când a intrat Carl, l-a recunoscut și a zâmbit. S-au salutat și Björn s-a simțit dintr-odată agresiv. Era gelos?

A preparat repede câteva băuturi, în timp ce vorbeau, și el s-a liniștit. Nu era prima dată când împărțea o femeie cu bunul său prieten Carl, dar de data aceasta ceea ce simțea, în timp ce ei doi vorbeau, era diferit și a devenit neliniștit. Nu-i plăcea să se simtă așa.

După ce a băut pentru a încălzi atmosfera, Mel a pus muzică pop, ca întotdeauna. Björn s-a uitat la ea, când a auzit că este Bon Jovi, și ea, cu provocarea în privire, a zâmbit. Nu-i plăcea acel zâmbet rece și știa că ceva nu este în regulă. El a urmărit-o cu privirea și a văzut-o scoțând din geantă o eșarfă închisă la culoare, pe care le-a arătat-o amândurora și și-a legat-o la ochi.

Björn s-a enervat. O cunoștea și știa ce înseamnă asta. De aceea, ridicându-se, s-a apropiat de urechea ei și i-a șoptit:

– Ce faci?

– Mă bucur.

Enervat, a insistat:

– De ce faci asta?

Cu un ton al vocii care l-a înghețat, ea a răspuns:

– Pentru că vreau să fiu alături de Mike azi.

Asta l-a jignit. L-a enervat și, neputând să-i vadă ochii, s-a răstit:

– Am spus că eu fac regulile jocului.

– Și tu le vei face, puiule... dar azi se joacă și Mike.

Frustrat că nimic nu-i mergea, a fost tentat să pună capăt jocului chiar în acel moment, dar dorința a fost mai puternică decât rațiunea. În cele din urmă, a luat-o de mână și i-a cerut:

– Mel, stai jos.

Ea s-a așezat. Cei doi bărbați au atacat-o de o parte și de alta. Patru mâini i-au străbătut sânii, talia, picioarele, întinzându-le pentru a căuta centrul fierbinte al dorinței ei. I-au ridicat fusta

mini și apoi, pe rând, și-au înfipt degetele în peștera umedă, pentru a se bucura de ea și pentru a-i oferi plăcere. Degete jucăușe i-au înlăturat țesătura fină a lenjeriei intime și au asaltat-o, în timp ce îi spuneau lucruri fierbinți, excitând-o.

– Îți place ce-ți spunem, Mel? a întrebat Carl.

Ea a încuviințat, iar Björn, înnebunit de perversitatea momentului, s-a ridicat de pe scaun. Mel îl înnebunea. Era nerăbdător ca un școlar. Fără întârziere, a îngenuncheat pe podea și, smulgându-i lenjeria intimă, i-a cerut:

– Desfă-ți picioarele mai mult și oferă-te mie.

Ea a făcut asta, iar gura lui s-a dus direct acolo unde i-a ordonat. Așezându-se pe canapea, s-a dăruit plăcerii jocului, în timp ce Carl i-a deschis cămașa și, trăgându-i sânii peste sutien, i-a ciugulit, i-a mângâiat, i-a strâns. Înnebunit de dorință, a început să-i sugă sfârcurile cu desfătare. Frenetică și extrem de excitată de ceea ce îi făceau acei doi bărbați, Mel s-a mișcat cu poftă și a oftat, în timp ce Björn și-a continuat atacul devastator și a controlat ceea ce făcea Carl.

Temperatura din cameră a crescut, iar Björn, total implicat în joc, a pus-o în picioare, i-a scos fusta, i-a descheiat sutienul și, când rămas complet goală, uitându-se la eșarfa care îi acoperea ochii, i-a indicat:

– Mel... pune-te în genunchi, pe covor.

Fără ezitare, ea s-a supus și apoi i-a luat eșarfa. Voia să se uite la ea și voia ca ea să se uite la el. Nu era pe cale să o împartă cu Mike.

Lui Mel nu i-a plăcut asta și, după ce și-a fixat privirea enervată asupra lui, fără a fi nevoie să vorbească, a acționat. Ea și-a îndreptat mâinile spre curele, le-a descheiat pantalonii, le-a dat jos boxerii și a atins cu blândețe acele erecții dure și jucăușe care erau doar pentru ea.

Cu încântare, le-a mângâiat și le-a sărutat vârfurile penisurilor, înainte de a le pune în gură și de a le gusta. Cei doi au eliberat un geamăt viril, care i-a făcut pielea de găină lui Mel și cu

atât mai mult când i-a simțit mâna lui Björn pe cap, cerându-i să nu se oprească.

Au continuat astfel mult timp, până când el a ordonat:

– Carl, masturbeaz-o.

Prietenul lui a îngenuncheat în spatele ei, pentru a-i atinge fundul, a mușcat-o de spate și și-a trecut limba peste tatuaj, în timp ce Mel a continuat să lingă cu încântare penisul întărit și erect al lui Björn. Excitat să vadă cum se mișca tatuajul pe spate la atacul lui Carl, Björn a tras-o de păr, astfel încât să se uite la el, și-a fixat ochii mari și albaștri asupra ei și i-a spus:

– Sunt Björn... uită-te la mine.

Acest ordin, în loc să o înfurie, mai degrabă a excitat-o. Între timp, Carl a început să o masturbeze din spate. Și-a pus două dintre degete în vaginul umed și a început să le miște, în timp ce ea gemea, se mișca și încerca să continue să sugă ceea ce Björn i-a cerut.

Retrăgându-se din gura ei, i-a plăcut să-i privească fața, în timp ce altul îi excita corpul. El a urmărit cum gura, buzele, sânii i se mișcau necontrolat la atacul erotic și, când nu a mai putut rezista, și-a pus prezervativul, a făcut schimb de locuri cu Carl și, în timp ce el pătrundea energic în vagin, iar ea se contorsiona simțindu-i imensa erecție, i-a ordonat:

– Deschide-te pentru mine.

Ea, excitată, a făcut ceea ce i-a cerut și, după ce i-a dat o palmă peste fund, Björn i-a cerut:

– Oferă-te. Haide... împinge-te în mine.

Mel s-a împins înnebunită. Dar ea știa ce face el: o împiedica să se gândească la Mike într-un astfel de moment și a continuat să-i vorbească, în timp ce el pompa mereu în interiorul ei:

– Îți voi întinde picioarele pentru Carl mai târziu, deoarece știu că îți place și îți dorești. Te voi oferi lui, numai lui, și apoi ți-o voi trage, până când îmi vei striga numele. În seara asta doar eu și Carl vom fi cei care te vor face să țipi de plăcere. Nimeni altcineva.

În patru labe, Mel a încuviințat. Björn a apucat-o de șolduri și, cu mișcări delirante, a apropiat-o și a îndepărtat-o pentru a o penetra din nou și din nou din spate, în timp ce îi vorbea și îi amintea că el era cel care o pătrundea și nu altcineva.

– Mă simți, Mel?

– Da, a strigat ea, observând mișcările sale energetice, căldura, grosimea lui.

– Spune-mi pe numele meu, i-a cerut el, pătrunzând-o din nou.

Ea a oftat. Plăcerea era intensă și Björn a repetat din nou:

– Spune-mi pe numele meu.

Mel s-a opus și el, fără să cedeze nici măcar o clipă, a intrat din nou cu furie și i-a cerut:

– Spune-mi pe numele meu!

– Björn! a striga ea, în cele din urmă.

– Repetă, a insistat el.

– Björn!

– Din nou.

– Björn! s-a supus ea, între gemete.

Încântat să o facă să trăiască și să simtă realitatea, el a penetrat-o din nou și, înnebunind-o, i-a șoptit:

– Da, dragă, da... sunt Björn, nu uita. Asta este între tine și mine. Jocul nostru și al nimănui altcuiva, ai înțeles?

Ea nu a răspuns și Björn, solicitant, a insistat:

– M-ai auzit, Mel?

– Da... Da... Björn... Nu te opri. Nu te opri acum.

Acea rugăminte și modul în care ea se arcuia pentru a-l primi l-au făcut să-și accelereze ritmul. Voia să o fac să simtă. El voia ca ea să se bucure și voia ca și el să se bucure. Gemetele lor s-au accelerat, până când, contractându-se, Mel a juisat.

S-a așezat cu fața pe covor și sexul ei s-a deschis, când a simțit ultima lovitură a lui Björn, însoțită de suflarea lui șuierătoare de plăcere. Odată ce a ieșit din ea, fără să o lase o secundă, a

întins-o pe spate. S-a uitat în ochii ei și i-a simțit respirația grea. Acele jocuri le plăceau amândurora. Îi excita.

Sărutând-o posesiv pentru a clarifica faptul că el este cel care conduce jocul, a întrebat:

– Ești gata pentru Carl?

Mel a consimțit și Björn a spus:

– Carl...

Acesta, după ce asistase la toate și deja cu prezervativul pus, era dur și dornic să se joace cu ea. Când Björn s-a retras într-o parte, s-a poziționat între picioarele lui Mel, și-a ghidat penisul în umezeala care pulsa în fața lui și a pătruns-o rapid.

Gemetele ei au inundat din nou camera și Björn, așezat lângă ea, și-a așezat gura pe a ei și i-a șoptit:

– Da... bucură-te, dragă... Deschide-te pentru Carl. Haide... țipă de plăcere! Vreau să te aud... vreau să văd cum te bucuri...

Mel a țipat și a închis ochii, iar el, luându-i bărbia în mână, i-a cerut:

– Uită-te la mine!

Ea l-a privit și el i-a cerut din nou:

– Spune-mi pe nume.

Cu privirea fixată asupra lui și conștientă de cine era, a fost de acord:

– Björn...

El a dat din cap aprobator. Ea era cu el și el s-a răstit:

– Da, tu și cu mine. Acesta este jocul nostru.

Înfiorată de ceea ce vorbele lui au făcut-o să simtă, ea l-a apucat de gât și l-a sărutat cu disperare. A deschis gura și și-a băgat limba înăuntrul ei, ceea ce aproape l-a făcut să-și piardă mințile, cu un simplu sărut. Fermitatea lui Mel în actul dăruirii l-a surprins și a vrut să o răsfețe așa cum n-a mai răsfățat niciodată o femeie.

Carl a continuat cu penetrările, în timp ce ei doi se sărutau. Fără să-și ia ochii de la cei doi, și-a trecut mâinile sub picioarele ei,

pentru mai multă accesibilitate, și a continuat cu propriul său joc. Văzând trupul gol al femeii predându-i-se, în timp ce prietenul său îi devora gura, l-a făcut să tremure și, când nu a mai putut suporta, s-a lăsat dus spre punctul culminant, plonjând în ea pentru ultima oară în timp ce Mel s-a lăsat purtată și ea de acesta.

Odată ce trupurile celor trei au încetat să respire cu dificultate, Carl a ieșit din ea, iar Björn, punându-se în picioare, a făcut-o să se ridice, a luat-o în brațe și a dus-o la duș. Când apa a început să se scurgă între ei, s-a uitat la ea și i-a șoptit:

– Sunt tare și ți-o voi trage din nou.

Simțindu-l, ea a încuviințat. Björn a rezemat-o de peretele dușului și, fără să-și dea drumul, și-a îndrumat penisul în vaginul ei dilatat. Când a pătruns înăuntrul ei, Mel i-a șoptit, cu o voce scăzută:

– Björn.

Emoționat, a consimțit. Îi spusese pe nume fără ca el să i-o ceară și, apucând-o de spate pentru a o așeza, i-a șoptit, în timp ce o apăsa peste el:

– Da, Mel... eu sunt Björn.

Uitându-se unul în ochii celuilalt, respirau greu, în timp ce se apăsau unul pe celălalt și se bucurau de acea senzație morbidă. Vaginul lui Mel se contracta, iar modul în care absorbea penisul lui Björn era fantastic și grozav. Așa au petrecut câteva minute, bucurându-se ca nebunii, până când el, deschizându-i fesele cu mâinile, i-a trecut un deget prin anus și ea a șoptit:

– Carl.

Björn, care a văzut-o deja făcând sex anal la *Sensations*, a înțeles-o și și-a chemat prietenul. Când a intrat în baie, organizând jocul, i-a spus:

– În câteva minute te vreau în duș, cu noi.

Carl a dat din cap aprobator. I-a privit jucându-se sub apă, în timp ce penisul i se întărea și, odată ridicat, și-a pus prezervativul. Intrând în duș, a închis robinetul. Björn s-a mișcat și a

așezat-o pe Mel între ei doi. Carl a început să o atingă și Björn, excitat nebunește, i-a șoptit pe buze:

– Asta vrei tu.

– Da, a răspuns Mel, observând cum Carl îi masa fesele.

– Carl te pregătește, îți place ce face?

– Da... da...

Plăcerea era imensă, iar gemetele răsunau în întreaga baie: perversiune în stare pură între cei trei. Vaginul lui Mel absorbea penisul lui Björn, iar Björn își încleșta dinții și încerca să nu se lase dominat de instinctele animalice care înfloreau în el. A trebuit să acorde degetelor lui Carl timp pentru a-i dilata puțin anusul și, când nu a mai putut, s-a răstit:

– O să-ți oferim ceea ce vrei, scumpo.

– Da, Björn... dăruiește-mă.

Cerința ei l-a excitat până la nebunie. Faptul că și-a auzit numele i-a oferit o plăcere reconfortantă, știind că Mel conta pe el. În cele din urmă, era jocul lui. Un joc în care ei erau protagoniști și nu terți.

Sărutări...

Limba lui Björn se încurca în a ei și amândoi se bucurau de pasiunea și de senzualitatea momentului, până când Carl a cerut:

– Björn, sprijină-te de perete și deschide-o pe Mel.

Uitându-se în ochii ei, Björn a făcut ceea ce i s-a spus și, cu penisul încă înăuntru, i-a apucat fesele și a deschis-o pentru prietenul său. A predat-o. Carl și-a pus vârful penisului în anusul ei și, încet-încet, a început să o pătrundă, în timp ce ea și Björn s-au uitat unul în ochii celuilalt.

Mel a oftat și Björn, urmărind-o încontinuu, a întrebat:

– Asta ai vrut?

– Da... Și fără să-și ia ochii de la el, i-a șoptit: Îți place să mă oferi. Înnebunit de ceea ce îl făcea să simtă, Björn a zâmbit și a consimțit:

– Îmi place, scumpo... mă înnebunește!

Mel a consimțit și, când a simțit atingerea ambelor penisuri, unul lângă anus și celălalt lângă vagin, a oftat.

Bărbații nu au ezitat și fiecare s-a mișcat din poziția sa în căutarea plăcerii și a curiozității, în timp ce ea, în mijlocul celor doi, a oftat și l-a sărutat cu patimă pe Björn.

Plăcere...

Excitație...

Fantezie...

Aceste trei lucruri i-au umplut până la refuz și s-au bucurat de ceea ce le plăcea: sexul. Cu desfătare, Mel s-a contorsionat de bucurie între mâinile lor, oferindu-le acces în interiorul său din nou și din nou, în timp ce ei, în ritmul pe care fiecare îl marca, au pătruns-o, în căutarea punctului culminant.

Când totul s-a terminat și Carl a ieșit din ea, cu o privire i-a indicat prietenului său că se duce la o altă baie, ca să facă duș. Nu era necesar să spună mai multe. Carl știa că, odată ce jocul se termina, era în plus. Când Mel și Björn au rămas singuri la duș, el a dat drumul la apă, s-a uitat în ochii ei și a fost surprins când a auzit-o întrebând:

– Totul este în regulă?

A dat din cap aprobator și, în acel moment, ceva din inima lui s-a dezghețat: și-a amintit de prietenul său, Eric, și a zâmbit când a înțeles ce încercase să-i explice de multe ori despre Jud și despre el. Și, fără să știe de ce, tocmai în acel moment a înțeles totul. Chimia cu o femeie și tot ceea ce venea în urma ei s-a întâmplat atunci când s-a așteptat cel mai puțin, iar lui i s-a întâmplat cu Mel și nu avea de gând să o irosească.

Jocurile fierbinți și perverse dintre ei trei au durat până la 4:00. Când Carl a plecat, Mel și-a făcut duș singură. Când a ieșit din duș, purtând chiloții și sutienul, a început să-și adune hainele și Björn, privind-o, a întrebat:

– Unde te duci?

Fără să se uite la el, i-a răspuns:

– La casa mea. Cred că este deja târziu. După o tăcere apăsătoare, a întrebat:

– Ce-i cu tine în seara asta? Și nu-mi spune nimic, pentru că nu mă păcălești. Ce se întâmplă?

– Björn...

– De ce ai vrut ca Mike să fie aici? De ce?

Ea a închis ochii. Comportamentul său de la începutul nopții a fost teribil și inacceptabil. Ridicând din umeri, i-a șoptit:

– Astăzi este aniversarea mea cu Mike.

– A fost, a spus Björn, categoric. A fost!... Ar trebui să începi să vorbești despre el la timpul trecut.

– Știu.

Înfuriat de gândurile ei, a șuierat furios:

– Mike a plecat, Mel. Nu mai este aniversarea voastră. Când ai de gând să accepți?

Ea nu a răspuns. Pur și simplu a închis ochii și a continuat să-și adune hainele.

Înnebunit de faptul că pleca, s-a gândit ce să facă. Voia ca ea să-și petreacă restul nopții cu el și, fără ezitare, s-a îndreptat spre sistemul audio. După ce s-a uitat la mai multe CD-uri, a ales unul foarte special pentru el, unul pe care îl asculta mereu singur și, când au sunat primele acorduri din piesa Feelings a lui Aaron Neville, era deja în spatele lui Mel, șoptindu-i la ureche:

– Vino...

Cu inima bătându-i puternic, a dat drumul hainelor pe care le ținea și s-a lăsat îmbrățișată. Avea nevoie de asta.

Cântecul acela... Omul acela...

Acel moment...

Feelings, nothing more than feelings.
Trying to forget my feelings of love.
Teardrops rolling down on my face.
Trying to forget my feelings of love.

Timp de câteva secunde, au dansat pe acea melodie romantică și minunată, unul în brațele celuilalt, până când Björn, așezându-și fruntea pe Mel, i-a șoptit:

– Iartă-mă că am vorbit cu tine așa.

Ea a dat din cap aprobator și, după câteva secunde, a răspuns:

– Iartă-mă tu pe mine că m-am purtat ca o idioată.

– Mel...

Tânăra a clătinat din cap și Björn i-a căutat disperat gura, a sărutat-o cu forță și, când s-a despărțit de ea, i-a șoptit răgușit:

– Nu vreau să te gândești la el.

– Björn, eu...

– Tu și cu mine. Aici suntem doar tu și cu mine.

– Ascultă, Björn...

– Nu, dragă, ascultă-mă tu pe mine, a întrerupt-o el, înfruntând-o. Când ești cu mine, vreau să te gândești doar la mine, la noi. Poți spune că sunt egoist, dar când tu și cu mine ne jucăm, cu alții sau singuri, vreau să existăm doar tu și eu. Mike este trecutul și eu sunt prezentul, nu vezi?

Mel nu a răspuns. Nu a putut. A început să aibă sentimente speciale pentru el și asta a speriat-o. Nu își putea permite. Nu trebuia. Nu a fost sinceră cu Björn de la început și știa că, mai devreme sau mai târziu, când va afla despre slujba ei, totul va exploda ca o bombă.

L-a sărutat. Ea i-a gustat buzele cu încântare și, când s-a îndepărtat, el i-a cerut:

– Stai cu mine în noaptea asta.

– Nu...

– Nu pleca, a insistat el, răgușit.

– Nu pot.

– Ba da, poți... bineînțeles că poți.

Emoționată de vocea lui și de ceea ce simțea când era alături de el, l-a privit în ochi și l-a întrebat direct:

– Ce facem?

Cântecul senzual a continuat, în timp ce ei, îmbrățișați și vrăjiți de moment, s-au mișcat în ritmul acestuia. Și cu ochii ațintiți asupra ei, Björn, acel Casanova pe care femeile îl adorau, a răspuns:

– Nu știu ce facem, draga mea, dar îmi place și nu mă voi opri, pentru că devii cineva foarte... foarte special pentru mine.

Mel a închis ochii și a zâmbit. Îi plăcea romantismul lui Björn. Îi plăcea foarte mult.

Feelings, wo-o-o feelings.
Oh... oh...my darling.
Wo-o-o, feelings again in my heart.

El i-a adulmecat părul, în timp ce ea îl săruta pe gât. A îmbrățișat-o cu disperare și i-a absorbit mirosul. Fără să știe cum sau de ce, această femeie l-a umplut complet și el nu mai voia să stea departe de ea nici măcar o zi. Nici măcar o clipă.

Vrăjit de moment, a dus-o în pat, unde a continuat să o sărute. Voia să o răsfețe și să-i spună sute de lucruri pe care nu le-a spus niciodată, dar el însuși era speriat de sentimentele lui. Totul mergea repede, prea repede și trebuia să-și muște limba ca să nu mai spună ceva ce ar putea regreta.

Sărutări...

Tandrețe...

Dorință...

S-au răsfățat în ritmul frumosului cântec. Fără nicio grabă... fără nicio pauză...

Când piesa s-a încheiat, a început una nouă, de asemenea, a lui Aaron Neville. De data aceasta Tell it like it is. Dacă piesa de dinainte era romantică, aceasta era cu atât mai mult.

Încântată de delicatețea, de senzualitatea și de perversiunea lui din acele momente, Mel a închis ochii, exact în momentul în care Björn își trecea buzele peste bărbia ei. Doamne... era delicios!

Abandonată îmbrățișărilor lui, l-a auzit șoptind:

– Voi face dragoste cu tine pe muzica mea. Pe muzica noastră.

– Ești un romantic, a glumit ea, senzual.

El a dat din cap și, periindu-și nasul de al ei, i-a șoptit:

– Și tu la fel, chiar dacă nu crezi.

Mel i-a zâmbit și, atingându-i obrazul cu mâna, i-a spus:

– Îmi pare rău pentru faza cu dopul... Nu am vrut să fac asta.

Fără să-i acorde vreo importanță, Björn și-a scos boxerii negri pe care îi purta, i-a aruncat și, rupând învelișul unui prezervativ, a vrut să și-l pună, dar ea a refuzat.

– Sigur?

– Da... vreau să-ți și să-mi simt pielea.

El a zâmbit și Mel l-a sărutat.

De cât timp nu a mai făcut dragoste?

La începutul relației sale cu Mike, totul era romantic. Dar, în ultimele dăți, totul a fost rece și rapid. A uitat romantismul, dar acolo era Björn. Un bărbat impresionant, care nu avea nicio legătură cu ea și cu stilul ei de viață. Un bărbat la care nu s-a gândit niciodată că o va atrage și care dintr-odată o răsfăța, o mângâia, o distra în așa fel încât o făcea să creadă din nou că dragostea există.

Săruturi gustoase. Săruturi suculente. Săruturi delicioase. Așa o săruta Björn, în timp ce vocea senzuală a lui Aaron Neville umplea spațiul și acea intimitate fierbinte le atingea inima.

S-au privit tandru... S-au atins cu grijă...

Și-au mușcat pasional buzele...

Comunicau fără să vorbească, în timp ce trupurile lor aprinse se atingeau și, cu bucurie, se delectau în acel moment profund și terifiant de magic dintre ei. Björn și-a lăsat corpul robust peste ea și, cu grijă să nu o strivească, și-a trecut gura peste fruntea ei, peste obraji, peste gât, până când a ajuns la sâni. Ea a oftat.

Cu un tremur de emoție, Mel și-a împletit degetele în părul gros și întunecat, l-a făcut să se uite la ea și i-a cerut:

– Fă dragoste cu mine.

Cu ochii sticlind de pasiune, Björn a sărutat-o din nou, în timp ce ea și-a lăsat mâinile pe spate și și-a înfipt degetele în el pentru a-l reține. El, excitat și înnebunit de ceea ce îl făcea să simtă, a tresărit. Cu mișcări deliberate, feline, i-a scos lenjeria intimă, care a căzut pe podea. Erecția lui pulsa. Penisul său dur era pregătit pentru o nouă invazie și nu a ezitat. S-a poziționat la intrarea ei umedă și captivantă, s-a uitat în ochii ei și a pătruns în ea.

Mel s-a arcuit ca să-l primească și ca să-l facă al ei, în timp ce amândoi s-au mișcat încet, în ritmul muzicii, iar gurile lor au fost încântate să muște. Cu mișcări senzuale și posesive, Björn s-a pus peste ea, iar Mel, delirantă, s-a deschis pentru a-l întâmpina în profunzime. Liniștiți, fără să se grăbească și uitându-se unul în ochii celuilalt, s-au potrivit unul în celălalt, în timp ce pielea lor s-a frecat și s-a înroșit pentru momentul magic. Așezându-și mâinile pe pat, și-a împins șoldurile înainte pentru a se adânci în ea care, apucându-l strâns de spate, i-a cerut cu o voce tremurândă:

– Nu te mișca.

Björn, scufundat în ea, s-a oprit și a simțit cum vaginul ei îl absorbea, făcându-l să geamă de plăcere. Era delicios. Colosal!

– O, Doamne, iubito...

– Nu te mișca, l-a rugat ea, cu ardoare.

Sub farmecul momentului, Björn nu s-a mișcat. S-au bucurat de acea intimitate arzătoare, în timp ce trupurile lor stârnite înnebuneau de plăcere și muzica continua. După câteva secunde, și-a apropiat gura de a ei și i-a șoptit:

– Îmi place mult de tine, Mel... Prea mult.

Ea nu a vorbit, a închis ochii și a tremurat. Când tremurăturile ei s-au potolit, el s-a mișcat și, adâncindu-se mai adânc în corpul ei, a eliberat din ea un geamăt dulce.

Pofta a crescut în amândoi și mișcările lor, secundă după secundă, au devenit mai rapide, mai puternice, mai exacte, mai pământești... amândoi aveau nevoie de ea. Când el a eliberat un geamăt de satisfacție și s-a scufundat complet, au atins punctul culminant în același timp și Mel i-a șoptit:

– Și tu îmi placi mult, Björn... prea mult.

20

Zilele treceau, întâlnirile lor continuau și în casa lui Mel erau întotdeauna flori. Pentru prima dată în viața ei, un bărbat îi oferea trandafiri adorabili, însoțiți de mesaje vesele, care o făceau să râdă din tot sufletul.

În acea vreme, telefonul mobil al lui Björn suna tot timpul și, fără ca el să-i explice, Mel intuia că sunt prietenele lui. Fără să spună nimic, îl vedea vorbindu-le și cerându-și scuze. Nu se despărțea de ea și, într-un fel, se simțea fericită să fie specială pentru el.

Într-o noapte, la *Sensations*, Björn a făcut ceea ce i-a promis cândva. Când au intrat într-un separeu, o femeie îi aștepta. Mel a identificat-o rapid, ca fiind una dintre cele două pe care le-a văzut în acea zi cu Judith. Fără să vorbească, Björn a dezbrăcat-o pe Mel și, când ea s-a așezat pe pat, i-a cerut să-și desfacă picioarele și i-a spus:

– Diana, ți-o ofer pe Mel. Fă-o să țipe de plăcere.

Și așa s-a întâmplat...

Înnebunită de lucrurile pe care femeia i le făcea clitorisului, a țipat de plăcere, în timp ce Björn i-a șoptit, foarte aproape de buze:

– Asta e... așa... juisează pentru mine.

Diana era colosală. Știa ce face și acuitatea ei, în anumite momente, o excita pe Mel în totalitate. Limba ei era sălbatică, rapidă, dură și se juca cu clitorisul ei într-un mod incredibil. Când a crezut că nu mai poate juisa, a făcut-o din nou.

Björn a așezat-o pe Mel pe pat, a stat în spatele ei și Diana a început să o masturbeze, cu degetele introduse în vagin. Era pe

culmile plăcerii, în timp ce Björn o săruta. Dintr-odată, Diana s-a oprit și Björn, total excitat, a așezat-o pe el și a împins-o. Trebuia să intre în ea sau ar fi înnebunit.

– Întoarce-o, Björn, și deschide-o pentru mine, i-a cerut Diana.

El a făcut ce i s-a cerut. Apoi, Mel a simțit cum femeia îi ungea anusul cu lubrifiant din spate și a început să-și miște degetele cu aceeași măiestrie ca în urmă cu câteva secunde.

– Ai un cur mișto, Melanie, îți place ce-ți fac?

Ochii lui Björn o priveau și ea a răspuns:

– Da, îmi place.

Diana, o femeie cu experiență în a oferi cea mai mare plăcere, i-a introdus un deget în interior și i-a spus:

– Acum îmi voi pune un strap-on și ți-o voi trage. Te voi apuca de șolduri și voi intra în tine până când vei țipa din nou de plăcere. Vreau să simt cum tremuri. Vreau să observ cum fundul tău vibrează pentru mine, în timp ce Björn îți va fute acea minunată păsărică pe care am mâncat-o și pe care aștept să o mănânc din nou.

Gemând, Mel, cu ochii ațintiți asupra unui Björn, extrem de excitat, i-a șoptit:

– Da...da...

Vrăjit de puterea femeii care îl privea, Björn, cu disperare, și-a apropiat gura de a ei și a sărutat-o. A făcut-o cu grijă, cu încântare, cu dragoste, în timp ce împreună s-au bucurat de felul pervers în care situația îi făcea să se manifeste, uitând de orice altceva, gândindu-se că doar ei doi există pe lume. Odată ce anusul a fost dilatat, Diana i-a apucat șoldurile și a intrat în ea. Mel, înnebunită de dorință, s-a lăsat pradă plăcerii. Amândoi au pompat în ea. Amândoi au umplut-o și ei i-a plăcut la nebunie.

După mai multe respingeri din partea lui Björn la apelurile ei, în noaptea aceea Agneta a decis să meargă singură la *Sensations* și, când a văzut ce se întâmpla în separeul respectiv, a plecat,

scoțând fum prin urechi. Nu din cauza genului de sex pe care l-a văzut, ci mai degrabă din cauza atenției și a gesturilor delicate pe care Björn i le-a oferit acelei Mel, iar ei, niciodată.

Zilele treceau, iar întâlnirile lor, la el sau la *Sensations*, erau fierbinți și perverse. Zi de zi, Björn putea vedea și singur cât de experimentată era Mel în ceea ce privește sexul pervers. Îl înnebunea cum se juca, cum îl făcea să vibreze cu mișcările ei și, de asemenea, îl înnebunea faptul de a o percepe doar a lui.

Să-i simtă privirea atunci când altul intra în ea, iar el o apăsa deasupra lui, a fost unul dintre cele mai excitante lucruri pe care le-a experimentat vreodată în viața ei. Gâfâia ca un barbar când ea gemea și se bucura enorm când ea îi șoptea la ureche tot ceea ce voia să facă cu el.

Deodată a avut un sentiment cald, uman. Voia ca Mel să se bazeze pe el pentru tot și a început să-și dorească ca nimeni altcineva să nu mai preia frâiele jocului cu ea.

Ascunderea de Eric și de Judith devenea din ce în ce mai grea, în fiecare zi. Era o adevărată tortură să fie cu ei și cu prietenii, la un pahar sau la masă sau să vadă cum alți bărbați îi făceau avansuri lui Mel, în căutarea unei întâlniri cu ea, și să nu o poată săruta. Totuși, când erau singuri, compensa. A încercat să-i cunoască pe prietenii ei, dar Mel a refuzat. Găsea întotdeauna câte o scuză pentru a o lăsa pe altă zi.

Sexul dintre ei era colosal. Fierbinte și pervers. Amândoi se bucurau. Amândoi îl cereau. Amândoi erau două fiare nesățioase.

După câteva zile în care au stat separați din pricina unei călătorii în Bagdad, despre care Björn nu a știut, când s-a întors, Mel a mers ca să-și schimbe hainele, pentru că nu voia ca el să o vadă îmbrăcată militar, și apoi a mers direct la el acasă, unde o aștepta. Când a deschis ușa și s-au uitat unul la altul, căldura le-a inundat trupurile. Se doreau reciproc. Își lipseau unul altuia.

– Bună, scumpo!

Mel l-a îmbrățișat, și-a băgat limba în gura lui și a mișcat-o cu agilitate, în timp ce Björn mergea cu ea în brațe către camera lui. Odată ajunși acolo, Mel s-a eliberat din brațele lui, l-a privit și i-a ordonat:

– Dă-ți hainele jos!

El, excitat, a făcut ceea ce ea i-a cerut și, când a fost complet gol, Mel i-a cerut:

– Masturbează-te.

Björn s-a încruntat. Nu voia să se masturbeze, voia să se scufunde în ea, să-i simtă căldura... Era pe punctul de a protesta când Mel, cu vocea locotenentului Parker, i-a ordonat:

– Am spus să te masturbezi.

Acea voce...

Acea cerință...

Felul în care ea îl privea a fost ceea ce l-a făcut pe Björn să-și ducă mâna până la penis și să înceapă să se atingă. Fără să-și ia ochii de la el, Mel i-a urmărit mișcările și, când a văzut că închide ochii în pragul apogeului, l-a întrerupt spunând:

– Ei... ei... ei...! Oprește-te! Întinde-te pe pat.

– Astăzi ești autoritară? a glumit el.

Mel a zâmbit. Și-a deschis rucsacul pe care îl purta și, scoțând niște sfori roșii, i-a răspuns:

– Mă voi bucura de tine așa cum mi-am imaginat de câteva zile bune. Björn s-a uitat la sfori și a avertizat-o:

– Nu-mi place să mă lege nimeni.

Ea a zâmbit și, fără să se miște de la locul ei, i-a răspuns:

– Eu nu sunt nimeni, sunt Mel și vei face ceea ce îți cer, acum!

Fără să înțeleagă cu adevărat ce încerca să facă, Björn a cedat. Odată întins pe pat, ea, fără să se dezbrace, s-a urcat lângă el și, luându-l de braț, l-a legat de o parte a patului și apoi a făcut același lucru cu celălalt braț.

Odată ce l-a imobilizat, a zâmbit și, scoțând o eșarfă roșie, i-a șoptit, ispitindu-l:

– Nu vei vedea nimic. Doar vei simți... vei auzi și...

– Nu, Mel... nu vreau să-mi acoperi ochii.

Aplecându-se peste gura lui, ea a declarat:

– Astăzi eu conduc... și tu taci.

Situația l-a excitat teribil. El o dorea și îl înnebunea. Fără să mai vorbească, i-a legat eșarfa roșie în jurul capului și, când s-a asigurat că nu o vede, i-a spus, ridicându-se din pat:

– Și acum... pregătește-te să-mi oferi maximum de plăcere.

Björn nu vedea, dar o auzea trecând prin cameră. Zgomotele îl anunțau că și-a scos cizmele și pantalonii. Când a simțit că patul se scufundă, a amenințat-o:

– Când mă vei elibera, te asigur că vei plăti pentru asta.

– Când te voi elibera, te asigur că vei fi foarte fericit.

A zâmbit, fără să vadă lucrurile pe care Mel le scotea din rucsac. Deodată, a auzit un zgomot și a întrebat:

– Ce faci?

Ea nu a răspuns, a auzit un oftat și Björn a insistat:

– Ce faci?

Folosind un vibrator, Mel își atingea clitorisul. În cele din urmă, i-a răspuns:

– Mă distrez minunat, în timp ce te văd legat de pat și cu ochii acoperiți.

Nevenindu-i să creadă ce a auzit, a vrut să protesteze și, când un nou geamăt al eii-a ajuns la urechi, i-a șoptit:

– Iubito... mă înnebunești!

Björn tremura, iar emoția lui creștea, în momentul în care a simțit apucându-i dintr-odată penisul și băgându-l în gură. L-a lins mult timp și, odată ce l-a condus în pragul climaxului, a simțit că pune ceva în jurul său.

– Ce pui pe mine?

Mel a zâmbit și el, observând, a protestat:

– La naiba, Mel, ce pui pe mine?

– Ghici! a râs ea.

Simțind presiunea pe care i-o punea pe penis, el i-a spus:

– Cred că este un inel. De ce mi-l pui?

Ea a zâmbit și, după ce a introdus complet inelul, și-a îndreptat gura spre sfârcurile lui dure și, ciugulindu-le, i-a șoptit:

– Liniștește-te, dragă. Ți-am spus că o să mi-o plătești și astăzi vei ejacula când îți spun eu.

Auzind-o, a zâmbit și, amintindu-și de ziua în care i-a cerut să nu juiseze, Björn i-a șoptit:

– Ești atât de răzbunătoare?

Mel a consimțit și, strângându-i penisul dur cu mâna, i-a răspuns:

– Oricine îmi face asta mi-o plătește. Și te asigur că, în aceste zile în care nu te-am văzut, m-am tot gândit la cum urmează să mi-o plătești.

– Ce fată rea...

Amuzată, ea a zâmbit și i-a explicat:

– Ți-am pus un inel vibrator din silicon care îți va întări erecția, îmi va stimula clitorisul și va întârzia ejacularea până când voi dori.

– Uau...!

După mai multe sărutări și atingeri din partea ei, lucru care l-a stimulat foarte mult, el a simțit-o cum se așază călare peste el și, introducându-și încet penisul tare, i-a șoptit:

– Acum tu și cu mine ne vom juca.

Apoi, cu desfătare, a început să-și miște șoldurile dintr-o parte în alta, în timp ce simțea cum îi pulsa penisul în interior. Doamne... cât de mult a tânjit după el. După câteva minute, Björn a tresărit. Ea s-a oprit și i-a spus:

– Nu, plinsule, nu... rezistă, așa cum am rezistat și eu.

Incapabil să o îmbrățișeze, el a protestat. Se simțea vândut, cu mâinile legate.

– Eliberează-mi mâinile, Mel.

Ca răspuns, gura ei s-a așezat peste a lui și, după ce l-a sărutat, lăsându-l fără suflare, a insistat:

– Nu, dragul meu...rezistă.

– Vreau să te ating.

– Nu... nu... nu... așa cum ai spus și tu... rezistă!

Penisul lui Björn era întărit, iar Mel a atins un mic buton de pe inel, care a început să vibreze. El a oftat, iar ea, apăsându-se peste membrul său pentru a simți vibrația pe clitorisul ei, a șoptit:

– Am de gând să-mi caut propria plăcere și cu ea te voi înnebuni.

Presiunea pe care Björn o simțea asupra penisului său, de fiecare dată când se mișca, era colosală. Nu o putea vedea, dar putea simți cum stă călare peste el și cum îi tremurau coapsele de plăcere la impactul pe care-l aveau vibrațiile asupra clitorisului.

Gemetele lui Mel... mișcările ei... și faptul că nu o putea vedea l-au înnebunit. Ea și-a accelerat mișcările și, când a simțit că se apropie de climax, le-a încetinit.

– Așa... așa Björn... rezistă și dă-mi ceea ce vreau.

– Nu pot...

– Ba da, poți... Continuă... Oh, da...

Complet erect, el nu și-a putut mișca șoldurile decât înainte, pentru a pătrunde mai adânc atunci când ea se cobora spre el, în timp ce o auzea gemând. Simțea cum ambele corpuri tremurau din pricina perversității pe care le-a provocat-o situația. Și-a mușcat buza când sudoarea a început să-i scalde fruntea. Nici o femeie nu-l legase de niciun pat, mai degrabă fusese întotdeauna invers. Dar Mel a reușit să facă tot ceea ce și-a propus să facă cu el. Când i-a scos brusc eșarfa roșie, ea s-a uitat în ochii lui și s-a apăsat nebunește peste el, iar împreună s-au convulsionat și au atins punctul culminant.

După un timp, când respirațiile lor s-au normalizat, Mel i-a eliberat brațele și Björn i-a dat mai întâi o palmă cu afecțiune și

apoi a îmbrățișat-o. După un duș, unde au făcut din nou dragoste, ea i-a propus să meargă la *Sensations*, dar el a refuzat. În noaptea aceea nu voia terți. O dorea doar pe ea, pe nimeni altcineva.

Pe la 3:00, când cei doi mâncau sandvișuri, în bucătărie, Björn a întrebat:

– De ce nu ai venit cu ținuta ta de stewardesă?

Mel a înghițit ceea ce avea în gură și, zâmbind, a răspuns:

– Ți-am spus deja că nu te joci cu ținuta de serviciu.

A râs, a sărutat-o și, încântat să o aibă în fața lui, i-a propus:

– Ce zici să plecăm mâine la Veneția, pentru câteva zile? Cunosc un hotel mic și frumos, unde ne putem distra minunat.

Propunerea era foarte tentantă. Nu voia altceva decât o călătorie cu el, dar a răspuns:

– Nu pot. Trebuie să plec după Sami în Asturia. Vreau să o văd.

– Și nu poți întârzia călătoria câteva zile?

Ea a dat din cap dezaprobator.

– Nu. Aștept cu nerăbdare să-mi văd fetița.

Björn a încercat să înțeleagă nevoia ei de a-și vedea fiica.

– Intenția mea este să merg să o iau mâine, sâmbătă, și să revin marți după-amiază, cel târziu, a adăugat Mel.

Această fermitate l-a făcut pe Björn să înțeleagă că orice ar fi spus el, ea nu avea de gând să accepte și, ridicându-se, a întrebat:

– Pot să te însoțesc?

– În Asturia?

– Da.

– Tu?

Amuzat de expresia ei, el a răspuns:

– Pot sta într-un hotel. Vor fi doar câteva nopți. Ce părere ai despre asta?

Era tentant, dar nu, nu era posibil. Björn nu știa anumite lucruri despre ea și, dacă ar fi mers în Asturia, ar fi putut afla, așa că a răspuns:

– Nu cred că este o idee bună. Poate altă dată...

Dar el a luat deja o decizie și, luând-o în brațe, gata să o însoțească și să vadă dacă mai există ceva în Asturia, în afară de fiica ei, i-a spus:

– Tu și cu mine vom zbura împreună în Asturia mâine, indiferent de ce spui.

– Dar...

Nu a putut spune mai multe.

Săruturile avide și gustoase ale lui Björn au făcut-o să-și piardă mințile și, după o jumătate de oră, a reușit să o facă să se răzgândească.

Dimineața, la aeroport, Mel a rămas uimită, când a văzut că îi aștepta un avion privat.

– Am vorbit cu Eric și ne lasă el avionul. Așa că mergem direct în Asturia.

– Eric are un avion privat?

Björn a zâmbit și i-a răspuns:

– Eric Zimmerman are tot ceea ce își dorește, iar eu, din fericire, sunt cel mai bun prieten al lui!

– Eric știe despre noi?

Cu unul dintre cele mai frumoase zâmbete ale lui, Björn a vrut să-i răspundă, însă ea a protestat:

– La naiba, Björn, o să-i spună lui Judith și acum, pe bună dreptate, se va supăra pe mine!

– Liniștește-te, ne va păstra secretul. Dar vezi cum faci, că aș vrea să devină public. Nu știu de ce insiști ca nimeni să nu afle.

În acel moment, pilotul a sosit, i-a salutat pe amândoi și, întinzându-i lui Björn un telefon, i-a spus:

– Domnul Zimmerman vrea să vă vorbească.

El a luat telefonul, iar Mel, îndepărtându-se, a comentat:

– Voi suna acasă ca să le spun că vom fi la aeroport pe la ora 12:00.

Ea și-a sunat sora și, când a răspuns, i-a spus repede:

– Scarlett, taci și ascultă. Am de gând să vin ca să o iau pe Sami cu un bărbat, dar el nu știe că sunt în armată sau că tata este. Am nevoie ca tu să le avertizezi pe mama și pe bunica și, mai presus de toate, să ascunzi orice fotografie din casă care...

– Dar, ce-mi spui? Vii cu un bărbat? Cine e? De ce nu știe că ești în armată?

– La naiba, vrei să taci? a țipat ea, văzând că sora ei nu o ascultă.

– Nu vorbi cu mine ca un locotenent, scumpo, că te trimit la dracu', a protestat Scarlett.

Mel, fără să-și ia ochii de la Björn, a continuat:

– Îți voi spune tot ce vrei altădată. Dar te rog... fă tot ce ți-am cerut. Îndepărtează orice urmă despre viața militară, care ar putea fi în casa bunicii. Poți să faci asta?

– Sigur, prostuțo... bineînțeles că o pot face. Când vei ajunge?

– Pe la 12:00 vom fi acolo. Ah... și el crede că sunt o stewardesă la Air Europa.

Scarlett a izbucnit în râs și a întrebat:

– Însoțitoare de zbor? Eu sunt cea care te însoțește pe tine.

– Bine... râzi cât vrei, a șoptit ea, văzând că Björn se uita la ea. Vino să ne iei, ai înțeles? Și, te rog, avertizează-le să nu facă niciun comentariu despre ceea ce fac și clarifică faptul că sunt stewardesă! Pe curând!

Odată ce a închis telefonul, când s-a întors, a văzut că Björn era în spatele ei, urmărind-o. I-a spus:

– Acum, când urcăm în avion, vei face cum fac însoțitoarele de zbor pentru a explica unde sunt ieșirile de urgență. Mel a râs și el a adăugat: Trebuie să fie foarte sexi să mă uit la tine, în timp ce explici.

Amuzată, ea l-a sărutat și, glumind, s-au urcat în avion.

21

La 12:10 au aterizat pe aeroportul din Asturia și, când au ieșit din avion, Mel a văzut-o imediat pe Scarlett, așteptându-i.

– Uite-o pe sora mea!

Björn a văzut o tânără puțin mai în vârstă decât Mel și a zâmbit. Când a ajuns în fața ei, a rostit singura frază în spaniolă pe care o știa de la Mel, special pentru această ocazie:

– Bună, sunt Björn, mă bucur să te cunosc.

Scarlett, care fusese blocată văzându-și sora apărând cu acel tip impresionant de frumos, a dat din cap ca o păpușă și, după ce i-a dat două sărutări, a răspuns:

– Bună, Björn, sunt Scarlett și sunt încântată să te cunosc.

El s-a uitat la Mel și ea i-a explicat, în germană:

– Sora mea spune că este încântată să te cunoască. Apropo, copii, dacă vorbiți engleza, vă veți înțelege.

Au zâmbit și Björn, apucând-o pe Mel de talie, a comentat:

– Nu mi-ai spus că tu și sora ta sunteți atât de asemănătoare. Este foarte drăguță.

– Mulțumeeeeeesc!

– Scarlett, a spus Mel, văzând uimirea surorii sale. Björn este al meu... nu uita.

Simțindu-se jignită, Scarlett a țipat:

– Melanieeeeeeeeee!

Ea a izbucnit în râs, văzându-i expresia lui, și Björn i-a șoptit:

– Uau... dacă știam, veneam demult în Asturia!

Când au ajuns în micul oraș, s-a uitat curios în jur. Locul acela numit La Isla era frumos și avea o plajă uimitoare. Așezat pe bancheta din spate a acelui vehicul rablagit, le-a ascultat pe

fete vorbind în spaniolă, fără să înțeleagă nimic, în timp ce privea spre marea fermecată.

I-a plăcut dintotdeauna marea. Poate de aceea a călătorit atât de mult în Zahara de los Atunes, o zonă pe care o cunoștea destul de bine. Dar acel loc din nordul Spaniei era frumos și voia să-l cunoască mai bine.

– Ai făcut tot ce te-am rugat? a întrebat-o Mel.

– Da. Nu există nicio fotografie cu tine în uniformă militară. Desigur... poți vorbi cu mama, care s-a enervat din cauza minciunilor tale. Dar să vedem, este chiar atât de rău să fii militar pentru acest bărbat?

– Scarlett, pentru numele lui Dumnezeu, nu menționa cuvântul acela, nu va înțelege!

Observându-i angoasa, sora ei s-a uitat în oglinda retrovizoare și, văzând că Björn privea liniștit peisajul, a întrebat:

– Pot să știu în ce probleme te-ai băgat?

Mel, nevenindu-i încă să creadă că Björn era acolo, a răspuns:

– Adevărul este că nu știu. Tot ce știu este...

– că tipul acesta este foarte, foarte bun și te asigur că pentru cineva de genul acesta și eu m-aș băga în probleme, a întrerupt-o Scarlett, făcând-o să râdă.

Când mașina s-a oprit în fața unei case din piatră cenușie, Björn s-a uitat curios la ea. Era imensă și trebuie să fi fost foarte veche. Dintr-odată, ușa s-a deschis și micuța Sami, cu coronița ei specială pe cap, a ieșit alergând. Mel a deschis ușa mașinii și a alergat, de asemenea, către ea. Acea reuniune, acea îmbrățișare atât de plină de dor, l-a înfiorat, dar i-a și pus un zâmbet pe figură.

După fetiță au venit două femei de vârste diferite, pe care le-a identificat ca fiind mama și bunica lui Mel. Amândouă l-au privit și, ridicând mâinile, l-au salutat. Björn le-a răspuns.

– Plinsuleeeeeeeeee! a strigat fetița, alergând spre el.

Încântat de manifestarea ei de afecțiune, el a luat-o în brațe și a făcut ceea ce îi plăcea micuței cel mai mult: i-a adulmecat gâtul, lucru care a făcut-o pe fetiță să râdă în hohote.

Cele patru femei s-au apropiat de el și Björn, eliberând-o pe micuță, a spus în spaniolă ce știa:

– Bună, eu sunt Björn. Încântat de cunoștință.

Mel, apropiindu-se de el, i-a șoptit:

– Cu mama poți vorbi în engleză. Cu bunica, însă... nu este o idee bună!

Luján l-a salutat repede, dar când a mers să-și întâmpine bunica, ea a întrebat:

– Cum a spus că îl cheamă pe băiet?

– Björn, bunica.

– Cuuuuuuuuuuuuum?

– „Björn", au insistat Luján și cele două fiice ale ei.

– Blon?

– Björn, bunica, a repetat Mel, amuzată.

– Bol?

– Björn.

Femeia a clătinat din cap și, ridicând mâna în semn de salut în fața uriașului cu frumoșii ochi albaștri, s-a întors și a spus în șoaptă:

– Un altul ca Ceci... cu un nume imposibil.

– Bunica, a protestat Scarlett, este Cedric. Numele tatii este Cedric.

Dar ea, cu o expresie nemulțumită, a continuat:

– Sincer, cred că o faceți intenționat. Îi căutați ca să aibă nume ciudate și să vorbească alte limbi, astfel încât să nu pot comunica cu ei.

Odată ce a dispărut, Björn s-a uitat la femei și Luján i-a spus în engleză:

– Mama mea este foarte bătrână. Nu lua în seamă ceea ce spune.

A zâmbit și toți au intrat în casă să bea ceva răcoritor. Era iulie și era cald ca naiba.

După-amiază, în timp ce serveau câte o băutură pe o frumoasă verandă, iar Sami se juca cu hamsterul *Peggy Sue* pe podea, Björn a spus:

– Înainte de a ajunge în oraș am văzut un hotel. Ar trebui să merg acum sau să telefonez pentru a face o rezervare.

– Dar de ce să mergi la un hotel? a întrebat Luján. Această casă are șapte camere. În niciun caz. Rămâi aici, cu noi.

Mel a zâmbit. Știa că asta avea să se întâmple imediat ce el a propus și a spus:

– Așa cum spune mama... aici este loc pentru toată lumea.

– Nu vreau să deranjez pe nimeni.

– Nu deranjezi, fiule, pentru numele lui Dumnezeu, a insistat Luján.

Covadonga, care îi privea vorbind, neînțelegând nimic, a întrebat:

– Ce a spus tărtăcuță?

Scarlett, care se juca cu nepoata și cu animalul ei de companie, i-a explicat:

– Spune că s-ar duce să doarmă într-un hotel. Nu vrea să deranjeze.

Femeia, auzind ce zice nepoata ei, s-a ridicat de pe scaun, s-a apropiat de Björn și a spus:

– Casa mea este foarte mare și există loc și pentru tine, puiule.

Mel i-a tradus ceea ce i-a spus bunica și el, mișcat de bunătatea pe care a văzut-o în ochii bătrânei, i-a luat mâinile și, cu un zâmbet spectaculos, i-a spus în spaniolă:

– Mulțumesc, bunico!

Ea a zâmbit.

– Ce bucurie, am mai primit un nepot! Și e tare arătos. Stai să vezi când te vor vedea vecinele. Și nu-ți mai spun despre Puri,

care crede că puiul ei este cel mai frumos din oraș. Să le dea Dumnezeu chiloți celor care nu au fund!

Au zâmbit cu toții și Covadonga, fără să dea drumul mâinilor lui Björn, l-a făcut să se ridice și să iasă din casă cu ea. Mel, văzându-i, i-a urmat. Unde îl ducea bunica ei?

Când a ieșit din casă, a văzut-o pe femeie salutând în gura mare o vecină:

– Hei... oh!

Femeia, din pragul casei ei, i-a răspuns și, după o tiradă, bătrâna a protestat:

– Cum spunea pensionara mea... Mânca-te-ar toți dracii!

Mel a izbucnit în râs, când bunica ei a spus:

– Ei bine, mă întreabă dacă tărtăcuță este fiul lui Ceci. Haide, de parcă n-ar ști că singurele fiice ale lui Ceci sunteți tu și sora ta.

Björn le-a privit și Mel, fără să traducă nimic, a răspuns:

– Bunica... Cedric... Cedric, nu Ceci. Când vei învăța numele tatălui meu?

Covadonga a râs. Era o femeie dată naibii. În acel moment, vecina a întrebat din nou ceva cu voce tare și bunica a protestat iar:

– N-ai văzut așa ceva. Ei bine, acum mă întreabă dacă este militar, ca tine.

– Bunicaaa

Femeia a consimțit. Ea și-ar fi ajutat nepoata în orice situație, dar, uitându-se la ea, a adăugat:

– Amintește-ți, puiule, minciuna are picioare scurte. Nu uita. Apropo, mama ta vorbește cu Ceci de câteva zile. Și, când închide telefonul, zâmbește ca proasta. Ceva se întâmplă.

Mel a zâmbit și i-a răspuns:

– Bunica, știi că mama și tata se iubesc foarte mult. Nu ți-ai dori să fie din nou împreună?

Covadonga a dat din cap aprobator și, coborând glasul, a răspuns:

– Sigur că da. Ceci și mama ta fac un cuplu bun. Dar mama ta este atât de încăpățânată... mult prea încăpățânată.

Acestea fiind spuse, s-a uitat la Björn, care le privea fără să înțeleagă nimic și, cu o mișcare a capului, a indicat:

– Vino cu mine, Blas.

– Blas? a repetat Mel, murind de râs. Tocmai i-ai spus Blas în loc de Björn?

Femeia a dat din cap și, ridicându-și bărbia, a declarat:

– Cumva trebuie să-i spunem, păsărico.

Björn nu înțelegea nimic. Doar o asculta pe femeie vorbind și o vedea pe Mel râzând din suflet. A intuit că nu este nimic rău și a zâmbit. Dar faptul că nu înțelegea nimic din ceea ce spuneau îi displăcea din ce în ce mai mult.

În acea noapte, după ce toată lumea s-a retras ca să se odihnească și au reușit să o adoarmă pe Sami, Luján a trecut pe lângă camera în care dormeau fiica și nepoata sa.

– De ce a trebuit să ascundem fotografiile cu tine și cu tata?

– Mamă, nu știe că sunt în armată.

– De ce nu știe?

Nedorind să o mintă, i-a mărturisit:

– Pentru că urăște armata și mai ales americanii.

Surprinsă, Luján s-a uitat la ea și a spus:

– Fata mea, dar de ce?

– Chiar nu știu, mamă. Știu doar că este suficient să menționez cuvintele

„militar american" și se schimbă la față.

– Ei bine... fie că îi place sau nu, nu ar trebui să minți. Tu și tatăl tău ați fost întotdeauna foarte mândri de ceea ce sunteți și de cine sunteți.

– Știu, mamă. Știu. Mai devreme sau mai târziu voi ajunge să îi spun ce suntem tati și cu mine, dar, până când o voi face, păstrează-mi secretul. Experimentez ceva atât de frumos cu el, încât vreau doar să dureze puțin mai mult.

– Îți place foarte mult băiatul ăsta, nu?

– Da, mamă. Foarte mult. Și chiar dacă nu mă crezi, prima care se simte rău față de sine însăși sunt eu, pentru că nu sunt sinceră, dar...

– Ți-e teamă să nu-l pierzi.

Auzind aceste cuvinte din gura mamei sale, a făcut-o să-și dea seama că are dreptate și, uitându-se în ochii ei, a dat din cap:

– Da. Björn este special.

Amândouă au tăcut, timp de câteva minute, până când Luján a schimbat subiectul:

– Am vorbit mult cu tatăl tău în ultima vreme.

– Știu. Mi-au spus bunica și Scarlett.

– Vrea să mă întorc lângă el, îți vine să crezi? După un timp despărțiți, dintr-odată, zilele trecute, mi-a spus că nu poate trăi fără mine și că are mai multă nevoie de mine decât de aer.

– Mamăăăă...

– Cedric este atât de romantic uneori, încât...

– E grozav, nu-i așa?

Luján, entuziasmată, a dat din cap aprobator, însă i-a spus:

– Dar nu pot merge la Fort Worth, fiica mea. Ai nevoie de mine. Cine ar sta cu Sami când ești plecată câteva săptămâni?

– Nu, mamă, nu este adevărat. Nu mă face să mă simt vinovată că nu mergi la tata.

– Nu vreau să te fac să te simți vinovată, dragă. Încerc doar să te fac să înțelegi că ai nevoie de un bărbat ca Björn alături de tine, astfel încât să știm cu toții că atât tu, cât și Sami sunteți protejate și îngrijite. Eu nu pot pleca, dacă nu simt că sunteți astfel. Sunt mama ta și, chiar dacă ai o sută de ani, voi continua să fiu așa și nu voi înceta să-ți vreau binele, nu înțelegi?

Zâmbind la cele spuse, Mel a consimțit și i-a răspuns:

– Bine, mamă, te înțeleg. Dar acum înțelege-mă tu pe mine. Nu știu dacă Björn va fi acel om care să ne ofere ceea ce îți dorești pentru noi, dar ceea ce știu este că în Fort Worth există un om care are nevoie de tine și vrea să mergi la el. Știi că peste câteva luni Scarlett se va întoarce acolo. Știi că a venit o vreme și...

– Bine... bine... bine... hai să schimbăm conversația.

– Mamă.

Și, fără să-i pese de privirea fiicei sale, Luján i-a spus:

– Björn este un om foarte educat și frumos. Ai spus că este avocat?

– Da.

– Singur?

– Da.

Femeia a zâmbit și Mel, văzând-o, i-a șoptit:

– Nu te emoționa, mamă. Ai înțeles?

Ea a dat din cap aprobator și, după ce i-a sărutat fruntea, a mers la culcare.

Mel a pornit interfonul și s-a ridicat ușor din pat, a părăsit camera și a intrat în camera în care se afla Björn. Când a intrat, el s-a uitat la ea și i-a zâmbit.

– Bună, scumpo.

Apropiindu-se de el, Mel i-a spus, în glumă:

– Am venit să te sufoc cu perna, dar, fiind treaz, mi-ai stricat planul.

Björn a zâmbit și, întinzând brațele, i-a indicat:

– Vino aici.

Mel s-a aruncat în brațele lui și, când l-a simțit apăsând-o, a șoptit:

– Îmi pare rău că nu pot să mă culc cu tine, dar trebuie să fiu cu fiica mea, înțelegi, nu?

– Desigur. Nu îți face griji pentru nimic. Și, sărutând-o, a întrebat: Tu ești bine?

– Da...

– Apropo, engleza pe care o vorbești tu, mama și sora ta este foarte americană. Ați lucrat toate la American Airlines? a spus el, în glumă.

Auzind acest lucru, lui Mel i s-a făcut pielea de găină și a căutat repede o explicație:

– Ei, pe lângă slujba mea la American Airlines, familia mea o vorbește, deoarece, prin meseria tatălui meu, am locuit câțiva ani în Texas.

– Serios?

– Da.

– Și în ce domeniu lucrează tatăl tău?

– Este informatician la Apple, a mințit ea, și, înainte ca el să mai pună alte întrebări, a adăugat: Dar nu întreba despre el. Mama și tata s-au despărțit și nu-i place să vorbească despre el, înțelegi?

Timp de câteva minute au stat amândoi îmbrățișați, până când Björn, văzând că era pe punctul de a adormi, i-a spus:

– Hai... du-te la culcare cu fiica ta, înainte să mă răzgândesc și să te dezbrac.

După ce a ieșit din cameră, Björn s-a uitat lung la tavan. Era acolo unde voia să fie, dar fără femeia pe care și-o dorea alături. Cu toate acestea, a zâmbit, a stins lumina și a adormit.

Dimineața, Mel s-a trezit destul de târziu. După cum știa toată lumea, când sosea dintr-o misiune, ceea ce avea nevoie cel mai mult era somnul, așa că nu au trezit-o.

Björn, care s-a trezit pe la 7:00, s-a îmbrăcat și, coborând în bucătărie, s-a întâlnit cu Covadonga. Femeia, văzându-l, i-a făcut semn să ia micul dejun, iar el a dat din cap aprobator. Când a terminat, tot prin semne, l-a făcut să o însoțească și, arătându-i mașina, i-a întins cheile. Björn a înțeles că vrea să o ducă undeva și a făcut-o.

Pe la ora 12:00, când Mel s-a trezit, a sărit din pat. Björn era acolo, în casă, iar ea nu trebuia să stea departe de el, încât el să poată afla ce-i ascundea. S-a spălat repede, s-a îmbrăcat și, când a coborât în sufragerie, și-a văzut fiica, mama și sora, dar nu și pe el, așa că a întrebat:

– Unde este Björn?

– Cu bunica, a informat-o Scarlett. Au luat mașina. Cine știe unde l-a dus bunica.

Imediat, Mel i-a trimis un mesaj pe telefonul mobil și, când a țiuit al ei, a zâmbit, în timp ce citea:

– Sunt bine. Nu o înțeleg pe bunica ta, dar fețele ei mă fac să râd.

Amuzată, a deschis frigiderul și, amintindu-și ceva, a comentat:

– Aseară, Björn mi-a spus că accentul nostru este foarte american și i-am zis că tata este informatician la Apple și că am locuit în Texas. Prin urmare, dacă vă întreabă, știți ce să-i spuneți.

Luján a protestat:

– Așa... continuă să minți.

Mel și-a făcut o cafea cu lapte și sora ei, privind-o, i-a explicat:

– A sunat Susana. Am o întâlnire cu ea și cu prietenii diseară la Roberto. Se pare că e un concert.

– Cine cântă?

– La Musicalité.

Mel a zâmbit. Iubea acel grup. Nu era prima dată când îi vedea live în Asturia și, uitându-se la sora ei, a aplaudat.

– Grozav!

O oră mai târziu, s-a auzit o mașină. Ieșind din casă, a văzut că erau Björn, bunica și vecinul Ovidio.

După ce a parcat mașina, a ieșit și, uitându-se la femeile care ieșeau din casă, a strigat amuzat:

– Hei... oh!

Mel l-a privit uimită și, când i-a văzut chipul hazliu, a râs. Într-o singură dimineață, bunica lui l-a făcut să strige ca un adevărat asturian.

Covadonga a ieșit la rândul ei din mașină și, arătând spre spatele acestuia, a spus:

– Blasito, descarcă mașina.

Björn a înțeles-o și Mel, care se apropia de ei, a întrebat:

– Blasito?

Bunica ei a dat din cap și, făcându-i cu ochiul nepoatei, a explicat:

– Suntem deja apropiați, puiule, și există mai multă încredere între noi. Și, uitându-se la bărbatul de vârsta ei care îi privea, i-a spus: Ovidio, nu te mai uita la sânii nepoatelor mele și vino, am o treabă pentru tine.

Bărbatul a dat din cap aprobator și, mergând după femeie, i-a șoptit:

– Am fost devastat de peisaj.

Cele două surori s-au privit, murind de râs, iar Mel, apropiindu-se de Björn, l-a întrebat:

– Care-i treaba?

După ce a scos mai multe pungi care conțineau pâine, legume, carne și o mulțime de alte lucruri, a închis portbagajul și a răspuns:

– Bunica ta mă omoară. Ce vitalitate are! În această dimineață am mers acolo unde aveți vacile și apoi m-a dus la casa unei femei, care a țipat mult să servesc o cafea și niște brioșe uriașe. Acolo ni s-a alăturat Ovidio. Apoi ne-am întors

la vaci și el mi-a prezentat bărbații care se ocupă de toată treaba și, în cele din urmă, am ajuns în piață, unde mi i-a prezentat pe toooooți. Desigur, nu am înțeles nimic. Singura pe care am înțeles-o a fost bunica ta, datorită semnelor pe care mi le făcea.

– Blasito, hai, adu cumpărăturile! a strigat Covadonga din pragul ușii.

– Mamă! a protestat Luján. Numele lui este Björn, nu Blasito.

Femeia și-a privit fiica și, clătinând din cap, a lămurit:

– Îl numesc așa cum vreau eu și punct.

Luján, văzându-l încărcat cu pungi, s-a dus la el și, luându-i-le din mâini, i-a spus fiicei sale:

– Ce zici să-l iei pe Björn la o plimbare pe plajă? Cred că bunica ta l-a amețit deja destul pe ziua de azi. Veniți în câteva ore ca să mâncați.

Simțindu-se cumva vinovată, Mel l-a privit și i-a șoptit:

– Îmi pare rău că m-am trezit atât de târziu. Mai mult... cred...

Fără să o lase să termine, el a sărutat-o și i-a șoptit aproape de gură:

– Am văzut că există un hotel frumos în apropiere. Ce zici dacă în seara asta sau mâine fugim, chiar și pentru câteva ore, și în felul ăsta poți să compensezi totul?

– Doar câteva ore?

– Ar putea fi mai mult de câteva ore? a întrebat el, surprins.

Dornică de el, s-a aplecat mai aproape și, atingându-și pandantivul, i-a șoptit:

– Ce zici ca tu și cu mine, mâine seară... la hotel?

Björn, dorind acea intimitate cu ea, a dat din cap, aprobator.

– Pare cea mai bună idee pe care ai avut-o, draga mea.

Mel a zâmbit și a strigat:

– Scarlett!

– Ce?

– Mai este valabilă invitația de diseară la cidru cu prietenii?

– Sigur, așteaptă cu nerăbdare să te vadă.

– Apropo, a întrebat Mel, prietena ta, Paqui, mai lucrează la Palacio de Luces?

Sora ei a dat din cap, aprobator.

– Ei bine, sun-o și spune-i că vreau o cameră frumoasă pentru mâine.

– Serios?

– Da. Mâine, eu și Blasito... avem o întâlnire.

Scarlett a zâmbit când i-a privit pe sora ei și pe Björn sărutându-se. Când s-au despărțit, bunica a apărut în prag și a strigat:

– Blasito, vino. Avem nevoie de tine.

– Bunico, mergem la plajă, protestă Mel.

– Nu se poate, iubito... Am nevoie de tărtăcuță.

Când Björn s-a îndepărtat, amuzată, Mel s-a apropiat de sora ei și a șoptit:

– Am nevoie de anumite lucruri pentru mâine seară.

– Ce?

– Câteva boluri cu ciocolată topită cu lapte...

– Ciocolată topită? Uau, Mel, sună ca o perversiune absolută.

Amândouă au râs și ea a adăugat:

– Și am nevoie și de un plastic foarte... foarte mare pentru a acoperi patul.

– Pentru numele lui Dumnezeu... doar nu te duci să-l omori pe neamț și să ascunzi dovezile!

Mel a izbucnit în râs și Scarlett, uimită, a spus:

– Bine... este de la sine înțeles că plasticul nu este pentru a acoperi crima. Îi voi spune lui Paqui să-ți rezerve o cameră drăguță și mă voi ocupa să las chiar eu ce ai cerut acolo. Daaaar, vreau în schimb să-mi spui de ce ai nevoie de plasticul mare, pentru că îmi pot imagina deja pentru ce este ciocolata. Dacă îmi place ideea, o voi pune și eu în practică.

– Bine, a râs Mel.

În noaptea aceea, Mel l-a prezentat pe Björn prietenilor săi și el a comunicat cu ei cât de bine a putut prin semne. Fiind un om sociabil, s-a integrat rapid în grup și a ascultat muzica formației La Musicalité, în timp ce o urmărea pe Mel dansând și cântând.

Nu poți spune nu, nu poți spune niciodată.
Nu ar trebui să-ți ceri iertare, doar pentru că te iubesc mai mult.
Durere pe care nu o văd. Și nici nu o simt atunci când pleci.
Nu-ți poți lua rămas-bun, te port cu mine în drumul meu
Strigând că nu mă vezi, rugându-mă să te întorci din nooooooooou.

Adora să o vadă zâmbind și, apucându-i talia, i-a șoptit:

– Îmi place muzica acestui grup, deși nu o înțeleg.

Ea a zâmbit.

– Sunt grozavi. Când ne întoarcem la München, îți las câteva CD-uri.

Timp de o oră și jumătate s-au bucurat de concert, au dansat și s-au sărutat. La un moment dat, Mel a observat că una dintre prietenele ei fumează și și-a dat seama că nu a mai fumat de ore întregi, dar că nu simțea nevoia. Când a realizat acest lucru, amuzată, a zâmbit. În cele din urmă, acel neamț avea să o facă să se lase de fumat.

La rândul său, Björn, care nu a avut niciodată o relație atât de intensă cu o femeie, s-a simțit fenomenal. Văzându-se împreună cu Mel și faptul că toți știau acest lucru i-a plăcut și s-a bucurat din plin. Era ea femeia vieții lui?

Când s-a încheiat concertul, mulți dintre oameni au plecat, dar câțiva au mai rămas în local. Muzica a început din nou, iar Mel și Björn au mers la bar, pentru a comanda băuturi. Dintr-odată, un bărbat și o femeie s-au apropiat de Mel, iar el

s-a oprit și a salutat-o milităreşte. Björn l-a privit surprins. Ce naiba a făcut?

Ea, cu toată grația și inteligența de care dispunea, a încercat să glumească pe această temă. Bărbatul era Roberto, proprietarul localului, și, când s-a îndepărtat cu fata pe care o ținea de braț, Björn s-a uitat la Mel și a întrebat-o:

– De ce te-a salutat așa?

Simțindu-se îngrozitor pentru că îl mințea, ea i-a răspuns:

– Nu știu, așa o fi moda în Asturia.

Björn a consimțit. Nu era convins de răspuns, dar când a început piesa lui Bruno Mars, *When I was your man*, ea s-a uitat la el și i-a spus:

– Dansezi?

– Uau, devii romantică?

Mel s-a încruntat, dar, zâmbind, i-a răspuns:

– Mă răsfăț.

Amuzat, a sărutat-o și a acceptat încântat. Și-a luat fata de mână și a ieșit cu ea pe micul ring de dans al localului. Au dansat îmbrățișați, în timp ce vocea lui Bruno Mars cânta:

Hmmm too young, too dumb to realize.
That I should have bought you flowers and held your hand.
Should have gave your all my hours when I had the chance.
Take you to every party ,cause all you wanted to do was dance.
Now my baby is dancing, but she's dancing whith another man.

Fără să vorbească, au dansat pe ritmul muzicii. Melodia aceea și legătura pe care o aveau cu ea era specială. Björn a sărutat-o pe gât și Mel, privindu-l, i-a șoptit:

– Ori de câte ori ascult acest cântec, îmi amintesc de tine.

– Dacă nu ți-aș spune că mă bucur să știu acest lucru, aș minți, a spus el.

Mel a zâmbit și Björn i-a șoptit:

– Sper că există deja cineva care să te invite la dans și să-ți ofere flori.

– Există, a zâmbit ea. Există un anume James Bond care...

– Taci, Catwoman, a râs el încântat.

Mel era atât de directă, atât de proaspătă și diferită de toate celelalte femei pe care le întâlnise vreodată, încât îi era imposibil să nu se îndrăgostească mai mult de ea cu fiecare secundă care trecea. Au continuat să se îmbrățișeze, cât a durat piesa, și, când s-a încheiat, s-au întors la grupul de prieteni.

– Cât de frumoase sunt femeile asturiene.

– Nu te întrece cu măsura... păpușelule!

El a izbucnit râs, iar Mel, aducându-și berea în dreptul buzelor, a băut și, dorind să-l înnebunească, a lins gura sticlei.

Ea a zâmbit și, apropiindu-se de el, i-a șoptit:

– Vrei să mergem singuri sau preferi să avem companie?

Fără a fi nevoie să i se spună cine va fi acel terț, Björn știa deja: era bărbatul care o salutase milităreşte. Emoționat de ceea ce i-a sugerat Mel, el a întrebat:

– Al treilea ar fi acela, nu?

Ea, văzând unde se uită, a dat din cap aprobator. Björn a întrebat:

– Ai avut o relație cu el?

Surprinsă când i-a văzut încruntarea, i-a răspuns:

– Roberto este proprietarul acestui loc și un tip foarte drăguț. Întâmplător, odată, când eram la Barcelona, la o petrecere privată cu un prieten, ne-am întâlnit. Tocmai divorțase și era cu Lisbet, fata care îl însoțește acum. Îmi amintesc cât de surprinși am fost amândoi. A fost jenant să ne vedem în acel loc, și goi, dar am păstrat secretul amândoi și, uneori, când veneam în Asturia, noi trei mai ieșeam și mergeam la câte o petrecere privată, dintr-un local din Oviedo, pentru a ne distra. În ceea ce privește faptul de a fi avut o relație cu el, răspunsul este nu. El are o relație cu Lisbet și, din câte știu, le merge foarte bine.

Björn a consimțit. Avea dreptate și nu trebuia să gândească lucruri ciudate. Cu toate acestea, faptul de a și-o imagina mergând la petreceri private cu alții nu l-a amuzat, dar el a avut încredere în ea, ca întotdeauna.

– Mai este valabilă invitația de a merge în camera din spate? a întrebat Björn.

– Cu Roberto și Lisbet?

El a dat din cap aprobator și Mel a spus:

– Așteaptă o secundă.

Cu hotărâre, s-a apropiat de prietenul său și, după ce a vorbit cu el, l-a chemat pe Björn și l-a prezentat.

– Lisbet a trebuit să plece, dar Roberto spune că, dacă vrei, putem merge în camera din spate cu sau fără el.

Björn a cântărit lucrurile. Dar de ce ezita?

Și, încercând să-și recapete controlul asupra sentimentelor sale, a răspuns:

– Cu el. Vreau să juisezi pentru mine.

Extrem de excitată, Mel i-a făcut un semn lui Roberto și acesta a venit.

Mel a apucat strâns mâna lui Björn și l-a urmat.

Fără să vorbească, au intrat într-o cameră și, când Roberto a blocat-o și o lumină albastră a pătruns în cameră, Björn, surprins, i-a șoptit când a văzut cutii cu băuturi, un frigider, o măsuță și un fotoliu confortabil.

– Uau...! Văd că prietenul tău se distrează bine aici.

Mel a zâmbit și Roberto, prin semne, l-a întrebat pe Björn ce vrea să bea. A cerut un whisky, iar Mel, un rom și Cola. Odată servite, a pus băuturile pe o măsuță.

Björn, dominând situația, a apucat-o pe Mel de talie și a țintuit-o de corpul lui. I-a căutat gura și a sărutat-o. Roberto i-a privit și, când a văzut că acel neamț îi scotea topul, sutienul și îi deschidea fusta, lăsând-o să cadă pe podea împreună cu chiloții, a știut că atunci începea petrecerea.

Cu gura lui deasupra gurii lui Mel, Björn i-a șoptit, în timp ce-i masa fesele:

– Acum am de gând să te întorc și te voi deschide pentru ca el să sugă ceea ce este al meu.

Acel sentiment de proprietate a surprins-o, iar Björn, dându-și seama, i-a clarificat, privind-o în ochi:

– Acesta este jocul nostru și nu trebuie să-ți spun că te consider a mea, deoarece cred că știi ce simt pentru tine, ești de acord, Mel?

– Da.

– Sigur?

– Da. Și, excitată, ea i-a șoptit: Îmi place să fiu a ta și tu să fii al meu.

Björn, emoționat de ceea ce îi confirmau aceste cuvinte, a dat din cap și a precizat:

– Voi permite ca un străin pentru mine să te spele, să te atingă, să te desfete, să ți-o tragă și, în schimb, vreau să văd cum te distrezi, vreau să juisezi pentru mine și vreau să te simți bine. Spune-i că vreau să-ți sugă clitorisul până când țipi de plăcere, ai înțeles?

Mel a dat din cap aprobator, înfierbântată de ceea ce i-a spus, în timp ce muzica se auzea în cameră și, uitându-se la Roberto, care îi privea, i-a spus:

– Björn vrea să-mi sugi clitorisul și să mă faci să țip de plăcere.

Ca o motocicletă, Roberto a dat din cap aprobator și i-a șoptit:

– Spune-i că o voi face.

Mel a zâmbit. Nu i-a plăcut niciodată să se simtă proprietatea nimănui, dar Björn era diferit. O făcea să se simtă în siguranță, protejată, răsfățată, iar faptul că o considera a lui îi plăcea și nu intenționa să protesteze.

În acea cameră, nimeni nu i-a auzit. Era atâta agitație afară, încât era imposibil ca gemetele să fie auzite.

Björn a întors-o și, sprijinind-o de corpul său, și-a coborât degetele spre vagin și, după ce a atins-o, i-a deschis buzele și l-a privit pe Roberto.

Acesta, văzându-l, a știut ce îi oferea și nu a ezitat. A deschis o sticlă de apă și, cu o cârpă curată, a spălat-o pe Mel. Apoi s-a pus în genunchi în fața ei și, când a văzut cum germanul îi trăgea buzele vaginale pentru a-i permite accesul, s-a lansat direct spre clitoris.

Gemetele lui Mel au fost imediate, în timp ce Roberto, cu mâinile pe coapse, a deschis-o și i-a băgat capul între picioare, dornic să savureze delicatesa care îi era oferită. Excitat, Björn i-a șoptit la ureche:

– Așa... apasă-te peste gura lui. Lasă-l să te sugă. Îți place, Mel?

Ea a dat din cap aprobator. Aceea era perversitate în stare pură. Între timp, Björn a continuat:

– Oferă-i acces la tine. Flexează-ți puțin picioarele. Da... așa... Mel a tremurat și, în timp ce se mișca, Björn a insistat. Nu... nu te îndepărta. Vreau să te sugă. Vreau să simtă gustul femeii mele și vreau să juisezi în gura lui pentru mine.

Auzindu-l spunând „gustul femeii mele", a făcut-o să geamă. Cuvintele lui și posesia din ele au excitat-o aproape mai mult decât ceea ce i-a făcut Roberto. Björn a continuat:

– Așa, dragă... așa... asta e.

Mel a gemut. Faptul de a se simți între trupurile celor doi bărbați a înnebunit-o. Dintr-odată, Björn i-a șoptit:

– Una dintre fanteziile mele cu tine este să te deschid așa cum fac acum și să le ofer accesul mai multor bărbați. Le voi cere să îngenuncheze în fața ta și, unul câte unul, te vor suge, în timp ce te voi ține și voi percepe cum vibrează corpul tău la ceea ce simți. Apoi, te voi întreba care ți-a plăcut cel mai mult și acela va fi primul căruia îi voi permite să ți-o tragă. Când ne vom întoarce la München, voi organiza o mică petrecere la mine acasă și tu vei fi cea mai mare sursă a mea de dorință. Vrei să fii, Mel?

Apucând-o de coapse, Roberto a făcut-o să-și desfacă picioarele mai larg și ea nu a putut răspunde. Ceea ce i-a propus Björn a fost atât de pervers și incitant, încât a tremurat la gândul acesta, iar el, simțind nerăbdarea ei, i-a șoptit, cu un zâmbet:

– Nu ți-o vom trage niciunul dintre noi până nu vei juisa în gura lui.

– Björn...

– ... și, când o vei face, a continuat el, ți-o vom trage amândoi.

– Da... a oftat Mel.

Björn a zâmbit și, ciupindu-i sfârcurile, și-a trecut gura peste gâtul ei.

– Dar mai întâi, știi ce vreau, draga mea. Juisează.

Extrem de stimulată de ceea ce el i-a cerut, ea a încuviințat, pentru a lăsa loc unui orgasm spectaculos, care i-a preluat corpul la cele auzite și la ceea ce îi făcea Roberto. Când Björn a simțit-o tremurând, a zâmbit și, dur ca piatra, i-a șoptit, eliberând-o:

– Te aștept pe canapea, când Roberto va termina cu tine.

Mel l-a privit mergând cu un pas hotărât spre scaunul confortabil, a scos câteva prezervative din poșetă și le-a lăsat pe masă, fără ca să-și ia ochii de la ea, în timp ce Roberto, înnebunit, și-a continuat jocul și a masturbat-o, făcând-o să ofteze din nou.

Cu încântare, l-a privit pe Björn scoțându-și hainele. Atunci, Roberto a eliberat-o. A luat din nou sticla cu apă și, fără ca ea să se miște, a spălat-o încă o dată. După ce a terminat, Mel s-a apropiat de tipul ei, fără să spună nimic, și s-a așezat peste el. Privindu-l în ochi, a zâmbit, i-a cuprins erecția în mână și s-a înfipt în ea. S-a așezat în centrul acelei dorințe dure și tentante, iar Björn a apăsat-o spre el.

– Da... draga mea... aveam nevoie de asta, a spus el.

Pentru câteva minute, Mel a preluat frâiele. Cu Björn așezat, ea a condus micile sale jocuri, până când o palmă de la Roberto a făcut-o să se oprească. Björn, văzându-i intențiile, a apucat-o pe Mel de talie, în timp ce îi spunea:

– Culcă-te pe mine, cred că prietenul nostru vrea să continue să se joace cu tine.

Cu penisul lui Björn înăuntru, ea abia se putea mișca, când a observat că Roberto îi întindea gelul pe anus și începea să se joace cu deschizătura ei.

Björn, simțind-o pe Mel gemând, a sărutat-o și, când s-a despărțit de ea, i-a șoptit:

– Am o dorință uriașă de a mă mișca. Vrei să fac asta?

Mel a consimțit. Dar era atât de încastrat înăuntrul ei, încât a făcut-o să țipe.

– Sssssst... toți ne vor auzi și vor ști ce facem, a râs Björn când a simțit-o atât de excitată.

– Au... au...! Îmi faci rău.

Auzind asta, Björn s-a încruntat, s-a întors pentru a se poziționa altfel și Mel, cu un zâmbet, i-a șoptit:

– Acum este mai bine.

Roberto și-a continuat jocul și, după câteva minute, apropiindu-și penisul de anusul ei, a apucat-o de șolduri și, încetul cu încetul, s-a introdus în interiorul ei.

Björn a conștientizat prezența sa imediat. În ciuda faptului că pereții interiori ai lui Mel separau ambele penisuri, presiunea pe care o exercitau era sesizabilă și, dornic să o facă să se bucure, el a întrebat:

– Îți facem rău, draga mea?

Emoționată de îngrijorarea lui, Mel l-a sărutat și, mișcându-și trupul, i-a invitat să continue. Într-o secundă, corpul ei a fost total prins între ale celor doi, care intrau și ieșeau cu ritmuri diferite, smulgându-i gemete minunate de plăcere. Uitându-se la Björn, i-a șoptit:

– Björn...

Ca întotdeauna, când îi spunea numele în timp ce făceau sex, el se excita. Știind că este cu el și nu cu altul, era unul dintre cele mai minunate lucruri din lume și, apucându-i șoldurile pentru a se scufunda în ea, cu forță, i-a șoptit:

– Da, Mel, eu sunt Björn.

Jocul a durat câteva minute. Ambii bărbați s-au scufundat în ea, în acest joc al plăcerii. Gemete... sărutări pasionale... cuvinte îndrăznețe. Totul era permis într-un moment ca acela, până când cei trei au culminat și au ajuns unul peste altul.

Când și-au recăpătat respirația, s-au curățat puțin și s-au îmbrăcat, iar Björn și Roberto și-au dat mâinile. Mel a zâmbit. Când au părăsit camera, au mers fără să-și vorbească acolo unde se afla sora lor. Aceasta din urmă, văzându-i, i-a întrebat:

– Unde ați fost?

Mel a privit-o și i-a răspuns în glumă:

– Să fii sigură că tocmai ție o să-ți spun.

22

A doua zi dimineață, când Mel s-a trezit, Björn a dispărut din nou cu bunica ei. Era clar că, deși era în vacanță, nu ieșise încă din rutina programului său nemțesc.

Ore întregi, ea a avut grijă de mica ei prințesă. Fetița voia doar să se joace și, când a adormit epuizată în brațele sale, a dus-o în pat. După ce a așezat-o, s-a întins lângă ea și s-a gândit la Björn. Încă avea în minte ceea ce i-a spus cu o seară înainte - el era al ei și ea a lui, când se jucau - și asta a făcut-o să zâmbească. Totuși, când și-a amintit cum a spus acel lucru, despre faptul că ea este femeia sa, s-a cutremurat.

În toți anii în care au fost împreună, Mike nu a folosit niciodată acest cuvânt. Nu a fost niciodată femeia și nici logodnica lui. A fost dintotdeauna „Parker" sau „scumpo". Nu a existat niciodată un sentiment de proprietate între ei, nici măcar atunci când a aflat că este însărcinată.

Mel s-a ridicat din pat și s-a uitat pe fereastră. Björn a intrat în viața ei ca un vârtej și a tulburat-o, uneori. Îi plăcea să-i simtă protecția, răsfățul și dispera când își amintea că nu a fost corectă cu el.

Cum a putut să-i greșească unui astfel de bărbat?

Auzind zgomotul unei mașini, Mel a privit spre stradă și a văzut că era Björn cu bunica ei și cu Ovidio. De la fereastră și ascunsă în spatele perdelelor, l-a privit cum intră în casă și, cu un zâmbet plăcut, a dat din cap spre ceva ce îi spunea bunica ei. Asta a făcut-o pe Mel să râdă. Björn, fără să înțeleagă nimic, a reușit să comunice cu bunica ei. Era ceva nemaivăzut!

Nici măcar tatăl ei, Ceci, așa cum îl numea Covadonga, nu s-a înțeles atât de bine cu ea. Având în vedere că Sami

dormea încă, a coborât să ajute. Björn, văzând-o, a zâmbit și, îmbrățișând-o cu drag, a salutat-o:

– Bună dimineața, somnoroaso!

Mel, fără ca să-i pese de privirile vecinilor, l-a sărutat pe buze și l-a ajutat să ducă pungile cu cumpărături înăuntru.

Ca și în ziua precedentă, bunica ei, o femeie cu un caracter puternic, a început să dea instrucțiuni. Luján a încercat să o facă să-l lase în pace pe Björn, dar a fost imposibil. Bunica avea nevoie de el și i-a pus pe toți la treabă. Când Mel a terminat de făcut ceea ce i-a poruncit doamna Covadonga, a decis să spele mașina. În acel moment, vecinul Ovidio și cu Björn au apărut cu brațele pline de lemne de foc. S-au dus până la șopron, iar Björn, după ce a ascultat instrucțiunile pe care i le-a dat bătrânul, despre cum să manipuleze toporul, a început să le taie. Toată lumea a putut observa imediat că nu era prima dată când tăia lemne.

– Surioară..., a spus Scarlett, apropiindu-se, tipul ăsta este grozav.

– Știu, a fost de acord Mel, cu gura uscată.

După o tăcere, Scarlett a întrebat:

– Am văzut că nu fumezi, te-ai lăsat?

Ea a zâmbit și a răspuns:

– Nu, dar datorită lui Björn, în fiecare zi fumez mai puțin.

Scarlett a râs și a șoptit:

– Ai văzut cum îl privesc vecinele? Mel a aruncat o privire către vecinele bunicii ei, care o supravegheau. Sora ei a adăugat: Îți spun eu că aceste femei vor avea vise necurate cu el în seara asta. Desigur, și mâine la slujbă vor spune de trei ori Tatăl Nostru pentru ceea ce au visat.

Mel a râs și Scarlett a continuat:

– Eu l-aș ține din scurt în locul tău. Te roooooooooog! La cât de dulceeee esteeeeeeeee!

– Nu trebuie să-l țin din scurt, a râs ea, când a auzit-o. El este liber.

– Liber?

– Da.

– Eşti fraieră?... Cel mai tare tip pe care l-am văzut de ani buni şi tu îmi spui că este liber?

– Da...

– Păi, nici măcar să nu te gândeşti să spui asta când ieşim cu prietenele, dacă nu vrei ca, măcar una, pe care o cunoşti şi tu, şi eu, să ţi-l ia.

– Crezi?

Scarlett, ai cărei ochi ieşiseră din orbite, a dat din cap aprobator şi a spus:

– Cred şi afirm.

Mel nu a putut răspunde. Cu o senzualitate incredibilă, Björn şi-a scos tricoul alb cu mânecă scurtă, printr-o mişcare lentă, şi l-a aruncat la pământ, rămânând doar în blugii cu talie joasă, care-i puneau în evidenţă excelenţii muşchi abdominali. A luat o sticlă de apă de la sol şi, după ce a băut din ea, şi-a turnat ce a mai rămas peste corp. Era fierbinte.

– La naibaaaaaaa! a şoptit Mel.

– Sfântă Fecioară, cât de cald îmi este!

– Îmi aminteşte de reclama pentru Coca-Cola, a comentat Mel.

Scarlett, făcându-şi vânt cu mâna, i-a şoptit:

– Mie de acel film în care Hugh Jackman şi-a aruncat o găleată de apă pe corp. Doamne, ce pervers!

Björn, văzându-le cum se uită la el, a zâmbit. Era conştient de puterea corpului său asupra femeilor şi i-a făcut cu ochiul fetei sale.

– Ai dreptate, Scarlett... trebuie să-l ţin din scurt. Sunt o mulţime de femei promiscue pe aici.

– Sunteţi împreună?

– Nu... Da... Ei bine, nu ştiu.

– Cum nu ştii? A exclamat sora ei. Te asigur că, dacă un tip de genul acesta vine în casa bunicii, asta se întâmplă pentru că

există ceva între mine și el. Apropo, ce-ai zice să-mi spui de ce a trebuit să ascundem fotografiile cu tine și cu tata?

Mel s-a uitat la Björn, care încă tăia lemnele și a răspuns:

– Urăște armata americană și cred că, atunci când va afla că și eu fac parte din ea, mă va urî și pe mine.

– Și de ce o urăște?

– Nu știu... cred că are legătură cu tatăl său. Nu mi-a spus niciodată și nici eu nu l-am întrebat.

– Dar, Mel... cum poți să minți un astfel de bărbat, în halul ăsta?

– Nu știu, Scarlett... nu știu ce fac.

– Îți jur, fată, că nu te înțeleg! a protestat ea. Björn este chipeș, atent, fermecător și tu îl minți?

– Sssst, Scarlett, știu! Mă simt groaznic. Dar acum nu știu cum să-i spun adevărul.

– Crezi că se va supăra foarte tare?

Mel nici nu voia să se gândească la asta.

– Da. Dar sper să înțeleagă.

Pierdute în gândurile lor, au tăcut un timp, până când Scarlett a exclamat:

– Sfântă Fecioară, ce spate! Ai observat că Björn seamănă ca modelul acela care arată ca un tren, al cărui nume este David Gandy?

Mel nu s-a gândit niciodată la asta. Dar acum, când sora ei o spunea, avea dreptate; Björn și David erau același gen de bărbat: înalți, bruneți, cu ochi albaștri, stilați și cu aspect grozav.

După zece minute, excitația o copleșise. S-a apropiat de el, i-a luat toporul din mâini și l-a sărutat cu dorință, fără să-i pese de ceea ce ar putea spune vecinii bunicii ei. Și, în acel moment, l-a auzit pe Ovidio trecând cu o cutie pe lângă el:

– Așa, băiete, pune-i o ureche pe fiecare coapsă și limba pe unde s-o nimeri.

– Ce urât, Ovidio! a strigat Scarlett, când l-a auzit.

Mel a izbucnit în râs și Björn a întrebat:

– Ce a spus?

Neputând să se oprească din râs, Mel i-a făcut cu ochiul și i-a răspuns:

– O să-ți explic diseară!

În noaptea aceea au ieșit din nou cu prietenii. Björn nu îi înțelegea, dar l-au făcut să se simtă ca unul de-ai lor și, după cină, el și Mel și-au luat rămas-bun și s-au dus la Palacio de Luces, un hotel luxos de cinci stele, înconjurat de un mediu natural și situat pe versantul conlughez al Suevei.

În lift, Björn, zâmbind, a apucat-o pe Mel de talie și, apropiind-o de corpul său, i-a șoptit:

– În seara asta te vreau pentru mine.

– Doar pentru tine?

El, privind-o de la înălțime, a dat din cap aprobator și a afirmat cu emfază:

– Doar pentru mine.

Când au intrat în cameră, Mel a zâmbit, văzând că sora ei s-a ținut de cuvânt. Când Björn a văzut bolurile de ciocolată pe una dintre mese, a întrebat:

– Ce intenționezi să faci cu mine în seara asta, domnișoară Melanie?

Sărutându-l cu pasiune, ea a zâmbit și, arătând spre ciocolată, a răspuns:

– Când mi-ai dat pandantivul cu căpșuni, ți-am spus că voi face ceva pentru tine. Ei bine, pregătește-te, plinsule, pentru că în seara asta vreau să-ți mulțumesc pentru darul tău.

Între sărutări și îmbrățișări s-au întins pe pat, iar Mel i-a spus:

– Acum am nevoie să mă ajuți ca să fac un lucru.

– Orice îți dorești, scumpo.

S-a ridicat și, trăgându-l, s-a dus acolo unde era împăturit plasticul.

– Trebuie acoperit patul cu asta.

– Cu un plastic?

Mel a zâmbit și l-a încurajat:

– Da, haide, ajută-mă.

Când totul a fost așa cum și-a dorit, Björn s-a uitat la ea și Mel i-a spus:

– Nu este sezonul căpșunilor, dar, de vreme ce am una proprie, ți-am adus ciocolata, ca să nu-ți lipsească nimic.

Înțelegând la ce se referea, el a zâmbit și, mușcându-și buza, i-a șoptit:

– Doamne, iubito... îmi place perversitatea de care dai dovadă.

– Știu și îți va plăcea și mai mult ceea ce îți voi oferi.

Björn a izbucnit în râs, a văzut că se dezbrăcă și a urmat-o imediat. Apoi Mel a luat bolurile de ciocolată și, urcându-se pe pat cu ele în mână, i-a spus:

– Vino, culcă-te aici.

Björn s-a așezat. A pus bolurile pe plasticul patului și i-a șoptit:

– Știu că îți place ciocolata, îți plac căpșunile și îți place de mine. Așadar, dragul meu, bucură-te.

Fără alte întrebări, și-a scufundat mai întâi un sfârc într-unul dintre boluri și apoi pe celălalt. I-a scufundat în ciocolată și, punându-se în patru labe deasupra lui Björn, i-a spus, în timp ce el se uita la sfârcurile acoperite:

– Poți începe cu care dorești.

Înnebunit, nu a ezitat, și-a atras unul dintre acele sfârcuri magnifice la gură și l-a supt.

– Delicios.

– Îți place?

Cu perversitatea în privire, cu excitația dintre picioare și gura plină de ciocolată, Björn i-a cerut:

– Dă-mi mai mult.

Mel i-a adus din nou sânul la gură, iar el l-a gustat, s-a înfruptat, l-a strâns și l-a supt și, când a dispărut toată ciocolata, dornică, l-a întrebat:

– Vrei mai mult?

Björn a dat din cap aprobator și Mel i-a întins celălalt sfârc.

Când ciocolata a dispărut, ea a zâmbit, iar el, apucând-o de ceafă, a sărutat-o. Aroma sa era dulce, rafinată, minunată și, când s-a îndepărtat, i-a recunoscut:

– Ești cel mai bun desert pe care l-am mâncat vreodată, în toată viața mea, și doar gândul că acum voi mânca minunata ta căpșună cu ciocolată, mă înnebunește.

Mel a izbucnit în râs și l-a întrebat:

– Îți place ideea?

– Mă încântă. Mai mult, acum înțeleg motivul plasticului.

S-au sărutat și, când pofta i-a cuprins din nou, Mel, atingându-i enorma erecție, i-a șoptit:

– Vreau și eu să o sug cu ciocolată.

Nu era necesar să-i spună mai multe. Björn s-a așezat pe pat și și-a înfipt vârful penisului în lichidul gros. Târându-se pe pat, Mel s-a îndreptat spre el și și-a scos limba, provocator. Amândoi au zâmbit, iar ea a început să-l lingă. Apoi și-a deschis gura, dornică să îl mănânce, și a continuat să o facă. El, cu ochii închiși și în genunchi pe pat, a lăsat-o să-l înnebunească de plăcere. Ce i-a făcut cu limba l-a încântat și, când nu a mai putut suporta, a oprit-o și i-a șoptit:

– Flămânzesc după tine, dragă. Întoarce-te și hai să ne bucurăm amândoi.

Mel s-a întins. Björn și-a scufundat din nou penisul în ciocolată și, punându-se în patru labe deasupra ei, în sens invers, i l-a apropiat de gură și, luând unul dintre boluri, i-a spus:

– Lasă-mă să-mi văd căpșuna.

– Căpșuna ta? a râs ea.

Încântat să o audă râzând, el i-a tras o palmă peste fund și i-a declarat cu fermitate:

– Căpșuna mea.

Amuzată și excitată de modul lui posesiv, și-a desfăcut picioarele pentru el și l-a întrebat:

– Îți place așa?

Björn a consimțit și, uitându-se la ceea ce îl înnebunea, i-a șoptit:

– Mă încântă.

Perversitatea dintre cei doi a fost servită. El i-a sărutat interiorul coapselor, iar ea s-a cutremurat. Apoi Mel a început să-i sugă penisul îmbibat în ciocolată și, câteva secunde mai târziu, cel care tremura a fost Björn.

Vibrând, și-a lăsat gura pe Muntele lui Venus. L-a sărutat. Și-a trecut nasul peste locul pe care îl adora și a gemut la atacul ei devastator. Odată ce și-a controlat mișcările, a luat unul dintre bolurile cu ciocolată și, fără să-i spună nimic, i-a vărsat-o pe vagin iar. Când a văzut cum se scurge, i-a șoptit:

– Spectaculos.

Fără să vorbească, din nou... și din nou s-a scufundat în trupul lui Mel, care își ridica șoldurile pentru a-l primi, în timp ce ciocolata le aluneca pe corp, oferindu-le, pe lângă o aromă dulce, o plăcere și o desfătare fără egal.

Gemetele au luat în stăpânire camera, iar când Björn s-a contractat într-o ultimă lovitură, Mel l-a apucat de umeri și a țipat, în timp ce a culminat. Epuizați, s-au uitat unul la celălalt și el, amuzat, i-a spus:

– Cred că va fi o noapte foarte dulce și interesantă.

Cu ciocolata până la urechi, Mel a zâmbit și, ridicând telefonul, i-a propus:

– Haide, să ne facem o poză.

Amuzați, și-au pus fețele pătate laolaltă și Mel a făcut poza.

La 4:00, au ridicat plasticul, râzând, și s-au îndreptat spre duș. Acolo, apa le-a curățat corpul de ciocolată, în timp ce și-au continuat jocurile. Jocuri de care nu se săturau. Într-un final, s-au întins și au adormit îmbrățișați.

A doua zi dimineața, după o noapte în care au făcut dragoste de mai multe ori, cineva a bătut la ușă și un chelner a intrat și le-a lăsat o tavă cu micul dejun. Mel, văzând o gogoașă cu ciocolată, a zâmbit.

– Nu mai pot mânca niciun gram de ciocolată!

Amândoi au râs și, după ce au luat fericiți micul dejun, s-au întors la casa familiei, unde, la sosire, bunica, privindu-i de sus până jos, a clătinat din cap dezaprobator. Adresându-se nepoatei sale, a zis:

– Mama și sora ta sunt pe plajă cu fetița. Apropo, ce preferați să fac de mâncare, pantrucu sau cachopo?

– Mie mi-e indiferent, bunico.

– Întreabă-l pe bebe, i-a cerut femeia nepoatei sale.

Mel s-a uitat la Björn, care, desigur, nu a înțeles nimic și ea i-a spus:

– Ce vrei să mănânci, pantrucu sau cachopo?

Cu gura căscată pentru că nu a mai auzit niciodată aceste cuvinte, a întrebat:

– Acestea sunt mâncăruri?

– Da.

– Și-mi poți explica ce sunt?

Amuzată, Mel a zâmbit.

– Pantrucu este un aluat cu cârnăciori, foarte gustos, pe care îl face bunica mea. Îl înfășoară în foi de varză, îl taie și îl prăjește, iar cachopo este un mușchi de vițel, umplut cu jambon și brânză, glazurat și prăjit. Ca să mă înțelegi, este ca san jacobos, doar că este bestial.

După ce a evaluat ceea ce i-a spus, i-a răspuns:

– Al doilea fel de mâncare cred că îmi va plăcea mai mult.

Mel s-a uitat la femeie.

– Cachopo, bunica.

Ea a dat din cap aprobator și, zâmbind, a spus:

– Cum spune Blasito, punct.

Când s-a îndepărtat, Mel l-a privit pe Björn zâmbind și l-a întrebat:

– Vrei să mergem la plajă? Mama, sora mea și Sami sunt acolo.

A dat din cap aprobator și s-au îndreptat spre dormitoare pentru a se schimba în costumele de baie.

Când Sami a văzut-o pe mama ei și pe Björn apărând, a alergat spre ei. El a luat-o în brațe și fetița a râs în hohote. Gestul acela atât de intim cu fetița l-a făcut să se simtă foarte bine. Era mândru să o poarte în brațe și pe Mel să o țină de mână. Sentimentul acela de împlinire era minunat. Un sentiment care nu îl părăsea niciodată când era cu ele.

La ora prânzului, s-au întors la casa în care îi aștepta Covadonga și, încântați, au mâncat cachopo, pe care femeia l-a pregătit. După-amiază, Mel a fugit cu Björn și cu fetița ei înapoi, la plajă. Bunica și-a făcut deja planuri pentru Blasito, dar nu a fost dispusă să îl împartă cu nimeni.

– Este minunat, a spus Björn, uitându-se la fetița care alerga cu o găletușă galbenă în mână. Acest loc este unul dintre cele mai frumoase pe care le-am văzut vreodată.

Mel a zâmbit.

– Da. Plaja din La Isla este o minunăție și, dacă e vremea bună, așa cum ai prins-o tu acum, este genial! a răspuns ea. Deși are un farmec aparte să te plimbi pe aici și iarna.

– Te-ai plimbat pe aici foarte mult iarna?

Mel a dat din cap aprobator și, uitându-se la fiica ei, a răspuns:

– Da. De mai multe ori decât mi-aș dori să-mi amintesc.

Björn a consimțit și intenționat, a întrebat-o:

– Mike a fost vreodată aici cu tine?

– Nu.

– De ce?

Cu un zâmbet pe buze, Mel a oftat.

– Pentru că nu a vrut niciodată. Probabil pentru că nu am fost niciodată cu adevărat importantă pentru el.

Câteva secunde, s-au privit fără ca să-și vorbească, până când, în cele din urmă, Björn i-a șoptit:

– Mulțumesc pentru noaptea perfectă pe care am avut-o.

– Eu îți mulțumesc.

Cu un gest serios, el i-a luat mâinile și i-a spus:

– Vreau să știi că tu și Sami, cu tot ceea ce vă înconjoară, sunteți foarte speciale pentru mine. Și, dacă tu crezi că nu ai fost importantă pentru Mike, vreau să știi că ești importantă pentru mine. Atât de importantă, încât am început să văd viața într-o altă lumină, iar asta îmi place. Îmi place să fiu cu tine, cu Sami și îmi place să simt că ești a mea, îmi place tot ceea ce vine de la tine.

– Îți place și de *Peggy Sue*? l-a tachinat ea, cu o voce scăzută.

– Ei bine... ăsta e un alt subiect, a râs Björn, cu gândul la hamsterul alb.

Mel a zâmbit. Aceste cuvinte însemnau mult mai mult decât putea să înțeleagă și, într-un acces de sinceritate, i-a spus:

– Björn.

– Ce?

– Trebuie să îți spun ceva.

Și-a fixat ochii albaștri uimiți asupra ei și, cu un zâmbet pe jumătate, i-a șoptit:

– Spune-mi, dragă.

Adunându-și curajul care i-a lipsit alteori, Mel și-a luat inima-n dinți și a vorbit:

– Trebuie să fiu sinceră cu tine și să-ți spun că...

Deodată, plânsul lui Sami i-a atras atenția. Era la pământ, plângea și amândoi s-au ridicat repede pentru a vedea ce se întâmplă. Fetița a căzut, pur și simplu, dar se scărpina pe genunchi. Când au ajuns la prosoape, Björn, fără a fi nevoie ca Mel să-i spună, i-a deschis poșeta, a scos un leucoplast cu prințese și, după ce i l-a pus fetiței, i-a spus:

– Ascultă, prințesă Sami, Frumoasa Adormită te va vindeca în mod magic și durerea va dispărea tana... na... nam! Și durerea nu se va mai întoarce niciodată.

La auzul acestor cuvinte, fetița, ca întotdeauna, a încetat să mai plângă, s-a desprins din brațele mamei și a început din nou să alerge cu găletușa galbenă. Björn a zâmbit și Mel, uimită de ceea ce tocmai a făcut, l-a întrebat:

– Cum de ți-ai amintit asta?

Björn, zâmbind, s-a apropiat intim de ea, care îl privea, și i-a șoptit, sărutându-i gâtul:

– Nu uit lucrurile importante și ți-am spus doar că tu și Sami sunteți foarte importante pentru mine. Și, deși acel șobolan pe care îl ai ca animal de companie nu este obiectul devoțiunii mele, voi sunteți și tot ceea ce vă face fericite mă face și pe mine.

Când a văzut că Mel îl privea nedumerită, și-a amintit despre ce au vorbit cu câteva minute înainte și a întrebat:

– Ce aveai de gând să-mi spui acum câteva minute?

Intimidată, a zâmbit și i-a spus:

– Am vrut să-ți spun că și tu ești special și important pentru Sami și pentru mine și îmi place să te simt ca pe ceva al meu.

– Hmm...mă bucur să știu asta, a râs Björn.

– Plinsuleeeeeeeee, vino! a strigat fetița.

Björn a sărutat-o pe Mel pe buze și a alergat spre fetiță.

Când a ajuns lângă ea, s-au așezat împreună pe nisip și au început ca să se joace.

Mel, total derutată de toate, s-a simțit îngrozitor. El și-a deschis inima către ea, iar ea, în schimb, nu a fost sinceră.

Două zile mai târziu, cei trei s-au întors la München. Björn și Mel trebuiau să lucreze și să-și continue viața.

23

Lunile au trecut și a sosit octombrie. Nimeni, cu excepția lor și a lui Eric, nu știa despre relația lor. Cei doi prieteni au vorbit de mai multe ori pe această temă și Björn i-a cerut discreție. Mel își dorea ca nimeni să nu știe nimic și, deși a fost deranjat de refuzul ei de a se prezenta ca un cuplu în fața prietenilor lor, el a decis să o respecte. Nu ar fi făcut niciodată nimic pentru a o supăra.

Într-o dimineață, după ce a petrecut o noapte perversă cu Björn și cu un alt cuplu într-unul dintre separeurile de la *Sensations*, unde fantezia și plăcerea au fost centrul dorințelor sale, când și-a pus pantalonii, Mel și-a scos mobilul și a văzut că avea mai multe apeluri pierdute de la vecina Dora și, de asemenea, de la partenerul ei, Neill. Îngrijorată, a sunat și Björn a văzut-o punându-și mâinile pe cap. S-a apropiat repede de ea.

– Ce se întâmplă?

– Trebuie sa plec. Sami... este la spital.

– Ce s-a întâmplat?

Dar Mel, ieșită din minți, și-a acoperit fața cu mâinile și a gemut:

– O, Doamne... O, Doamne... sunt o mamă groaznică... Eu aici... aici... făcând... făcând asta! Și fiica mea. Oh, Doamne!

Amețită de îngrijorare, nu știa ce să facă și Björn, ținând-o de braț, a oprit-o și i-a spus:

– Iubita mea, concentrează-te, ce se întâmplă?

– Vecina mea, Dora, împreună cu Neill au dus-o pe Sami la spital. Se pare că a început să facă febră mare și Dora s-a speriat. M-a sunat și, dacă a văzut că nu răspund, l-a sunat pe Neill. Trebuie să mă duc la Klinik, fiica mea este acolo.

Björn nu știa cine este Neill, dar, în acel moment, acesta era ultimul lucru care conta. Doar Sami conta. Fără să piardă timpul, a dus-o pe Mel la mașină și apoi a condus cât de repede a putut pentru a ajunge la Klinik cât mai curând posibil.

Odată ce au lăsat mașina prost parcată la poartă, au fugit spre camera de gardă și, când Mel i-a văzut pe Dora, pe Neill și pe soția sa, Romina, s-a dus la ei și i-a întrebat cu inima-n gât:

– Unde este Sami?

– E în regulă, Mel. Liniștește-te, a spus Neill, privind-o.

– Dar unde este? a țipat ea descompusă.

Dora, văzând că tânăra își pierdea cumpătul, a încercat să o apuce de braț și i-a explicat:

– Îi fac o injecție și nu ne-au lăsat să intrăm.

– O injecție? De ce? Ce se întâmplă?

Romina, văzându-i panica, a lămurit-o imediat:

– Sami are puroi în gât și asta i-a provocat febra mare. Nu-ți face griji, Mel, e în regulă. Acestea sunt lucruri care se întâmplă copiilor.

Sprijinindu-se de perete, și-a dus mâinile la obraji și, în fața unui Björn uluit, a alunecat până a ajuns pe podea, unde a plâns descumpănită.

Știind că Sami era în regulă, angoasa lui Björn s-a calmat puțin, dar inima i-a bătut cu putere. Nu a mai văzut-o niciodată pe Mel așa. Nu a suportat să o vadă plângând. Era o femeie dură, puternică și, fără ezitare, s-a dus la ea, a ridicat-o și a îmbrățișat-o. Mel i-a acceptat îmbrățișarea și, în timp ce plângea tremurând, nu a putut decât să-i spună:

– Liniștește-te...liniștește-te...iubita mea, Sami este bine. Nu plânge, draga mea... nu plânge.

Dora, Neill și Romina s-au uitat unul la celălalt, dar nimeni nu a spus nimic. Cine era acel tip? Femeia l-a recunoscut: era același bărbat pe care l-a văzut la bowling. În acel moment, o asistentă a venit în fața lor și le-a spus:

– Dacă a sosit mama fetei, poate intra.

Mel a dat din cap aprobator imediat și, privind-o pe Dora, a spus în șoaptă:

– Îmi pare rău că nu am auzit telefonul. Îmi pare rău, Dora.

Femeia a îmbrățișat-o pe tânăra, care i-a dat drumul acelui bărbat cu părul negru, și a liniștit-o:

– Când ai plecat, fata era bine. Copiii sunt atât de imprevizibili. De aceea am sunat la casa lui Neill și a Rominei. Mi-ai spus mereu că, dacă tu nu răspunzi, el este primul pe care ar trebui să-l sun. Hai, du-te la Sami și dă-i un pupic din partea mea.

Când a dispărut în spatele ușii fără ca să se uite înapoi, cei trei necunoscuți s-au uitat la Björn, iar el, în semn de salut, a întins mâna și s-a prezentat:

– Björn Hoffmann.

Cele două femei i-au strâns mâna și, când ochii celor doi bărbați s-au întâlnit, americanul a spus:

– Neill Jackson.

Accentul american i-a zgâriat urechile lui Björn, dar, recunoscător, i-a șoptit:

– Mulțumesc că ai avut grijă de Sami! Mulțumesc mult!

Neill, surprins, a încuviințat. Cine era acest om? Și, fără ca să-și ia ochii de la el, i-a răspuns:

– Mulțumesc că nu ai lăsat-o singură pe Mel și ai adus-o aici!

Amândoi au dat din cap aprobator. Amândoi păreau bărbați responsabili, iar Romina a întrebat:

– Björn, le vei duce pe Mel și pe fetiță acasă?

– Desigur, a declarat el, cu încredere.

Neill, după ce s-a gândit o clipă, a dat din cap și, luând mâna soției sale, a spus, privind-o pe Dora:

– Hai, Romina și cu mine te vom conduce acasă.

După ce au plecat, Björn a rămas singur în hol. S-a așezat pe unul dintre locurile goale și a decis să aștepte. Zece minute mai

târziu, ușile s-au deschis și, când s-a ridicat, a văzut-o pe Mel apărând cu fetița în brațe.

Cu un zâmbet sincer, s-a apropiat de ele. Fetița, epuizată, adormise în brațele mamei sale și Björn a întrebat:

– Sunteți bine?

Mel a dat din cap aprobator. Îi făcea bine să-și îmbrățișeze fiica.

– Haide, spuse Björn, luând-o pe Sami în brațe. Vă voi duce acasă.

Au ieșit în tăcere din spital și, când au ajuns la mașină, Mel s-a oprit și, privindu-l, a comentat:

– Nu putem merge cu mașina ta.

– De ce?

A oftat și i-a explicat cu blândețe:

– Are două locuri. Și nu vreau să o țin pe Sami în față. În plus, este interzis.

Björn, care nu a luat în calcul acel detaliu, a vrut să spună ceva, când ea a adăugat:

– Du-te acasă să dormi, e târziu. Voi lua un taxi.

Mișcându-se repede, el i-a întins fetița și i-a spus:

– Nu te mișca de aici. Am de gând să parchez și să luăm un taxi.

– Dar, Björn, nu este nevoie.

Convins, el s-a uitat la ea și a spus:

– Am promis că te voi duce acasă și-mi voi respecta promisiunea, ai înțeles?

Mel a zâmbit. Dacă cineva era la fel de încăpățânat ca ea, acela era Björn!

L-a privit parcând mașina și oprind un taxi.

După ce i-a dat adresa, Mel s-a așezat în brațele lui Björn, fără să-i dea drumul lui Sami și el, sărutându-i fruntea, a întrebat:

– Ești mai liniștită?

Ținându-și fiica la piept, ea l-a sărutat pe frunte și i-a șoptit:

– Mă simt atât de vinovată...

Înțelegând-o, Björn a făcut-o să se uite la el și i-a declarat, cu emfază:

– Ești o mamă excelentă, cea mai bună pe care Sami o poate avea, bine?

Cu un zâmbet slab, Mel a dat din cap aprobator și l-a sărutat pe buze. Björn a întrebat:

– Îmi dai voie să urc azi la tine acasă?

Ea a zâmbit.

– Nu. Pragul casei fiicei mele este de netrecut.

Puterea cuvintelor ei l-a făcut să nu insiste și, când au ajuns, Björn i-a cerut șoferului de taxi să aștepte și, după ce le-a însoțit până la poartă și a sărutat-o pe Mel pe gură, a plecat, promițându-i că o va suna a doua zi.

24

O săptămână mai târziu, Sami era într-o stare perfectă și, după o sesiune bună de sex la el acasă, după ce au mâncat, el și Mel s-au pregătit să meargă împreună la grădiniță, ca să o ia acasă. Coborând în garaj, Björn a activat telecomanda. Luminile unui BMW impresionant au pâlpâit în locul Aston Martin-ului.

Mel, văzându-l, s-a uitat la el și a întrebat:

– Mașina asta e a ta?

El a dat din cap aprobator. După ce s-a întâmplat în noaptea cu spitalul, a decis să vorbească cu fratele său și să cumpere o mașină în care să o poată lua pe fetiță. Amuzat, el a răspuns:

– Sunt James Bond, la ce te așteptai?

Chicotind de râs, Mel s-a îndreptat spre mașină și, când a intrat în ea, a fluierat și a spus:

– Miroase a nou.

– Este nouă. Și uitându-se la ea, a întrebat: Ai văzut ce se află pe bancheta din spate?

Când Mel a privit, a rămas mută. Acolo era un scaun nou.

Rosa, din Prințesele Disney, și Björn a spus:

– Este mașina lui Sami și ea merită tot ce e mai bun.

Uimită, Mel a zâmbit. Nu-i venea să creadă. Björn a cumpărat o mașină pentru a avea loc și fiica ei. Incredibil.

Când au ajuns la grădiniță, s-au dus împreună la poartă și, când fetița a ieșit și l-a văzut pe Björn, a strigat:

– Plinsuleeeeeeeeeeee!

A zâmbit și, fără ezitare, a luat-o în brațe pe blondina cu coroniță ei de prințesă. Întâlnirile lui cu acel mic înger cu ochi albaștri îi

plăceau de fiecare dată mai mult. Acele două femeiuști, cu modurile și felurile lor de a fi, îl cuceriseră în totalitate. Mel a clipit și i-a șoptit:

– Nici nu-ți voi spune cât te va iubi când își va vedea noul scaun.

Björn a zâmbit și, apucând-o pe Mel de talie, cu un gest posesiv, a spus amuzat:

– Haide, plouă. Ce-ai zice să mergem să mâncăm o înghețată în mall?

Amândoi au dat din cap și, intrând în BMW, au mers acolo unde i-a propus el. Odată ajunși, au mâncat înghețată, iar Björn i-a cumpărat lui Sami o pungă mare cu dulciuri.

– Cum ți-a venit idea să-i cumperi asta? a protestat Mel.

– Copiilor le plac.

Ea, când și-a văzut fiica băgând două bezele în gură în același timp și mestecându-le, a răspuns:

– Bineînțeles că le plac. Dar dulciurile trebuie controlate sau le pot face rău.

– Nu spune prostii, a răspuns el amuzat. Și las-o să se bucure de dulciurile ei.

Nu foarte convinsă, Mel a încuviințat. Dacă fiica ei ar mânca totul din punga aceea uriașă, i s-ar face rău. Ținându-se de mână, au mers prin mall, în timp ce Sami alerga prin fața lor. După ce au vizitat diverse magazine, s-au așezat la o cafea. Atunci, Björn a întrebat curios:

– De unde îi cunoști pe acei americani?

– Care?

– Neill Jackson, care a fost la spital zilele trecute, și ceilalți cu care te-am văzut la bowling.

Mel s-a gândit să mintă. Dar ceva din ea s-a revoltat și, după ce și-a privit fiica, a decis să-i spună adevărul.

– Numele meu este Melanie Parker Muñiz.

– Cum?

– Tatăl meu este american.

– Ce?

– Tatăl meu este american. Locuiește în Texas și...

– Ești americană?

Văzându-i expresia, Mel s-a agitat și a răspuns:

– Tatăl meu este american și, deși m-am născut în Spania, nu voi nega că am crescut în Fort...

Dar nu a putut continua. Björn, livid, i-a cerut să tacă și, fixându-i ochii cu privirea, a întrebat:

– De ce nu mi-ai spus? De ce ai inventat acel lucru despre faptul că engleza ta a fost americanizată pentru că ai lucrat pentru American Airlines?

Cu inima-n dinți pentru tot ceea ce nu știa încă, i-a spus:

– Ascultă, Björn...

– La naiba, americancă?!

Lucrurile s-au înrăutățit într-un interval de secunde și ea i-a explicat:

– Dacă nu ți-am spus până acum, este pentru că știu că nu-ți plac americanii și mi-era teamă că, știind asta, tu...

I-a sunat telefonul. Mel s-a uitat la ecran și a citit numele Agnetei. Asta a enervat-o și, când a văzut că Björn nu i-a răspuns, și-a schimbat tonul vocii și a întrebat:

– Nu îi vei răspunde?

– Vorbesc cu tine, a răspuns el, pe un ton dur, care lui Mel nu i-a plăcut.

Telefonul mobil a sunat în continuare și niciunul dintre ei nu a vorbit, nici nu s-a mișcat. Era clar că ceva i-a deranjat pe amândoi. În cele din urmă, Björn a ridicat telefonul și a întrerupt apelul. Starea de spirit a lui Mel s-a schimbat. Nu a putut să înțeleagă de ce îi respingea astfel pe americani.

– Neill și ceilalți erau prietenii lui Mike? a întrebat el.

A ezitat în legătură cu răspunsul său.

Pe de o parte, voia să-i spună în continuare adevărul. Trebuia să-i zică cine este și cu ce se ocupă, dar, pe de altă parte, știa că,

dacă o va face, ziua aceea frumoasă de care se bucura atât de mult avea să se sfârșească. S-a îndoit. S-a gândit la asta. Neill, Fraser și Hernandez l-au cunoscut pe Mike și a ales să-i spună un adevăr pe jumătate:

– Da. Au fost prieteni cu Mike, dar sunt și ai mei. Pentru mine sunt oameni importanți, pe care îi ador și îi iubesc și, mai ales, ei o iubesc pe fiica mea. Și, oricât te deranjează, da, sunt pe jumătate americancă.

Björn a privit-o cu o expresie de disconfort total. Era clar că ziua s-a întors pe dos, dar Mel a continuat:

– Acei americani sunt familia mea, prietenii mei. Ei...

– La naiba... nu-mi vine să cred! Și, privind-o, a avertizat-o: Ține-i departe de mine, bine?

Simțind ostilitatea pe care Björn o avea pentru ei, fără să-i cunoască, i-a atins inima și, gata să-i apere pe bărbații care s-au riscat de atâtea ori pentru ea, s-a răstit, furioasă:

– Ei nu vor înceta să-mi fie prieteni, nici pentru tine, nici pentru nimeni. Și da, sunt pe jumătate americancă și sunt foarte mândră de asta. Prin urmare, tu decizi dacă vrei să continui să mă cunoști sau să uiți de mine, pentru că eu nu am nimic de decis, ai înțeles?

Acestea fiind spuse, s-a ridicat, s-a îndreptat spre fiica ei și, înainte de a ajunge la ea, Björn a luat-o deja de mână, a adus-o aproape de trupul său și a sărutat-o. Când buzele lor s-au desprins, el i-a șoptit:

– De acord. Am înțeles sensul cuvintelor tale.

Încă supărată de respingerea pe care a simțit-o, a întrebat:

– Dar ce ai împotriva americanilor?

Björn a fost sincer:

– Tatăl meu a rămas văduv când eu eram mic. A cunoscut-o pe Grete, s-a căsătorit cu ea și, îndrăgostit fiind, a pus totul pe numele ei, când a rămas însărcinată cu fratele meu, Josh. Grete nu a fost

niciodată o mamă exemplară, nu i-a păsat nici de fratele meu, nici de mine, dar tatăl meu a iubit-o și asta a fost suficient pentru mine. Cu ani în urmă, un militar american, pe nume Richard Shepard, a devenit vecinul nostru, iar el și Grete au devenit amanți și ne-a părăsit.

– Dar Björn, ceea ce îmi spui se poate întâmpla oricui și fără să fii american. Am chiar un prieten american a cărui soție l-a părăsit pentru un german și...

– Richard Shepard, a întrerupt-o Björn implacabil, s-a dovedit a fi un avocat priceput pentru armata americană. Când tatăl meu și Grete au divorțat, tocmai obținusem diploma și tatăl meu a insistat ca eu să îl reprezint. Am încercat prin toate mijloacele să lupt împotriva cerințelor pe care ni le-a impus acest om, pentru a ajunge la un acord, care să fie benefic pentru ambele părți. Dar experiența lui era cu mult superioară alei mele și a vrut să mi-o demonstreze în cel mai murdar și mai josnic mod. În cele din urmă, tatăl meu a trebuit să-i dea lui Grete și acelui american aproape toată averea sa. Din fericire, fratele meu, Josh, devenea major în vara aceea, pentru că altfel ar fi trebuit să meargă să locuiască cu ei, în Oregon. Asta l-a prăbușit pe tatăl meu. Nu numai că, pentru a doua oară, a pierdut-o pe femeia pe care o iubea, dar a pierdut tot ceea ce s-a luptat pentru mulți ani să câștige și a trebuit să o ia de la capăt. Eu și Josh l-am ajutat cât de mult am putut, în timp ce ne-am văzut de propria viață și, deși astăzi tatăl meu trăiește bine, are afacerea lui și casa lui, furia pentru ceea ce i-a făcut acel nenorocit este ceea ce îl determină să nu susțină armata americană.

Emoționată de modul în care și-a deschis inima, Mel i-a atins părul, îngrozită, și i-a șoptit:

– Îmi pare rău, Björn. Îmi pare rău, dragă...

El a dat din cap și, privind-o, a adăugat:

– Dar acum ai apărut tu, cea mai insolentă, cea mai combativă și frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată în viața mea și te dovedești a fi pe jumătate americancă. Și știi,

nu te pot urî. Întâlnirea cu tine înseamnă schimbarea vieții mele, la niveluri pe care nici nu ți le poți imagina, și vreau să o fac în continuare. Prin urmare, domnișoară Melanie Parker Muñiz, vă rog, îmi puteți da un sărut pentru a mă face să tac din gură o dată și să nu mai spun lucruri pe care s-ar putea să le regret?

Cu inima bătându-i cu putere, Mel a zâmbit și l-a sărutat. Sentimentul de fascinație pe care l-a provocat acest bărbat în ea era tulburat de gândul că nu a fost total onestă cu el. Îi mai ascundea ceva.

La mai puțin de șaizeci de metri de ei, în mall, Judith, care făcea cumpărături, s-a oprit când i-a recunoscut pe Björn și pe prietena ei, Mel, sărutându-se cu pasiune. Nevenindu-i să creadă, a intrat repede într-un magazin, ca să nu fie văzută.

Björn, după ce a sărutat-o pe Mel, a luat-o pe Sami și a pus-o pe umeri.

– Maica Precistă! a șoptit Judith, uluită.

Cei doi erau acolo, prietenii ei, sărutându-se și jucându-se de-a mama și de-a tata, în timp ce o făceau să creadă că se urau de moarte.

I-a urmărit mult timp. Era clar că nu era prima dată când se întâlneau. Era de ajuns doar să le vadă complicitatea, pentru a deduce că s-au văzut de mai multe ori. Așadar, fără să se gândească, și-a scos telefonul mobil din geantă și a format numărul lui Mel. Voia să îi vadă reacția.

Când i-a sunat telefonul, Mel l-a scos din buzunarul pantalonilor și, când a văzut că era Judith, i-a făcut semn lui Björn să nu spună nimic.

– Bună, scumpo, a salutat-o Judith.

– Bună, ce faci?

Judith, din interiorul magazinului, a răspuns:

– Bine. Totul e minunat. Hopa, ce agitație se aude pe acolo, unde ești?

Atingându-și părul, Mel a răspuns:

– Într-un magazin de dulciuri, cu Sami, de ce?

– Sunt aproape de casa ta și voiam să te văd, a răspuns Judith și, fără să o lase să vorbească, a adăugat: În realitate, voiam să te invit sâmbătă la noi. Eric a organizat un prânz cu prietenii de la baschet și mi-ar plăcea să veniți tu și cu Sami, ce zici?

Mel a reflectat repede. A doua zi pleca într-o călătorie, dar se întorcea vineri, cu siguranță.

– Grozav. Sâmbătă este bine pentru mine.

– Perfect! Ei bine, în jurul orei 12:00 te aștept, bine?

– Voi fi acolo.

După ce și-au luat rămas-bun, au închis telefonul, iar Judith, fără să le dea răgaz, l-a sunat și pe Björn. Fără întârziere, a coborât-o pe fetiță de pe umeri, i-a întins-o lui Mel și a răspuns:

– Bună, scumpo!

Mel a zâmbit când a văzut că este prietena ei și s-a îndepărtat cu fiica ei.

– Bună, frumușelule, cum îți merge?

– Bine. Ocupat cu munca, dar bine.

– Ești foarte ocupat?

Björn, urmărind-o cu ochii pe Mel, care fugea după Sami, i-a răspuns:

– Până peste cap!

Judith a zâmbit, văzându-i fața lui stupidă și a întrebat:

– Te-a sunat Eric?

– Nu, de ce? S-a întâmplat ceva?

– Vai de capul lui! a spus ea. Sâmbătă organizează o masă cu colegii de la baschet. Vii și tu? Și, înainte de a răspunde, a adăugat: Apropo, am invitat-o pe prietena mea Mel, nu te deranjează, nu-i așa?

Uitându-se încă la femeia despre care vorbea, a răspuns:

– Să vedem, brunetico, vrei ca Ironwoman și cu mine să ajungem să ne dăm în cap? Știi că nu ne putem suporta și...

– Haide... fă-o pentru mine, l-a întrerupt ea. Știi că îmi place foarte mult Mel și nu are mulți prieteni în München. Și m-am gândit că poate unul dintre băieții singuri din echipa de baschet i s-ar putea potrivi.

– Potrivi?!

Judith a râs și a explicat:

– Când spun că s-ar putea potrivi cu ea, vreau să spun că s-ar putea lega ceva între ea și unul dintre ei. Chiar dacă Ironwoman nu este stilul tău de femeie, sunt sigură că va fi pe stilul unui alt bărbat, nu crezi?

Expresia lui Björn s-a schimbat complet. Nu i s-a părut nici măcar amuzant. Ideea de a o vedea pe Mel, pe a sa Mel, printre coechipierii săi de baschet ca pe un trofeu de câștigat, l-a enervat, dar el a răspuns:

– Bine. Voi fi acolo.

– Și ca să vezi că sunt bună, nu mă voi supăra dacă o vei aduce pe Foski cu tine.

– Pe Agneta? a întrebat șocat. Și de ce ai vrea să o aduc pe Agneta dacă nu o poți suporta?

Judith și-a înăbușit râsul și a răspuns:

– O fac pentru a-ți arăta că vreau să te văd fericit. La fel cum caut un băiat pentru prietena mea, vreau să te simți și tu bine.

Björn nici nu s-a putut gândi la asta. Ultimul lucru pe care voia să-l facă era să le vadă pe Agneta și pe Mel împreună, în aceeași cameră.

– Nu știu, Jud. Nu știu dacă va putea veni. Este foarte ocupată la CNN. Și acum te las, am lucruri de făcut. Te sărut.

– Te pup, frumușelule.

Odată ce a închis telefonul, Judith a izbucnit în râs și, când Björn a urcat-o din nou pe Sami pe umerii săi și pe Mel a luat-o de mijloc, le-a făcut o fotografie pentru a imortaliza momentul. Acest lucru avea să fie distractiv. Apoi l-a apelat pe Eric și, fără să-i spună ce-a văzut și ce a pus la cale, i-a spus:

– Bună, dragul meu. Sunt la cumpărături și, mă gândeam, ce zici dacă sâmbătă organizezi o masă cu colegii de la baschet?

După apelul lui Judith, Björn a rămas îngândurat.

– Îți place vreunul dintre colegii mei de la baschet? a întrebat-o pe Mel.

Fără să știe de ce o întreabă, s-a gândit la acei bărbați și i-a răspuns:

– Sunt câțiva dintre ei care nu arată rău. Și, văzând expresia lui, a întrebat: Dar, hei, ce-i cu tine?

Björn nu a vrut să se mai gândească la asta, așa că a sărutat-o și i-a propus:

– Ce zici să mergem la mine acasă?

Amuzată și nevrând să știe ce era în neregulă cu el, Mel a consimțit și cei trei au coborât la garajul din mall. Pe drum, Sami i-a încântat cu unul dintre cântecele învățate la grădiniță, iar Mel a acompaniat-o. Björn a condus și le-a ascultat până când, dintr-odată, fetița a tăcut, a scos un sunet și un ciudat miros acru a umplut mașina.

– La naiba..., s-a răstit Mel, când a văzut ce s-a întâmplat.

– Mami...! și a început să plângă.

Björn și-a încrețit nasul și a întrebat:

– Ce s-a întâmplat? A ce miroase?

– Sami ți-a premiat mașina cea nouă. Oficial, este inaugurată!

– Ce?

– A vomitat.

– Ei, drăcie!

Reprimându-și dorința pe care o avea de a-l ucide pentru că a insistat ca fata să mănânce dulciuri, ea i-a șoptit:

– Oprește cât de repede poți, Björn.

A semnalizat dreapta și a oprit mașina. Privind în spate și văzând-o pe Sami, a exclamat îngrozit:

– La naibaaaaaaaaaaaa!

Fără să spună nimic, ea i-a arătat mâinile pătate și Mel, deschizând ușa, a izbucnit:

– Ți-am spus. Prea multe dulciuri nu sunt bune și uite că Sami a vomitat!

Imediat a scos-o pe fetiță din mașină și a șters-o cu șervețele umede, în timp ce Björn a privit-o. Din fericire, nu a fost un lucru atât de grav. Când a terminat cu ea, s-a uitat la el și l-a întrebat:

– Nu ai de gând să cureți mașina?

Björn s-a uitat în interiorul mașinii și, îngrozit, a bolborosit:

– Ce scârbos. Of... ce duhoare!

Mel și-a dat ochii peste cap și, fără nicio fandoseală, a deschis toate ușile mașinii, a scos șervețele umede, a curățat scaunul fiicei sale și bancheta din spate. Când a terminat, s-a uitat la Björn și i-a spus:

– Cu asta vei învăța că nu trebuie să le cumperi copiilor o pungă mareeee de dulciuri. Și vei învăța, de asemenea, că este practic imposibil să păstrezi mașina curată și într-o stare perfectă atunci când ai un copil. Și asta ți-o spun pentru ziua în care m-ai făcut „scroafă" în propria mea mașină.

Când mirosul acid a dispărut puțin, cei trei s-au așezat din nou. Ajunși la poarta garajului lui Björn, acesta a fost surprins să o vadă pe Agneta acolo.

După ce a făcut un schimb de priviri cu Mel, s-a scuzat și a coborât din mașină.

Agneta, văzând că îl însoțea prietena insuportabilă a lui Judith, și-a întors fața și, când s-a apropiat de ea, s-a răstit:

– Te-am sunat de o mie de ori. Acum înțeleg de ce nu răspundeai la telefon.

Surprins, Björn s-a încruntat și a întrebat:

– Ce faci aici?

Ea, cu o privire plină de reproșuri, i-a răspuns:

– Te-am văzut cu ea de mai multe ori la *Sensations*. De aceea nu mai răspunzi la apelurile mele? Are exclusivitate pe tine?

– Agneta...

– Nu ne-am mai văzut de vreo trei luni. Te sun și tu nu-mi răspunzi. Las mesaje pe robotul telefonic și tu nu le bagi în seamă. Îmi poți spune ce se întâmplă?

Cu o față deranjată, Björn s-a apropiat mai mult și i-a spus:

– Nu înțeleg. Ne-am bucurat întotdeauna de ceea ce ne place, știind că amândoi suntem liberi să facem orice vrem. Ce vrea să însemne asta? Tu nu te vezi cu Ronald Presmand sau cu Harry Delored sau...? Vrei să continui?

– Dar și tu te vezi cu Maya sau Kristel și eu... eu...

– Agneta, a întrerupt-o el cu o voce profundă, suntem liberi să ne vedem cu oricine ne dorim. Între tine și mine a fost dintotdeauna clar că sexul prevala. Despre ce este vorba acum?

– Ea... din cauza ei... idioata care te așteaptă în mașină, răspunse ea, arătând spre mașină.

Björn, fără să-i privească degetul acuzator, a răspuns:

– Ceea ce este între mine și ea este diferit. Să nu o mai insulți niciodată, ai înțeles?

Cuvintele acelea furioase au pus-o pe Agneta la zid. Niciodată nu l-a mai văzut pe Björn așa. Neștiind ce să-i răspundă, el a luat cuvântul:

– Vreau să pleci și să accepți ceea ce este între noi ca atare: sex și nimic altceva. Nu a existat niciodată exclusivitate între noi și, desigur, nu va exista niciodată.

Încinsă de cuvintele la care nu s-a așteptat, femeia și-a ridicat bărbia, s-a uitat cu furie la Mel, care îi privea din interiorul mașinii, și i-a spus:

– De acord. Când te vei sătura de ea, mă vei suna.

De-ndată ce a plecat, Björn s-a întors, s-a îndreptat spre mașină și a intrat în ea. Fără să spună nimic, a dat comanda garajului să se deschidă. Apoi, Mel i-a șoptit:

– Hei... serios... Dacă vrei, Sami și cu mine plecăm și...

– Mel, a întrerupt-o și, înduioșându-și tonul, i-a mărturisit: Ceea ce îmi doresc cel mai mult acum este să fiu cu tine și cu Sami. Nu mă judeca, dar tu nu ești ea, ai înțeles?

Mel a consimțit și, când poarta s-a deschis, Björn s-a îndreptat spre locul său de parcare.

Când au intrat în casă, fetița s-a uitat în jurul ei. Iubea acel loc imens și Mel, conștientă de cât de nebunatică era fiica ei, a apucat-o de mână și a avertizat-o:

– Ții minte, Sami, nu se atinge nimic, ai înțeles, iubire?

Ea a dat din cap aprobator. În acel moment, a sunat telefonul casei. Cum nu a răspuns, robotul telefonic s-a activat și o voce de femeie s-a auzit.

– Bună, dragostea mea, sunt Kristel, ce mai faci? Te-am sunat pe mobil, dar tu nu-mi răspunzi. Sună-mă. Mă topesc de dorul tău.

Fața lui Mel s-a contractat, după cele ce tocmai s-au petrecut la poarta garajului. În ce se băga? Björn s-a uitat la ea și a vrut să spună ceva, dar ea, reținându-și instinctele cele mai primare, a ridicat o mână și i-a pus-o în dreptul feței:

– Nu spune nimic. Nu vreau să știu. Suntem adulți și necăsătoriți. Nu este nimic de discutat.

În tăcere, au intrat în bucătărie și Björn a întrebat:

– Ce-ați vrea să mâncați?

Mel s-a uitat la frigider și, cu indiferență, a răspuns:

– Sami va mânca un sandviș la prânz. Ai șuncă și pâine feliată?

El a dat din cap aprobator, i-a întins ceea ce i-a cerut și Mel a început să-l pregătească. Björn a îmbrățișat-o din spate și a întrebat:

– Ce se întâmplă?

– Sunt furioasă... lasă-mă. Nu vreau să mă simt mai ridicol decât mă simt în acest moment.

Incapabil să tacă din gură, i-a șoptit:

– Ceea ce este între noi este special...

– Dar ce este între noi? Ce facem?

Björn, înțelegând ce voia să știe, a răspuns:

– Ceea ce este între noi este o relație, draga mea. O relație între tine și mine. Cred că îmi amintesc că în Asturia ți-am spus că simt că ești a mea și tu mi-ai spus că mă simți al tău. Asta explică totul, nu crezi? Mel nu a răspuns și a continuat: Ceea ce avem tu și cu mine este ceva frumos pe care insiști să îl ascunzi. Nu vrei să afle prietenii noștri. De ce?

Ea nu a răspuns și Björn a insistat:

– Știi că ești specială pentru mine. Știi că de când ai intrat în viața mea, doar tu exiști. Știi că... că...

Văzând că el ezită, ea a întrebat:

– Că ce?

– Mel, simt ceva foarte puternic pentru tine. Îmi place sexul. Ador sexul, dar fără tine sexul nu mai este același lucru pentru mine. Nu am înțeles niciodată mai bine decât acum ce a simțit prietenul meu, Eric, atunci când a cunoscut-o pe Judith. Mi-a explicat că, fără ea, jocul nu avea sens, deoarece plăcerea lui dispăruse. Și asta mi s-a întâmplat cu tine. Ai devenit atât de importantă pentru mine încât, dintr-odată, nu pot concepe să merg la *Sensations* sau la orice petrecere cu o altă femeie, pentru că vreau să fiu doar alături de tine, să mă joc cu tine și să mă bucur cu tine. Mă cuprinde gelozia. Urăsc să mă gândesc că altcineva îți zâmbește sau îți face avansuri când călătorești în interes de serviciu și că ai putea fi de acord să te joci cu el. Imaginându-te cu orice bărbat, fără ca eu să fiu implicat, mă tulbură, pentru că eu te consider ceva al meu, ceva de care nimeni, cu excepția mea, nu se poate bucura și...

– Björn, l-a întrerupt și, trecându-și mâinile prin părul lui întunecat, i-a șoptit: și eu simt ceva foarte puternic pentru tine și vreau să te liniștești. Când călătoresc, nu am ochi pentru

nimeni, pentru că nu mă pot gândi decât la tine. Nu aș fi niciodată cu altul, în timp ce tu și cu mine suntem împreună, pentru că tu ești cea mai mare dorință a mea și...

Björn nu a lăsat-o să termine. A tras-o aproape de el și a sărutat-o cu disperare.

Când s-a desprins de ea, Mel a zâmbit și a spus:

– Mă simt atât de bine cu tine, încât încep să mă tem că ceva sau cineva ar putea să distrugă ce avem.

– Nu există terți, Björn. Asta e doar între tine și mine, iubitule.

– Și de ce nu vrei să știe nimeni?

Sentimentul de vinovăție al lui Mel îi fora în cap și ea i-a răspuns, în cele din urmă:

– Pentru că mă tem că viața noastră se va normaliza și scânteia dintre noi va dispărea. Cred că acest secret continuă să ne sporească perversitatea și...

– Dar ce rea ești, a râs Björn.

– Foarte... foarte rea, a fost de acord Mel, văzând că l-a convins.

A consimțit și, după ce i-a dat un ultim sărut, Mel s-a desprins din îmbrățișarea lui și a plecat, complet răvășită, în căutarea fiicei sale. Cum putea fi o persoană atât de rea?

Björn și-a amintit de ceva ce avea în frigider și l-a scos, fără ezitare. În timp ce ea îi dădea lui Sami o gustare, el a tăiat bucăți de fructe și, odată ce a pregătit totul, a mers cu în sala de mese, unde Mel îl aștepta.

Când ea l-a văzut, a zâmbit, în timp ce Sami și-a abandonat sandvișul pentru a se concentra pe ispititoarea ciocolată lichidă. O vreme, cei trei au râs și fetița a umplut totul cu ciocolată. A vrut să fie prima care să o guste și, când s-a săturat, s-a așezat pe podea și a început să-și scoată toate jucăriile din geanta uriașă a mamei sale.

– Dar asta este o geantă sau un magazin? a glumit Björn.

Mel, uitând ce s-a întâmplat cu câteva minute înainte, cu un zâmbet captivant, a explicat:

– Când ești mamă, geanta devine magazinul de jucării. Nu cunosc nicio mamă care să nu aibă o pungă magică.

Björn, văzând că fata le-a lăsat un mic răgaz, a scufundat un fruct în ciocolată și, apropiindu-se de Mel, a șoptit, ispitind-o:

– Deschide gura.

Amuzată, ea a întrebat:

– Ce intenționezi să faci, cu fiica mea de față?

– Deschide gura și vei vedea.

Mel a deschis gura și el, după ce a lăsat să-i cadă câteva picături de ciocolată pe buze, i-a pus fructele în gură. Apoi a atras-o spre el și cu limba lui a cules picăturile pe care le lăsase să cadă anterior, în timp ce-i spunea:

– Așa îmi voi uda căpșuna și o voi suge mai târziu, a spus el.

Încinsă, Mel a izbucnit în râs și, cu coada ochiului, Björn a observat că Sami era încă ocupată cu geanta mamei sale.

– Nu îi este somn? a întrebat el, uitându-se la fetiță.

– Nu... își face siesta la grădiniță, a spus ea ironic.

– Rahat!

– Da... rahat!

Björn a zâmbit și i-a șoptit:

– Te doresc...

– Și eu pe tine... și mai mult acum, când știu ce intenționezi să faci cu „căpșuna ta". Amândoi au râs și ea a continuat: Dar atunci când ai copii, sexul trece pe locul doi, plinsule pervers.

Dornic să o dezbrace și să o ungă cu ciocolată ca în ziua aceea de la hotel, a zâmbit, dar zâmbetul i-a înghețat pe gură când a văzut că Sami se afla în fața raftului unde își păstra bijuteriile muzicale din vinil. Îngrozit, a privit cum a luat unul dintre acele discuri și, cu mâinile murdare de ciocolată, l-a lăsat pe podea și s-a așezat pe el.

Mel, văzându-i chipul, s-a uitat în direcția în care privea și, dintr-un salt, a sărit de pe scaun, a alergat la fiica sa și a salvat vinilul de sub fundul micuței.

– Asta nu se atinge, Sami. Este pentru oameni mari, a certat-o ea.

– Îmi placeeeeeeeee!

Björn, a luat discul din mâini și l-a privit. Reprimându-și ceea ce gândea, a spus, încet:

– Nu-i nimic.

Mel a zâmbit.

– Haide, protestează sau o să-ți explodeze capul.

Björn, înțelegând de ce a spus asta, a exclamat:

– La naiba! Acest vinil este unul clasic, al lui Jim Morrison. Și, văzându-i expresia, a adăugat: Scuză-mă, dar nu sunt obișnuit să vină copii la mine acasă.

– Se vede, a fost de acord Mel. Acesta este paradisul distrugerii, pentru un copil. Ai totul la îndemână! Dacă vrei ca fiica mea să revină aici, cred că ar trebui să reașezi anumite lucruri, nu crezi?

Dintr-odată, televizorul a pornit la volum maxim. Sami avea telecomanda în mâini și, cu un singur deget, atingea toate butoanele, schimbând canalele. Cei doi au alergat spre ea și, când Björn a luat telecomanda televizorului lui scump, fetița s-a uitat la el și l-a întrebat:

– Nu se atinge?

– Nu, prințesă.

– Bine... și a ridicat din umeri.

Mel, apropiindu-se de el, a zâmbit și, privindu-l, i-a șoptit:

– Foarte bine, pinsule... te-ai descurcat foarte bine.

Dar în acel moment s-a auzit o bubuitură. Când s-au uitat, au văzut că era un bibelou și Sami, uitându-se la el, a spus, ridicându-și mânuțele:

– Hopa! A căzut singul.

Björn s-a îndreptat spre ea. Mel a oftat și a dat sentința:

– Ora morții, 18.30. Odihnească-se în pace.

Auzind-o, Björn a vrut să protesteze, dar ea a adăugat:

– Îți promit că vom deschide pușculița și îți vom cumpăra unul mai drăguț. Văzând disperarea de pe chipul ei, Björn a zâmbit și, sărutându-i gâtul, i-a răspuns:

– Nici să nu te gândești... Nu-ți face griji, Sami este micuță.

Dar două minute mai târziu, după ce fetița și-a lăsat amprentele peste tot, a aruncat mai multe discuri și a atins toate butoanele laptopului, deja nu mai gândea la fel și, încercând să-l facă pe micul diavol cu ochi albaștri să se relaxeze, a întrebat-o, uitând de Mel:

– De-a ce vrei să te joci, Sami?

– De-a pinseseeeeeeeee și călуuuuuuuuuuți.

Mel a izbucnit în râs. Știa ce voia fiica ei să spună și, fără să se miște, fetița s-a dus la geantă, de unde a scos două coronițe roz cu pietricele sclipitoare și mai mulți ponei mici. I-a pus una mamei sale și, când s-a dus să i-o pună pe cealaltă lui Björn, acesta i-a șoptit, uitându-se la Mel:

– Trebuie să port asta?

– Aha... și să alegi un ponei. Dar nu pe cel roz cu pete galbene, care este preferatul ei.

Cu coronița în mână, puiuțul l-a privit și i-a indicat:

– Mami este Albă ca Zăpada și tu ești Bella.

– Vrei să spui Bello!

– Nuuuuuuu. Și punându-i coronița pe cap, ea l-a lămurit: Tu, pinsesa Bella.

Mel, urmându-i jocul, s-a uitat la Björn și l-a întrebat:

– Prințesa Bella, vrei să-ți pictăm buzele?

Björn, total deconcertat, nu știa ce să spună și, când Sami a zâmbit, acel zâmbet i-a atins inima și, în cele din urmă, a șoptit:

– Bine... dar nu spune nimănui.

Mel a încuviințat, murind de râs și, împotriva oricărui pronostic, Björn a purtat o minunată coroniță pe cap timp de peste patruzeci și cinci de minute, a lăsat-o pe Sami să-i picteze buzele și s-a jucat cu poneii. În cele din urmă, Mel, pentru a-i da o mână de ajutor, i-a propus:

– Sami, vrei să vezi desene animate?

– Da, da, da, da, da.

Fără ezitare, Mel a luat telecomanda televizorului, a început să caute desene animate și, când a apărut Dora Exploratoarea, fetița s-a așezat pe podea și, de parcă ar fi avut un întrerupător, s-a deconectat. A încetat să mai vorbească, să alerge și să ceară.

Björn, uimit de tot ceea ce s-a întâmplat în ultima oră, s-a așezat pe canapea și, uitându-se la o Mel amuzată, a întrebat:

– De ce nu i-ai pus desene animate mai înainte?

– Pentru că am vrut să te bucuri de micuță.

– Ești malefică, ți-am mai spus asta până acum?

Ea a zâmbit.

– Da, dar niciodată cu coroniță și buze roșii.

Observând umorul din cuvintele sale, și mai ales gesturile ei, a râs și i-a gâdilat talia. Când s-a oprit, s-au ridicat și s-au îndreptat spre bucătărie, pentru a pune acolo restul de fructe și ciocolata. Mel a luat hârtie de bucătărie și, după ce l-a sărutat afectuos, i-a șters buzele, în timp ce l-a întrebat:

– De unde ai cumpărat această delicioasă ciocolată?

– Dintr-un magazin în care se vând doar delicatessen. Această ciocolată ar trebui să fie caldă și jucăușă. Mel a zâmbit și el a adăugat pe un ton intim și ispititor: Căpșuna ta este în așteptare pentru o altă zi. Abia aștept să te mănânc din nou cu ciocolată.

. Amuzată, l-a sărutat.

– Știi că arăți foarte sexi cu coroniță?

– Coroniță... îți voi da eu ție, a răspuns Björn, apăsând-o pe trupul lui.

Săruturile fierbinți pe tejgheaua din bucătărie i-au încins pe-amândoi. Se doreau reciproc. Aveau nevoie unul de altul. Și, fără să vrea și neputând să remedieze situația, cu un ochi pe intrarea în bucătărie, Björn și-a desfăcut pantalonii, i-a coborât pe ai ei și, întorcând-o, i-a șoptit:

– Urăsc sexul rapid, dar cred că nu avem de ales.

Mel a dat din cap aprobator. Nu exista altă opțiune. Îl dorea și, plasându-se într-un loc în care fetița să nu-i poată vedea, dar din care să-și controleze mișcările, i-a spus:

– Fă-o....

S-a agățat de tejgheaua care îi ascundea corpul, în timp ce Björn îi scotea un picior din pantaloni și chiloți. Odată eliberat, el i-a întins picioarele, și-a trecut mâna peste vaginul umed și i-a șoptit:

– Surprinde-mă! Ce vrei să-ți fac, scumpo?

– Trage-mi-o!

S-a dus în spatele ei, și-a scos penisul tare din boxeri și, fără preliminarii, i-a deschis vaginul și a intrat în ea. Mel a tresărit și a gemut.

– Sssst! Nu face zgomot, pinsesa Albă ca Zăpada, a râs Björn.

Mel a încuviințat și, dispusă să-l facă să simtă același lucru pe care l-a simțit și ea, și-a mișcat șoldurile și, când l-a auzit gemând, l-a luat peste picior.

– Sssst! Pinsesa Bella, nu ridica vocea.

Apucând-o de talie, Björn a zâmbit și, necruțător, de nenumărate ori, a intrat în ea într-un joc pervers și infernal, care îl excita. Mel s-a desfătat și s-a lăsat mișcată. Dorea să simtă ceea ce îi oferea și să-l lase să preia conducerea, dedicându-se desfătării, până când au atins punctul culminant.

După câteva minute în care niciunul dintre ei nu s-a mișcat, Björn a luat hârtia de bucătărie, a curățat-o pe Mel și erecția sa și, dându-i o palmă afectuoasă peste fund, i-a șoptit:

– Îmbracă-te înainte să vreau să încep din nou.

Amuzată, și-a adunat forțele, iar când a terminat s-a întors spre el și, aducându-și gura spre a lui, i-a mărturisit:

– O să îmi fie dor de tine în aceste zile.

– De ce o să-ți fie dor de mine? a întrebat el, surprins.

Fără să-i spună adevăratul motiv al călătoriei sale, i-a răspuns:

– Trebuie să lucrez mâine și voi fi plecată pentru câteva zile.

– Zbori?

– Da.

– Unde te duci?

– Scoția, a răspuns ea, fără să se gândească.

– Și când aveai de gând să-mi spui?

– Păi, acum.

Björn s-a încruntat. Călătoriile ei îl tensionau din ce în ce mai mult. În plus, scoțienii aveau reputația de afemeiați. Nu voia să o piardă din vedere, dar, când a văzut-o zâmbind, a zâmbit și el și i-a șoptit:

– Vreau să te văd îmbrăcată în stewardesă. Sună-mă când te întorci și te voi lua de la aeroport.

Mel a izbucnit în râs și, fără să-i răspundă, a intrat în sufragerie, unde aștepta fiica ei.

În noaptea aceea, după ce au făcut dragoste pe ascuns în bucătărie, a invitat-o să rămână acolo peste noapte, dar Mel nu a acceptat. A doua zi trebuia să zboare.

Când a plecat cu Sami, Björn a rămas singur acasă și s-a uitat în jur. Haosul care domnea în sufragerie era extraordinar, mașina lui mirosea a vărsături, dar el s-a îndreptat spre pat zâmbind.

25

Sâmbătă, după ce s-a întors din călătorie, când Mel a ajuns la casa lui Judith, a zâmbit când a văzut mașina lui Björn parcată acolo. Aștepta cu nerăbdare să îl vadă. Nu s-au mai văzut de la ultima după-amiază la el acasă, însă au vorbit la telefon.

Judith, văzând mașina prietenei sale, a ieșit în întâmpinarea ei și, după ce i-a dat două sărutări, s-a uitat la Sami și a spus:

– Cum este prințesa mea preferată?

– Bineeeeeeee! a strigat fetița.

– Haide, Sami, a strigat Flyn. Să mergem să vedem niște pisoiași. Fetița a fugit după băiat și Judith a explicat:

– O pisică a fătat în grădina noastră. Eric este sigur că Susto și Squid i-au adoptat deja. Flyn este înnebunit după pui. Apropo, nu vrei unul?

Mel a zâmbit și a răspuns:

– Nu, mulțumesc. Nu am loc nici să arunc un ac în casa mea.

Sarcina lui Judith începea deja să fie vizibilă și Mel, atingându-i burta, a întrebat:

– Cum te simți?

– Fenomenal. Această sarcină este atât de diferită de prima, încât nici mie nu-mi vine să cred. În cinci luni n-am avut nicio vărsătură sau stări proaste.

– Ce noroc, a spus Mel. Pentru că eu, cât timp am fost însărcinată cu Sami, nu am încetat să vomit până în ziua nașterii. A fost îngrozitor!

Amândouă au consimțit și Jud, intrând în casă, i-a spus, atingându-i burta:

– De data aceasta, arahida se comportă foarte bine.

Amuzate, au râs de numele pe care Jud l-a ales.

La intrarea în casă, Mel nu a văzut-o pe femeia care o întâmpina întotdeauna cu un zâmbet imens:

– Unde este Simona? a întrebat ea.

– Au operat-o pe sora ei, iar ea și Norbert au plecat câteva zile la Stuttgart pentru a o ajuta.

Când au intrat în cameră, Mel l-a văzut pe Björn. Privirile lor s-au întâlnit, dar el s-a ascuns imediat. Îmbrăcat cu blugii aceia cu talie joasă și tricoul alb... că e sexi ar fi fost puțin spus!

Voia să meargă la el, trupul îi cerea, dar s-a oprit. Nu trebuia să facă asta. Așa că i-a salutat pe toți ceilalți și, când a ajuns în dreptul lui, el s-a uitat la ea și a comentat:

– Uau... a sosit iubita lui Thor! Și, înainte ca ea să mai folosească vreuna dintre replicile ei, el a adăugat: Prefă-te că nu exist, drăguțo. Îți voi fi recunoscător.

Mel a zâmbit și, ridicând sprâncenele, i-a spus:

– Păpușel... ce bătrânețe urâtă vei avea!

Judith, Mel și cei din jur au izbucnit în râs, în timp ce Björn a dat din cap dezaprobator și a luat o gură din sticla lui de bere. Nu avea de gând să-i răspundă.

– Haide, Mel, a strigat Judith, să scăpăm de vibrațiile negative.

Privind-o cu ochii întredeschiși, Björn a zâmbit. Arăta superb în blugii aceia simpli și tricoul închis la culoare. Câteva minute mai târziu, i-a sunat telefonul mobil. Un mesaj. S-a uitat la el pe furiș și a râs, în timp ce citea:

– Mor să te sărut.

Judith, care observa totul, a zâmbit și mai mult, atunci când a văzut-o pe Sami aruncându-se literalmente pe Björn. Zâmbetul prietenului său când a sărutat-o pe fetiță i-a făcut pielea de găină și, apucând-o pe Mel, i-a spus:

– Cred că ar trebui să cazi la pace cu Björn.

– Cu încrezutul ăla, de ce?

Arătând spre el, care râdea de ceea ce îi spunea fetița, a întrebat-o:

– Ai văzut cât de mult îl iubește Sami?

Mel s-a uitat și, încercând să pară indiferentă, i-a răspuns:

– Este o fetiță și este liberă să fie drăguță cu oricine dorește. Dar nu îți face griji, când va crește va învăța să nu se apropie de acest tip de idioți.

La prânz, Judith a așezat-o pe Mel între doi tipi singuri, din echipa de baschet: Efren și Tyler. Au fost ultimii care s-au alăturat echipei și, încântați, au distrat-o tot timpul. Judith, așezată între Björn și soțul ei, urmărea pe furiș cum acesta încerca să asculte ceea ce vorbeau Mel și cei doi tineri și a trebuit să se abțină să nu izbucnească în râs văzându-i fața, atunci când Tyler a luat-o pe Sami în brațe, iar ea a început să râdă.

– Ce cuplu drăguț fac, nu? a comentat Judith.

Björn știa la cine se referea, dar, pretinzând că nu are nici cea mai vagă idee, a întrebat:

– Cine?

– Ei bine, Mel și Tyler. Amândoi sunt singuri, frumoși și, din câte văd, lui Tyler îi plac copiii. Cred că ar fi o partidă grozavă pentru Mel.

Björn s-a uitat la ei. O furie l-a ars pe interior când l-a văzut pe acel om vorbind cu Mel, dar el a răspuns:

– Dacă zici tu...

Nu voia să mai spună altceva. S-a trezit incapabil să mai fie vesel și vorbăreț, ca de obicei. Faptul de a-l vedea pe altul bucurându-se de ceea ce voia el să se bucure l-a tensionat. Asta l-a copleșit și abia a mai putut gusta din mâncare. La un moment dat, s-a ridicat de la masă și a intrat în bucătărie. Avea nevoie de o gură de aer sau Troia avea să ardă acolo.

A deschis frigiderul, a luat o bere și a băut-o. Câteva clipe mai târziu, a apărut Mel, urmată de Tyler. Björn, văzându-i, s-a

încruntat. De îndată ce și-au eliberat mâinile de lucrurile pe care le țineau, Mel i-a dat lui Tyler o sticlă de vin și a spus:

– Du-o tu. Vin și eu imediat.

El a privit-o cu un zâmbet seducător și i-a șoptit:

– Nu întârzia, scumpo.

Când a dispărut și au rămas singuri, Björn a repetat, fără să se apropie ea:

– Scumpo?! Mel a zâmbit și el a insistat răgușit: Te distrezi bine, scumpo?

– Aș putea să mă distrez mai bine, a șoptit ea, în timp ce tăia niște pâine. Mai mult, mă gândesc să devorez o ciocolată de câteva zile, care crezi că ar fi cauza?

Privirile lor vorbeau de la sine și Björn, uitându-și furia, i-a șoptit, din locul în care se afla:

– Mi-a fost foarte dor de tine.

Mel și-a sprijinit șoldul de tejghea și i-a spus:

– Cu siguranță nu la fel de mult pe cât mi-a fost mie de tine.

Asta l-a făcut să zâmbească și să-și șteargă toate îndoielile pe care i le-a provocat acea masă incomodă. Disperat, a pus sticla de bere din mâinile sale pe tejghea, s-a îndreptat hotărât spre ea și, fără să-i pese de nimic, a încolțit-o.

– Björn, ce faci?

– Ceea ce am nevoie.

Gura lui a preluat-o pe a ei și, cu încântare, a sărutat-o. I-a devorat buzele și, când s-a îndepărtat, amețită de acel sărut impetuos, Mel i-a spus:

– Ne poate vedea cineva...

Uitându-se în ochii ei vrăjit, deoarece el nu a admirat niciodată o femeie, i-a șoptit:

– Nu suport să văd cum idiotul ăla salivează după tine și cred că...

Dar nu putea continua. Mel îi luă buzele cu forță și Björn, încântat, acceptă. Timp de câteva secunde, perversitatea

momentului i-a făcut să uite unde se aflau. Luând-o în brațe, a așezat-o pe tejghea și, când buzele lor s-au despărțit, i-a șoptit răgușit:

– Astă seară. Tu și cu mine, singuri, în casa mea.

– Bine... dar va trebui să o aduc pe Sami.

Trecându-și buzele peste fruntea ei, i-a răspuns:

– Nicio problemă, iubire. Este la fel de bine primită ca tine. Dar vreau să știi că Tyler mă enervează. Nu-l lăsa să se apropie prea mult de tine, bine?

– Ești gelos?

Björn s-a uitat la ea. Să mintă ar fi fost o prostie și a declarat:

– Da. Ca niciodată în viața mea. Am fost pe punctul de a-l prinde de gât și de a-l smulge.

– Björn, dar ce zici?

– Ce auzi...

Câțiva pași i-au avertizat și s-au îndepărtat imediat. Mel a coborât de pe tejghea și a început să taie pâinea. Ușa bucătăriei s-a deschis: erau Judith și Eric. Ea, uitându-se la ei, a întrebat:

– Dar ce faceți voi doi aici?

Björn, luând berea, a ridicat-o și a răspuns:

– Îi spuneam lui Ironwoman să nu taie atâta pâine, se usucă!

Mel, privindu-l, a oftat.

– Iar eu îi spuneam măgarului lui Shrek cât de uscat îl voi lăsa dacă nu-și va închide gura plină de dinți pe care o are. Doamne, ce tip insuportabil!

– Uite ce e, drăguțo, a protestat Björn, cel care este licențiat aici în...

– Uh... uh... uh...! a strigat ea, arătându-l cu cuțitul. Ce-ai zice să dispari o vreme?

Văzând cuțitul, Eric s-a dus la Mel, l-a luat și l-a așezat pe tejghea.

– Fii atentă, armele sunt încărcate de diavol, a avertizat-o el.

Judith a zâmbit. Dacă Eric ar ști...

– Mulțumesc, prietene, a aplaudat Björn. Și acum, dacă o vei scoate din bucătărie și o vei îndepărta din raza mea, îți voi face și o plecăciune!

– O plecăciune îți voi face eu, dac-ai pleca tu!

– Uau, iubito... câtă intensitate! Dacă în toate ești așa, nici nu vreau să mă gândesc!

– Ești un cap sec!

– Încrezuto!

Eric a vrut să facă pace între cei doi, când Judith a spus:

– Doamne, asta este de nesuportat! Uitați-vă ce iritație mi-a apărut pe gât din cauza voastră.

Amândoi s-au uitat la ea și ea a continuat:

– În orașul meu, ceea ce vi se întâmplă se numește tensiune sexuală nerezolvată!

Mel, fără să răspundă, și-a dat ochii peste cap, a luat coșul de pâine și a părăsit bucătăria, ca și cum diavolul ar fi avut un suflet. Björn, văzând-o, și-a terminat berea și, înainte de a ieși din bucătărie, s-a uitat la prietenul său și a spus, în șoaptă:

– Desigur, toate prostiile pe care trebuie să le auzi.

Eric, tot mai neliniștit de acest joc, i-a spus, foarte serios:

– De astăzi, dacă îl invităm pe Björn, Mel nu mai apare, și invers, ai înțeles, micuțo?

Judith a râs și el a întrebat:

– Pot să știu ce ți se pare atât de amuzant?

Apropiindu-se de ea, îi puse brațele în jurul gâtului și îi răspunse în ureche:

– Îți vei da seama și singur, înainte de sfârșitul zilei.

Eric a încuviințat. A intuit ceea ce a descoperit soția sa și i-a părut rău pentru prietenul său.

După masă, toată lumea stătea în sufragerie pentru a discuta. Tyler a fost încântat de prezența lui Mel și i s-a citit pe față. El a distrat-o, a făcut-o să râdă și a urmat-o peste tot, iar ea l-a lăsat să o facă. A aprins-o felul în care o privea Björn.

Acele chicoteli dintre ei doi i-au plăcut din ce în ce mai puțin. De câteva ori, când l-a văzut pe Tyler apropiindu-se prea mult de Mel, a fost pe punctul de a sări pe el, dar s-a abținut. Nu trebuia să facă asta. Desigur, nu s-a oprit din a-i trimite mesaje pe telefonul mobil. Le-a citit și a zâmbit.

Au încercat să se strecoare de câteva ori pentru a se vedea singuri în baie, în bucătărie, pe hol... dar a fost imposibil. Tyler nu a lăsat-o să respire, iar furia lui Björn a tot crescut.

Pe la 18:00, oaspeții au început să plece acasă și, în final, au rămas doar Björn, Tyler, Mel și proprietarii casei. Stăteau de vorbă, când Sami a intrat în bucătărie și a cerut:

– Mami... apă.

Înainte să facă cineva vreo mișcare, Tyler i-a dat deja fetiței un pahar. Björn și Mel s-au uitat unul la celălalt și Mel i-a cerut din priviri să rămână calm. Când Sami a ieșit din bucătărie în căutarea lui Flyn, Tyler a spus:

– Melanie, luăm cina în seara asta?

– Imposibil, a zâmbit ea. Nu pot astăzi.

Fără să-i lase vreun răgaz, s-a aplecat mai aproape de ea și a șoptit:

– Îți promit că ne vom distra de minune.

Mel s-a îndepărtat și, privindu-l, a clătinat din cap dezaprobator.

– Nu mă îndoiesc. Dar nu pot.

– Dar mâine, scumpo?

Toți s-au uitat la ea și ea, văzând că Björn s-a ridicat, a răspuns:

– Îmi este imposibil săptămâna aceasta, Tyler. Îmi pare rău.

Dar el a continuat să fie insistent:

– Judith mi-a spus că îți place mâncarea italiană, nu?

– Da.

– Ei bine, cunosc un restaurant frumos, care sunt sigur că v-ar plăcea și ție, și micuței Sami. Haide, drăguțo, dă-mi

numărul tău de telefon și te sun în altă zi. Te asigur că îți va plăcea și că îi vei adora deserturile.

Lovitura pe care a dat-o Björn la închiderea frigiderului i-a făcut pe toți să-și îndrepte privirile spre el. Ce s-a întâmplat cu el? În acel moment, Eric a decis să încheie discuția și, fără să-i pese de ceea ce credeau, a spus, ridicându-se:

– Haide, Tyler, trebuie să pleci, prietene.

Judith, la fel de surprinsă ca bărbatul în cauză, s-a uitat la soțul ei, iar el a insistat:

– Haide, Jud, îl vom conduce la ușă.

Fără să înțeleagă foarte bine ce se întâmpla acolo, Tyler a plecat și, când Björn și Mel au rămas singuri în bucătărie, cu fața descompusă, s-a răstit:

– Dacă tipul acela îți cere din nou numărul de telefon, eu...

– Dar ce-i cu tine? a întrebat Mel, văzându-i tensiunea din maxilar.

– Cum adică, ce-i cu mine? Nu vezi? Îți amintești cât de furioasă ai fost zilele trecute când ai văzut-o pe Agneta? Ei bine, așa mă simt acum.

Mel a înțeles și, deși îi plăcea să vadă acele sentimente în el, ceva din ea i-a spus că asta va aduce probleme. S-a ridicat de pe scaun, a verificat dacă mai era cineva în jur și, îmbrățișând omul care îi agita inima, i-a șoptit:

– Nu uita, tu și cu mine în seara asta... casa ta... patul tău... căpșuna ta...

Björn, emoționat, a dat din cap aprobator și, căutându-i gura, a încolțit-o la frigider și a sărutat-o. A devorat-o. Avea nevoie de acel contact. Avea nevoie de gustul ei... Când a uitat totul, a auzit dintr-odată:

– Ia te uită, nu vă mai împroșcați cu venin.

Mel și Björn s-au privit. Au fost prinși în flagrant și s-au întors spre Eric și Jud, care se uitau la ei, nu știau ce să spună, până când Jud s-a întors către soțul ei și i-a zis:

– Ți-am spus că înainte de sfârșitul zilei totul va fi clarificat. Aici ai acea tensiune sexuală... deja rezolvată.

Eric a râs. Soția lui era extraordinară și, fără să se poată abține în fața cuvintelor prietenei sale, a râs și Björn. Nedumerită, Mel i-a privit și Judith, arătându-le fotografia făcută cu telefonul mobil în ziua în care i-a văzut în centrul comercial, le-a spus, ironic:

– Vă jucați de-a mama și de-a tata?

Björn și Mel, uimiți, au privit poza, în timp ce Judith a spus:

– V-am văzut zilele trecute. Vă amintiți când v-am sunat să vă invit la prânz? Amândoi au dat din cap. Ei bine, eram într-unul dintre magazinele din fața celui în care erați voi. Apropo, Mel, ai cumpărat o mulțime de dulciuri pentru Sami? Și tu, Björn, mai lucrezi din greu?

Eric, surprins, s-a uitat la fotografie și a zis:

– Și de ce nu mi-ai spus, micuțo?

– Pentru că l-ai fi doborât pe micul tău prieten și eu nu i-aș mai fi putut prinde.

Cei doi bărbați au râs din nou cu voce tare. Bineînțeles, acea micuță vrăjitoare îi cunoștea foarte bine.

Amuzat de inteligența ei, Björn a zâmbit și a spus:

– De acord. Gata cu minciunile. Eu și Mel suntem împreună.

Eric și Judith au zâmbit, pe rând, și, uitându-se la prietena ei, au întrebat:

– Și de ce păstrați în secret acest fapt?

Björn a apucat-o pe Mel de talie și a răspuns fericit:

– Întreab-o, ea este cea cu secrete. Nu mă poate prezenta niciunui prieten.

Judith, auzind asta, s-a uitat la Mel și, văzându-i expresia, a înțeles repede ce ascundea. Cele două femei au făcut schimb de priviri și Mel a clătinat din cap dezaprobator. Judith a consimțit și a spus:

– Ei bine... acum, că știm adevărul, gata cu minciunile, nu?

Björn, neștiind nimic despre asta, a zâmbit și a glumit cu Eric. Însă, Mel, copleșită, i-a întrerupt:

– Să vedem... să vedem, asta nu este ceea ce pare.

Toți s-au uitat la ea. Eric s-a încruntat, Judith nu a mai zâmbit și Björn, deconcertat, a întrebat:

– Ce ai spus?

Mel a continuat să-și atingă părul cu o expresie nemulțumită.

– Ei cred că tu și cu mine suntem împreună, a explicat ea, dar nu... nu suntem. Doar ne-am culcat împreună de câteva ori și atât.

Judith, văzând acea reacție, a vrut să spună ceva, dar Mel, privind-o, a izbucnit:

– Judith, taci!

Prietena ei a dat din cap dezaprobator, nemulțumită de ceea ce ascundea, și Björn, uluit de ceea ce a spus, s-a răstit:

– Cum adică „și atât"? Despre ce vorbești, Mel?

Eric și-a privit soția, a apucând-o de talie și i-a șoptit:

– Cred că suntem în plus aici, micuțo. Apoi, uitându-se la prietenul său nedumerit,l-a informat: Vom fi în sufragerie.

Când au rămas singuri în bucătărie, Björn a întrebat:

– Ce se întâmplă, Mel? Ea nu a răspuns, iar el a insistat: Cum adică „doar ne-am culcat împreună de câteva ori și atât"? Am crezut că este ceva special între noi. Tu însăți mi-ai spus că ți-a fost dor de mine și...

– Și este adevărat, l-a întrerupt ea. Sigur că mi-a fost dor de tine, dar acest lucru merge foarte repede și cred că ne putem înșela.

– Înșela?

– Da, înșela!

– Îmi place de tine, îți place de mine, unde ne înșelăm, îmi poți spune?

Ceea ce ascundea nu o lăsa să trăiască în pace și, în cele din urmă, a răspuns:

– Uite, Björn, ne putem vedea în continuare, dar fără presiuni. Cred că lucrul cel mai inteligent pe care-l putem face este ca amândoi să ne continuăm viața și...

– Dar ce naiba spui?

Enervată de tonul vocii sale, Mel și-a strâns pumnii și s-a răstit:

– Nu țipa la mine.

– Cum vrei să nu țip la tine? Tocmai ai distrus un moment prețios între mine și tine. Tocmai ai doborât ceva care... care... Nu îți dai seama?

În acel moment, Sami a intrat alergând în bucătărie și Mel, văzând-o, a găsit o cale de a scăpa. A luat-o pe fetiță în brațe și a spus:

– Trebuie sa plec.

Björn i-a blocat drumul cu brațul. Nu voia să plece. Trebuiau să vorbească și ea, văzându-i expresia furioasă, l-a avertizat:

– Björn, o țin pe Sami, fii atent cu tonul vocii tale și cu ceea ce vei spune.

El a înțeles-o perfect și s-a dat la o parte. Ea a ieșit pe ușă și a plecat.

Câteva minute mai târziu, Judith a intrat și, când și-a văzut prietenul, i-a șoptit:

– Îmi pare rău dacă am distrus totul.

Björn, total depășit de cele întâmplate, a răspuns:

– Nu ai distrus nimic.

– Dar din cauza mea v-ați certat, a insistat ea.

El s-a uitat la prietena sa, a ridicat din umeri și a spus:

– Liniștește-te, să mă cert cu Mel nu este greu.

26

Două zile mai târziu, când Björn a intrat în sala de judecată, chipul său era serios. Nu reușise să doarmă. De la ultima sa după-amiază cu Mel, nu mai auzise de ea. O sunase, dar ea nu-i răspunsese la telefon.

De ce se comporta așa?

Oare nu avea aceleași sentimente ca și el?

Deodată, o femeie, ultima de la care se putea aștepta, îl surprinsese ca nimeni alta și nu se putea gândi decât la ea. La gura ei, la sărutările ei, la trupul ei, la ochii ei și la pasiunea ei atunci când făcea dragoste cu ea.

Nu se îndrăgostise niciodată.

Nu își pierduse niciodată mințile în fața nimănui. Nu depinsese niciodată de o femeie.

Dar ceea ce simțea pentru Mel era de neoprit. O percepea ca fiind a lui. Avea o stare ciudată să nu fie cu ea și senzația continuă de a fi pierdut nu îl părăsise de când plecase de lângă el.

După ce a câștigat un proces și a pierdut un altul, a decis să meargă la restaurantul tatălui său pentru a lua prânzul. Klaus, văzându-l intrând, și-a dat seama că ceva nu este în regulă. De obicei, fiul său intra întotdeauna zâmbind, dar în ziua aceea nu fusese așa.

După ce s-au așezat să mănânce împreună, el l-a întrebat:

– Ce te îngrijorează, fiule?

– De ce?

– Nu glumești și ești mai tăcut decât de obicei, iar asta e ceva rar pentru tine.

Björn zâmbi.

– E în regulă, tată.

– Ce se întâmplă, fiule? insistă tatăl său.

Surprins de insistența sa, se uită la el.

– Ce vrei să spui?

– Sunt bătrân, dar nu prost.

Björn, clătinând din cap, a răspuns:

– E în regulă, tată. Astăzi, în instanță, unul dintre cazuri a devenit mai complicat decât credeam și...

– Nu minți.

– Cum?

– Minți. Și, coborându-și vocea, i-a spus: Uite, fiule, în toți acești ani ți-ai pierdut zâmbetul doar de două ori. În ziua în care a murit mama ta și la procesul lui Grete.

Amintirea lui Grete, ca întotdeauna, l-a înfuriat. El l-a întrebat pe tatăl său:

– Încă îți amintești de asta, tată?

Acesta din urmă a dat din cap aprobator și, apropiindu-se de el, a răspuns:

– Da, fiule. Oricât de incredibil ar părea, noi, părinții, nu uităm aceste detalii. Suferința copiilor este propria noastră suferință.

– Tatăăăăăă!

– Și acum bag mâna în foc că fața ta serioasă are legătură cu o femeie, nu-i așa?

Björn s-a dat bătut, în cele din urmă, și, după ce a dat din cap resemnat, i-a șoptit:

– Da, tată.

– Pentru a ajunge la inimile lor, trebuie să faci femeile să râdă. Dacă reușești să faci asta, băiete, e a ta! Cine e? O cunosc?

– Nu, tată.

– A venit pe aici?

– Nu.

– Sigur? Vezi că am un ochi bun pentru femeile frumoase.

Björn, închizând ochii la insistențele sale, a cedat.

– O cheamă Melanie.

Când i-a menționat numele, și-a dat seama că a căzut în jocul tatălui său și, râzând, l-a auzit pe acesta spunând:

– Vulpea putere ca leul nu are, dar cu vicleniile ei întrece puterile leului. Știam eu că o femeie are ceva de-a face cu toate acestea. Și, numele ei fiind Melanie, ar putea fi vorba de prietena spaniolă a lui Judith?

Björn, surprins de acuitatea lui, a vrut să spună ceva, când bărbatul a adăugat:

– Ți-am spus deja că am un ochi bun pentru femei și Melanie, cu un nume atât de minunat, nu poate fi o fată rea.

– Tatăl său este american.

Klaus, înțelegând, a răspuns:

– Și ce dacă? Asta nu o face o persoană rea, fiule, nici pe tatăl său.

– Dar nu mi-au plăcut niciodată americanii.

Bărbatul a dat din cap și a insistat:

– Generalizezi, după ce ni s-a întâmplat cu Grete și cu soldatul acela. Dar nu trebuie să gândești așa. În lume există oameni buni și oameni răi, fie ei americani, chinezi sau germani. Nu generaliza, Björn. Ți-am spus-o de multe ori. Oamenii sunt așa cum sunt, naționalitatea lor nu are nimic de-a face.

– Mel mă înnebunește, tată.

Klaus a râs.

– Normal, fiule. Femeile sunt așa. Înnebunesc pe oricine! Amândoi au zâmbit și Björn i-a explicat cu afecțiune:

– Are o fiică. O fetiță minunată pe care sunt convins că o vei iubi. Sami este frumoasă, tată. Este amuzantă, isteață. Vorbește în felul său, germană, spaniolă și engleză și este...

– O fetiță? Este căsătorită?

– Nu, Mel este o mamă singură. Trebuie să vezi cum o tratează pe Sami, cum are grijă de ea, cum o răsfață. Nu am mai întâlnit pe nimeni ca ea.

Bătrânul a zâmbit. Fără îndoială, acea femeie pătrunsese adânc în sufletul fiului său.

– Din ceea ce-mi povestești, atunci ea este o luptătoare. Știu despre ce vorbesc. Practic, v-am crescut singur pe tine și pe Josh și știu ce înseamnă să crești un copil. Și, dacă îmi spui că o face singură, ce luptătoare trebuie să fie!

– Dar nu știu ce vrea, tată. De îndată ce totul merge grozav, ea se răzgândește și... și nu știu ce să fac.

Klaus, punându-i o mână pe umăr, a întrebat:

– Îți place mult?

– Da...

Omul a dat iar din cap.

– Femeile sunt așa, de nedescris! Și dacă îți place Melanie atât de mult pe cât văd, cred că ar trebui să lupți pentru ea. Nu permite altui bărbat să vadă ceea ce ai văzut și să ți-o ia. Fii deștept, fiule, fă-o să se îndrăgostească de tine! Fă-o să nu poată trăi fără tine.

Björn a zâmbit. Tatăl său era un romantic...

– Bine, tată. Voi încerca, a spus el, ridicându-și halba de bere pentru a da noroc cu acesta.

Klaus a zâmbit și, amuzat, a exclamat:

– Așa îmi place, Björn, optimism!

Duminică dimineață, Björn a ieșit să cumpere ziarul și s-a așezat într-o cafenea pentru a-l citi. Ritualul acela îl încânta întotdeauna. Duminică, liniște, ziar și cafea.

Dar de data aceasta nu era atât de concentrat pe cât ar fi trebuit, schimbase cafeneaua și, urmând sfatul tatălui său, decisese să lupte pentru Mel.

Trecuse o săptămână și ea nu-l sunase. Dispus să o recupereze, s-a așezat în fața clădirii în care locuia. Dacă nu-i răspundea la telefon, cel puțin nu ar refuza să vorbească cu el când va fi în fața lui.

În timp ce se uita fix la poartă, așteptând deschiderea ușii, i-a format numărul. Ca de obicei, Mel nu i-a răspuns și Björn a înjurat. Când o va vedea, avea să afle cine este el.

Când a închis mobilul, a sunat. Era Rania, una dintre prietenele lui. Urma să răspundă, dar poarta s-a deschis și a văzut-o pe Mel ieșind cu fetița ei în brațe. Fără să-i pese de Rania, a întrerupt apelul, a ieșit din cafenea și a mers să o întâlnească.

Mel, neștiind că Björn se apropia, deschisese căruciorul fetei și o așeza în el. După ce a prins-o bine pentru a o împiedica să cadă, l-a încorporat și a tresărit când l-a văzut lângă ea.

– La naiba, ce sperietură mi-ai dat!

– Atât de urât sunt? a glumit el.

– Pinsule tont, a izbucnit Sami, arătând spre el.

Björn, aplecându-se, i-a dat fetiței un sărut pe obraz și i-a șoptit afectuos:

– Bună, prințesă!

Mel, înduioșată de gest, a adăugat:

– Pe lângă faptul că ești tont, chiar ești un pic urât, serios.

El, fără să se miște, a atins nasul fetiței.

– Dacă îmi spui „frumosule", îți dau un lucru care sigur îți va plăcea mult.

Fetița a zâmbit și a spus imediat:

– Flumosule.

Björn a scos un pachet din buzunar, i l-a întins și, când l-a deschis, a strigat emoționată:

– O colonită roooooooooz de pinsesăăăăăăăăă!

Avocatul dur a zâmbit din nou, văzându-i reacția. Mama acesteia i-a șoptit:

– Tu ești un mare șarlatan. I-ai cumpărat fiicei mele o coroniță de prințesă?

Dar el nu avea chef de glume și, îndreptându-se, pentru a impune respect, a întrebat:

– Ce se întâmplă, Mel? Și, fără să o lase să răspundă, a adăugat: De ce nu m-ai sunat?

– Am fost foarte ocupată.

– De ce nu-mi răspunzi la telefon?

Prezența lui o surprinsese. Nu îl aștepta acolo și, încercând să-și adune forțele, care o părăsiseră atunci când l-a văzut, a răspuns:

– Pentru că mai am de făcut și alte lucruri, mai importante.

Björn a hulit. În felul acesta nu erau pe drumul cel bun. Privind-o, i-a zis:

– Trebuie să vorbim.

– Nu.

– Da.

Cu o expresie care lui nu i-a plăcut, Mel a spus:

– Bine, te voi suna pentru a merge la *Sensations*.

– Mel...

Răbdarea lui începea să-și atingă limita și, apucând-o de talie, i-a mărturisit:

– Mi-e dor de tine.

Îndepărtându-se de el, a pus cărucior fiicei sale între ei și i-a răspuns, încruntată:

– Björn, nu te grăbi.

– Cum adică să nu mă grăbesc?

– Nu țipa la mine.

El a încuviințat. Ea avea dreptate. Nu trebuie să-și piardă controlul și, disperat, i-a șoptit:

– Ascultă, dragă...

– Nu-mi spune „dragă", l-a întrerupt ea și, scoțând din buzunarul pantalonilor un pachet de țigări, și-a aprins o țigară, în fața chipului său deranjat.

Cu fiecare secundă mai surprins și supărat, el a insistat:

– Mel, mă înnebunești. Nu știu ce-i cu tine. Am crezut că mă consideri ceva al tău. Am crezut că îți plac și...

– Și îmi place de tine, a spus ea. Dar sunt lucruri pe care nu le știi și...

– Ce lucruri? Vorbește-mi, spune-mi! La dracu', Mel, cred că mă cunoști măcar puțin și știi că sunt un tip cu care se poate

vorbi. Ce se întâmplă? Ce se întâmplă de eşti atât de negativă cu relaţia noastră?

Ea l-a privit. A vrut să-i spună că este un militar, dar nu a îndrăznit şi, în cele din urmă, ignorând ceea ce îi striga inima, l-a anunţat:

– Trebuie sa plec.

– Unde te duci?

– Am o întâlnire.

– Cu cine?

El nu a primit niciun răspuns.

Se agăţa de ea, dar Mel îl expedia şi, ca un prost, s-a uitat la ea şi, fără să vrea să o împovăreze mai mult, în cele din urmă întrebat-o:

– Mă vei suna când te întorci?

– Nu, a răspuns ea, stingându-şi ţigara pe pământ.

Uimit de răspunsul ei categoric, a privit-o confuz.

– Dar de ce?

– Pentru că nu ştiu la ce oră mă voi întoarce. În plus, mâine voi pleca din nou într-o călătorie şi...

– Pleci din nou?

– Da.

– Unde?

Neştiind ce să spună, Mel i-a răspuns:

– Va fi pentru câteva zile. Este un zbor transoceanic şi de acolo apoi...

– Şi Sami?

– Va sta cu mama mea, l-a informat ea, cu o voce joasă.

Preţ de câteva secunde s-au uitat unul la altul şi, gata să pună capăt acelui calvar, şi-a fixat ochii albaştri asupra lui şi a afirmat:

– Mi-am dat seama că nu vreau să aprofundăm relaţia noastră.

– Cum?

– Amândoi eram fericiţi cu vieţile noastre. Acest lucru scapă de sub control şi unul dintre noi trebuie să ştie cum să-l

oprească. Şi dacă trebuie să o fac eu, bine! Îmi asum rolul de poliţist rău.

A privit-o neîncrezător. Voia să ţipe la ea. A vrut să se certe cu ea, să-i spună cât de mult are nevoie de compania ei, dar micuţa Sami era acolo şi nu trebuia s-o facă. Melanie cea rece şi impersonală pe care o cunoscuse la început îl privea fix şi se simţea ridicol în acea conversaţie. El îşi dezvăluia sentimentele şi ea arăta ca un aisberg. Deodată, o maşină a claxonat lângă el şi a auzit:

– Hei, scumpo!

Mel a zâmbit când Neill şi Fraser au apărut într-un Hummer, în timp ce Björn se uita la ei. L-a recunoscut pe primul drept tipul din noaptea cu spitalul şi, neputând să-şi stăpânească furia, a întrebat:

– Te culci cu ei?

Cu fiecare secundă mai supărată, Mel a răspuns, dispusă să-l îndepărteze de ea:

– Da. Cu amândoi şi cu alţii pe care nu-i vezi. Tu nu eşti centrul vieţii mele sexuale. Şi, văzând privirea lui dură, ea a adăugat: Du-te. Trebuie să plec.

Deranjat. Gelos. Furios. Înşelat. Aşa se simţea.

Mel îi spusese că ar trebui să aibă încredere în ea, că el era centrul vieţii ei şi, brusc, nimic din toate acestea nu era adevărat. Trăise o minciună incredibilă şi a crezut-o. Senzaţia de gol a durut. Nicio femeie nu-i vorbise şi nu-l tratase niciodată aşa şi, când i-a văzut pe aceşti bărbaţi coborând din maşină, a recurs la puţinul orgoliu care-i mai rămăsese, s-a întors şi a plecat, fără să se uite înapoi.

Când Fraser şi Neill au ajuns lângă Mel, l-au văzut pe bărbat îndepărtându-se cu paşi mari. Fraser, privind-o pe Sami, a întrebat:

– Ce face prinţesa mea?

Fetiţa a bătut din palme şi a întins braţele. A scos-o din cărucior şi a aşezat-o pe bancheta din spate a maşinii. Neill,

văzând-o pe Mel urmărindu-l pe bărbat plecând, cu un chip indescifrabil, a întrebat:

– Ce se întâmplă?

– Nimic.

– Acela nu este Björn?

– Ba da.

O cunoștea pe locotenent și simțea că era ceva special ceea ce avea cu el. Dar cunoștea și acea expresie și, privind-o, a insistat:

– Ce ai făcut, Mel?

– Nu știe că sunt în armată, Neill. Urăște armata americană. Și am făcut ceea ce ar fi trebuit să fac cu mult timp în urmă, și anume să-l îndepărtez. Nu am nevoie de nimeni. Sami și cu mine suntem bine și...

– Dar, Mel...

Ea, reactivându-se în câteva secunde, l-a întrerupt:

– Nu vreau să vorbesc despre asta.

Odată ce toți patru s-au urcat în mașină, s-au dus la casa lui Neill, unde Mel a încercat să se bucure de o minunată masă de rămas-bun cu familia, dar nimic nu mai era la fel. Acum, Björn îi ocupa mintea. Și-a privit telefonul mobil de o mie de ori. Niciun mesaj. Niciun apel.

Când a ajuns seara acasă, a pornit computerul și și-a verificat corespondența. Nimic de la Björn și, rănită și neputând să se oprească din plâns, a pus pe iPod-ul său cântecele lui Aaron Neville și Bruno Mars, pe care dansase și de care se bucurase cu Björn. Îi aminteau de el. Trebuia să le asculte pentru a-l simți mai aproape.

De ce era atât de obtuză uneori? De ce a trebuit să-i vorbească așa? De ce nu fusese sinceră cu el de la început?

Ea și-a închis ochii și i-a văzut zâmbetul, l-a simțit sărutând-o și având grijă de ea și de Sami. După cum spunea piesa lui Bruno Mars, găsise o persoană care o distra, o amuza, îi oferea flori... Se simțea groaznic. În clipa aceea avea nevoie să-i vorbească.

Trebuia să-i spună adevărul. Trebuia să-l lase să decidă dacă o vrea așa cum e sau nu. Fusese o idioată. Se purtase ca un copil și Björn nu merita.

L-a sunat pe telefonul mobil, dar de data aceasta el a fost cel care nu i-a mai răspuns. A încercat de mai multe ori, dar, înțelegându-i refuzul, cu inima însângerată a renunțat, în cele din urmă.

Björn, care lua cina cu una dintre prietenele sale, faptul de a-i vedea numărul de telefon, a făcut să-i bată inima. Oare trebuia să-i răspundă? A ales să nu facă asta. Dacă el nu era centrul vieții ei, nici ea nu avea să fie centrul vieții lui și, privind spre roșcata din fața lui, a zâmbit. Îl aștepta o noapte grozavă cu bondarul Maya.

27

A doua zi, la prima oră a dimineții, Mel a luat un avion către Spania, mai exact spre Oviedo. În aceeași noapte, pleca într-o misiune pentru două săptămâni și dorea să o lase pe micuța Samantha în grija familiei sale. Odată ajunsă în oraș, a zâmbit când și-a văzut sora. Scarlett a luat-o pe Sami, care dormea, și s-au îmbrățișat. Fără întârziere, fata care dormea a fost așezată pe bancheta din spate a mașinii și au plecat.

– Cum este surioara mea preferată? a întrebat Scarlett.

– Ca naiba, a răspuns ea, aprinzându-și o țigară.

În timp ce conducea, sora ei a întrebat:

– Te-ai apucat din nou de fumat?

– Nu... Da... Ei bine, nu știu.

– Ce se întâmplă?

Stingând țigara, abia aprinsă, în scrumiera mașinii, a răspuns cu furie:

– Sunt o imbecilă, o tâmpită. Sunt cea mai proastă persoană pe care o vei întâlni vreodată în viața ta. Sunt...

– Bine... bine... bine. Scarlett a oprit mașina și, privind-o, a spus: Acum că m-ai lămurit că am ca soră cea mai dezgustătoare ființă care există pe Pământ, ce se întâmplă?

– M-am despărțit de Björn.

– A auzit că ești în armată?

– Nu.

– Atunci?

– Ne-am certat și i-am dat de înțeles că mă culc cu alții, astfel încât să nu vrea să știe nimic mai mult despre mine. Nu i-am

spus că sunt militar pentru că nu am putut. De fiecare dată când încerc, îngheț ca o idioată.

– Dar ce-mi spui?

– Ce auzi.

– Cum ai putea lăsa un astfel de om să-ți scape?

– Și ce ai fi vrut să fac? Relația mea cu el se baza pe o minciună. Și nu din partea lui, ci a mea. Și, te rog, să nu-i spui mamei sau bunicii. Nu vreau să fiu chinuită cu întrebări, bine?

Scarlett a dat din cap aprobator și i-a șoptit:

– Uau... nu știu ce să-ți spun!

Mel, clătinând din cap, a continuat:

– M-am purtat ca un copil răsfățat, Scarlett, și, cel mai rău dintre toate, mi-am pierdut cumpătul și am fost o lașă, când, în realitate, sunt complet legată de el.

– Așa cum ar spune bunica, ți-a lipsit o doagă!

– Nu una, două sute. Sunt răul cel mai rău.

Cele două surori s-au îmbrățișat și Mel a rugat-o:

– Te rog, să nu mai vorbim despre el, bine? Trebuie să mă concentrez sau nu știu ce va ieși din mine. Vai de capul meu, bieții Neill și bietul Fraser.

– Fraser? a repetat sora ei, încercând să înghețe subiectul. Doamne... cât de sexi este tipul acela.

– Scarlett!

– O, Doamne, Mel, încă îmi amintesc când el și eu... Uau, ce mă încing când îmi amintesc asta! Dar nu s-a putut și viața continuă.

– Să știi că mă tot întreabă de tine.

– Serios?

– Total serios. Și nu mai face fața aceea de vulpe. Dacă nu sunteți împreună este pentru că tu nu ai vrut, nu din cauza lui.

– Nu vreau viața mamei, Mel, a întrerupt-o Scarlett. Vreau ca cineva să fie cu mine în fiecare zi, nu pe cineva pe care să-l văd doar câteva zile pe lună. Dar dacă sunt la dietă nu înseamnă

că nu mă uit la meniul de deserturi, iar Fraser este un desert bun!

Mel a zâmbit. Sora ei, ca întotdeauna, a încurajat-o și, cu un spirit mai bun, s-au îndreptat spre La Isla. Când au ajuns la casa bunicii și au coborât din mașină, Luján a strigat:

– Ce bucurie să-mi revăd fetele!

După ce și-a sărutat fiica cu adorare, femeia a scos-o pe fetiță din mașină, care se trezise deja și, sărutând-o, a întrebat:

– Cum face păpușica mea?

Sami, amuzată, a râs și a răspuns:

– Yaya toanta.

– M-ai făcut „toantă", ticăloasă mică? a râs Luján, când a auzit-o.

Toate au zâmbit și Mel a lămurit:

– A învățat să spună acest cuvânt și acum pentru ea toți sunt tonți și toante.

Ușa casei a fost deschisă din nou și a apărut Covadonga, care, când și-a văzut nepoata, a întrebat:

– Și Blasito?

Cu inima grea, Mel a răspuns:

– Lucrează, bunico. Îți trimite o mulțime de sărutări.

Femeia a zâmbit. Era clar că Björn îi lăsase amintiri plăcute și, întinzând brațele, a exclamat:

– O, copilul meu, vino să-i dai un sărut lu' mamaie!

Mel a alergat spre ea și a sărutat-o. Covadonga a observat:

– Ești numai oase, iubito. Trebuie să mănânci mai mult sau într-o zi nu te vom mai vedea.

– Bunico, ești la fel ca întotdeauna, s-a plâns Mel.

Covadonga, uitându-se la vecinele care se aplecau peste poartă pentru a vedea cine sosise, a strigat:

– Ce e... oh!

Ele au salutat la rândul lor și Luján, mândră de nepoata ei, a mers să le-o prezinte. Covadonga s-a uitat la ele și, răsucindu-și

capul, a șoptit, când a văzut-o pe una dintre vecine care se prostea cu micuța Sami:

– Lu' Isa îi lipsește o doagă.

– Bunicaaaaaaaaa! a certat-o Scarlett.

Moartă de râs, Mel a luat-o pe femeie și a dus-o în casă, în timp ce râdea în hohote de prostiile pe care începuse să i le spună.

În acea după-amiază, după ce și-a luat rămas-bun de la fetița ei și a păcălit-o spunând că va merge să cumpere lapte, și-a luat rămas-bun și de la restul familiei și, împreună cu Scarlett, s-a îndreptat spre aeroport. Odată ajunse, sora ei i-a șoptit, îmbrățișând-o:

– Nu îți face griji. Știi că la noi Sami va fi bine.

– Știu... știu... dar de fiecare dată îmi este din ce în ce mai greu să mă despart de ea. Îmi petrec viața minținд oamenii care contează cel mai mult pentru mine. Pe Sami... pe Björn...

Îmbrățișând-o, Scarlett a înțeles-o. A intuit la ce se gândea și a sfătuit-o:

– Când te întorci, trebuie să îi vorbești și să-i spui adevărul.

Mel și-a aprins o țigară, a tras două fumuri și a stins-o.

– Voi face asta. Jur că o voi face, chiar dacă este ultima dată când vorbește cu mine.

Scarlett a zâmbit și a comentat:

– Tu ai armata în sânge. Dar ție, spre deosebire de tata, îți este dor de fiica ta mult prea mult și ești capabilă să lași totul pentru dragoste, nu-i așa?

Mel a dat din cap aprobator și sora ei a spus:

– Mergi în călătoria asta și, când te întorci, caută-l pe Björn. Vorbește cu el și încearcă să-i explici ce simți și de ce l-ai minținд. Dacă ești capabilă să părăsești armata din dragoste, nu cred că te va disprețui.

– Crezi?

– Nu știu, regina mea, dar pentru un tip de genul ăsta, te asigur că răscolesc cerul și pământul.

Mel a zâmbit și a spus:

– Te asigur, dacă la exterior este impresionant, în interior este și mai bun!

Amândouă au râs și ea a anunțat:

– Trebuie să mă îmbarc. Ai grijă de Sami până mă întorc, bine?

Îmbrățișând-o din nou, Scarlett a dat din cap aprobator și, fără să-și spună mai multe, dura locotenent Parker a plecat. Când a ajuns la München, împreună cu cei doi însoțitori, care o așteptau la aeroport, a luat elicopterul, care i-a dus la baza SUA din Ramstein, în vestul Germaniei. De acolo, pe la miezul nopții, a plecat spre baza aeriană Balad, de lângă Bagdad, Irak.

28

Nici marți, nici joi, nici săptămâna următoare, Melanie nu a apărut la *Sensations* și nici nu l-a sunat.

Starea de spirit a lui Björn devenea de la o zi la alta mai întunecată și mai devastatoare. Tânărul amuzant care zâmbea tuturor se transformase dintr-odată într-un căpcăun care nu făcea decât să protesteze și era mereu într-o proastă dispoziție. Nu-i mai plăcea nici sexul.

Când asculta melodia *Impossible*, a lui James Arthur, i se întorcea stomacul pe dos. După cum spuneau versurile, trebuia să ia măsuri de precauție în dragoste, dar cu Mel își lăsase garda jos și a fost fatal. Ce se întâmpla cu el?

De ce nu putea să o uite? Era cu adevărat îndrăgostit de ea?

Nu depinsese niciodată de prezența unei femei și nu înțelegea de ce acum, tocmai ea nu putea să iasă din capul lui.

Își petrecea orele în fața cafenelei ce se afla lângă casa ei, dorind să o vadă intrând sau ieșind. Trebuiau să vorbească. Trebuiau să repare ce s-a întâmplat. Dar nici ea, nici fata nu au intrat și nu au ieșit de acolo. Unde era?

Dintr-odată, Mel devenise pentru el un fel de drog. Trebuia să știe unde era, cu cine era... faptul de a nu ști nimic de ea îl înnebunea.

În cele din urmă, a decis să meargă la singura sursă de informații, prietena lui, Judith.

– Nu știu unde este, Björn.

– Micuțo, a spus soțul ei, așezat la masa din bucătărie. Dacă știi unde este, spune-i.

– Nu știu, a strigat ea enervată.

Cei doi o supuneau unei presiuni înalte și asta o deranja foarte mult.

– Nu te cred, Jud, a insistat Björn, privind-o fix.

Cum să nu știi unde este?

– Păi, ia să vedem, tu crezi că nu am alte lucruri de făcut decât să-mi bârfesc prietenele? În plus, de ce ar trebui să-ți spun ție lucruri acum, când tu nu mi-ai spus înainte?

– La naiba, Jud!

Eric s-a uitat la soția lui. Chipul serios al lui Björn l-a anunțat că prietenul său nu avea chef de glume. În cele din urmă, Jud l-a asigurat:

– Îți jur că nu știu unde este. Pe cuvânt.

– La naiba, a protestat din nou Björn, atingându-și părul.

După ce a făcut un schimb de priviri cu soțul ei, ea a întrebat:

– Te-ai atașat de Mel, nu-i așa?

– Termină cu prostiile.

Tăcerea a pus din nou stăpânire pe bucătărie și Judith, neputând să-și țină gândurile doar pentru ea, lovind cu pumnul în masă, i-a spus:

– Nu, frumosule. Termină tu cu prostiile...

– Judith! a întrerupt-o el. Nu mă mai enerva, te rog.

Acea izbucnire de furie i-a făcut pe ea și pe soțul ei să se privească. Pentru prima dată de când îl cunoșteau, Björn era așa din cauza unei femei și, punându-i o mână pe braț, i-a răspuns:

– N-am vrut să fac asta. Încerc doar să vorbesc cu tine așa cum ai făcut tu cu mine sau cu Eric, sau ai uitat?

Conștient de proasta lui dispoziție, Björn se uită la prietena ei și îi șoptește:

– Iartă-mă. Nu știu ce mi se întâmplă.

Tânăra, zâmbind din nou, și-a ridicat bărbia și, înainte de gestul amuzat al soțului ei, și-a amintit:

– Tu ai venit ca să mă cauți în Spania. Mi-ai vorbit. M-ai ascultat și m-ai rugat să lupt pentru Eric și știu că i-ai cerut să facă același lucru, dacă mă iubește cu adevărat și nu poate trăi fără mine. De ce nu te putem întreba același lucru acum, dacă vedem că suferi pentru Mel? Björn a zâmbit și ea a adăugat: Încă îmi amintesc ziua în care mi-ai spus că îți plac femeile frumoase, ispititoare, inteligente, deconcertante și, mai presus de toate, care să te surprindă. Și, făcându-i cu ochiul, a adăugat: Mel te-a surprins, nu-i așa?

Dându-și seama că ea avea întru totul dreptate, s-a ridicat și s-a dus la fereastră, de unde a văzut-o pe Simona cu copiii în grădină.

– La naiba, Judith! Nu știu ce mi s-a întâmplat cu ea, dar...

– Dar nu vă puteați suporta. Îmi amintesc încă ziua în care ai mustrat-o pentru că făcea schimb de mesaje cu un bărbat pe telefonul mobil.

Amintindu-și, Björn a zâmbit și a răspuns:

– În ziua aceea doar ne distram în fața ta.

Cu gura căscată, Judith a răspuns:

– Tu erai tipul căruia îi trimitea mesaje și cel cu care s-a întâlnit mai târziu?

Björn a dat din cap aprobator și ea a exclamat:

– Ce nerușinați! Și, uitându-se la soțul ei, care râdea, a întrebat: Tu știai?

Eric, ridicând mâinile, a râs, și Judith, total blocată, pentru că nu-i spusese și păstrase secretul prietenului său, s-a plâns:

– Mi-ai ascuns lucrurile! Ce nesimțit!

Amândoi au râs și, în cele din urmă, și Judith. Apoi, uitându-se la Björn, a întrebat:

– Când ați început să vă vedeți?

Dorind să fie sincer cu ei, așezându-se din nou la masă, le-a explicat:

– Am întâlnit-o într-o noapte, la *Sensations*.

– La *Sensations*!? a strigat Judith, uluită.

Mai mult, Björn i-a spus tot ceea ce s-a întâmplat, în timp ce tânăra, uimită, a ascultat. El, văzându-i chipul surprins, a dat din cap și, privindu-și prietenul, a adăugat:

– Apropo, în ultima zi în care am fost acolo cu Diana și cu prietena ei, ne-a văzut în separeu.

– Și de ce nu mi-ai spus nimic? a strigat Judith.

– Pentru că era jenată, a lămurit Björn.

Deconcertată, și-a dus mâinile la cap și a spus în șoaptă:

– La naiba...naiba... naiba! Nu pot să cred!

– Micuțo, controlează-ți hormonii, a râs Eric.

– Dragul meu, nu mă mai ațâța, a răspuns ea, atingându-și burta. Sunt supărată pe tine, să știi!

Eric a râs și, privind-o cu dragoste, a spus:

– Micuțo, ești extraordinară!

– Ea este o mică vrăjitoare, a spus ironic Björn, amuzat. În loc să mă ajute, nu face decât să-mi pună bețe-n roate în găsirea celeilalte vrăjitoare. Și, apropo, când o găsesc, nu știu ce o să-i fac.

– Haide, brunețico, insistă Eric, spune-i lui Björn unde este Mel. Nu ți-e milă de el?

Judith a intuit că trebuia să fi plecat din țară și a fost tentată să-i spună adevărul despre profesia prietenei sale, dar ea a promis că-i va păstra secretul și, văzând că Mel nu i-l dezvăluise lui Björn, l-a îmbrățișat și a mărturisit:

– Știu la fel de puține lucruri ca și tine. O fi într-o călătorie. Unde? Nu știu să-ți spun.

Björn, luându-se după chipul ei, și-a dat seama că spune adevărul și, în noaptea aceea, când a ajuns acasă, a decis să investigheze singur. Două zile mai târziu, nu i-a plăcut ceea ce a găsit.

29

Când au aterizat la München la 11:00, Mel era epuizată. Acea călătorie fusese obositoare și nu-și dorea decât să ajungă acasă, să se târască în pat și să doarmă... să doarmă și să doarmă. Trebuia să se odihnească câteva zile înainte de a merge în Asturia ca să-și ia fetița.

În timp ce avionul era descărcat, ea se ocupa de acte. Abia aștepta să termine și să plece, fără să-și dea seama că o pereche de ochi albaștri furioși o priveau de nu foarte departe.

– Bună dimineața, locotenent Parker.

Întorcându-se, l-a întâlnit pe James și, după ce s-au salutat în stilul tipic militar, a răspuns:

– Comandant Lodwud.

O vreme, amândoi au vorbit despre acte și apoi bărbatul, văzând că nu era nimeni în jurul său, a întrebat:

– Iei cina cu mine în seara asta?

– Nu, a răspuns ea, în timp ce mergeau.

– Hai, Mel, ne vom distra bine, ca întotdeauna.

Ea a zâmbit și, privindu-l, i-a explicat:

– Plec după-amiaza asta spre München.

Însă comandantul nu a renunțat și, când a ajuns la marginea avionului, a insistat:

– Haide, Mel... înveselește-te.

– Astăzi nu, Lodwud.

Comandantul a acceptat refuzul, s-a întors și a plecat. Văzându-l cum se îndepărtează, Mel și-a făcut treaba. A deschis o mică trapă în avion și, când era pe cale să se aplece, niște mâini au apucat-o de braț. Ea, întorcându-se, s-a plâns:

– Lodwud, nu fi enervant, pentru că... Dar ea nu a putut continua.

Înaintea ei era Björn, nu Lodwud, iar după felul în care o privea nu părea fericit. Pentru câteva clipe, s-au contemplat reciproc în tăcere, până când el, trecându-și ochii peste hainele ei, s-a răstit, pe un ton deloc prietenos:

– Locotenent Parker?!

Mel nu știa ce să răspundă, iar el a adăugat furios:

– Ești o nenorocită de americancă militar și nu mi-ai spus?

– Björn...

– Ai spus stewardesă?

– Björn...

– Te-ai distrat bine râzând de mine, a naibii mincinoasă? Era furios și, fără să o lase să vorbească, a continuat:

– Nu mi-am imaginat niciodată că, investigându-ți viața, aș descoperi că...

– Ți-ai vârât nasul în viața mea? a întrebat ea enervată.

– La dracu'... eram îngrijorat pentru tine. Tu și fata ați dispărut dintr-odată de pe fața Pământului, ce ai fi vrut să fac?

Furia lui...

Tonul vocii sale...

Privirea lui tulburată...

I-a înțeles furia. Preocuparea sa. Și, fără să vrea să pună mai multe întrebări, doar îmbrățișându-l și cerându-i iertare, a încercat să se apropie de el, avea nevoie de el, dar Björn a făcut un pas înapoi.

– Nu te mai apropia niciodată de mine în nenorocita ta de viață, locotenente! Acum chiar nu te mai consider ca pe ceva al meu și eu sunt cel care declară că totul s-a terminat.

Fără alte întrebări, s-a întors și s-a îndepărtat. Dar Mel nu putea să lase lucrurile așa. Björn devenise obsesia ei și a fugit după el. Când l-a ajuns, fără să-i pese cine îi putea vedea, l-a

apucat de braț și, când acesta s-a oprit și a privit-o, a început să-și ceară scuze:

– Îmi pare rău că nu ți-am spus, dar...

– Dar ce? a țipat el necontrolat. Ți-era atât de greu să spui adevărul? Ți-era atât de greu să spui „Sunt militar și nu stewardesă"? Era atât de dificil...?

– Da... era dificil, a răspuns ea. Cu tine, da. Mi-ai spus foarte clar că nu-ți place armata. Mai exact, mi-ai spus foarte clar ce simți pentru armata americană. Cum crezi că m-am simțit în tot acest timp? Am vrut să-ți spun adevărul, dar... dar nu puteam ignora ceea ce sunt. Sunt militar american!

– Acum înțeleg de unde vine aroganța aceea, locotenente! Și, uitându-se la Lodwud, care îi privea, a adăugat: Te culci și cu tipul ăla, nu?

– Björn...

– Niciun Björn, a strigat el, abătut. Ți-am deschis ușa casei mele, viața și... Și tu mă recompensezi mințindu-mă? Te-ai distrat bine... iubito?

Tonul lui respingător și felul în care o privea au lăsat-o pe Mel să înțeleagă că a pierdut lupta. De aceea, a preferat să tacă și să nu răspundă. Björn era furios și trebuia să încerce să-l înțeleagă. Nu să-l înfurie mai mult. Nu o merita.

Preț de câteva secunde, s-au uitat unul la altul. Apoi, lui Björn i-a sunat telefonul mobil. Răspunzând, a recunoscut vocea și, schimbându-și tonul într-unul mai blând, a răspuns:

– Bună, Agneta.

Mel, fără să se miște, l-a auzit spunând:

– Da. Ne-am distrat zilele trecute. Și, privind-o cu dispreț, a adăugat: Fă-te drăguță în seara asta. Da... și eu vreau să te văd.

Acea conversație a dus furia lui Mel la limite nebănuite, astfel încât, fără să-i pese dacă îl enervează, s-a răstit:

– Ești un idiot... un tâmpit... un tâmpit...

– Mai bine păstrez pentru mine ceea ce cred că ești tu, a răspuns el, indiferent. Vrând să-i tragă o palmă la fund, Mel a făcut un pas înapoi și, nefiind dispusă să-l lase să-i vadă durerea, din pricina acelui apel și a disprețului său, l-a încurajat să meargă înainte:

– Distracție plăcută cu micuța ta prietenă!

– Distracție plăcută și ție!

Auzindu-l, Mel nu s-a oprit. S-a uitat la Lodwud, care îi urmărea, și, cu un zâmbet care lui Björn nu i-a plăcut deloc, a spus:

– Fii sigur... iubitule.

Cu aceste cuvinte, și fără să se uite din nou la el, s-a întors și s-a îndreptat spre partea din față a avionului. De acolo, Fraser și Neill asistaseră la toate și, când ea a ajuns la înălțimea lor, cel dintâi a întrebat:

– Nu este acesta tipul care era cu tine și cu Sami la poarta ta?

Mel nu a răspuns și, cu un gest, i-a cerut prietenului său să tacă.

Apoi a luat actele și a spus tare și răspicat:

– Mă duc să livrez toate acestea maiorului Lodwud. Neill, eu voi rămâne aici în seara asta. La prima oră a dimineții voi pleca spre München. Tu ce vei face?

Surprins de schimbarea planurilor, colegul ei spus:

– Procedezi greșit. Ar trebui să vorbești cu Björn. Eu cred că...

– Taci, Neill! Nu ți-am cerut părerea, i-a ordonat ea, cu furie.

Auzind-o, militarul consimți și, inspirând adânc, a răspuns:

– Eu plec diseară. Vreau să-mi văd soția.

Mel a încuviințat și s-a îndepărtat.

Prietenii ei o priveau uimiți. Era furie în ochii săi și niciunul dintre ei nu a spus nimic. Au văzut-o doar îndepărtându-se în direcția hangarului, unde se afla biroul comandantului. Când a intrat, acesta a zis:

– Locotenent Parker.

Întorcându-se, l-a întâlnit pe prietenul său Robert, care, încruntat, a întrebat:

– Ce se întâmplă?

– Nimic... Nu se întâmplă nimic.

Robert, care, la fel ca mulți alții, fusese martor la cearta ei cu un bărbat, a luat-o de umăr și, conducând-o într-o parte, a insistat:

– Mel, am văzut totul. La naiba, suntem prieteni. Ce s-a întâmplat?

Dezamăgită, dar reținându-și furia, a răspuns:

– Am fost cu acel bărbat, dar ne-am despărțit, pentru că l-am mințit și...

– A aflat de Lodwud?

Surprinsă de faptul că el știa despre relația ei cu comandantul, i-a șoptit:

– De unde știi despre Lodwud?

Robert, coborând glasul ca să nu audă nimeni, a răspuns:

– Nu știu ce este între tine și el. Tot ceea ce știu este că te-am văzut odată ieșind dintr-un hotel, în zori. Lodwud nu este sfântul meu, Mel, și nu cred că este un om potrivit pentru a fi alături de tine. Ai nevoie de altceva.

Ea a dat din cap aprobator. Robert știa mai puține lucruri decât credea Mel, iar el a adăugat:

– Nu știu nici cine era tipul cu care te certai pe pistă, știu doar că l-am văzut la bowling, la acea petrecere în care mi-ai sărutat gâtul pentru a-l face gelos, și astăzi aici. Și recunosc că, fără să-l cunosc, îmi place. Să o înfrunți pe Super Lt. Parker nu este ușor, iar el s-a descurcat minunat. Îmi place tipul acela! Și acum, spune-mi, cum l-ai înșelat.

– I-am ascuns faptul că sunt militar.

Fără să înțeleagă nimic, Robert a întrebat:

– Și?!

– Urăște armata americană din cauza unei probleme pe care a avut-o în trecut cu un nenorocit de maior. Și, tăcând, și-a dat la o parte părul de pe față și a conchis: Uite ce e, nu contează. Eu... nu am nevoie de nimeni, Robert. Pe mine...

– Cum adică nu ai nevoie de nimeni? Cu toții avem nevoie de cineva.

– Omul acela credeam că este... că era special. Dar nu vrea să vorbească cu mine. Sunt un inamic nenorocit pentru el. Un militar american. Ce vrei să fac?

– La naiba, Mel... apoi convinge-l că ești mai degrabă o femeie decât un militar, dacă ții la el. Fă-ți o favoare și uită odată de trecutul tău și refă-ți viața. Nu mai fi Super Lt. Parker 24 de ore pe zi și fii Melanie! Te asigur, dragă, că viața va fi mai bună pentru tine, pentru că avem cu toții nevoie de cineva special care să ne iubească.

– Locotenente Smith! a strigat Garcia, copilotul lui Robert.

După ce i-a făcut un semn cu mâna, acesta s-a uitat la Mel, care îl urmărea, și i-a spus:

– Va trebui să reluăm această conversație altă dată, de acord? Dar gândește-te că asta nu poate continua așa. Și, dacă îți place tipul acela, mergi după el! Ești Melanie Parker, tipa cea mai curajoasă pe care o cunosc, care nu se dă bătută în fața nimănui. Prin urmare, lasă prostiile și, dacă acel bărbat te interesează, încearcă să vorbești cu el și arată-i că ești femeie, pe lângă faptul că ești o nenorocită de americancă militar.

Ea a dat din cap aprobator și, când l-a văzut pe Robert plecând, și-a continuat drumul. Dar furia i s-a întors când și-a amintit că Björn fusese cu Agneta. Cum a putut face așa ceva?

Ajuns la ușa comandantului Lodwud, a bătut și, când a răspuns, a intrat. El, văzând-o, a întrebat:

– Ce dorești, locotenent Parker?

Uitând ceea ce vorbise cu Robert Smith cu câteva secunde înainte, a tras zăvorul și, aruncând hârtiile pe masă, a răspuns:

– Vreau sex.

Lodwud a dat din cap și, amintindu-și de tipul cu care se certase pe pistă, a întrebat:

– Ești furioasă, Mel?

– Da.

– Te-am văzut certându-te cu un bărbat. El este cel care te-a înfuriat?

Îndepărtându-și gândurile de la Björn, a răspuns, uitându-se la militarul musculos care o voia:

– Da.

Nu era necesar să spună mai multe.

Comandantul, așezat pe scaunul lui, a văzut cum își desfăcea salopeta kaki pentru a-l ispiti și, fără ezitare, a întrebat:

– Stai pe mine, locotenente.

Mel s-a așezat și, când a fost față în față cu el, Lodwud i-a băgat în grabă o mână în salopetă, până a ajuns la vagin, și, după ce i-a deschis buzele, și-a introdus un deget și a întrebat:

– Cum se numește acel om?

– Björn.

Mișcându-și degetul și adâncindu-se în ea, comandantul i-a șoptit:

– Asta te va relaxa, scumpo. Gândește-te la Björn.

Cu măiestrie, el își mișca degetul în interiorul ei și o masturba. Mel a închis ochii și s-a desfătat. Militarul știa ce o excita și asta i-a oferit.

O cunoștea. Timpul petrecut împreună l-a făcut să-i cunoască gusturile și exigențele. Cu mâna rămasă liberă, i-a ridicat tricoul verde de sub salopetă și, scoțându-i un sân din sutien, a mușcat din el. I-a supt mamelonul până când ea s-a apăsat peste el și, spunând numele lui Björn, l-a rugat să nu se oprească.

Mușcându-și buza, Mel și-a reținut gemetele, în timp ce își căuta propria plăcere, așa cum făcea de obicei când era cu

Lodwud. Când a culminat și i-a udat degetele, cu indiferență, s-a ridicat și s-a rearanjat. Comandantul, fără să-și ia ochii de la ea, a deschis un sertar, a aruncat o cheie și i-a spus:

– Hotel Sedan. Camera 367.

– Voi fi acolo, la ora 20:00.

30

Furios și fără chef să mulțumească pe nimeni, Björn era, alături de Agneta, la *Sensations*, în acea noapte. Când și-a văzut prietena apărând îmbrăcată la fel de sexy ca întotdeauna, s-a năpustit literalmente asupra ei și a dus-o într-un separeu, pentru a se bucura de sex. Dar, aici, jocul s-a întors împotriva lui și doar Agneta s-a bucurat.

Acest lucru i-a creat o dispoziție proastă și, convins că asta trebuie să se schimbe, a invitat două cupluri ca să intre în separeu. După mai multe whisky-uri și câteva futaiuri, totul s-a îmbunătățit. A avut o noapte grozavă de sex, cu schimb de parteneri. După ce a lăsat-o pe Agneta acasă la ea, mulțumită, și-a condus mașina cu mândrie în garajul său. Viața lui revenea în mâinile sale.

Cu toate acestea, când s-a așezat în pat, nu a putut dormi. Cuvintele lui Mel și expresia ei, când i-a spus că și ea se va distra, îi fuseseră întipărite în memorie și nu se putea opri din a se gândi la ele. S-a uitat la ceas. 5:20. Avea nevoie să vorbească cu cineva și a decis să trimită un mesaj singurului prieten care știa tot ceea ce descoperise despre ea.

Eric, care era treaz când a primit mesajul, l-a sunat imediat.

– Am văzut-o. Am văzut-o pe nenorocita aia de mincinoasă și...

– Björn... calmează-te, i-a cerut Eric.

Până nu demult, el fusese cel care dispera în fața lucrurilor pe care i le făcuse Judith și, încercând să înțeleagă ce se întâmplă cu prietenul său, a adăugat:

– Ascultă, Björn, diferența dintre mine și tine este că ai o mare capacitate de a înțelege lucrurile, iar eu, nu. Simțul umorului tău te-a ajutat întotdeauna și...

– Simțul umorului meu te asigur că a dispărut, în acest moment.

După o tăcere tensionată, în care Eric a încercat să-l înțeleagă, a insistat:

– Mi-ai spus întotdeauna că, înainte de a trage concluzii, trebuie să mă gândesc la ele și acum cred că eu sunt cel care trebuie să-ți spun asta. Auzindu-l pufnind, a adăugat: - Da, te-a mințit. Ea ți-a ascuns că este militar, dar este atât de important, încât să termini ceva ce te-a entuziasmat?

– Da.

– Björn... nici tu nu i-ai ușurat situația. Dacă ea ți-ar fi spus ce este, nu ai fi vrut să știi mai multe. Te cunosc. Te cunosc de mulți ani și știu ce crezi despre anumite lucruri... Și nu-mi spune acum că nu e așa.

– La naiba, Eric! a protestat el, morocănos.

Prietenul său avea dreptate. Dar descoperirea acelui lucru îl rănise. Îl distrusese.

– Îți amintesc ce mi-ai spus când Judith mi-a ascuns informații, în trecut?

Rememorând, amândoi au zâmbit și Eric a continuat:

– Înțeleg că ești supărat. Să descoperi că cineva nu este sincer cu tine deranjează și deranjează foarte mult, dar apreciază ceea ce simți pentru ea. Îți place sau nu, Melanie a reușit să ajungă la tine ca nicio altă femeie. Chiar nu o vei ierta?

– Nu.

Surprins de încăpățânarea sa, Eric a insistat:

– Asta nu-ți stă în fire, prietene.

– Pilot?! La naiba, mi-a spus că este stewardesă și se dovedește a fi o nenorocită de pilot americancă!

– Björn, calmează-te!

– Nu pot, Eric... M-a mințit și mă simt prost.

– Vorbește cu ea, poate are un motiv să...

– Nu.

– Vei regreta.

– Mă îndoiesc, Eric... Mă îndoiesc.

Acesta din urmă, conștient de cât de mult durea inima când cineva era îndrăgostit, a adăugat:

– Uite, Björn, sunt și îți voi fi prieten pentru tot restul vieții, dar în problemele inimii, doar tu poți decide. Că te-a mințit? Da! Dar gândește-te că a făcut asta pentru că se temea de reacția ta. Acum, dacă nu vrei să reiei relația cu ea, oricare ar fi motivul, măcar iart-o. Încearcă să păstrezi o prietenie între voi. La urma urmei, Mel este prietenă cu Judith și, mai devreme sau mai târziu, vă veți revedea.

– Sper să fie mai târziu, decât mai devreme, s-a răstit el, enervat. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să o văd.

– Minți, prietene. Mori să o vezi, recunoaște-o, l-a contrazis Eric. Cu cât îți vei asuma acest lucru mai repede, cu atât va fi mai bine pentru tine.

Björn nu a răspuns. Prietenul său avea dreptate. Voia să o vadă. Voia să o sărute. Dar era atât de supărat pe ea pentru minciunile pe care le spusese, încât nu voia să-și lase garda jos. În cele din urmă, a zis, înainte de a închide:

– Eric, mulțumesc că ai vorbit cu mine.

– Sunt aici și voi fi mereu. Știi deja asta.

Când Eric a închis telefonul și s-a uitat spre ușă, soția sa îl privea și nu a fost surprins când l-a anunțat:

– Mâine mă duc să o văd pe Mel, acasă la ea. Acest lucru trebuie clarificat cumva.

31

Când Mel a deschis ochii, era 5:30. Lângă ea, gol, comandantul dormea liniștit și, după ce l-a trezit, au părăsit amândoi camera.

Mel a luat un taxi până la aeroport, unde s-a îndreptat spre elicopterul care o aștepta. După ce a verificat că totul este în regulă, a decolat, în direcția München.

Când a ajuns, a lăsat elicopterul în hangarul obișnuit și, după ce a luat un alt taxi, la 9:30 a intrat în casă. Era epuizată.

A sunat în Asturia, a vorbit cu mama ei și i-a spus că este deja acasă, pentru a o liniști. Mai târziu, după ce va fi dormit suficient, avea să o sune din nou. Odată ce a închis telefonul, s-a aruncat în pat, fără să se dezbrace, și a adormit.

Un zgomot strident a trezit-o. Mel și-a frecat ochii și, când a identificat că era soneria casei, și-a pus perna deasupra capului și a decis să continue să doarmă. Dar, când a sunat și telefonul mobil, a sărit din pat. Văzând că este Judith, i-a răspuns.

– Unde ești, Mel?

– Acasă, în pat.

– Ei bine, deschide. Sunt la ușa ta, sun.

Ca un zombie, s-a ridicat și s-a dus ca să-i deschidă. Zâmbetul prietenei sale a umplut-o de bucurie. După ce i-a dat două sărutări, Jud a întrebat:

– Dormi îmbrăcată?

. Mel a zâmbit când a văzut că nici măcar nu își scosese hainele și Judith a întrebat-o din nou:

– Când ai ajuns?

Mel s-a uitat la ceas. A văzut că erau orele 15:00 și a răspuns:

– Acum vreo cinci ore.

Îngrozită, Judith și-a dus mâinile la față și i-a șoptit:

– Vai, dragă... Credeam că ai dormit mai mult. Plec. Odihnește-te.

Dar Mel, odată trezită, i-a spus:

– Nici să nu te gândești să pleci. Dă-mi zece minute să fac un duș, bine?

Ea a dat din cap aprobator și, arătându-i niște pungi cu mâncare, a convenit:

– De acord. Am adus ceva de mâncare.

Zece minute mai târziu, când Mel a ieșit din baie, deja îmbrăcată, a găsit masa pusă și, când s-a așezat lângă prietena ei, a exclamat:

– Doamne... mor de foame!

– Unde este Sami?

– În Asturia, cu familia mea. Mâine mă duc să o iau.

– Vei rămâne acolo câteva zile? a întrebat Judith.

– Cu siguranță, deși joi vreau să mă întorc.

În timpul mesei, au vorbit despre toate, până când Judith, privind gâtul lui Mel, a spus:

– Acela este un semn?

Ea și-a atins zona indicată, s-a ridicat și, privind în oglindă, a spus, în șoaptă:

– Al naibii comandant!

– Comandant? a repetat Judith.

Simțindu-se descoperită, Mel a explicat:

– Un prieten.

– Dar un prieten... prieten... sau un prieten pentru chestiuni legate de sex?

Nedorind să mintă, i-a răspuns:

– Un prieten cu care fac sex când amândoi avem chef. Bine, înțeleg că tu poate crezi că este o nebunie și cu siguranță vei crede că sunt o degenerată, dar vreau să știi că...

Punându-i mâna peste gură, pentru a o face să tacă, Judith a afirmat:

– Nu ești nici nebună, nici degenerată. Am avut și eu prieteni de genul acesta înainte de a mă căsători cu Eric, așadar nu trebuie să te justifici.

Cele două s-au privit și Judith, dornică să discute ceva cu ea, a întrebat:

– Tu crezi că sunt degenerată din cauza a ceea ce m-ai văzut făcând la *Sensations*?

Mel a devenit atentă, iar prietena ei a adăugat:

– Știu că te duci la *Sensations*. Știu că m-ai văzut acolo și vreau să vorbim despre asta.

Blocată de cât de directă era, Mel a răspuns:

– Deja și-a dat drumul la gură prostul tău de prieten.

Jud a zâmbit.

– Cred că este mai mult decât un prieten pentru tine, nu? Și nu... nu este prost.

Intrând repede în defensivă, Mel a răspuns:

– Nu știu ce ți-a spus tânărul James Bond, dar...

– Björn mi-a spus ce știi deja. Dacă există cineva inteligent pe această lume, acesta este el și vom vorbi despre asta mai târziu. Dar acum vreau să știu de ce nu mi-ai spus că m-ai văzut acolo.

Simțindu-se inconfortabil cu această conversație, în cele din urmă Mel a răspuns:

– Mi-a fost rușine.

– De ce?

– Pentru că am vorbit despre sex, Judith, și recunosc că am fost surprinsă să te găsesc acolo. Eric și cu tine păreți un cuplu foarte stabil și...

– Suntem un cuplu foarte stabil, a remarcat ea. Și nimic în ceea ce privește sexul nu se întâmplă fără ca celălalt să fie perfect convins. Dar, văzându-i expresia, ea i-a clarificat: Când

l-am cunoscut pe Eric, nu practicam genul acesta de relații. Îmi amintesc că, prima dată când am mers într-un astfel de loc, am fost șocată. Am crezut că oamenii care făceau asta sunt degenerați și nenumărate alte prostii, dar acum, după un timp, sunt sigură că nu e nicio tentă de scandal în asta. Am învățat să fac diferența dintre ceea ce este pervers, sex și soțul meu. Sexul din afara patului meu este doar sex. Pentru mine este un joc între mine și Eric și îl abordăm cu propriile noastre reguli și limitări.

Mel a ascultat-o și Judith a adăugat:

– Știu că am fost crescuți ca să nu vorbim deschis despre sex. Sunt convinsă că și tu ai fost crescută ca mine. Sexul este tabu și atingerea este rea, nu? Mel a dat din cap aprobator și a Judith a continuat: Nu vorbesc despre sex cu oricine și este păcat că prietena mea Frida locuiește în Elveția, pentru că, odată, m-am distrat cu ea vorbind despre aceste chestiuni și, dacă vrei, tu și cu mine ne putem distra la fel de bine.

– Îmi ceri ca tu și eu...?

– Nuuuuuuuuu! Vreau doar să pot vorbi despre asta în mod normal, a râs Judith. Nu-mi plac femeile. Dar îmi place să am o prietenă apropiată cu care să comentez cum mi-am petrecut timpul, făcând una sau alta.

– Dar eu am văzut cum s-au jucat niște femei cu tine și tu păreai că te simți bine.

– Și m-am simțit bine. Mel s-a înroșit și Judith a adăugat: Diana și logodnica ei sunt extrem de perverse și, ca să mă înțelegi, nu-mi plac femeile, dar am descoperit că îmi place să fiu jucăria lor. Mă înnebunește să las gura, degetele sau orice jucărie pe care o includ în jocul nostru să intre în mine, și te asigur că și lui Eric îi place. A-i vedea fața atunci când mă distrez mă face să mă simt incredibil de perversă și îți garantez că relațiile noastre sexuale sunt bombă!

Judith a râs și, nevrând să renunțe la subiect, a spus:

– Mel, sper ca de acum înainte să nu-ți fie rușine să-mi vorbești despre sex. Este bine să împărtășești experiențe și te asigur că asta este totul în această viață: cunoașterea nu ocupă spațiu!

– Voi încerca să fac ca aceste tabuuri să dispară.

Judith a fost de acord.

– Acele tabuuri, cel puțin între noi, nu trebuie să mai existe. Amândurora ne place sexul într-un mod în care nu toată lumea îl apreciază și mi-ar plăcea să pot vorbi cu tine despre asta în mod normal. Și, hei, femeile nu mi se potrivesc deloc, așa că, dacă mă încălzesc prea mult vorbind cu tine, cel mult, când ajung acasă, Eric va avea o sesiune sexuală excelentă.

Mel a zâmbit și Jud a adăugat:

– Între patru pereți și cu soțul meu mă dedic plăcerii. Iubesc când mă posedă, alături de alți bărbați, și mă înnebunește să-l văd pe Eric bucurându-se când o femeie sau un bărbat se află între picioarele noastre. Sexul pe care îl împărtășesc cu el și cu Björn este fantastic și, atunci când mergem la o petrecere privată, ne bucurăm de tot ceea ce avem chef, în acel moment. Te asigur că nu-mi pasă dacă tu ești într-un separeu. Știu ce îmi place și ți-am spus deja că femeile nu sunt punctul meu forte. Sunt al tău?

– Mă joc cu ele, a spus Mel, și îmi place să se joace cu mine.

Judith a consimțit și, amuzată, a întrebat:

– Te deranjează că vorbim despre asta?

Surprinsă, Mel a clătinat din cap și prietena ei i-a propus:

– Acum se pare că am început să ne spunem intimități, spune-mi, ce fel de sex ai practicat.

– Sex în grup, a răspuns Mel, calmă. Îmi place să fiu dominată și să-i domin. Când preiau frâiele, mă desfăt tare mult.

Jud a izbucnit în râs și a întrebat:

– Sex anal?

– Da, și când l-am văzut pe soțul tău și pe Björn făcând asta cu tine, recunosc că m-a excitat foarte tare. Sunt doi bărbați impresionanți.

Jud a izbucnit în râs și a comentat:

– Sper că nu ne afectează prietenia faptul că Björn împarte cu noi ceva mai mult decât prietenia.

– Nu... nu, te rog! Ceea ce aveți voi este ceva în care nu voi intra. Nu mi-ar trece prin cap.

– Mel, ceea ce împărtășim noi trei este perversiune, sex și fantezii. Și singurul meu mod de a-ți explica acest lucru este să-ți spun că eu vreau totul de la Eric. Vreau să-l văd bucurându-se și vreau să se bucure de mine, vreau să-l sărut și să mă sărute, să-l împărtășesc și să mă împărtășească, să-mi deschidă picioarele, să mi-o tragă și să se bucure când alții o fac, iar de la Björn vreau doar perversitatea lui în joc. El nu este partenerul meu, nici iubirea mea. El își caută singur plăcerea, dar nu-mi fac griji pentru asta. Îmi pasă doar de Eric și de mine. Eric este al meu și eu sunt a lui. Asta face diferența. Văzând cum o asculta tânăra femeie, a adăugat: Cred că înțelegi ceva din ceea ce am spus, nu? Mai mult, dacă relația ta ar fi continuat, sunt sigură că ne-am fi întâlnit cândva, într-un separeu, nu crezi? Mel se excitase doar imaginându-și. Judith a continuat: Ceea ce spun poate că sună rece, dar asta simt, Mel. Îmi iubesc soțul la nebunie și am învățat să fac diferența dintre jocul sexului între patru pereți și viața reală. Acum, dacă nu îmi place de tine în viața reală, te asigur că nu te vreau nici în jocul meu. Mi se întâmplă asta, de exemplu, cu Foski. Nu o suport!

Au zâmbit. Sentimentul pe care amândouă îl aveau pentru Agneta era reciproc și Mel a spus:

– Foski este insuportabilă. Și nici nu m-aș putea intersecta cu ea într-un separeu.

Amândouă s-au privit. Au tăcut câteva secunde și Judith, dorind să continue să vorbească despre ceea ce avea în minte, a zis:

– Știu că tu și Björn v-ați văzut și știu, de asemenea, că a descoperit că nu ești stewardesă, ci militar. Și, înainte să zici

ceva, amintește-ți că ți-am spus că am observat că voi sunteți atrași unul de celălalt. Ceea ce nu știam era faptul că voi vă întâlneați deja și, calmează-te, nu îți voi reproșa că nu mi-ai spus, dar vreau să știu ce este James Bond pentru tine și de ce acel semn nu a fost făcut de el, ci de altcineva.

Dându-și la o parte părul de pe față, Mel a răspuns:

– Björn a venit să mă vadă la bază. Ne-am certat și el m-a umilit, stabilind în fața mea ca să se vadă cu Agneta, după ce s-a lăudat că s-a distrat bine cu ea cu câteva zile înainte. Eram furioasă, aveam nevoie de sex și Lodwud mi-l oferă mereu. Și, în ceea ce-l privește pe Björn, recunosc că mi-a plăcut atât cât a durat.

– Doar ți-a plăcut?

Mel, închizând ochii, s-a hotărât să nu mintă în continuare și, tulburată, i-a șoptit:

– Sunt blestemată, Judith! Total blestemată! M-am descurcat atât de rău cu el, încât mi-e rușine să mă gândesc la asta. Björn este cel mai minunat om pe care l-am întâlnit vreodată în întreaga mea viață și...

– Uau, fată... chiar ești blestemată! Amândouă au zâmbit și Judith a adăugat: Și el este blestemat. Așa cum ți-am spus, este un tip excelent, dar cred că minciuna ta l-a rănit foarte mult.

– Știu.

– Ce ai de gând să faci?

Lui Mel i-a venit în minte conversația cu prietenul său, Robert Smith. Avea dreptate. Trebuia să-i arate lui Björn că, pe lângă faptul că era militar, era femeie și, ridicând din umeri, a răspuns:

– Nu știu. Și, aprinzându-și o țigară, a adăugat: Aș vrea să vorbesc cu el, dar nu cred că îmi va da ocazia.

– Dacă nu încerci, nu vei afla. Mă ai aici ca să te ajut cu tot ceea ce ai nevoie și cred că Björn merită să-i acorzi o șansă, nu crezi?

Pentru prima dată, după câteva zile, Mel a zâmbit și, uitându-se la prietena ei, a dat din cap aprobator.

– El a mai încercat să-mi dea o șansă în trecut și eu l-am refuzat. Minimul pe care îl pot face acum este să încerc. Să încerc să îndrept greșeala mea oribilă. El merită asta.

32

Din acel moment, Mel a încercat totul. L-a sunat pe telefon, dar el nu i-a răspuns.

I-a trimis mesaje pe telefonul mobil și pe e-mail, dar el nu a răspuns.

Obosită să nu primească răspuns, a făcut o programare la firma de avocatură. Acolo nu putea s-o evite.

Îmbrăcată într-un costum negru și pe tocuri, s-a dus la casa lui Björn, cu diferența că, de data aceasta, a intrat pe ușa biroului și nu pe ușa casei. În timp ce aștepta în sufragerie, genunchii îi tremurau și, când o ușă s-a deschis și l-a văzut apărând în costumul său impecabil, de culoare gri cărbune, alături de alți bărbați, a crezut că moare.

Björn a privit-o surprins. Ce făcea acolo? Cu diplomație și bune maniere, și-a luat rămas-bun de la bărbații cu care se întâlnise și, când aceștia au plecat, secretara s-a ridicat și a anunțat:

– Domnule Hoffmann, domnișoara Parker are o întâlnire cu dumneavoastră.

Un Björn amețit s-a uitat la tânăra care stătea pe unul dintre scaune și, cu o voce controlată, a spus, arătând spre o ușă:

– Domnișoară Parker, vă rog să veniți în biroul meu.

S-a ridicat și, încercând să nu cadă din pricina emoțiilor, a mers în direcția pe care o arăta el. Odată ce a intrat în birou, în acel loc în care făcuseră cândva dragoste, a văzut că Björn stătea de cealaltă parte a mesei și a luat și ea loc.

Timp de câteva minute, și-a privit agenda. Nu-și dăduse seama că acea programare era a ei și, după ce a tăiat-o de pe listă, a închis agenda și, privind-o, a vorbit:

– Spuneți-mi, domnișoară Parker, pentru ce aveți nevoie de serviciile mele?

Cu gura uscată, își ridică privirea spre el.

– Björn, vreau să vorbesc cu tine.

El și-a ridicat privirea și, fixând-o cu furie, s-a răstit:

– Spuneți, domnișoară Parker!

Strângându-și mâinile, Mel s-a așezat pe marginea scaunului și a spus:

– De obicei nu spun nimănui care este meseria mea. Când am început să mă văd cu tine, nu mi s-a părut potrivit ca să-ți spun că sunt militar și, mai târziu, când...

– Domnișoară Parker, a întrerupt-o el. Aceasta este o firmă de avocatură. Dacă problema dvs. nu are nicio legătură cu ceea ce este de discutat aici, vă rog să vă ridicați și să plecați.

– Björn... te rog! l-a implorat ea.

S-au privit în ochi câteva secunde, până când el, ridicându-se, a murmurat:

– Te rog, ieși din biroul meu!

Disperată de acea răceală, Mel s-a ridicat și, sprijinindu-și mâinile pe masa scumpă, a insistat:

– Sunt o idioată, o idioată, o retardată, dar, te rog, ascultă-mă! Björn, mi-e dor de tine, dragul meu.

Cuvintele sale l-au durut și el a răspuns:

– Nu-mi spune dragul meu, pentru că nu sunt și nici nu vreau să fiu ceva al tău.

Conștientă de faptul că trebuia să se implice o mie la mie, și-a înghițit furia cauzată de disprețul lui și a răspuns:

– Cândva ai spus că vei lupta pentru mine fiindcă știai că sunt receptivă. Ei bine, acum cea care va lupta pentru tine sunt eu, pentru ca tu să mă ierți și să mă înțelegi, până când voi rămâne fără puteri și...

– Foarte yankee și cinematice cuvintele tale. Dar lasă, nu lupta pentru ceva ce ți-am spus deja că ai pierdut.

– Björn!

Plesnind masa și aruncându-i o privire, încercând să nu țipe sau să facă vâlvă în birou, a murmurat:

– Domnișoară Parker, vă rog să părăsiți imediat biroul meu. Dvs. și cu mine nu avem ce discuta.

Mușcându-și buza inferioară în fața neputinței pe care o simțea, Mel s-a ridicat și, adunându-și forțele, a plecat de acolo. Când a ajuns în stradă, a inspirat și, încinsă, s-a îndreptat spre cafeneaua de peste drum de birou. Nu se gândea să renunțe atât de ușor.

Timp de două ore, a rămas în acea cafenea, fără ca să-și ia ochii de la clădire și, când a zărit oamenii, pe care îi văzuse lucrând acolo, plecând, a comandat o nouă băutură care să-i dea curaj pentru ceea ce voia să facă.

La intrarea în casă, Björn și-a scos jacheta și a aruncat-o pe canapea. A pus muzică și și-a turnat un whisky. Vizita lui Mel îl descentrase și încă nu-și putea controla furia pe care o simțea. Și-a luat telefonul mobil și a tastat:

– Te aștept la mine acasă.

Două secunde mai târziu, după ce Agneta i-a răspuns încântată, a zâmbit și s-a îndreptat spre duș.

Peste douăzeci de minute, când purta doar niște pantaloni negri, cineva a sunat la ușă. Surprins, s-a uitat la ceas. Agneta sosise mai devreme și, încercând să zâmbească, a deschis, dar zâmbetul i-a încremenit când a văzut-o pe Mel în fața lui. Insistența ei începea să-l copleșească și a întrebat, sprijinindu-se de ușă:

– Ce naiba faci aici?

Intrând în casă neinvitată, ea a răspuns:

– Trebuie să vorbim.

Björn, încă sprijinit de ușă, s-a uitat la ea și a întrebat-o:

– Te-am invitat să intri în casa mea?

– Nu, dar după ce am văzut cum te-ai purtat cu mine astăzi în biroul tău, îmi imaginez că nici în casa ta nu mă vei invita, prin urmare, tocmai m-am autoinvitat!

Uimit ca de obicei de răspunsurile ei, a ridicat din sprâncene și a spus, în șoaptă:

– În felul tău caracteristic... ca întotdeauna.

După o tăcere mai mult decât semnificativă, Mel, fără să-și ia ochii de la el, i-a șoptit:

– Björn, eu...

Izbind ușa, care făcuse să zgâlțâie fundația clădirii, el i-a trântit și cuvintele, cu furie:

– La naiba, când aveai de gând să-mi spui? Ești o nenorocită de militar, ce așteptai ca să-mi spui?

– Ai dreptate... ai dreptate.

– Bineînțeles că am dreptate, a răspuns el, morocănos.

Faptul de a o avea pe Mel în fața lui, l-a făcut să se întrebe o mie de lucruri. O dorea. Avea nevoie de ea. O iubea, dar ea îl dezamăgise. A vrut să-i vorbească, dar ea, punându-se în fața lui, a spus:

– Sunt locotenentul Melanie Parker Muñiz, fiica maiorului Parker.

– Știu... iubito... dar nu datorită ție.

– Lucrez pentru armata Statelor Unite și pilotez de ani buni un C-17 Globemaster al Forțelor Aeriene. Îmi place meseria mea, îmi place armata și nu cred că toți americanii sunt ceea ce consideri tu. Cred că ar trebui să înțelegeți că există oameni buni și oameni răi peste tot și, dacă nu ți-am spus nimic înainte, a fost pentru că nu voiam ca tu să crezi despre mine că sunt...

– Ce să cred eu despre tine? Și acum ce crezi că mai cred?

– Ascultă, Björn... pe lângă faptul că sunt militar, sunt o femeie care...

– Nu-mi spune prostii... drăguțo! a explodat el. Am înnebunit pentru prima dată în viața mea pentru o femeie, pentru tine! Și aș fi nebun dacă aș avea din nou încredere în tine. Dar ce vrei acum? Mă înșeli, râzi de mine, mă dai afară din viața ta, spunându-mi că nu sunt special pentru tine și acum te întorci. Ce vrei, Mel?

– Te iubesc, a răspuns ea, cu o voce joasă. Te iubesc, Björn, la naiba. Te iubesc așa cum nu am iubit niciodată pe nimeni și am nevoie să mă ierți ca să fiu alături de tine. Ești important pentru mine. Ești special. Fără tine multe lucruri și-au pierdut sensul. Când te-am cunoscut, eram o femeie care își nega multe lucruri, dar tu m-ai învățat să cred că fericirea în cuplu există, m-ai sărutat, m-ai încurajat să dansez, mi-ai oferit flori, ai făcut-o pe fiica mea, pe bunica mea ca să se îndrăgostească de tine și eu... eu nu m-am comportat bine cu tine, dar vreau să știi că sunt dispusă să îmi cer scuze în fiecare zi până când mă vei ierta. Te iubesc și am nevoie să mă iubești.

Auzind acele cuvinte, „te iubesc și am nevoie să mă iubești" a fost superlativul pe care Björn l-ar fi putut auzi. Nu îndrăznise niciodată să-i zică aceste cuvinte, dar ea era acolo, spunându-i-le, cu ochi rugători să-i ofere o nouă șansă.

După o tăcere incomodă, el a privit-o cu o răceală care i-a ajuns la inimă și i-a spus:

– Îmi pare rău, domnișoară Parker, dar nimic din ceea ce a fost cândva nu mai există. Ai fost specială pentru mine, dar asta s-a terminat. Nu am nevoie de tine, nu te iubesc și, cu atât mai puțin, nu vreau ca tu să mă iubești, ai înțeles?

Mel, rănită, a consimțit. O meritase, dar respingerea era dureroasă. A încercat din nou.

– Björn, ești foarte special pentru mine, crede-mă.

Teribil de furios, deoarece situația scăpa de sub control, a strigat:

– Ei bine, ai un mod foarte curios de a o arăta!

Mel a ridicat din umeri.

– Mi-ai spus că tatăl fiicei tale a murit în Afganistan. Mi-ai spus că e un nenorocit de militar american. De ce nu mi-ai spus că și tu ești, că și tatăl tău este și m-ai lăsat să cred că ești o stewardesă la Air Europa, a cărei engleză este foarte americană deoarece ai lucrat la American Airlines?

– Pentru că...

– Nu mă mai interesează explicațiile tale, a întrerupt-o el.

Disperată să vadă că nu reușea să ajungă la el, Mel a insistat:

– Ce contează naționalitatea sau profesia mea, Björn? Sunt eu... sunt Mel, restul nu ar trebui să conteze pentru tine.

– Ei bine, îmi pasă. Nu vezi că îmi pasă?! Și minciunile tale m-au rănit, nu vezi?

Mel a tăcut. Vedea durerea din ochii lui. Câteva minute, niciunul nu a vorbit, până când el i-a spus:

– Cum crezi că m-am simțit când, făcându-mi griji pentru tine, am aflat cine ești și cu ce te ocupi? Te asigur că am citit tot de cel puțin cinci ori, pentru că nu îmi venea să cred. Nu-mi venea să cred că femeia care îmi furase inima, femeia pentru care înnebuneam, era o nenorocită de militar și o mincinoasă, pe deasupra.

Ea a consimțit. Nu jucase corect. Blocată de sentimentele amestecate pe care le trăia în acel moment, a vrut să răspundă, când el a spus, dur:

– Diferența dintre munca ta și a mea este că eu dialoghez și fac înțelegeri cu oamenii în instanță, iar tu te duci la război. Nu există dialog acolo, Mel. Acolo oamenii trag focuri și se ucid reciproc, din cauza nenumăratelor neînțelegeri. Vezi ceva de care trebuie să-mi fac griji? Vezi pericolul în ceea ce faci? Vezi de ce nu vreau să știu nimic de tine?

Ea a închis ochii, a clătinat din cap dezaprobator și a explicat:

– Încerc să mă deconectez când nu sunt în misiune și să duc o viață relativ normală pentru Sami și pentru mine. De aceea locuiesc la München și nu la baza Ramstein. Văzând că el nu-i răspunde, ci doar o privește cu o expresie dură, a continuat: Tocmai ți-am spus că îmi pare rău, că am greșit, că te iubesc, că nu pot trăi fără tine, ce mai vrei?

– Nu vreau nimic de la tine, Melanie, nu ți-ai dat seama încă?

Fermitatea lui a făcut-o să vadă realitatea. Nu o dorea și nu intenționa să-i mai dea o șansă. Dar nu voia să-l piardă și, surprinzându-l, a întrebat:

– Nici prieteni nu putem fi?

Enervat, el s-a uitat la ea. Voia să țipe la ea, să o dea afară din casă, dar mintea, trupul și inima nu-l lăsau. În cele din urmă, a răspuns:

– Nu.

– De ce?

– Pentru că decid pe cine vreau ca prieten, a lămurit el, cu un gest dur.

Cu un conflict intern teribil, Björn s-a îndreptat spre ușă, dar disperată să-l facă să raționeze, Mel i-a luat-o înainte și, păși nd între ușă și el, l-a prins și, trăgându-l mai aproape, l-a sărutat.

A fost un sărut dur, un sărut dorit, un sărut voit. Amândoi s-au bucurat până când, dintr-odată, a sunat soneria și Björn, eliberându-se, a făcut un pas înapoi și a avertizat-o:

– Nu mă mai săruta.

– De ce? Mă vrei, am observat.

Cu un zâmbet care nu i-a plăcut, Björn i-a prins bărbia și, privindu-i gâtul, a zis:

– Drăguț semn. El a eliberat-o cu dispreț și a adăugat: Pleacă. Am o întâlnire.

Fără ca să se miște de la ușă, se uita la omul pe care îl adora și îl ruga, încercând să-și consume ultimul cartuș:

– Dacă nu vrei să continui cu ceea ce am avut pentru că te-am dezamăgit ca parteneră, măcar încearcă să fii prietenul meu. Nu vreau să te pierd, Björn.

Să fie prieteni nu făcea parte din gândurile sale. Avea nevoie să o uite și ceea ce ea îi cerea era o nebunie. Din această cauză, forțând un zâmbet care știa că o va răni, i-a răspuns:

– Uite, iubito, dacă vrei sex, nu îmi vine să îl fac cu tine și tu știi foarte bine cum să-l obții singură.

Vorbele lui pline de furie au rănit-o și mai mult când a deschis ușa, fără ca să-i pese că se sprijină pe ea, și l-a văzut spunând, cu un zâmbet spectaculos:

– Bună, Agneta! Intră, te așteptam.

Mel a văzut cum a intrat înăuntru prezentatoarea cea mereu sexi de la CNN, care s-a oprit cu ochii pe ea. Ambele femei se contemplau reciproc, iar Agneta, apucându-l pe Björn de talie, a întrebat:

– Ce face ea aici?

El a sărutat-o calm pe gât.

– Liniștește-te. A fost o vizită neașteptată. La revedere, Melanie.

Răceala lui, felul în care femeia o privea și sărutul intim pe care i-l dăduse Björn pe gât o făceau să tremure de frustrare. Furia pe care i-o provocase a pus stăpânire pe trupul ei și, ieșind pe ușă, a țipat:

– Ești un tâmpit, un mare tâmpit!

Odată ce a ieșit, Björn a trântit ușa, s-a uitat la Agneta și, plesnind-o peste fund, i-a spus:

– Fă-mi un whisky. Mă duc să mă îmbrac și plecăm peste două minute.

Când prietena lui s-a dus în sufragerie, Björn și-a sprijinit o mână pe ușă, în timp ce cu cealaltă își dădea părul de pe față și încerca să se calmeze, să uite de Mel și de mirosul ei minunat de căpșuni.

33

Mel a plecat în Asturia, după fiica sa. Când a ajuns acolo, bunica a întrebat-o imediat de Blasito, iar ea a reușit să zâmbească și să-i explice că trebuia să lucreze. Pentru câteva zile, a evitat să vorbească despre subiect cu mama ei, până când, într-o după-amiază, fiind la plajă cu fata, Luján a coborât cu păturica ei, s-a așezat lângă ea și i-a spus:

– Foarte bine, fiica mea. Văd că nu vrei să-mi spui. Ce s-a întâmplat cu Björn?

– Ah, mamăăăăă! Nu vreau să vorbesc despre asta.

– Te-a descoperit, nu-i așa?

– Da.

– Spune-mi ce s-a întâmplat.

Disperată, Mel a fost sinceră cu ea. I-a povestit cum el a aflat și cât de rău i-a picat. Odată ce a terminat, a conchis:

– Și așa s-a întâmplat, mamă. Știi deja totul.

Luján a dat din cap și, după ce i-a mângâiat părul fiicei sale, a comentat:

– Păcat că gândește astfel. Omul acela, pe lângă faptul că e frumos, ar fi fost o partidă bună pentru tine. Era suficient ca să vezi cum se uită la tine și la Sami pentru a-ți da seama că ești specială pentru el.

– Era, mamă. Te-ai exprimat minunat de bine. Ceea ce era între mine și el a dispărut, a subliniat ea, atingând pandantivul în formă de căpșună, pe care el i-l dăruise.

Două zile mai târziu, s-a întors la München, oarecum mai liniștită și, într-o dimineață, după ce a lăsat-o pe Sami la grădiniță,

a trecut pe lângă o florărie și a zâmbit, când a văzut niște trandafiri roșii cu tulpini lungi. Erau asemenea celor pe care îi primise de la Björn, în urmă cu ceva timp, și nu a mai stat pe gânduri. A intrat în florărie și a cerut să-i fie trimis un trandafir într-o cutie.

Când curierul a lăsat cutia în biroul domnului Hoffmann, secretara i l-a dus. Björn, văzând trandafirul, s-a încruntat și a blestemat, în timp ce citea:

Cândva ți-am spus că îți voi oferi flori. Sper că îți place!
Mel

Preț de câteva secunde, Björn s-a uitat la floare și, revoltat, i-a poruncit secretarei să o întoarcă la destinație. Când floarea a ajuns la casa lui Mel, fără niciun mesaj, a rămas fără cuvinte. Cât de nepoliticos! Dar, dispusă să-și mențină poziția, a coborât la florărie.

În aceeași dimineață, când secretara lui Björn a intrat cu o cutie nouă, de data aceasta mai mare, el a privit-o neîncrezător. Spre deosebire de cealaltă dată, a zâmbit când a văzut un cactus cu vârfuri ascuțite. A luat bilețelul și a citit:

Ți se potrivește mai bine, puțoiule!
Și acum, dacă nu vrei să-ți mai zic puțoiule... spune-mi!
Mel

Neputând să se abțină, a luat cactusul cu vârfuri ascuțite și l-a pus pe partea laterală a biroului său. Apoi s-a așezat la masă și nu a încetat să-l privească, ore în șir.

Fără să se lase descurajată de ceea ce simțea, Mel a continuat să încerce. Îl întâlnea la ușa casei sale, însă Björn nici măcar nu se uita la ea. Se intersectau duminica la chioșcul

de ziare, dar el o saluta doar pe Sami. Făcuse totul, tot ceea ce a putut pentru ca Björn să vorbească cu ea, însă acesta i-a transmis prin disprețul său ca să se oprească. Nu voia să știe nimic despre ea, iar Mel a acceptat acest lucru, în cele din urmă.

Într-o după-amiază, în timp ce lua o gustare cu Judith, într-o cafenea, a exclamat:

– S-a terminat! Nu mai pot.

Prietena ei, dezamăgită de ceea ce îi povestise, a oftat și a spus:

– Sincer, chiar am crezut că Björn va reacționa.

– Îți jur că, dacă voi continua să mă târăsc așa, îmi voi face harakiri! Bine, îmi asum faptul că i-am ascuns că sunt militar, dar, la naiba, nu pot să mă târăsc mai mult de atât! Prin urmare, am terminat cu subiectul Björn, oricât de mult m-ar durea inima. Dacă am reușit să trec peste ceea ce a fost cu Mike, pot trece și peste asta.

– Mă doare să o spun, dar cred că ai dreptate, a spus Judith. În locul tău l-aș fi strâns deja de gât și, cu siguranță, l-aș fi ucis. Și uite, pe Eric nu-l întrece nimeni când vine vorba de încăpățânare. Dar acum, după ce am văzut-o pe a lui Björn, încep să mă îndoiesc.

Cu o mișcare mecanică, Mel și-a scos pandantivul în formă de căpșună de la gât și, uitându-se la el, a șoptit:

– S-a terminat. Acum chiar s-a terminat. Îi voi înapoia acest blestemat pandantiv și apoi îmi voi reface viața și voi continua să trăiesc, ceea ce nu este deloc ușor!

În acel moment, a sunat telefonul lui Judith.

– Bună, Martha! Și, după o tăcere, a adăugat: Super! Sâmbătă? Bine... bine... mă înscriu și se înscrie și o prietenă de-ale mele. Ne vedem acolo pe la 10:00, bine?

Când a închis telefonul, a privit-o pe Mel și a întrebat-o:

– Ai ceva de făcut sâmbătă?

– Nimic. Voi fi cu Sami.

Judith, zâmbind, i-a făcut cu ochiul şi i-a explicat:

– Sâmbătă, Sami va sta cu vecina ta sau la mine acasă. Tocmai am stabilit cu cumnata mea, Marta, şi cu nişte prieteni să mergem la dans şi să bem ceva la un bar cubanez, numit Guantanamera, îl ştii?

– Nu.

Judith a zâmbit şi a încercat să o înveselească:

– Fă-te drăguţă şi sexi, sâmbăta asta vei striga „¡Azúcar!"

34

În noaptea aceea, când Eric a aflat de planurile soției sale, a fost supărat, la început. Nu-i plăcea să meargă la respectivul club cubanez.

– Am spus că nu, Jud, nu te duci, a insistat el, stând la biroul său. Ești însărcinată, pentru numele lui Dumnezeu. Ce faci, bei mojitos și strigi Azúcar cu sora mea, cum o faci mereu?

– Adevărul este că mojito-urile mă ispitesc și să strig Azúcar... nici nu-ți mai spun, a râs ea.

Eric, revoltat, și-a privit soția nebună și, când a vrut să protesteze, ea, pe un ton dulce, a zis:

– Știi, dlagostea mea!

Uimit de nerușinarea ei, a vrut din nou să protesteze, când Judith, așezată pe el, i-a spus:

– Dragul meu, vreau doar să ies și să mă distrez cu prietenii mei. Nu pretind că sunt regina ringului de dans și nici că vreau să beau vreun mojito. Vreau doar să am un timp plăcut și diferit înainte să se nască Conguito.

– Am spus că nu, Jud. Și nu este nu.

Dar ea fusese clară în privința asta, avea să meargă, fie că îi place sau nu și, ducându-l acolo unde știa că trebuie pentru a obține ceea ce-și dorea, apropiindu-se, a spus:

– Să vedem, dragă...

– Nu. Nu vom vedea nimic. Și nu fi lingușitoare, că te cunosc, brunetico. Știi că nu-mi place să mergi acolo și...

Dar nu a putut continua. Jud, apropiindu-și gura de a lui, i-a șoptit:

– Ascultă-mă, dragă.

– Nu. Nici să nu te gân...

Sărutându-l cu pasiune, l-a redus la tăcere și, când s-a îndepărtat de gura lui, a adăugat:

– Hai să mergem împreună.

– La acea dărăpănătură? În niciun caz.

Jud a râs și, trecându-și limba peste gura lui, în timp ce i se lipea de trup, i-a șoptit:

– Locul acela te aprinde, gândește-te la modul în care vom face dragoste la întoarcerea acasă. Vom închide camera, iar tu și cu mine ne vom juca și ne vom distra și...

– Jud...

Auzul acestor vorbe îl ispitea. Ori de câte ori s-au întors de la Guantanamera, s-au distrat bine. Era ceva clasic.

– Haide, Iceman, oferă-mi acest capriciu. Ai promis că, din când în când, mă vei însoți în locul meu preferat. Haide... spune-mi da. Sunt însărcinată și nu-mi poți spune nu. Vezi că, dacă copilul iese cu un accent cubanez, din cauza unui capriciu, va fi vina ta!

Aceste cuvinte l-au făcut să zâmbească, iar Jud, care îl cunoștea mai bine decât oricine, a insistat:

– Haide, dragul meu. Știi că îmi place să dansez. Mai mult, dacă dorești, invită-l pe Björn să vină și el, așa vei fi mai bine. Sigur ne-am distra de minune.

Incapabil să o refuze, a cedat și, zâmbind, a întrebat:

– Va veni și Mel? Judith a dat din cap aprobator și Eric, amuzat, a acuzat-o. Micuțo, ești o manipulatoare. Ce aștepți ca să se întâmple?

– Dacă nu facem ceva, cei doi nu se vor împăca niciodată.

– Jud... nu.

– Dragă, gândește-te. Björn ne-a ajutat foarte mult, de ce să nu-l ajutăm și noi acum?

– Pentru că nu știu dacă Mel este fata de care are nevoie. Crezi că este un răspuns bun?

Jud a râs și, sărutându-și soțul, a întrebat:

– Și de ce el a știut că eu sunt persoana de care ai nevoie? Eric nu a răspuns și ea a insistat: Poate pentru că te-a văzut descentrat? Poate pentru că și-a dat seama că sunt specială pentru tine? Să vedem, dragă, de când l-ai cunoscut pe Björn, ți-a vorbit vreodată despre o femeie așa cum ți-a vorbit despre Mel? L-ai văzut vreodată la fel de afectat de vreuna ca acum? Chiar nu vezi că îi place mult de Mel, și încă foarte mult?

Eric nu a răspuns. El s-a apropiat pur și simplu de gura soției sale, i-a supt buza superioară, apoi buza inferioară și, după ce a ciugulit-o, i-a șoptit:

– Brunețico... ești o vrăjitoare.

Amuzată, ea a dat din cap aprobator.

– Și ție îți place că sunt așa, nu?

– Mă încântă...

Eric a sărutat-o cu pasiunea care a existat întotdeauna între ei și, când buzele lor s-au despărțit, a întrebat:

– Și dacă Björn nu reacționează bine când o va vedea?

Jud, vrând să-i savureze buzele în continuare, l-a mustrat:

– Iceman, acum uită totul și concentrează-te asupra mea.

35

Sâmbătă, după ce a lăsat-o pe Sami cu vecina ei, Mel a ajuns în localul unde stabilise ca să se întâlnească cu prietena ei și a fost surprinsă să-l vadă pe Eric acolo. După ce a salutat-o, Jud a prezentat-o prietenilor ei și, amuzată, a văzut cum câteva clipe mai târziu Mel dansa deja cu Reinaldo.

Când a sosit Björn, Jud a zâmbit, dar fața ei s-a schimbat când a văzut-o pe Agneta lângă el și, apropiindu-se de soțul ei, a întrebat:

– Ce face Foski aici?

Reprimându-și un zâmbet, Eric și-a apropiat gura de urechea ei și i-a răspuns cu accentul său german:

– Știi și tu, dlagostea mea!

Ea a rămas cu gura căscată la auzul acestor vorbe, iar Eric, izbucnind în râs, i-a explicat:

– Dragă, când i-am propus să vină, nu i-am putut spune să vină singur. Îl cunosc și ar fi intrat la bănuieli imediat.

– La naiba, a mormăit Jud, enervată.

Se uită spre ringul pe care Mel încă dansa cu Reinaldo și, când Björn și însoțitoarea sa s-au apropiat de ei, Judith i-a întâmpinat cu un zâmbet forțat. Au comandat niște mojitos și, în timp ce le beau, Mel a sosit, amuzată, lângă Marta și a spus, fără să-i observe pe noii veniți:

– Doamne, Judith, cât de bine dansează Reinaldo!

– Este uimitor, a încuviințat ea.

– Ei bine, așteaptă să dansezi cu Máximo, a comentat Marta. La cât de bine arată și la cât de bine dansează, te asigur că te va impresiona.

– Vrei să bei ceva? a întrebat Eric.

– Hei, Björn, a strigat Marta, nu te-am văzut! Când ai ajuns, frumosule?

Lui Mel i s-a făcut pielea de găină. Björn? Unde era? Şi, privind spre dreapta, l-a văzut în spatele lui Eric. Zâmbind, în ciuda dezolării pe care o simţea, a clătinat din cap, în semn de salut.

Când Agneta a văzut-o acolo, i s-a făcut negru în faţa ochilor. Această femeie fusese cea care o despărţise pe Björn de ea în ultimele luni şi, prinzându-l de braţ, şi-a marcat teritoriul.

Gestul acela nu a trecut neobservat persoanelor din jur şi, cu atât mai puţin, lui Mel, care, indiferentă, i-a cerut chelnerului o băutură:

– Un Bacardi cu Coca-Cola.

Multă vreme, au stat de vorbă cu toţii. Mel şi Björn nu şi-au adresat un cuvânt, dar privirile lor pline de reproş s-au întâlnit, de mai multe ori. Judith, observând toate acestea, a încercat să medieze situaţia dintre ei.

– Björn, nu te-am văzut salutând-o pe Mel.

– Am ochi, nu sunt un idiot, a spus el.

Mel, auzindu-l cu tot veninul din lume, s-a uitat la el şi i-a spus:

– Despre asta, păpuşel, nu sunt foarte sigur.

Surprins de faptul că se întoarce la jocul de altădată, el a vrut să-i răspundă, dar Mel a fost mai rapidă şi a plecat ca să danseze cu Reinaldo.

Nu avea de gând să mai suporte nicio secundă linguşelile pe care i le spunea blonda idioată, care atârna de braţul lui Björn.

Jud, care observase totul, când a văzut-o pe Agneta mergând la baie, s-a apropiat de prietenul său şi i-a şoptit:

– Eşti prost.

– Mulţumesc, Jud. Îmi plac complimentele!

– Dar nu vezi că Mel este aici?

Cu un chip pe care i se citea disconfortul, el s-a uitat la ea şi i-a răspuns:

– Pentru mine e ca şi cum ar fi înghiţit-o Pământul.

Iritată de indiferența sa, ea a insistat:

– Mel valorează de o mie de ori mai mult decât Foski, nu vezi?

El a zâmbit amar și, nedorind să dezvolte subiectul, a obiectat:

– Agneta îmi oferă tot ceea ce vreau și nu minte. Asta mi-e de ajuns.

– Sex!... bine, a răspuns Judith. Dar te cunosc și știu că nu te simți bine. Îți place Mel și ea îți poate oferi și sex, și dragoste. Nu fi încăpățânat.

Cuvântul „dragoste" l-a lovit ca o ulcică cu apă rece și, strângând din dinți, i-a aruncat o privire furioasă lui Jud și s-a răstit:

– Ce-ar fi să nu te mai bagi unde nu-ți fierbe oala, dragă Judith, și o dată în viața ta poți uita că exist!?

Răspunsul lui și felul în care a privit-o, au rănit-o pe Jud. Niciodată, de când se cunoșteau, nu-i vorbise așa și, uitându-se la cumnata sa, Marta, care vorbea cu Eric, i-a spus:

– Marta, tocmai a sosit Maximo.

– Unde este Domnul Trup Perfect?

– Acolo, a răspuns Jud, arătându-i.

Máximo, un argentinian frumos și galant până la culme, întâmpina niște fete la intrare, când Marta a raportat:

– S-a despărțit de Anita și se simte foarte singur. Ieri a fost acasă cu mine și cu Arthur.

Eric și-a privit soția și ea, făcându-l să râdă, a răspuns:

– Dar ce-mi spui? Și, ridicând tonul vocii pentru ca Björn să o audă, a sugerat: Să-l prezentăm lui Mel. Sigur s-ar înțelege.

Cele două femei au plecat. Eric și-a privit prietenul și, cu intenție, l-a întrebat:

– Mai luăm o băutură?

Björn a dat din cap aprobator și, când chelnerul a pus băutura în fața lor, Eric și-a dres glasul.

– Apropo de soția mea. Ești conștient de ceea ce tocmai ai făcut în seara asta?

Văzând că Björn nu observase, el a clarificat:

– Jud este foarte, foarte supărată pe tine pentru felul în care i-ai răspuns. Știi, hormonii! O cunosc și asta va avea consecințe.

– La naiba, a mormăit Björn.

– Și prima consecință, a continuat Eric, este Domnul Trup Perfect.

– Cine?

– Maximo, micul capriciu al femeilor, nu-l cunoști?

Blocat de faptul că mai exista un alt capriciu în afară de el, s-a interesat:

– Și cine este acela?

Urmând direcția privirii lui, Björn s-a încordat când a văzut-o pe Mel dând două sărutări unui tip arătos, cu stil. L-a observat cum a zâmbit în prezența tinerei și l-a deranjat felul în care a prins-o rapid de talie și a invitat-o ca să danseze.

Eric, amuzat de felul în care i se umflau nările, s-a apropiat de el și l-a informat:

– Acesta este Maximo. Și, din ceea ce știu despre el, le înnebunește!

Restul nopții a fost un adevărat chin pentru Björn. Mel părea să fi găsit bărbatul care îi făcea jocul și nu s-a oprit din a dansa și a râde cu el.

A văzut-o mișcându-se cu el, strigând „¡Azúcar!" cu nebunaticele Judith și Marta și a asistat la felul în care alcoolul a început să aibă efect asupra ei și a modului ei senzual de a dansa. Eric, care a observat în tăcere tot ceea ce s-a întâmplat, când a văzut cum bunul său prieten și-a încleștat maxilarul, i-a șoptit:

– Oricând îți dorești, încheiem noaptea.

Björn a clătinat din cap, dezaprobator, și a încercat să-i zâmbească Agnetei. Ea dansa în fața lui, dar nu avea nici pe departe senzualitatea pe care o emana Mel. Muzica s-a schimbat și disc-jockey-ul i-a ales pe Orishas, un grup cubanez care plăcea mult prin acele părți. Când

a început piesa *Cuba*, toată lumea a dansat și a cântat, iar când s-a terminat, fetele au venit în locul în care se afla restul grupului și au comandat ceva de băut. Mel a luat unul dintre mojitos și, după ce a băut o înghițitură, care avea un gust minunat, din spatele ei a auzit:

– Nu crezi că bei prea mult?

Surprinsă, s-a întors și, văzându-l pe Björn, și-a ridicat sprâncenele. Privind într-o parte și în alta, a întrebat:

– Cu mine vorbești?

– Da.

Uimită, a zâmbit și i-a șoptit:

– Ești un tâmpit.

Björn s-a supărat la auzul acestui cuvânt. Știa că nu-i place să-i spună așa și, încercând să-i atragă atenția, a continuat:

– Pandantivul tău a sosit ieri, prin curier.

Mel a dat din cap aprobator și, după ce a mai luat o înghițitură, i-a răspuns:

– Nu este pandantivul meu, este pandantivul tău. Să spunem că ți-am returnat căpșuna, cu același dispreț cu care mi-ai returnat-o pe a mea. Acum suntem chit, nu crezi?

Enervat, el nu i-a răspuns și Mel, ridicând din umeri, a izbucnit în râs și s-a răstit:

– Poți dormi liniștit, tâmpitule... Am aflat deja că treci peste mine. Prin urmare, liniștește-te, voi trece și eu peste asta. Nimeni nu este de neînlocuit în această nenorocită de viață.

A mai luat o înghițitură și o lovitură de la o tânără care trecea pe acolo a făcut-o să se împiedice, iar Björn a prins-o, înainte să cadă la pământ.

Când i-a simțit mâinile pe talia goală, pielea i s-a făcut de găină și, când a eliberat-o, nu a putut decât să-i șoptească:

– *Azúcar*!

Björn nu a răspuns. Mirosul de căpșuni pe care îl degajase îi intrase în nări și, întorcându-se, el a decis ca să se îndepărteze, când a auzit:

– Dacă îl mai atingi o dată, vei avea o problemă.

Surprins când a auzit vocea Agnetei, s-a întors și a văzut-o pe Mel avertizând-o:

– Dacă nu îmi dai drumul brațului, dentistul se va îmbogăți de pe urma ta.

– Agneta, ce faci? a întrebat Björn.

Mel, cu un zâmbet strâmb, l-a privit și l-a sfătuit:

– Controleaz-o pe Foski sau va părăsi localul fără dinți în seara asta. Oh... da!

Spunând acestea, s-a îndepărtat. A continuat să danseze și să se bucure de noapte, în timp ce i-a lăsat pe cei doi certându-se.

După o oră a intrat în baie pentru a se împrospăta și, câteva clipe mai târziu, idioata de Agneta, cu chef de ceartă, a intrat și ea și a strigat:

– Cine te crezi?

Mel a privit-o din cap până-n picioare și, fără să se miște de la fața locului, a răspuns:

– Deocamdată, locotenent Melanie Parker, și, dacă nu-ți miști acum fundul de cățea de aici, o să mă enervez. Și când mă enervez, sunt foarte... foarte rea.

– Mă amenințI?

Mel s-a privit în oglindă și, cu o îndrăzneală proprie, a consimțit:

– Da. Categoric da. Cred că te voi apuca de coc, te voi târî pe podea și...

Speriată, cealaltă a fugit îngrozită și Mel a izbucnit în râs. Își umezea părul, când ușa s-a deschis din nou, lăsând loc unui Björn furios.

– James Bond... aceasta este toaleta doamnelor și, dacă vii să o cauți pe Foski, mă bucur să-ți spun că tocmai a plecat de aici.

Fără să răspundă, el a apucat-o de braț și, încolțind-o la perete, a întrebat:

– Ce i-ai făcut Agnetei?

– Euuuuuuuuu?

– Spune că ai atacat-o.

Mel a zâmbit și, conștientă de apropierea sa, a răspuns:

– Te asigur că, dacă o atac p-aia, nu va mai avea nici limbă ca să-ți spună.

Björn, supărat când a văzut că Agneta îl mințise, a avertizat-o:

– Stai departe de ea și de mine. Tu și cu mine nu avem nimic de-a face.

Mel, nevrând să-și stăpânească impulsurile, l-a oprit, s-a apropiat de el și, ridicându-se pe vârfuri, l-a contrazis:

– Oh, ba da, iubitule... Sunt câteva lucruri pe care le putem face.

Blocat, Björn a privit-o îndreptându-și gura spre a lui, ca să-l sărute. I-a revendicat buzele, așa cum știa doar ea, iar el i-a răspuns. Fără a vorbi. Aproape fără să se privească, el a prins-o în brațe și a apăsat-o peste el. Senzualitatea era servită. Câteva minute, în timp ce oamenii continuau să se distreze afară, cei doi s-au sărutat cu adevărată pasiune. Fără delicatețe, Mel și-a pus mâna între picioarele lui și i-a șoptit:

– Haide, păpușelule... dă-mi ceea ce vreau și știu că și tu vrei.

Björn a început să-și piardă mințile. Ce făcea? Corpul lui părea să se miște singur și, când i-a simțit limba în gură, s-a apăsat pe Mel, chiar când ușa băii s-a deschis. Asta l-a readus la realitate.

Ca și cum l-ar fi ars buzele, a eliberat-o, a privit-o și, înainte de a pleca, s-a răstit:

– Nu mai bea sau vei ajunge foarte rău.

Când a plecat și femeia care deschisese ușa a intrat, Mel a început să respire cu greutate. Tânjea după acele buze, acele mâini mari, care îi trecuseră peste corp. Avea nevoie de el. Dar, revenind la realitate, așa cum făcuse Björn cu câteva secunde înainte, a deschis ușa și a ieșit din încăpere, pentru a se distra copios.

Máximo, bucurându-se de nebunia și de prospețimea tinerei, când a văzut-o apărând, a prins-o, ca să bea ceva cu ea. Disc-jockey-ul a pus din nou Orishas. Auzind piesa *Nací*

Orishas, Máximo i-a apucat şoldurile lui Mel şi au ieşit ca să danseze pe ring, în timp ce cântau...

M-am născut Orishas[1] în subteran.
Ascultă prietene, dacă şi tu eşti din Cayo Hueso.
M-am născut Orishas în subteran...

Björn, de la bar, îi privea. Nu-şi putea lua ochii de la ei. Mel se mişca în faţa acelui tânăr, în timp ce el se apropia de ea, trecându-şi mâinile peste corpul ei. Era ceva ce nu voia să vadă, dar nu se putea abţine din a privi. Observând cum tatuajul ei de pe spate se mişca şi cum acel imbecil îl atingea, îl îmbolnăvea.

Când piesa s-a încheiat, a început alta şi au continuat să danseze fericiţi. Furia lui Björn creştea. La rândul său, Mel nu s-a apropiat de grupul în care se aflau el şi pudelul său. A refuzat să-i vadă. Dimineaţa devreme, când Eric şi Björn au vorbit despre plecare, Jud a dat din cap aprobator. Era obosită şi, apropiindu-se de prietena ei, şi-a luat rămas-bun. Când Björn a văzut că toată lumea pleacă, în afară de Mel, s-a oprit lângă Jud şi a întrebat:

– Mel rămâne?

– Aha...

– Dar plecăm cu toţii...

Nu foarte surprinsă, Jud s-a uitat la prietenul său şi a răspuns:

– E într-o companie foarte bună, imbecilule. Şi când a simţit că el a vrut să mai spună ceva, a adăugat, supărată: Dragă Björn, ce zici dacă pleci cu Fosky ca să-i dai să mănânce, s-o laşi pe Mel în pace şi să nu te mai bagi acolo unde nu-ţi fierbe oala?

Acestea fiind spuse, Judith s-a prins de braţul cumnatei sale şi Eric, apropiindu-se de prietenul său, i-a şoptit:

– Ţi-am spus... iată aici o altă consecinţă!

[1] Denumirea „Orishas" se referă la setul de zeităţi venerate în religiile africane din America, cum ar fi Santeria din Cuba şi Candomblé din Brazilia, rezultând din relocarea sclavilor yoruba.

36

A trecut o lună, iar Mel și Björn nu au mai auzit unul de celălalt.

Au renunțat la relația lor, deși nu au putut să o uite.

Sărbătorile de iarnă au sosit și Jud a insistat să facă tradiționalul ei pom roșu de Crăciun. Mel a răspuns la apelul prietenei sale pentru a o ajuta. Între cele două, Flyn și cei mici au împodobit pomul, în timp ce râdeau de prostioarele pe care le făceau.

– Așa cum spune sora mea, râse Judith, îi mănânc cu fulgi cu tot!

– Când vine mătușa Raquel și Luz? a întrebat-o Flyn.

Judith, gândindu-se la familia ei, a zâmbit și, încântată, a răspuns:

– Vor fi cu toții aici în patru zile și vom avea un Crăciun minunat. Apropo, Mel, când te duci în Asturia?

– Poimâine.

– Oh, îmi pare rău. Nu o să-mi vezi familia, s-a întristat Judith.

Mel a ridicat din umeri și, cu un zâmbet sincer, s-a plâns:

– Mă tem că nu. Am un concediu de douăsprezece zile și vreau să profit de el la maximum în Asturia. Și, uitându-se la fetița ei, i-a spus: Sami, nu lua mașina lui Eric.

Judith a dat din cap aprobator. Micul Eric era la fel ca tatăl său, cu excepția caracterului său, imprevizibil, și vesel ca al mamei sale. Faptul de a-i vedea pe Eric și Sami împreună era minunat. Amândoi erau atât de blonzi, cu pielea atât de albă și cu acei ochi albaștri pe care-ți venea să-i mănânci.

Cu o burtă uriașă, Judith s-a ridicat. S-a aplecat să ridice o jucărie de-a fiului său și, dintr-odată, a spus:

– Oh, Doamne ...nuuuuuuuuu!

– Ce se întâmplă?

Flyn s-a uitat la ea și imediat a spus:

– Faci pipi, mama?

Palidă ca ceara, scutură din cap și, privind-o pe Mel, i-a cerut:

– Du-te în birou ca să-l anunți pe Eric. Tocmai mi s-a rupt apa!

Când Mel a ajuns, a deschis ușile fără ca să bată și, în grabă, a strigat:

– Eric, trebuie să o ducem pe Judith la spital! Acum!

Din acel moment, totul s-a transformat în haos. Simona, Norbert și micuțul Flyn au rămas acasă cu copiii, iar Mel i-a însoțit pe Judith și pe Eric în mașină. Conducea ca un nebun prin München, până când soția lui a țipat:

– Dacă vei continua așa... ne sinucidem.

– Micuțo, ești bine? a întrebat el, neliniștit.

– Da... calmează-te. Doar mi s-a rupt apa, nu trebuie să treci pe roșu la toate semafoarele.

Mel zâmbea. Un nou copil venea pe lume și acesta era întotdeauna un motiv de fericire. Încercând să-și relaxeze prietena, care îi strângea mâinile, i-a spus:

– Desigur, de fiecare dată când intri în travaliu, eu sunt aproape.

Judith a zâmbit, dar, îngrijorată de modul în care mergea Eric cu mașina, a strigat:

– Eric, dacă mai treci pe roșu, jur că o să cobor din mașină și voi conduce eu.

El, mort de îngrijorare, a dat din cap aprobator și, din acel moment, a încercat să se calmeze. Când au ajuns la spital, o asistentă medicală îi aștepta cu un scaun și, când Judith a coborât din mașină, i-a șoptit lui Eric:

– Dragul meu... anestezia. Să-mi toarne litri și litri de anestezie.

– Bineînțeles, micuțo... a liniștit-o el, îndepărtându-și mâna de gâtul ei pentru a nu i-l irita sau ca iritația ei să se înrăutățească. De îndată ce medicul te va vedea, îi vom reaminti.

Când i-a văzut apărând, i-a asistat rapid și, spre surprinderea tuturor, după examinare le-a spus că trebuie să efectueze o cezariană de urgență. Bebelușul avea câteva înfășurări ale cordonului ombilical în jurul gâtului.

Eric, văzând șocul pe chipul soției sale, a cerut să fie prezent, dar obstetricianul a refuzat. Într-o naștere riscantă, ca aceasta, tatăl era doar o piedică. În cele din urmă, numai Judith l-a putut convinge și, după ce l-a sărutat pe buze, a rămas cu Mel în salon, așteptând vești.

– Liniștește-te, totul va fi OK. Nu îți faceți griji, a încercat Mel ca să-l înveselească.

Eric consimți. Faptul de a nu fi alături de Jud într-un astfel de moment, îl descentrase complet și, privind-o, îi strânse mâna.

– Știu. Jud nu ar lăsa nimic să meargă prost.

Au așteptat fără să mai spună nimic. Eric nu era foarte comunicativ și Mel a decis să-i respecte tăcerea. După o jumătate de oră, când Björn și-a făcut apariția, încă nu primiseră vești. Simona îl avertizase.

– Cum merge?

Eric nu a răspuns. Era atât de copleșit, încât nu era în stare să articuleze mai mult de două cuvinte la rând. Björn, fără să înțeleagă nimic, s-a uitat la Mel, în căutarea unui răspuns și ea i-a spus:

– Îi fac o cezariană de urgență. Bebelușul are cordonul ombilical înfășurat în jurul gâtului, dar i-a spus lui Eric că totul va fi bine.

Björn l-a privit pe prietenul său, care s-a uitat fix în pământ și, încercând să fie pozitiv ca Mel, a declarat:

– Bineînțeles că totul va fi bine.

Timpul trecea. Nimeni nu spunea nimic, iar Eric a început să dispere, până când, dintr-odată, ușa sălii de operație s-a deschis și medicul, cu un copil în brațe, s-a apropiat de Eric.

– Felicitări, tăticule! Ai o scumpete de fetiță.

Germanul acela blond și-a privit fetița, dar cu o voce joasă a întrebat:

– Cum se simte soția mea?

Femeia a zâmbit și, întinzându-i copilul, a răspuns:

– Este perfect sănătoasă și așteaptă cu nerăbdare să te vadă. Vino, urmează-mă, te conduc la ea!

Zâmbetul lui Eric s-a lărgit: Jud era bine. Încântat, și-a admirat fiica. Acum putea să respire și să zâmbească și, uitându-se la bunul său prieten, care era lângă el, a spus:

– Colega, aici o am pe cealaltă brunetică a mea.

S-au îmbrățișat entuziasmați, în timp ce Mel îi privea cu un zâmbet pe buze. Ce prietenie minunată între cei doi uriași! Apoi Eric a îmbrățișat-o și pe ea și au râs de cât de mult semăna micuța cu Judith.

Când Eric a dispărut cu doctorul și cu bebelușul prin ușile sălii de operație, Björn și Mel s-au privit și au zâmbit. Fără să se atingă, să se îmbrățișeze sau să-și vorbească, amândoi au ieșit din spital. Când au ajuns la mașina lui Björn, el s-a oferit:

– Dacă vrei, te pot conduce acasă.

Bucuroasă pentru fericirea prietenei sale, dar tristă pentru ceea ce îi amintea acel moment, Mel l-a privit și, încercând să zâmbească, i-a răspuns:

– Nu, mulțumesc. Voi merge pe cont propriu.

Björn a dat din cap aprobator și, când ea a început să meargă, a strigat-o. Mel s-a întors ca să-l privească.

– Îmi pare rău pentru tot ceea ce s-a întâmplat între noi.

Ea, ridicând din umeri, și-a înghițit nodul de emoții din gât și i-a răspuns:

– Și mie îmi pare rău.

Björn, confuz și neștiind ce să facă, i-a întins în cele din urmă mâna și a întrebat:

– Prieteni?

– În ciuda faptului că sunt militar?

El a zâmbit și Mel, luându-l de mână, l-a strâns puternic și a dat din cap aprobator.

– Prieteni.

Acestea fiind spuse, s-a întors și a continuat să meargă, cu lacrimile curgându-i pe față. Nu voia ca Björn să o vadă plângând.

37

Crăciunul a trecut și totul a revenit la normal. Micuța Hannah era o păpușică brunetică, Judith era complet recuperată și Eric, ca întotdeauna, era cel mai fericit om din Univers.

Când Mel s-a întors din Asturia, avea multe noutăți de povestit și, primul lucru pe care l-a făcut, a fost să meargă la prietena sa. Emoționate, amândouă se uitau la fetiță, când au sosit Eric și Björn. Sami, văzându-l, a fugit spre el și, aruncându-se în brațele lui, a strigat:

– Pinsuleeeeeeeee.

Încântat ca întotdeauna când o vedea pe fetiță, Björn a ridicat-o și a ținut-o aproape de el. Acele sărbători de iarnă fuseseră foarte diferite. Îi era dor de Sami și de mama sa mai mult decât și-ar fi putut imagina, dar, hotărât să nu mai încurce lucrurile și să le lase așa cum erau, nu a spus nimic. S-a limitat la a se preface în fața prietenilor și la a suferi când ajungea acasă.

Mel, văzându-l îmbrățișând-o pe Sami, s-a ridicat zâmbind și l-a întâmpinat cu căldură. După ce le-au spus sute de drăgălășenii copiilor, cei doi bărbați s-au retras în birou și Judith a întrebat:

– Cum mai e cu Björn?

– Bine. După cum spune bunica mea, timpul vindecă.

– Tatăl meu folosește și ideea că timpul îi pune pe toți la locul lor.

Mel a zâmbit și, așezând coronița pe capul lui Sami, a spus:

– Am ceva să-ți spun.

– Nu mă speria, Mel, expresia ta nu-mi transmite vibrații bune.

Ea a zâmbit și, după ce a inspirat adânc, i-a explicat:

– Mă transfer la baza Fort Worth.

– Și asta unde este?

– În Texas.

Chipul lui Judith s-a schimbat la auzul acestor vorbe și a început să plângă. Mel, văzând-o, s-a așezat lângă ea și, încercând să o consoleze, i-a șoptit:

– Te rog... te rog... nu plânge.

– Cum să nu plâng dacă pleacă toți prietenii pe care îi am aici? Mai întâi Frida, în Elveția, și acum tu vrei să mergi în Texas.

Mel a zâmbit. Faptul că Judith ținea atât de mult la ea, o încânta și, îmbrățișând-o, a încercat să o consoleze:

– Gândește-te că, dacă mă duc, vei avea și tu o casă acolo. Poți veni oricând dorești și te asigur că va fi un loc mult mai frumos și mai mare decât cel de aici.

– Și de ce pleci? Din cauza lui Björn?

Aceasta fusese o parte importantă a deciziei sale. Impunerea distanței între ei era cel mai bun lucru de făcut, dar, nedându-i importanță, i-a răspuns:

– Nu, nu are nimic de-a face cu asta.

– Sigur?

– Foarte sigur.

– Atunci de ce te muți?

– Sincer, Judith, ar fi complicat pentru mine să rămân în Germania acum.

– De ce?

Stând lângă ea, i-a explicat:

– Scarlett vine acasă și părinții mei, oricât de incredibil ar părea, au decis să-și mai dea o șansă. De fapt, amândoi sunt în Texas chiar acum, aranjându-și transferurile.

– Asta este magnific.

– Știu, a fost de acord Mel, uitându-se la fiica ei.

– Dar nu înțeleg ce ai de-a face tu cu toate astea.

– Dacă sora și mama mea se întorc în Texas, atunci când voi avea călătorii lungi, nu vor mai putea rămâne cu Sami. Bunica mea este prea bătrână pentru a avea grijă de fată și...

– Dar o poți lăsa aici. Știi că Eric și cu mine o să avem grijă de ea, cât timp ești plecată.

– Știu, draga mea. Desigur, știu că ai avea grijă de ea, trebuie doar să văd dragostea pe care ne-o oferi mie sau ei, când suntem alături de tine, dar Sami trebuie să aibă propria familie, iar a mea este ceea ce are ea.

Dacă eu călătoresc, este normal ca Sami să fie cu ei. Nu trebuie să fiu egoistă, ci să mă gândesc la fetița mea. Are nevoie de o familie, iar a ei va fi în Fort Worth. Aici mă are doar pe mine și, dacă mi se întâmplă ceva, va trebui să fie aproape de rudele sale. Înțelegi, nu-i așa?

Judith a dat din cap aprobator, evident că a înțeles, s-au topit într-o îmbrățișare și amândouă au izbucnit în plâns. Ușa bucătăriei s-a deschis și Björn, venind după niște beri, le-a privit ciudat și a întrebat:

– Dar ce se întâmplă cu cele două Superwomen?

Judith l-a privit cu tristețe, dar, când a vrut să vorbească, Mel i-a luat-o înainte:

– Vezi, păpușelule, chiar și Superwomen au sentimente.

Le-a privit surprins și, gata să investigheze problema, când s-a întors în birou cu cele două beri, a știut ce trebuie să facă pentru a afla, așa că, lăsând sticlele pe masa prietenului său, a spus:

– Micuța ta plânge în hohote în bucătărie.

Nu era necesar să spună mai multe. Eric s-a ridicat imediat și s-a îndreptat într-acolo. Björn l-a urmat și l-a auzit întrebând imediat ce a deschis ușa:

– Ce-i cu tine, draga mea?

Îngrijorarea lui Eric a fost declanșatorul pentru ca Jud să înceapă din nou să se plângă. Mel s-a uitat la Björn și i-a șoptit:

– Ce stofă de portar ai.

El, cu o mână în buzunar și cu berea în cealaltă, s-a rezemat de pragul ușii, în timp ce-l privea pe prietenul său îmbrățișându-și soția.

Când i-a trecut năduful, Eric, care o cunoștea bine și știa că nu plânge dacă nu este pentru ceva important, a încurajat-o să vorbească:

– Spune-mi, micuțo, ce-i cu tine?

Judith s-a uitat la prietena ei. Mel a clătinat din cap dezaprobator, dar, fără să-i pese de acel gest, a anunțat:

– Mel urmează să locuiască la Fort Worth.

Cei doi bărbați au privit-o surprinși și ea a spus cu amuzament:

– Texas, yeah!

Björn a fost atât de zguduit de veste, încât a trebuit să se agațe de blatul din bucătărie. Cum adică, Mel pleca? Complet deconcertat din această pricină, a lăsat berea și a răspuns:

– Glumești, nu-i așa?

Mel a clătinat din cap în mod comic și a răspuns:

– Nu. Astăzi este marți și marțea nu mint.

– Dar, hai să vedem, a insistat el, ce vei face în Texas?

Camuflându-și sentimentele pe care i le provoca acest transfer, Mel a răspuns:

– Voi lucra și voi trăi, ți se pare puțin?

– Și de ce vrei să mergi să locuiești acolo? a întrebat din nou.

Ea, privindu-l, s-a încruntat și a răspuns:

– Ce-ți pasă ție... tipule?

– Ești nepoliticoasă.

– O... azi nu voi dormi de amărăciune! M-ai făcut „nepoliticoasă"! a exclamat, așezându-se pe unul dintre scaunele din bucătărie.

Judith, văzând că urmau să o ia de la capăt, ca în trecut, i-a privit și, ridicând vocea, a strigat:

– Vă rog să nu vă certați! Sunt și-așa destul de amărâtă, știind că Mel va pleca, ca să mai începeți și voi să vă certați.

Sami, văzându-și mama cu un chip serios, s-a apropiat de ea privindu-l pe Björn și a izbucnit:

– Pinsule tont!

Luând-o în braţe, Mel a sărutat-o şi ea i-a şoptit:

– Nu, draga mea, prinţul nu e prost, este foarte prost!

Văzându-le pe cele două privindu-l cu un zâmbet complice, Björn şi-a luat berea şi a ieşit din bucătărie. Trei minute mai târziu, prietenul său l-a urmat.

– Foarte bine, prinţesă, a spus Mel, ridicându-se cu fiica ei. Să începem să ne strângem jucăriile. Trebuie să plecăm acasă.

– Vii să mănânci sâmbătă? voia Judith să ştie.

– Desigur. Nu vreau să ratez nici moartă tocana ta madrilenă!

O jumătate de oră mai târziu, prin fereastră, Judith o urmărea pe Mel plecând cu fiica ei pe umeri, când Eric a intrat ca să vadă cum se simte şi, îmbrăţişând-o, a întrebat:

– A trecut supărarea? Ea a zâmbit şi Eric a continuat: Îmi poţi spune de ce vrea să se mute?

– Este o problemă familială, Eric, a zâmbit Jud. Sora şi mama ei, care locuiesc în Asturia, se întorc în Texas şi ea, de dragul lui Sami, ştie că trebuie să facă acest lucru, astfel încât să continue să aibă o familie, care să aibă grijă de ea şi să o iubească. Aici, chiar şi cu noi, este foarte singură.

Eric a dat din cap aprobator şi nu a mai pus alte întrebări. Dar, desigur, apoi i-a spus toate acestea şi prietenului său.

În seara aceea, Mel trebuia să se descarce. Voia să meargă la *Sensations*, dar ştia că, dacă va merge, îl va găsi cu siguranţă pe Björn, aşa că a decis să schimbe locul. Ar fi mers la Destiny, un nou local ca *Sensations*, la câteva străzi mai sus.

Îmbrăcată cu o fustă conică neagră şi pe tocuri, a ajuns la local. După ce a intrat, a mers în siguranţă la primul bar, unde a comandat ceva de băut. Persoana de la relaţiile publice, văzând-o singură, s-a prezentat şi i-a arătat locul. S-au plimbat prin diverse camere şi lui Mel i-au atras atenţia nişte separeuri argintate. Odată terminată vizita, femeia i-a făcut cunoştinţă cu un cuplu şi, împreună, au mers în camera alăturată. Acolo erau nişte fotolii şi au decis să se aşeze pentru a continua să vorbească.

După ce au luat câteva Bacardi cu Coca-Cola, au hotărât să meargă la jacuzzi. Mai întâi au trecut pe la vestiare și, când au ieșit, cineva a strigat-o:

– Mel.

Surprinsă, și-a ridicat privirea și a zâmbit când l-a întâlnit pe Carl.

– Ce faci aici?

După ce i-a dat două sărutări, el i-a răspuns:

– Am venit cu o prietenă. Mel a zâmbit și bărbatul a adăugat: Nu te-am mai văzut de mult timp. Dacă nu te duci la *Sensations*, unde ajungi?

Mel a zâmbit și, ridicând din umeri, a răspuns:

– Am fost foarte ocupată în ultima vreme. Auzisem despre acest loc și am decis să vin să-l văd.

Carl a consimțit. Ce făcea Mel singură acolo, fără Björn? Și, înainte de a-și lua rămas-bun, i-a spus:

– Distracție plăcută, Mel!

Cu un zâmbet, s-a îndepărtat, fără să observe că amicul său, Carl, scria ceva pe telefonul mobil.

După ce s-a reunit iar cu perechea, s-au dus la un bar lateral de lângă jacuzzi și acolo au comandat ceva de băut, din nou. Muzica era zgomotoasă, pentru gustul lui Mel.

În timp ce stătea așteptând băuturile, cuplul a dat peste un altul și i-au prezentat-o. Două secunde mai târziu, cele două femei au început să se joace și au ajuns în jacuzzi, în timp ce Mel și bărbații le priveau. Nimeni nu a atins-o. Nu le dăduse permisiunea pentru asta și toată lumea a respectat-o. Când bărbații au văzut că nu pare să vrea să se joace, au decis să se alăture femeilor lor și s-au bucurat de schimbul de parteneri.

După o vreme, Mel a devenit curioasă și s-a dus la separeurile argintate, unde a văzut niște pliante foarte interesante atârnate de uși. Acestea erau explicite. Indicau persoanele care se aflau înăuntru și ce căutau. Trei bărbați căutau o femeie. Două femei,

un bărbat, iar când a văzut un separeu care nu avea niciun pliant, a știut că este gol și a decis să îl folosească.

A intrat și s-a uitat în jur. Spațiul nu era foarte mare. Era o masă cu prezervative, apă și prosoape curate, un fotoliu și, agățat de tavan, un leagăn sexual.

Curioasă, l-a atins și a observat că bretelele lui erau moi. S-a uitat la pliantele de pe masă. Ea trebuia să le atârne de ușă, să indice că era o femeie și ce căuta. O vreme, a ezitat și, în cele din urmă, s-a hotărât. Doi bărbați. Avea nevoie ca să se bucure de un sex bun. Cu încredere, a luat ambele pliante și le-a atârnat de ușă.

S-a îndreptat spre potențiometrul pentru lumină și l-a scăzut, până când aceasta a devenit slabă. S-a așezat în leagăn și și-a sprijinit umerii de funia din spate, legănându-se. Deodată, ușa s-a deschis și a intrat un bărbat. Mel nu l-a putut vedea până nu s-a apropiat de ea. Corpul i-a tremurat și a întrebat, cu o voce joasă:

– Ce faci aici, Björn?

El, cu un gest serios și o răceală incredibilă, i-a răspuns:

– Fac același lucru ca tine. Caut sex.

Cei doi s-au privit în tăcere, până când el a întrebat, cu o voce neutră:

– Ai folosit vreodată un leagăn?

Mel a clătinat din cap dezaprobator și el i-a zis:

– Așa cum ești, așază-ți picioarele pe corzile inferioare. Vei rămâne suspendată și cu picioarele desfăcute. Plăcerea oferită de leagăn este incredibilă. O penetrare mai profundă și o bucurie mai mare pentru amândoi.

Acea tehnicitate și răceala lui i-au atras atenția și a făcut ceea ce a spus. Curând a fost suspendată, așa cum explicase el, iar Björn, care intrase gol, s-a apropiat. Fără să se descurajeze, și-a trecut mâna peste vaginul ei și a întrebat:

– Ai vreo problemă dacă mă joc cu tine în seara asta?

– Problemă?

– Am avut o mulțime de probleme!

Excitată de prezența lui și de ceea ce i-a provocat, ea a clătinat din cap dezaprobator, dar a întrebat:

– Te-a anunțat Carl?

– Da.

– De ce?

– Ca un prieten bun, el mi-a spus că ești aici. De câteva ori ne-a văzut împreună la *Sensations* și a fost surprins să te vadă singură aici. Nimic mai mult.

Ușa cabinei s-a deschis din nou și a intrat un bărbat. Björn l-a privit.

– Ne-am răzgândit. Îmi pare rău.

– Când bărbatul a ieșit din separeu, Mel, nevenindu-i să creadă ceea ce tocmai făcuse, l-a privit și s-a răstit:

– Ai întrecut limita! Eu nu m-am răzgândit. Björn nu a răspuns, doar a privit-o. Ea a insistat: Ai venit aici ca să-mi strici distracția?

Acum, cuvintele ei l-au deranjat pe Björn și el, cu un gest impasibil, a răspuns:

– Caut sex, Mel. Nu caut nimic din ceea ce nu caută oamenii care vin în acest loc. Dar, dacă prezența mea te deranjează, voi pleca și voi căuta alte persoane cu care să mă joc.

A fost tentată să-i spună să plece, ca să se îndepărteze de ea, dar nu a putut. Inima și dorul de el nu au părăsit-o și, luându-l de mână, l-a reținut. Faptul de a se întâlni cu Björn acolo a fost o surpriză plăcută, pe care nu intenționa să o rateze.

– Liniștește-te, tâmpitule. Ne putem distra împreună.

– Nu-mi spune „tâmpitule"

Mel a zâmbit și, în glumă, pentru a-și ascunde sentimentele, a adăugat:.

– Îmi pare rău, domnule Hoffmann... îmi pare rău!

Timp de câteva secunde, amândoi s-au privit în ochi, unul pe altul. Tensiunea sexuală era servită. Dacă el era rece, ea putea

fi un aisberg. Dar trupurile lor se încălzeau secundă după secundă și, în cele din urmă, Björn, dornic de ea, a spus, în timp ce stătea pe podea:

– Desfă-te pentru mine.

Mel a făcut ceea ce a cerut, în timp ce sute de fluturi i-au zburat prin stomac și vaginul ei a început să palpite de excitare. Așezat la pământ, Björn, total atras de ea, a luat cu mâinile frânghia care îi trecea pe sub fund pentru a o apropia și, după ce s-a uitat la căpșuna care îi plăcea atât de mult, și-a așezat gura în centrul dorinței sale, iar ea a gemut.

Tânăra a închis ochii. Faptul de a-i adulmeca gura, gura lui dornică deasupra ei, era ultimul lucru pe care a crezut că-l va simți în seara aceea. Fără nicio rușine, ea i s-a dăruit, avidă de sex.

Björn, la rândul său, i-a strâns fesele, în timp ce își baga vaginul acela umed în gură și îl degusta. El a supt-o, a lins-o... acel lucru era minunat.

– Ține-te de frânghii și apleacă-te pe spate, i-a cerut el.

Agățată de frânghii, Mel a înnebunit. Faptul de a fi suspendată în aer, în timp ce bărbatul care îi ocupa inima și mintea îi întindea picioarele pentru a face ceea ce își dorise atât de mult, a făcut-o să geamă. Fără milă, Björn a căutat ce avea nevoie și, sugând minunatul ei clitoris, a simțit că vibrează. Era un vis.

Încă uimit de ceea ce făcea, a gemut și, ca un lup flămând, a apăsat-o peste gura lui. Nu-i venea să creadă ce face, dar era acolo. De îndată ce a primit mesajul lui Carl, nu a ezitat și a plecat în căutarea femeii pe care o dorea.

Gemetele au luat în stăpânire camera, în timp ce Mel, înnebunită, s-a deschis pentru Björn și a experimentat cum era sexul pe un leagăn. A fost uimitor, cum de nu îl mai încercase înainte?

Fiecare, din poziția lui, s-a bucurat de moment și, când s-a ridicat de la pământ, Mel l-a privit cu ochii acoperiți de poftă. Björn era minunat, iar când a vrut să-și pună un prezervativ, l-a oprit:

– Nu-l pune.

Fără să vorbească și incredibil de confuz, a aruncat prezervativul pe jos și și-a ghidat cu nerăbdare penisul. Apucând frânghiile superioare ale leagănului, el a intrat încet și puțin câte puțin în ea. Odată ce s-a simțit înăuntru, a făcut o mișcare rapidă și Mel a gemut.

– Suspendată, ai parte de mai multă plăcere.

Strângând corzile, ea îl privi. O mișcare tăioasă a lui Björn a făcut-o să țipe și el i-a șoptit, fără să o sărute:

– Separeul este izolat fonic, putem țipa cât vrem.

Un nou asalt i-a făcut pe amândoi să țipe. De data aceasta, fără rezerve. Plăcerea era intensă și auzul rezonanței țipetelor lor îi excita:

– Leagănul ne oferă o profunzime extremă. Simți asta? a întrebat-o Björn.

– Da.

– Îți place?

Mel a țipat din nou și Björn nu s-a oprit. Din nou și din nou se mișca înăuntru și în afara ei, cu deplasări ritmice și devastatoare. Avea nevoie de acea atingere, trebuia să o facă a lui și o făcea, în timp ce Mel țipa cu pasiune, înnebunindu-l.

Leagănul le oferea senzații diferite. Corpurile lor necontrolate se ciocneau, făcându-i pe amândoi să ofteze, să geamă, să țipe și, când Mel și-a dat capul pe spate, Björn a făcut un pas înainte și a mers și mai adânc.

Țipete de plăcere au răsunat în separeu, în timp ce amândoi își căutau propria desfătare. Se doreau unul pe celălalt, aveau nevoie unul de celălalt, dar niciunul nu spunea asta. Au experimentat doar cu trupurile lor și s-au lăsat dominați de viciul momentului.

Când Björn a simțit că va atinge punctul culminant, a făcut o mișcare pentru a ieși din ea, dar Mel, apucându-l de mâini, nu l-a lăsat și, privindu-l în ochi, i-a șoptit:

– Nu ieși. Termină ceea ce ai început. Știi că iau pastila și nu există pericolul să rămân însărcinată.

Incapabil să-i refuze acest lucru, Björn a apucat din nou corzile leagănului și, fără ca să-și ia ochii de la ea, a început un sex infernal, care i-a dus în al șaptelea cer și, când nu a mai putut suporta, după un geamăt gutural și răgușit, el a ejaculat, iar ea l-a urmat.

Abia respirând, Mel, văzându-i transpirația, i-a șters fruntea cu o mână și i-a șoptit:

– Ca întotdeauna, a fost grozav, Björn!

El a consimțit și, fără să o părăsească și la câțiva centimetri de gura ei, a întrebat:

– De ce mergi în Texas?

– Pentru Sami.

– Doar pentru Sami?

Încălzită de acea apropiere și de tentația de a prelua acele buze pe care le dorea atât de mult, a răspuns:

– Merită o familie și, singură cu ea, la München, i-o refuz. În Fort Worth va avea pe lângă o mamă, și bunici, și o mătușă. Dacă rămân aici, Sami va avea doar o mamă temporară, și nimic mai mult. Sunt singură, Björn, dar Sami nu vreau să fie.

El a închis ochii. L-a durut să audă asta și, deși a înțeles-o, a spus, într-un mod egoist:

– Aici ar putea avea un alt fel de familie. Sunt Jud, Eric, copiii, prietenii tăi americani și sunt eu. Împreună am putea...

– Nu, l-a întrerupt. Trebuie să mă gândesc la ea și la ce îi este mai bine și aici nu va avea niciodată o familie ca aceea pe care o fetiță ca ea ar merita-o.

Nedumerit de cuvintele ei, el a dat din cap aprobator. Fără să spună nimic, s-a separat de Mel și ea a coborât din leagăn. Când au ajuns față în față, tensiunea era palpabilă în mediul înconjurător și, când Björn a vrut să se întoarcă pentru a pleca, ea l-a apucat și i-a cerut:

– Nu pleca. El s-a uitat la ea şi Mel a adăugat: Hai să ne jucăm împreună pentru o ultimă noapte.

Auzind „o ultimă noapte", lui Björn i-a tresărit inima. Avea atâtea sentimente pentru ea, încât îl durea trupul. Mândria lui de bărbat era rănită şi, având-o atât de aproape, îl tulbura din ce în ce mai mult. Dar, dornic să continue noaptea lângă ea, cu un gest impasibil, a întrebat:

– Eşti sigură?

– Foarte sigură, a declarat Mel, deşi ştia că va regreta mai târziu.

Încercând să-şi păstreze calmul, Björn a încuviinţat. Să se joace cu ea. Să fie cu ea era ceea ce îşi dorea cel mai mult pe lume şi, luând-o de mână, a fost de acord:

– Foarte bine, Mel. Să ne bucurăm de noapte.

Au părăsit separeul şi s-au îndreptat spre un duş. Odată ce s-au reîmprospătat, fără ca să vorbească, mână în mână, s-au îndreptat spre nişte paturi, unde mai mulţi oameni se bucurau de plăcere şi de contact. În trei. Orgii. Schimburi de parteneri. Toate acestea erau jocurile lor. Jocuri fierbinţi, de care s-au bucurat alături de prieteni şi de străini şi unde şi-au stabilit propriile limite şi propriile reguli.

Când Mel s-a aşezat pe unul dintre paturile de lângă acei oameni, Björn s-a uitat la ea şi, după un schimb de priviri semnificativ cu doi bărbaţi şi o femeie, care se uitau la ei, s-au apropiat imediat.

Cu câte un bărbat de o parte şi de alta şi cu Björn privind-o, Mel ştia ceea ce-şi doreau amândoi şi, luând capetele celor doi necunoscuţi, îi îndruma spre sânii ei. Au început repede să-i sugă sfârcurile cu forţă, iar femeia, fără ezitare, s-a pus între picioarele ei şi, după ce Mel le-a deschis, a supt-o cu plăcere.

Björn îi privea fără să-şi schimbe expresia. Se excita cu ceea ce vedea. Mel era maxima sa sursă de plăcere şi o jucătoare expertă. Gemetele au luat în stăpânire separeul, în timp ce fiecare s-a bucurat de ceea ce le plăcea. Sex. Perversiuni. Fantezii.

Timp de câteva ore, plăcerea a predominat între ei, mâini diferite i-au atins, trupuri diferite le-au preluat pe ale lor și au împărtășit plăcerea, dar Mel și-a dat seama că Björn nu o săruta. A încercat-o de câteva ori, dar când l-a văzut retrăgându-se, și-a asumat acest lucru și a continuat jocul fără să vrea să se gândească la altceva.

La 4:00, după o noapte plină de sex și concupiscență, ambii au părăsit localul în căutarea mașinilor. În mod cavaleresc, Björn a însoțit-o la a ei și, când au ajuns, ea, cu o stare de spirit mai bună ca a lui, a spus:

– A fost o noapte bună. Mă bucur că prietenul tău Carl te-a anunțat.

Starea aceea bună de spirit a ei i-a ajuns la inimă lui Björn. Cum putea să zâmbească și el să fie impasibil? Și, cu o voce dură, a izbucnit:

– Nu este nimic special între tine și mine! Tocmai ne-am bucurat de sex.

Această clarificare inutilă a rănit-o pe Mel. Dar, dispusă să se bucure de apropierea lui până în ultimul moment, i-a spus, deconcertându-l:

– Știu foarte bine ce a fost, Björn. Nu-ți face griji.

A dat din cap aprobator. Era plin de contradicții, pe care nici el nu le înțelegea și a îndemnat-o:

– Haide, urcă-te în mașină și pleacă. E târziu.

Mel a consimțit. Dar, dorind ceva mai mult, i-a spus:

– Vreau un sărut de la revedere.

Uimit, Björn s-a uitat la ea. Încercase toată noaptea să nu-și apropie buzele de ale ei, pentru că știa că nu se poate abține din a o săruta și a refuzat.

– Nu.

Acel refuz atât de direct a făcut-o să zâmbească și, ridicând din umeri, apropiindu-se de el, i-a șoptit:

– Uite, prietene, îmi place gura ta. Îmi plac sărutările tale și, dacă îți cer unul, nu înseamnă că îți cer iubire eternă, dar...

Nu a putut continua.

Björn a preluat frâiele momentului. Şi-a apropiat gura şi, fără întârziere, a făcut ce ea şi-a dorit. Şi-a băgat limba în gura aceea pe care o adora şi a sărutat-o. Şi-a petrecut mâinile în jurul taliei ei şi, predându-se desfătării acelui sărut dur şi solicitant, i-a dăruit ceea ce îşi dorea şi propriul său trup a strigat. Când s-au despărţit, după câteva secunde, Mel era încă cu ochii închişi, bucurându-se de sărut, iar el i-a şoptit, pe buze:

– Asta căutai, Mel?

Deschizându-şi ochii, a întâlnit furia din privirea lui. Ceea ce pentru ea fusese un sărut dorit şi râvnit, pentru el a părut a fi fost o obligaţie chinuitoare şi, înălţându-se, aşa cum o făcuse întotdeauna, din cenuşă, s-a despărţit de el, a zâmbit, a căutat-o în interiorul ei pe locotenentul Parker şi, aprinzându-şi o ţigară, i-a răspuns:

– Oh, da, tâmpitule... Am descoperit că îmi place să sărut bărbaţi.

Comentariul acela atât de acustic i-a atins un nerv lui Björn, dar nu a lăsat-o să vadă acest lucru. Nici el nu fusese deosebit de drăguţ cu ea. Fără să spună mai multe, Mel s-a urcat în maşină şi, făcându-i cu ochiul, cu un zâmbet fals, şi-a luat zborul şi a plecat.

Când Björn a rămas singur, în mijlocul străzii, furia a pus stăpânire pe el.

Ce făcuse? De ce se dusese în acel loc?

Sentimentele pentru Mel îl sfâşiau. Şi-a amintit încă de ziua în care i-a spus că îl iubeşte. În mintea lui încă îi răsunau cuvintele „Te iubesc şi am nevoie să mă iubeşti". După câteva minute, când trupul lui nu a mai tremurat, a decis să plece acasă. Era ceea ce trebuia să facă. Totul se clarificase între ei doi.

38

Sâmbătă, ziua de bucătărie madrilenă la casa Zimmerman Flores, ca întotdeauna, a adunat un mare număr de oameni. Toată lumea voia să guste acel minunat fel de mâncare pe care Judith îl gătea, ca nimeni altcineva.

Mel s-a trezit în dimineața aceea cu fiica ei în pat și, împreună, s-au jucat cu poneii ore întregi, în pijamale. Ce distractiv era să te joci cu Sami!

În timp ce pregătea lucrurile fetiței pentru a merge la casa lui Judith, a primit un apel de la comandament.

A trebuit să meargă urgent la baza Ramstein. Urmau să plece în doar patru ore în Afganistan. Unul dintre avioanele de aprovizionare fusese doborât și nu existau supraviețuitori.

Neavând alte informații, s-a uitat șocată la telefon, în timp ce mâinile îi tremurau. Ar fi putut fi avionul ei. Ar fi putut fi ea și oamenii ei. Telefonul a sunat din nou. Era Neill.

– Te-au sunat?

– Da.

– Mel... îmi pare rău pentru locotenentul Smith.

Auzind asta, s-a lăsat pe scaun și, cu o voce joasă, a întrebat:

– Era avionul lui Robert?

După o tăcere cutremurătoare și dureroasă, colegul ei a răspuns:

– Îmi pare rău, Mel.

Suspinul pe care Neill îl auzi prin telefon i-a frânt inima. Știa cât de special era Robert pentru locotenentul său, prietenia care îi lega. Dispus să meargă la ea acasă cât mai curând posibil, el a spus:

– Liniștește-te, Mel. Liniștește-te.

Dar liniștea într-un moment ca acesta și după acea veste era imposibilă. Robert, bunul său prieten Robert, fusese doborât în zbor și Mel simțea că moare. S-a gândit la tânăra lui soție. La transa grea prin care trebuia să treacă și s-a deznădăjduit. Ea a trecut prin asta când a murit Mike și a fost dureros. Foarte dureros. I-au venit în minte imagini cu Robert. Optimismul, zâmbetul, felul în care îi iubea fetița și lacrimile, într-o grabă, i-au întunecat rațiunea.

Timp de câteva minute, Neill a vorbit și a vorbit, încercând să o readune și să-l facă să apară pe locotenentul Parker. Când s-a oprit din plâns, militarul a șoptit:

– Liniștește-te, Mel. Vin la tine ca să te iau.

– Așteaptă, Neill, l-a întrerupt ea, printre lacrimi. Poate Romina să stea cu Sami până când mama sau sora mea vin să o ia?

– Îmi pare rău, Mel, dar Romina este încă în California cu copiii.

Amintindu-și de acest lucru, nervoasă și dezorientată, Mel a consimțit și i-a șoptit:

– Așa este. Bine. Nu îți face griji. Voi reuși să găsesc pe cineva care să stea cu ea.

Când a închis, a simțit că-i vine să vomite. Nu putea să creadă că Robert murise. Nu voia să creadă. Cum i s-a putut întâmpla asta lui Robert?

– Mami, de ce pângi?

Auzind vocea fiicei sale, și-a revenit. Și-a șters lacrimile de pe față și, încercând să zâmbească, a răspuns, arătându-i un deget:

– M-am rănit aici, dar...

Fetița, fără să o lase să termine, a fugit la geantă, a scos cutia cu plasturi cu prințese și, privind-o, a întrebat:

– Îți pun unul?

Abătută și cu un teribil impuls de a plânge, Mel a dat din cap aprobator și fiica ei, respectând ritualul obișnuit, i-a pus acel plasture roz în jurul degetului. După ce a terminat de spus ceea

ce se spunea întotdeauna, cu limbajul ei peltic, locotenentul Parker s-a uitat la ea și, cu un zâmbet larg, i-a zis:

Bineeeeee... Nu mă mai doare!

Sami a zâmbit și Mel, după ce i-a dat un sărut uriaș pe obraz, a așezat-o în fața televizorului și i-a pus desene animate. Fata s-a concentrat pe desene și, în timp ce o privea, și-a înghițit lacrimile când a văzut că purta ultima coroniță primită, pe care i-o dăduse Robert.

Îndurerată, și-a făcut vânt cu mâna. Trebuie să aibă mintea limpede și să se gândească la fiica ei. Trebuia să găsească pe cineva cu care să o lase. Dar angoasa ei a crescut și a crescut și a trebuit să alerge la baie, pentru a vărsa ceea ce mâncase la micul dejun. Gândul la realitatea cruntă a lui Robert și a oamenilor săi a îngrozit-o și, acoperindu-și fața cu mâinile, și-a permis să plângă, în liniște.

Cinci minute mai târziu, și-a spălat fața cu apă rece și a încercat să-și recapete controlul, de dragul fiicei ei. Sami nu trebuia să o vadă plângând. Așa că și-a înghițit emoțiile și s-a organizat. S-a întors în sufragerie, unde fetița continua să se uite la desene, și-a schimbat pijamaua în ținuta militară, și-a pregătit rucsacul în două minute și valiza lui Sami în alte două.

Telefonul a sunat din nou. Era tatăl ei.

– Draga mea, ești bine?

– Da, tată.

Maiorul Parker, aflând despre avion, a crezut că va muri. Gândul că ar fi putut fi fiica lui l-a înnebunit și, știind cine era pilotul doborât, i-a spus, în șoaptă:

– Îmi pare foarte rău pentru locotenentul Smith. Robert a fost un băiat bun.

– Da, tată. A fost, a răspuns ea, emoționată.

Neputând să-și audă fiica plângând, bătrânul a preluat vocea de comandant și a întrebat:

– Te-au mobilizat deja?

Făcându-şi aer în faţă pentru a nu plânge, ea a răspuns:

– Da. În patru ore plecăm în Afganistan. Vocea mamei sale a răsunat prin telefon.

– Oh, draga mea... ce sperietură am tras!

Şi-a putut imagina ce s-a întâmplat când vestea a ajuns la biroul tatălui ei, dar, încercând să fie puternică, la fel ca ea, a răspuns:

– Ştiu, mamă. Îmi asum responsabilitatea.

– Ce ai de gând să faci cu Sami? Oh, fata mea. Unde ai de gând să-mi laşi fetiţa până când vin să o iau?

Aceasta era tocmai una dintre problemele pe care voia să le evite atunci când mama şi sora sa se vor muta în Texas şi, gândindu-se repede, i-a şoptit:

– Acum voi vorbi cu Dora. Cu siguranţă va putea sta cu ea până când ajungeţi.

– Confirmă-mi. Nu închide şi mergi să vorbeşti cu ea.

Fără să protesteze, Mel a făcut ceea ce i-a cerut mama ei. Dora, văzându-i ochii plini de lacrimi, a îmbrăţişat-o. S-a deprimat din nou şi femeia a mângâiat-o. Când şi-a revenit, i-a cerut să rămână cu fetiţa şi Dora a plâns când a trebuit să-i spună că nu poate sta decât o oră. Pleca într-o călătorie cu sora ei. Mintea lui Mel a intrat în alertă şi s-a gândit la Judith. Nu ar avea nicio problemă cu Sami. Dora avea să rămână cu Sami şi Judith o va lua.

– Mamă, Dora nu poate sta. Când vei veni, va trebui să o iei de la casa prietenei mele, Judith.

– Fata va fi bine cu ea?

Auzind asta, Mel a zâmbit cu tristeţe şi, cu încredere, a încuviinţat:

– Da, mamă, Eric şi Judith vor avea grijă de Sami tot aşa de bine cum au şi de copiii lor.

– Bine, fiica mea, dacă tu spui, am încredere că aşa va fi. Mă uit la zboruri acum şi cel mai curând voi ajunge acolo poimâine.

Nicio problemă, mamă. Sami va fi bine.

Odată ce i-a dat adresa lui Judith, a închis telefonul și a sunat-o pe mobil pe prietena ei, dar suna ocupat. Fără timp de pierdut, a închis telefonul și s-a gândit să sune câteva minute mai târziu.

Cu privirea acoperită de gândul plecării, Mel și-a îmbrățișat fata. Nu-i plăcea să fie separată de ea atât de brusc și mai puțin dintr-un astfel de motiv. Sami, văzând-o în haine militare și simțind că pleacă, s-a lipit de ea cu disperare. Dar Mel, încercând să o liniștească, a sărutat-o și a glumit, în timp ce coborau, în lift, cu Dora.

Când Hummer-ul lui Neill și-a făcut apariția, Mel s-a grăbit să-și ia rămas-bun. A lăsat-o pe fetiță plângând în brațele Dorei și a urcat în mașină. Trebuia să-și facă datoria, chiar dacă inima îi era frântă de strigătele micuței sale și de moartea lui Robert. Neill, văzându-i starea, a îmbrățișat-o.

În casa lui Judith și a lui Eric mirosea a mâncare madrilenă, care era îmbietoare. Eric, încântat de reuniunea de familie de sâmbătă, s-a apropiat de soția sa ocupată și a întrebat:

– Va veni Mel cu fata?

– Ea așa a spus.

Mirată de faptul că întârzia, s-a uitat la telefonul mobil și a văzut patru apeluri pierdute de la ea. A sunat-o, dar nu i-a răspuns. Asta a surprins-o și i-a lăsat un mesaj vocal.

– Bună, Mel. Am văzut că m-ai sunat. Sună-mă sau te sun înapoi. Te sărut.

Apoi i-a întâmpinat pe Marta și pe Arthur, care au sosit în acel moment alături de alți prieteni. Când a ajuns Björn, a fost primit cu căldură, deși, după cele întâmplate în ultima zi, Judith i-a tras o privire spaniolă.

.El a pufnit. Nu i-a plăcut că Jud l-a privit așa și, când nu a mai putut suporta, s-a apropiat de ea, care era cu Eric, a luat-o de braț și, forțând-o să intre în bucătărie cu el și cu soțul ei, a spus:

– Bine. Sunt un tâmpit. Dar te rog să vorbești cu mine!

Jud și-a înăbușit râsul. Era clar că Björn nu putea suporta să-l privească așa și a izbucnit:

– Vă rog să vă țineți pliscul închis azi. Vreau să am o petrecere în pace. Urăsc când tu și Mel vă certați.

– Îți promit.

Ea a consimțit și, dorind să-i spună niște ofuri, a adăugat:

– Uite, Björn, am să-ți spun asta și îți promit că nu voi mai intra niciodată în viața ta, dar vreau să știi că Mel valorează de o mie de ori mai mult decât Foski și nu mă interesează că tu mă consideri o vorbăreață nenorocită care-și bagă nasul peste tot. Ești prietenul meu și trebuie să-ți spun, pentru că eu cred că, dacă ai vorbi cu Mel, ai putea ajunge la o înțelegere. Și, înainte de a-mi spune că nu, sunt conștientă de modul în care îi la ea și știu că îl întrebi pe Eric dacă este bine. Și încă ceva. Va veni să mănânce, te rog să renunți la prostii și să încerci să rezolvi această neînțelegere, pentru că un lucru este clar, ție îți place de ea și ea te place pe tine. O vei lăsa să plece în Texas?

Uimit de discursul ei încărcat de adevăr, el s-a uitat la ea și i-a spus în față.

– Te-ai calmat, nu-i așa?

– Da, a răspuns Jud. Nici n-ai idee.

Eric a deschis frigiderul, în timp ce îi privea în continuare. A scos două beri și o Coca-Cola și, oferindu-le, le-a propus:

– Să ciocnim pentru prietenie.

Cei trei au zâmbit, au ciocnit sticlele și au băut. Deodată, telefonul mobil al lui Judith a sunat și, când a văzut că este Mel, a răspuns imediat.

– Unde ești? a întrebat ea, auzind un zgomot asurzitor.

La aeroportul din München, Mel alerga alături de colegii ei spre hangar și i-a spus repede:

– Jud. Am doar câteva minute și trebuie să te rog ceva foarte, foarte important și nu ai voie să mă refuzi.

Speriată, s-a uitat la bărbații care o priveau și a întrebat:

– Ce se întâmplă?

Neștiind dacă ea văzuse sau nu știrea, i-a răspuns cu o voce slabă.

– Am lăsat-o pe Sami cu Dora pentru că sunt în drum spre Afganistan. A apărut o problemă militară și...

– Ce s-a întâmplat?

Neputând să-și reprime un suspin în timp ce vorbea cu prietena ei, dura locotenent Parker i-a spus în șoaptă:

– Prietenul meu Robert, omul care m-a însoțit la petrecerea companiei lui Eric, este mort... el și oamenii lui sunt morți. O, Doamne, Dumnezeul meu, Robert este mort, Judith, și nu-mi vine să cred.

Încercând să-și adune forțele, a inspirat adânc și a adăugat:

– Am nevoie să o iei pe Sami din casa vecinei mele și să o duci la tine acasă. Dora trebuie să plece în mai puțin de o oră. Probabil poimâine, mama mea va veni din Texas la tine acasă să o ia. Poți, te rog, să ai grijă de Sami până ajunge ea?

Vocea ei accelerată și disperată i-a arătat cât de nervoasă era și Judith a răspuns:

– Desigur, Mel. Liniștește-te și nu-ți face griji pentru nimic.

– Judith, te rog... du-te să o iei pe Sami, a suspinat ea, uitându-se la plasturele roz de pe deget.

– De îndată ce închid, merg să o să iau pe fetiță, promit. Björn se uita la ea, când Jud a întrebat: Dar tu ești bine?

– Nu-ți face griji pentru mine. Numai Sami contează. Nu cred că te pot suna în următoarele ore. Te rog, nu uita de ea, te rog.

– Liniștește-te, Mel. Chiar acum plec să o iau, nu îți face griji pentru nimic. Știi că va fi în siguranță cu noi.

– Trebuie să te părăsesc. Mulțumesc, Judith.

Când a închis telefonul, s-a uitat la bărbații de lângă ea, cu o expresie descumpănită, și a anunțat:

– Trebuie să mergem să o luăm pe Sami din casa vecinei sale.

– Ce se întâmplă? a întrebat Björn.

Judith, neînțelegând gravitatea situației, și-a îndepărtat părul de pe față și a spus:

– Nu știu exact. Un prieten al lui Judith, Robert, a murit. Mel nu vine, e în drum spre Afganistan.

– A murit?!

Cuvântul acela pe care Björn l-a rostit i-a desfigurat chipul. Mel, Mel a lui, pleca și el nu reușise să-i vorbească. Furios, a lovit cu pumnul tejgheaua din bucătărie. Eric, văzându-l, l-a luat de braț și l-a rugat să se calmeze. Două secunde mai târziu, Björn a încercat să se adune.

– Jud, hai să o luăm pe Sami, a spus el.

Când au ajuns la casa vecinei lui Mel, fetița încă plângea. Avea ochii umflați de amărăciunea pe care i-o provocase plecarea mamei ei și, când l-a văzut pe Björn, și-a întins brațele spre el, scâncind. Avea nevoie de răsfățul lui.

Cu o afecțiune care i-a ajuns până în adâncul inimii, acel mare și chipeș german a luat-o pe fetiță în brațe și, legănând-o, a consolat-o, în timp ce o săruta pe cap:

– Nu plânge prințesă. Nu mai plânge.

– Une este mama?

– A plecat la muncă, dar va veni mai târziu, draga mea. Îți promit.

Fetița a dat din cap aprobator și, uitându-se la bărbatul care o ținea, i-a șoptit, frecându-și ochii:

Mami a pâns, dar eu i-am pus un pastule cu pinsese și nu a mai pâns.

Confuz, Björn nu știa ce să spună și, uitându-se la Judith, care îi privea, a îmbrățișat-o din nou pe fetiță și i-a șoptit:

– Te-ai descurcat bine, Sami. Prințesele o vor proteja.

Vecina, îngrozită de știrile pe care le văzuse și de starea lui Mel, le-a spus ce s-a întâmplat cu acel avion pe care îl pilota tânărul soldat. Asta a sporit angoasa și frica tuturor. Judith a

luat valiza pe care i-a dat-o femeia, când Björn, încercând să gândească clar, în ciuda amețelii lui, a întrebat:

– Unde este *Peggy Sue*?

Dora, amintindu-și de hamster, și-a dus mâinile la cap. Mel, în graba ei de a pleca, uitase de animal. Imediat, toată lumea a mers spre casa ei.

Björn, la intrarea în acel loc, pentru prima dată, s-a uitat în jurul și a înțeles de ce Mel nu a vrut niciodată ca el să urce. Casa era foarte mică și era plină de fotografii din armată. Cu Mel și cu tatăl ei. Cu familia sa din Asturia și cu Sami. Cu ea și cu Sami, cu Neill, cu Fraser și cu mai mulți bărbați în haine militare în fața unui avion și, când a văzut-o pe cea a unui bărbat blond, a știut că acela era Mike. Avea același zâmbet ca al fetiței.

Erau multe instantanee cu Sami și el a zâmbit când a văzut o fotografie cu el și cu Mel când erau în Asturia, cu fețele acoperite de ciocolată. Asta l-a emoționat. L-a făcut să vadă totul clar. Cum a putut fi atât de prost și atât de orb?

Când Dora a luat cușca hamsterului, Sami a apucat-o cu mâinile ei mici și a întrebat, privindu-l pe Björn:

– Vine și *Peggy Sue*?

El a zâmbit și, sărutându-i căpșorul, a dat din cap aprobator.

– Sigur că da, prințesă. *Peggy Sue* vine cu noi.

Judith l-a privit emoționată. Ceea ce a văzut în prietenul său era o iubire pură și adevărată și, când au ajuns la mașină și au așezat-o pe fetiță pe bancheta din spate, ea l-a privit și l-a întrebat:

– De ce ai lăsat totul să atingă aceste limite, Björn? De ce? Știi că Mel te iubește și tu o iubești. Mel a încercat să îți atragă atenția, să își ceară iertare și tu ai respins-o. Cum ai putut fi așa?

Disperat și îngrijorat, a oftat.

– Mândria m-a orbit, Judith. Și, văzând-o cum se uită la el, i-a spus: Bine... spune-mi. O merit. Aștept.

– Ești un tâmpit. Ești un adevărat tâmpit.

– Știu... ai absolută dreptate.

Abătut cum nu fusese niciodată în viața sa, Björn și-a atins ochii și Judith, emoționată, s-a apropiat și i-a spus:

– Trebuie să rezolvi asta, Björn. Când se va întoarce, trebuie să faci ceva sau Mel va pleca în Texas și veți fi amândoi nefericiți.

Convins de acest lucru, dar îngrijorat de faptul că nu știa cum este Mel, a declarat:

– Îți promit, Jud, că, atunci când se va întoarce, voi rezolva situația.

În acea după-amiază, acasă la Eric și la Jud, micuța Sami nu s-a dezlipit de Björn nicio secundă și nici el nu a lăsat-o. S-a jucat de-a prințesele și poneii cu ea. A pus-o în piscină cu el și, când a făcut-o să zâmbească, s-a simțit cel mai fericit om din univers, chiar dacă îngrijorarea cu privire la ceea ce văzuse la știri îl rodea pe dinăuntru.

Noaptea, după ce a hrănit-o pe *Peggy Sue*, a reușit să o facă pe cea mică să mănânce și apoi să adoarmă, agățată de gâtul lui.

– Björn, a spus Eric, privindu-l, cred că ar fi bine să o ducem în pat.

Așezat pe canapea, cu fetița pe el, i-a scos coronița și, ca un naiv, a spus în șoaptă:

– E frumoasă, nu?

Eric s-a uitat la fetița cu bucle blonde și, zâmbind, a dat din cap aprobator:

– Da. Este o fetiță superbă. Și, atingându-i umărul, a adăugat: Nu-ți face griji pentru nimic, Mel va fi bine.

Björn a dat din cap aprobator și, fără să înțeleagă pe deplin, a comentat:

– Cum i-a putut trece prin minte să fie militar? Este în pericol continuu. Oare nu își dă seama?

În acel moment, Judith a intrat și, așezându-se lângă el, a răspuns la ceea ce auzise:

– Rebeliunea a determinat-o să devină militar. Tatăl ei și-a dorit întotdeauna un băiat care să-i calce pe urme, dar a avut

două fete și, în cele din urmă, Mel a decis să fie acel băiat pe care tatăl său nu l-a avut niciodată. După cum mi-a spus, a vrut să-i arate că nu trebuie să ai ceva agățat între picioare pentru a fi puternic și a fi militar.

Asta l-a făcut pe Björn să zâmbească. Nu i-a dat niciodată ocazia lui Mel să-i spună despre asta și Judith a continuat:

– Îi place ceea ce face, dar spune că, de vreme ce o are pe Sami, nu știe cu adevărat dacă face bine, dar nu are de ales. Ea trebuie să continue cu armata pentru a-și crește fiica.

– Când se va întoarce, îi voi oferi un loc de muncă la Müller, a șoptit Eric.

Björn, auzindu-și prietenul, a declarat:

– Când se întoarce, voi avea grijă de ea. Pot să te asigur de asta.

După o tăcere între cei trei, Judith i-a spus soțului ei:

– Dragul meu, ia-o pe Sami și du-o în cameră cu Eric.

– Te deranjează dacă dorm aici azi? a întrebat-o Björn.

Buna sa prietenă, înțelegând la ce se referea, i-a răspuns:

– Vă puteți culca amândoi în camera de lângă Eric. Sunt două paturi.

Două minute mai târziu, cu grijă, Björn a așezat-o pe fetiță în pat și a pus câteva perne deasupra și pe podea, așa cum făcuse Mel cu altă ocazie. Dar încă nemulțumit, a decis să-și mute patul și să-l pună lângă al ei, pentru a o împiedica să cadă.

După ce a sărutat-o pe cap, a coborât în sufragerie, unde Eric îi lăsase un computer, și a intrat online. Trebuia să caute știri despre cele întâmplate. Când a văzut primele imagini ale avionului doborât, unde nu existau supraviețuitori, sângele i s-a răcit în vene și îngrijorarea l-a făcut să înnebunească. Cu inima înghețată, a citit că alte două avioane au plecat spre locul dezastrului. Din acel moment, cuvântul „liniște" a dispărut din viața lui Björn.

39

A doua zi, după ce a lăsat-o pe Sami la grădiniță, Björn, însoțit de Judith, s-a dus la canalul CNN, unde lucra Agneta. Cu siguranță ea avea vești recente despre cele întâmplate. Când l-a văzut apărând, un zâmbet plăcut i-a luminat fața, dar când a văzut-o și pe Judith, i-a dispărut.

Ce făcea acolo?

Judith a observat și a decis să rămână în planul doi. Acolo conta doar Mel.

Stând pe tocurile impresionante și mișcându-și șoldurile sub costumul foarte scump, creat la comandă, prezentatoarea s-a apropiat de Björn și, cu o voce melodioasă, a spus, după ce l-a sărutat pe obraz:

– Ce bucurie să te văd aici!

Și observându-l nebărbierit, a întrebat:

Ce-i cu tine, dragă?

Trecând peste salutări, Björn a luat-o de braț și a spus:

– Agneta, am nevoie de o favoare.

– Spune, a clipit ea din ochi, uitându-se fix la Judith.

Fără să piardă timpul, el i-a spus ce știa despre incidentul militar și, odată ce acesta a încheiat, a adăugat:

– De aceea sunt aici. Știu că tu, în redacție, primești continuu știri despre cele întâmplate și cu siguranță îmi vei putea spune mai multe decât știu.

Chipul Agnetei s-a schimbat și, cu o expresie acră, l-a întrebat.

– Această Mel, despre care vorbești, este femeia care...?

– Da... a întrerupt-o Björn. Nu avea timp pentru prostii.

Populara prezentatoare, înțelegând cine era acea femeie și văzând puterea pe care o aveau informațiile ei în acel moment, și-a schimbat fața și i-a propus:

– Ia cina cu mine în seara asta și voi vedea ce pot să-ți spun.

Björn, care nu avea chef de cină sau ce sugera ea, a protestat:

– Am venit să îți cer ajutorul, nu o cină.

Enervată de cuvintele sale și de expresia dură, prezentatoarea i-a răspuns:

– Ei bine, îmi pare rău, Björn. Nu-ți pot spune nimic.

– Agneta, a rugat-o el cu disperare. Te rog.

Judith, auzindu-l cum se ruga de ea, s-a apropiat și a văzut cum tânăra, fără să-i pese de starea prietenului său, și-a privit unghiile și i-a răspuns:

– Nu. Imposibil. Știrile care ajung în redacție trec mai întâi prin câteva filtre înainte de a le putea transmite. Din acest motiv, nu. Nu pot să îți spun ce s-a întâmplat.

Furia a pus stăpânire pe Björn, dar, după un schimb de priviri cu Judith, care fierbea de nervi, a încercat să o controleze. Avea nevoie de aceste informații. Trebuia să știe că avionul lui Mel ajunsese în siguranță. O lungă perioadă de timp, a încercat prin toate mijloacele să o facă pe Agneta să se răzgândească, până când a fost conștient de jocul ei murdar și, când nu a mai putut suporta, a explodat:

– Vrei să spui că nu îmi vei da acele informații pentru că știi că sunt îndrăgostit de Mel?

Fără să clipească și cu o privire rece, Agneta a răspuns:

– Da.

Björn nu mai voia să asculte nimic. Era clar că ea nu avea să-l ajute și, cu o expresie de dezgust total, înainte de a pleca, s-a răstit:

– Știi, Agneta, prietenia este un lucru pe care îl prețuiesc mult în această viață și astăzi mi-ai demonstrat că numai prietenă nu-mi ești. Știi că o iubesc nebunește pe acea femeie și, în loc să mă liniștești și să mă ajuți la nevoie, tu îmi pui bețe-n roate.

Dacă așa stau lucrurile, foarte bine, din acest moment, uită că exist, deoarece eu voi uita cu siguranță de tine.

Când Björn a început să se îndrepte revoltat spre ieșirea din clădire, Judith, care stătuse deoparte, de dragul informațiilor de care aveau nevoie, s-a apropiat de tânăra femeie și a spus:

– Nu te-am plăcut niciodată.

– Nici eu pe tine.

Dorind să o strângă de gât, Judith și-a băgat mâinile în buzunare pentru a nu le folosi și, fără să se apropie mai mult decât era strict necesar, cu voce tare pentru ca toți să audă, i-a spus:

– Mi s-a părut întotdeauna că ești o imbecilă îngâmfată pentru simplul fapt de a fi prezentatoare. Dar ceea ce tocmai ai făcut acum cu Björn mă face să-mi dau seama că, pe lângă faptul că ești o imbecilă, ești și o cățea dizgrațioasă. Nu știi ce înseamnă prietenia sau iubirea și sunt sigură că nu vei ști niciodată, pentru că ești o persoană atât de rea, încât nu poți vedea dincolo de buricul tău nenorocit.

Cei care treceau pe acolo i-au privit și Judith, îndepărtându-se, a încheiat:

– Singurul lucru bun pe care Björn l-a scos din toate acestea a fost să-și dea seama ce fel de cățea ești. La revedere, Foski. Te asigur că, din acest moment, nu se va mai apropia de tine niciodată, în viața lui.

Două zile mai târziu, părinții lui Mel au apărut acasă la Judith.

Fetița, văzând-o pe bunica, a fugit la ea și a îmbrățișat-o. Judith, fericită, i-a condus în casa ei și Luján a fost surprinsă să-l vadă pe Björn acolo. Încântată, ea l-a salutat și l-a prezentat soțului ei. Maiorul Parker, înțelegând din privirea soției sale că acesta era tânărul cu care fiica lui a avut o legătură specială, a dat din cap aprobator și și-a înăsprit chipul.

Judith i-a invitat la prânz. Era o gazdă minunată și toată lumea a încercat, de dragul lui Sami, să nu dramatizeze. Nu știau

nimic despre Mel, cu excepția faptului că avionul său decolase de la locul accidentului, cu destinația către o bază americană.

În timp ce Eric vorbea cu maiorul Parker și cu Judith, Luján, privindu-l pe Björn, care o urmărea pe Sami jucându-se, a spus:

– Îmi pare foarte rău de ceea ce s-a întâmplat între tine și fiica mea. Și vreau să știi că americanii și militarii nu sunt oameni răi, Björn. Judith mi-a zis ce ți s-a întâmplat cu acel comandant ticălos și nu pot decât să spun că îmi pare rău. Dar nu ar trebui să-i bagi pe toți în aceeași oală, pentru că te înșeli.

– Știu, Luján... Știu și mă simt groaznic.

Auzind asta, femeia a continuat:

– Fiica mea este locotenentul Parker, dar când își scoate uniforma și ghetele de militar, este Melanie, o tânără minunată, care încearcă să se descurce așa cum poate. După cum viața îi permite. Și, cu tristețe, a adăugat: Și sunt sigură că nu este bine. Pilotul care a murit, Robert Smith, a fost un bun prieten al ei. Un băiat excelent și știu că fiica mea, oricât de dură încearcă să fie, suferă. Atât ea, cât și Robert sau bărbații care o însoțesc în zborurile lor sunt o familie grozavă care se îngrijesc, se protejează și se iubesc reciproc. Te înșeli foarte mult dacă tu crezi că, deoarece sunt americani, sunt reci și nu au sentimente.

Stânjenit de ceea ce Luján părea să știe, Björn a consimțit:

– Ai dreptate, Luján. Simt în sufletul meu cât de idiot am fost. Și nu mă voi sătura niciodată să-mi cer scuze pentru că m-am purtat ca un adevărat imbecil. Știu că am pedepsit-o pe Mel pentru ceva care m-a chinuit în trecut și nu am înțeles că primul care a impus acele limite care au determinat-o pe ea să nu-mi spună adevărul am fost eu. Dar fii sigură că, atunci când se va întoarce, voi clarifica situația.

– Ai venit prea târziu, Björn. Tatăl ei aranjează totul pentru ca viața lui Mel să continue în Fort Worth când se va întoarce din această misiune. Vom apela la serviciile unei firme care se ocupă de mutări și puținele lucruri pe care le are aici le vor lua și...

– Nu o voi lăsa să plece.

– Björn... ea este militar și...

– Luján, a întrerupt-o el, fiica ta și Sami nu pleacă nicăieri. Vor rămâne cu mine și eu voi avea grijă de ele.

Auzind asta, toți l-au privit și maiorul Parker a răspuns:

– Melanie vine să locuiască cu noi la Fort Worth, băiete. Prin urmare, te-aș ruga să o lași în pace. I-ai făcut destule necazuri, nu crezi?

Fără să se lase intimidat de militarul care l-a privit cu un chip dur, el a afirmat:

– Îmi asum răul pe care i l-am făcut, dar nu o voi lăsa în pace. Și vă asigur că ea și Sami vor rămâne la München, ca să locuiască cu mine. Voi avea grijă de ele, pentru că le iubesc. O iubesc pe Mel și o iubesc pe Sami. Și nu le voi permite să plece de lângă mine, oricât ați încerca să mă convingeți de asta.

Maiorul Parker, cu un gest extrem de milităresc, s-a încruntat și s-a răstit:

– Îți reamintesc, tânărule, că fiica mea este în continuare un militar și o americancă. A fost mereu mândră de genele ei și nu voi permite nimănui să o facă să se răzgândească.

Björn, așezat vizavi de el, a clarificat:

– Nimeni nu o va face să se răzgândească. Pretind doar să am grijă de ea și să fiu bărbatul de care are nevoie pentru a rămâne cu mine în Germania. Văzând felul în care îl privea, a adăugat: Dacă doriți, putem vorbi. Dar vreau să vă fie clar că nici gradele, nici medaliile dvs. și nici faptul că ridicați vocea nu mă impresionează. Nu am grade, dar știu să ridic vocea și știu să protejez ceea ce iubesc, și pe fiica dvs. o iubesc.

În noaptea aceea, după ce a vorbit cu maiorul Cedric Parker timp de mai bine de patru ore și când acesta și soția sa au luat-o pe Sami, pe Björn l-a durut inima. Pentru prima dată în întreaga sa viață, sentimentul de singurătate l-a copleșit și, când a ajuns acasă și s-a uitat în jur, a plâns de neputință.

40

O lună mai târziu, după ce au mers în Liban, Kuweit și Statele Unite pentru a participa la înmormântările colegilor care au murit în avionul doborât și după ce au trecut prin Bagdad și au luat câțiva soldați răniți și câțiva jurnaliști americani eliberați, locotenentul Melanie Parker și echipa ei au aterizat din nou cu al lor C-17 la baza Ramstein, din vestul Germaniei.

Înmormântarea lui Robert a fost tristă. Sumbră. Savannah, îmbrățișând-o, a plâns neconsolată, iar Mel nu a putut face altceva decât să o îmbrățișeze, la rândul ei, și să-i împărtășească durerea.

Comandantul Lodwud, aflând că avionul lui Mel a aterizat, a mers să o vadă și, când a ajuns în fața ei, a salutat-o:

– Locotenent Parker. Bine ați venit.

– Mulțumesc, domnule.

– Voi fi în biroul meu, așteptând rapoartele.

Mel a încuviințat. Ea, Fraser și Neill au completat toate hârtiile și s-au îndreptat spre hangar. Când a ajuns la ușă, ca întotdeauna, a bătut. După ce a auzit vocea comandantului, a intrat și, spre deosebire de alte dăți, nu a tras zăvorul.

Lodwud a băgat de seamă și, ridicându-se de la masă, s-a îndreptat spre ea și a îmbrățișat-o.

– Mi-am făcut griji pentru tine. Ești bine?

– Da.

– Îmi pare rău pentru locotenentul Smith și pentru oamenii lui. Cunosc prietenia care vă unea.

– Mulțumesc, James.

Separându-se de ea, s-a așezat din nou și Mel, care a stat în picioare în fața mesei în tot acest timp, a spus:

– Dacă îmi semnați rapoartele, domnule, mă pot întoarce la oamenii mei.

– Este adevărat că te muți la Fort Worth?

– Da. Maiorul Parker se ocupă de toate.

– De ce pleci?

– Probleme de familie.

Lodwud a consimțit și, fără să mai pună alte întrebări, a semnat rapoartele. Mel, zâmbind, l-a privit. În felul său, acel militar a fost întotdeauna un bun prieten și coleg și i-a spus:

– Sper ca într-o bună zi să treci peste ce s-a întâmplat cu Daiana, așa cum cred că eu am trecut peste ce s-a întâmplat cu Mike. Meriți o viață mai bună, James, și știu că o vei avea. Știu.

El a privit-o și i-a spus în șoaptă:

– A fost o plăcere să te cunosc, Mel.

S-a apropiat de el, s-a aplecat, l-a îmbrățișat și i-a răspuns:

– Asemenea, James! Mulțumesc pentru tot, pentru că, în felul nostru ciudat, m-ai ajutat să trăiesc în continuare. Amândoi au zâmbit. Și sper că, dacă vreodată vei veni la Fort Worth, ne vom revedea, chiar dacă întâlnirile noastre nu vor mai fi ca acelea din aceste ultime dăți.

Amândoi știau că acesta era un rămas-bun. Era timpul ca ei să uite de fantomele trecutului și să încerce să-și refacă viețile. Când s-au despărțit, Mel a luat hârtiile pe care le semnase și a părăsit biroul. Când a ieșit, comandantul s-a uitat la ușă și i-a zâmbit lui Mel. Era o fată bună.

În acea după-amiază, la baza Ramstein și încă îmbrăcați în haine de camuflaj, Neill și Mel și-au luat rămas-bun. Avea un zbor care urma să o ducă la Madrid și de acolo un altul la Asturias. Fiica ei zbura cu mama sa și cu sora ei din Fort Worth pentru a o întâlni acolo.

– Fraser a zburat în ultimul moment cu pasărea lui Thomson. S-a întors în Kuweit. Se pare că fratele său este acolo și vrea să-l vadă.

Neill a consimțit și, obosit după călătorie, a sfătuit-o:

– Mel, odihnește-te când ajungi în Asturia. Ai nevoie.

– Și tu.

Cu o privire tristă, soldatul s-a uitat la ea și a fost sincer:

– A fost minunat să pilotez cu tine în acești ani. Sper ca la Fort Worth să fii tratată așa cum meriți.

– Asemenea, Neill. Dar nu mă vei pierde din vedere. Cu siguranță ne vom întâlni din nou în vreun alt conflict, deși știi că, peste zece luni, intenția mea este să părăsesc armata pentru a mă dedica altui domeniu. Am nevoie de o schimbare de peisaj, pentru Sami și pentru mine.

Amândoi au râs și Neill a comentat:

– Cred că armata va pierde un mare pilot, dar lumea va câștiga o mare ilustratoare, într-o zi.

S-au îmbrățișat cu drag și, când Neill a plecat și a rămas singură în aeroport, a scos din buzunar plasturele cu prințese pe care i l-a pus fiica ei în ziua în care a plecat și a zâmbit. Apoi și-a pus rucsacul în spate și a mers în căutarea avionului care urma să o ducă în Spania.

41

Sosirea în Asturia, cu această ocazie, a fost diferită. Faptul că Scarlett nu a venit să o ia de la aeroport a întristat-o. Se obișnuise ca să-și vadă sora nebună acolo și, faptul că nu era, a făcut-o să-i simtă lipsa de două ori mai mult.

În ținută militară, a închiriat o mașină și s-a dus direct la bunica ei. La sosire, ușa casei s-a deschis. Covadonga, văzându-și nepoata, a fugit în întâmpinarea ei cu brațele deschise.

– Ehei, copila mea... ehei, copila mea este, în sfârșit, acasă!

Mel a zâmbit. A îmbrățișat-o pe femeia pe care o iubea atât de mult și i-a șoptit:

– Bună, bunico! Sunt aici, din nou.

Îngrijorarea lui Covadonga în acel moment a dispărut și, uitându-se la copila ei cu ochii sticloși, a întrebat:

– Ești bine, draga mea?

– Da.

– Am fost foarte, foarte, foarte îngrijorată pentru tine.

– Sunt perfectă, nu mă vezi? a râs ea încântată.

Covadonga a sărutat-o și a strigat tuturor vecinilor că fiica lui Ceci și a lui Luján s-a întors. Văzând-o în ținută militară, toată lumea a tratat-o ca pe un erou. De data aceasta, Mel nu și-a mustrat bunica. Dacă ea a decis să-i spună tatălui ei Ceci, nu avea de gând să o mai corecteze.

În acea seară, în jurul orei 19:00, Mel s-a aruncat în pat și a dormit multe ore. Era epuizată. Covadonga a lăsat-o să doarmă, nu trebuia decât să vadă chipul obosit al fetiței ei ca să știe că de ceea ce avea nevoie era odihna.

Când s-a trezit, a doua zi, era ora 15:00. A dormit aproape douăzeci de ore, în ciuda câtorva dăți în care s-a trezit bântuită de coșmaruri. Nu putea uita ce s-a întâmplat și asta nu o lăsa ca să se odihnească liniștită.

Când s-a ridicat din pat, s-a uitat pe fereastră și a văzut că afară era înnorat și o ușoară ceață.

În martie, zilele din Asturia erau gri, iar aceea era una dintre multe altele. Când bunica ei a văzut-o apărând, a zâmbit și, îmbrățișând-o, a întrebat:

– S-a odihnit bine copilul meu?

– Da, bunica, a mințit ea. Am dormit, așa cum se spune, adânc!

Covadonga, bucuroasă că o are acolo, i-a pus un castron cu supă și a îndemnat-o:

– Haide, mănâncă ceva.

Strâmbând din nas, ea a bombănit:

– De-abia m-am trezit, bunico. Nu am chef să mănânc.

Dar femeia, gata să-și îngrașe bebelușul, a insistat:

– Mănâncă! Arăți ca un sac de oase.

Fără prea mult chef, în cele din urmă i-a urmat sfatul și, două secunde mai târziu, pe măsură ce acea supă asturiană i-a intrat în corp, a recunoscut că i-a priit de minune. S-a uitat la ceas: ora 16:00.

– La ce oră a spus mama că sosește avionul?

Luând o bucată de hârtie de pe șemineu, Covadonga i-a dat-o.

– A spus că ajung la 19:00. Oh... și vine și Ceci.

– Vine tata?

– Da, iubito... vine și tatăl tău. Sigur mă va enerva, ca întotdeauna.

– Bunico!

Bătrâna a izbucnit în râs și Mel a trebuit să râdă și ea. Femeii îi plăcea de tatăl ei mai mult decât voia să recunoască și

amândouă au râs. După ce a terminat supa, Mel s-a uitat pe fereastră și a spus:

– Bunico, mă duc la o plimbare pe plajă. Astăzi trebuie să fie frumos.

– Cu umiditatea asta? Bătrâna a fost surprinsă, dar, cunoscându-și nepoata, a adăugat: Du-te... du-te... iubito, du-te, ți-a plăcut mereu să te plimbi pe plajă. Dar mai întâi schimbă-ți hainele. Nu te duce în pijamale.

Deoarece nu avea multe haine în Asturia, s-a îmbrăcat la fel ca în ziua precedentă. Pantaloni de camuflaj și jacheta de armată. Când a ajuns la frumoasa plajă din La Isla, a zâmbit. În ciuda ceții, acest loc era cel mai frumos și mai magic pe care l-a văzut vreodată.

S-a îndreptat spre o zonă lăturalnică și s-a așezat pe o piatră. Multă vreme, s-a uitat la câteva femei care treceau și s-a bucurat de sunetul și de vederea mării. O relaxa întotdeauna să o privească.

S-a gândit la fetița ei, aștepta cu nerăbdare să o vadă și, inconștient, s-a gândit și la Björn. Aștepta cu nerăbdare să-l vadă și pe el, dar știa că nu e bine să facă asta. Să-l vadă și să continue jocul bolnav i-ar provoca doar durere și suferință. Trebuia să taie răul de la rădăcină și o modalitate excepțională de a face acest lucru era felul în care urma să o facă. Să meargă la Fort Worth. Astfel avea să evite tentațiile.

Când a început să o doară fundul din pricina statului pe acea piatră rece, s-a ridicat și a mers spre țărm, deși, înainte ca apa să o atingă, s-a oprit. Ar fi fost o nesăbuință să se ude. Apa cantabrică din martie era sloi, dar s-a aplecat și a atins-o cu mâna.

A început să meargă până la celălalt capăt al plajei, în timp ce sute de gânduri îi clocoteau în cap. Robert. Savannah. Björn. Sami. Afganistan. Cum era posibil să fie atât de multă pace acolo, să poată merge liniștită, iar în alte locuri oamenii să se omoare între ei, fără nicio remușcare, într-un mod necontrolat?

Era prinsă adânc în gândurile ei, când sunetul unei mașini i-a atras atenția și, când s-a uitat, a văzut că parca lângă unul dintre grânarele pitorești. Au ieșit din ea două persoane. De departe a văzut că sunt un bărbat și un copil. Îi privea, când o mișcare a copilului care alerga i-a atras atenția.

Îl observa curioasă. Acel saltimbanc alerga cu aceeași grație ca și fiica sa. Asta a făcut-o să zâmbească. Așa de mare era dorința ei de a o vedea pe Sami, încât credea că o vede deja acolo. Dar, pe măsură ce se apropia de ei, inima ei a început să-i bată tare la auzul râsului lui.

Mel s-a oprit pe plajă și a explodat de fericire, când a văzut că erau, nimeni alții, decât Sami și Björn.

Björn? Ce făcea cu fiica lui?

– Mami, mami...! a țipat fetița.

Mel a alergat emoționată pe plajă. Aceea era fetița ei. Cea care o chema era Sami și, în timp ce se apropia de ea, a putut-o vedea clar. Fetița ei, cu faimoasa coroniță pe cap, a fugit cu brațele deschise, în întâmpinarea mamei sale. Când Mel a ajuns la ea, s-a aplecat și, închizând ochii, a prins-o și a îmbrățișat-o, zâmbind emoționată de întâlnire.

Sami mirosea a viață, a copilărie, a inocență și a viitor, iar simțirea mâinilor ei în jurul gâtului, aproape că o făcea să plângă de fericire. Cât de mult îi fusese dor de ea...!

Câteva minute și-a ținut fetița și, când a deschis ochii, l-a văzut pe Björn apropiindu-se, cu mâinile în buzunarele blugilor. Inima i-a luat-o la vale, când l-a văzut acolo, într-o jachetă neagră tricotată. Zâmbetul lui a deconcertat-o chiar și mai mult, atunci când a salutat-o:

– Bună, locotenent Parker!

Fără să înțeleagă cu adevărat ce făcea acolo cu fiica sa, era pe punctul de a vorbi, când fetița, atrăgându-i atenția, a spus:

– Mami, *Peggy Sue* a fugit în mașină și pinsul a trebuit să o saveze.

Surprinsă, s-a uitat la Björn și el, amuzat, a spus:

– Dezgustător. Aproape că mi s-a aplecat când a trebuit să opresc mașina și să prind acel animal, dar pentru prințesa mea, Sami, salvez orice. Bineînțeles, mama ta aproape că a avut un atac de cord când a văzut creatura liberă în mașină.

Deodată, niște țipete i-au atras atenția. Pe o parte a plajei, părinții și sora ei, Scarlett, o chemau pe fetiță. Când i-a văzut, a fugit, lăsându-i singuri pe Björn și pe mama ei. Deconcertată de prezența sa, Mel a întrebat:

– Când au venit părinții mei cu Sami?

– Acum o oră. M-am dus să-i iau de la aeroport. Apoi ne-am dus la bunica și ne-a spus că ești aici.

Uluită, a clipit, l-a privit și l-a întrebat:

Și ce faci aici?

Cu o voce sigură, în ciuda emoțiilor pe care le avea, el a răspuns:

– A trebuit să te văd, Mel.

Surprinsă, nu știa ce să spună și Björn a adăugat:

– Îmi pare foarte rău pentru ce i s-a întâmplat prietenului tău, Robert, și oamenilor lui. Îmi pare rău din toată inima, draga mea!

– Dragă?!

Cât de mult își dorise să audă acel cuvânt, dar, amintindu-și de moartea prietenului ei, a închis ochii. Gândul că nu-l va mai vedea niciodată pe Robert încă o durea prea tare.

Când și-a recăpătat controlul, a deschis ochii și și-a ridicat privirea spre el. S-a uitat la bărbatul pe care și-l dorea, îl voia și de care avea nevoie. Fără să-și vorbească, și-au spus ce simțeau. Fără să vorbească au comunicat. Și, în cele din urmă, Björn, dornic de atingerea ei, văzându-i cearcănele și fața obosită, și-a cerut scuze:

– Îmi pare rău, draga mea. Nici eu nu ți-am ușurat situația.

Confuză de toate sentimentele care i-au apărut dintr-odată, din pricina celor întâmplate, și-a văzut fiica sosind lângă părinții ei și i-a șoptit:

– Eşti iertat.

Björn a zâmbit, şi-a scos mâinile din buzunare şi, întinzându-le spre ea, i-a cerut:

– Vino aici, scumpa mea.

Fără ezitare, ea s-a aruncat în braţele lui şi el a acceptat-o.

O legăna, în timp ce îi întindea sute de sărutări pe toată faţa. Chipul acela pe care nu reuşise să şi-l scoată din cap şi care îi provocase atâta suferinţă. Ţinerea ei în braţe era leacul de care Björn avea nevoie pentru a zâmbi din nou şi, în cele din urmă, s-au sărutat. Simţind cum îşi reclama sărutul, Mel a zâmbit. S-a simţit din nou specială. S-a simţit protejată şi răsfăţată şi, când gura lor s-a despărţit, i-a şoptit:

– Nu am încetat să mă gândesc la tine.

Încântat să audă asta, Björn, fără a-şi îndepărta faţa de a ei, a spus:

– Nici eu, draga mea. Nici eu.

După câteva minute, în care niciunul nu a vorbit, dar au continuat să stea îmbrăţişaţi, el a adăugat:

– Am fost extrem de îngrijorat pentru tine. Şi, înainte să spui ceva, lasă-mă să-ţi zic că m-am comportat ca un idiot şi că sunt dispus să fac tot ceea ce trebuie pentru a te face să mă iubeşti din nou aşa cum te iubesc eu.

– Björn...

– Ştii? a insistat el emoţionat, fără să o lase să vorbească. Tatăl meu m-a sfătuit să te fac să râzi ca să te îndrăgosteşti, dar vreau să ştii că, de fiecare dată când râzi, eu mă îndrăgostesc mai mult de tine, ca un idiot. Te iubesc. Te iubesc din tot sufletul şi nu am fost niciodată mai sigur de nimic în viaţa mea. Şi, dacă nu mă iubeşti, va trebui să cumperi o mare cantitate de plasturi cu prinţese pentru a îndepărta durerea atât de cumplită încât...

– Björn...

– Înainte să spui ceva, a întrerupt-o din nou, vreau să ştii că sunt dispus să lupt pentru tine. Nu-mi pasă dacă eşti în armată,

sau americancă, sau rusoaică, sau poloneză. Nu te las să pleci în Texas. Și, dacă o faci, pregătește-te, pentru că o să te urmez și nu o să te las în pace până nu renunți și te hotărăști să te întorci la mine, pentru că te iubesc și am nevoie să mă iubești.

Ultimele cuvinte pe care și le-a amintit ea că i le spusese au făcut-o să zâmbească. De asta avea nevoie Mel. Avea nevoie de Björn și de dragostea lui. Copleșită de toate lucrurile minunate pe care i le spunea, i-a pus o mână pe gură pentru a-l face să tacă și i-a mărturisit:

– Te iubesc.

Emoționat, înduioșat și total îndrăgostit că i-a oferit ocazia pe care el nu i-a dat-o, el a privit-o și ea, apropiindu-se, dornică de atingerea lui, i-a cerut.

Te iubesc și tu mă iubești, prin urmare, sărută-mă acum! Aștept asta.

Fără întârziere, a făcut-o. A luat-o în brațe și a sărutat-o așa cum și-a dorit-o săptămâni întregi. Deodată, o avea din nou în viața lui pe acea persoană de care avea atâta nevoie. Ea era bine, sănătoasă, sigură și receptivă și, în acel moment, îi era de ajuns.

În acea după-amiază, după câteva ore cu Björn pe plajă, vorbind despre sentimentele lor, când au ajuns la casa bunicii, părinții și sora ei îi așteptau cu fetița. Văzând-o apărând, toată lumea a sărutat-o și Mel a putut vedea cât de bine păreau să se înțeleagă tatăl ei și Björn. Luján, văzând cum îi privea, s-a apropiat de ea și, emoționată, a informat-o:

– Să știi că băiatul acesta s-a luptat ca o fiară cu tatăl tău pentru tine.

– Serios?

Scarlett, apropiindu-se de sora ei, a subliniat:

– Serios, la ce înverșunare are germanul. L-a redus la tăcere până și pe tata. Uimitor!

Uluită, Mel s-a uitat la mama ei și aceasta a afirmat:

– Da, draga mea. Total serios. Și știi cum este tatăl tău, dar Björn nu a fost descurajat și, cu cât tatăl tău ridica tonul vocii mai mult, cu atât îl ridica și el mai mult, până când tata s-a liniștit. Incredibil, dar adevărat. Și-ți mai spun că ți-a înghețat mutarea la Fort Worth, la cererea lui Björn, până când vorbește cu tine și tu realmente te decizi ce vrei să faci.

– Blasito-ul meu nu este militar, dar nu are nimic de invidiat la Ceci, a comentat Covadonga. Mă bucur că nu este intimidat de el și pune punctele pe i în ceea ce-l privește pe acel american.

– Mamă, nu începe! a protestat Luján.

Mel s-a uitat la Björn cu gura căscată. Faptul că s-a confruntat cu tatăl său, era, cel puțin, fără precedent. Nimeni nu l-a înfruntat pe maiorul Parker. Dar el a reușit și asta o făcut-o fericită. Luján, văzând chipul fiicei sale, a insistat:

– Ce ai de gând să faci, draga mea?

Mel a zâmbit. Dacă Björn a reușit să-l facă pe tatăl ei să cedeze, era clar că se luptase așa cum i-a spus mama ei, ca un leu pentru ea, și, gata să dea o șansă iubirii, a spus în șoaptă:

– Deocamdată, voi petrece noaptea cu el. Și, uitându-se la sora ei, i-a cerut: Scarlett, am nevoie de o cameră la hotel.

Sora ei, care se plimba cu telefonul mobil, privind-o, i-a spus:

– O ai deja rezervată, dar nu am putut să-ți iau ciocolată.

– Ciocolată?! a întrebat bătrâna. Pentru ce ai nevoie de ciocolată, iubito?

Surorile au râs și Luján, văzând fețele fiicelor ei, și-a dat seama.

– Bine... nu vreau să aflu mai multe, nerușinatelor!

42

În noaptea aceea, după ce Mel a adormit-o pe Sami, surprinzându-l pe Björn, l-a făcut să intre în mașină.

Când au ajuns la hotel, amuzat, el s-a uitat la ea și ea i-a șoptit:

– De data aceasta nu mai avem ciocolată.

Încântat că totul a mers bine, el a îmbrățișat-o și a spus:

– Am singurul lucru de care am nevoie. Pe tine.

După ce au trecut pe la recepție și și-au luat cheia, au intrat în lift, unde s-au sărutat ca nebunii, până au ajuns la etajul lor. Apoi, Björn a întrebat:

– Care este camera?

– 215.

În timp ce mergeau pe hol, Björn a observat cât de drăguță era în ținută militară și, apucând-o de talie, a comentat:

– Știi că îmi place foarte mult de tine îmbrăcată așa?

– Ah, da?

Gâdilându-i talia, i-a spus, în șoaptă:

– Locotenent... ești foarte perversă îmbrăcată ca militar.

Mel a zâmbit și, stând în fața unei camere, a răspuns:

– Cred că o să-ți placă de mine mai degrabă goală.

Odată ce au intrat, Mel s-a dus direct la combina muzicală și, după ce a pus un CD pe care l-a scos din buzunar, primele acorduri ale piesei lui Bruno Mars, When I was your man, s-au auzit, apoi s-a uitat la el și l-a întrebat:

– Dansezi?

El nu a stat pe gânduri. În ultimele săptămâni, acea melodie și CD-urile muzicale pe care le avea de la ea au fost singura

legătură cu Mel și, îmbrățișând-o, s-a bucurat de apropierea lor, în timp ce dansau pe frumoasa melodie.

Too young, too dumb to realize
That I should have bought you flowers and held your hand.
Should have gave all my hours when I had the chance.
Take you to every party ,cause all you wanted to do was dance.
Now my baby is dancing, but she's dancing whith another man.

După ce s-a terminat piesa, Björn a sărutat-o și, când buzele lor s-au despărțit, ea, devenind foarte serioasă, s-a îndepărtat și i-a spus, întinzându-i o hârtie:

– Vreau să citești această scrisoare. Este de la Mike. Și, odată ce ai citit-o, vreau să o rup și să nu o mai citesc niciodată.

Emoționat, Björn a luat-o și, privind-o, a întrebat:

– Ești sigură? Asta este ceva între tine și el.

Mel, zâmbind, a încuviințat.

– Da, dragul meu. Sunt sigură. Citește.

Björn a scos hârtia din plic și a început să citească, sub privirea ei atentă.

Draga mea, Mel,

dacă scrisoarea a ajuns în mâinile tale, acest lucru se datorează faptului că bunul nostru prieten Conrad ți-a trimis-o, iar asta înseamnă că am murit. Vreau să știi că ești cel mai bun lucru pe care l-am avut vreodată în viața mea, chiar dacă, uneori, m-am comportat cu tine ca un idiot. Ai fost întotdeauna prea bună pentru mine, dar tu știi asta deja, nu?

Motivul acestei scrisori este acela de a-mi cere scuze pentru tot ceea ce vei descoperi acum despre mine. Mi-e rușine, dar aceasta este viața mea și nu pot face nimic altceva decât să-mi cer scuze și să sper că nu mă vei urî pentru totdeauna.

Îți doresc să cunoști un bărbat special. Un bărbat care să aibă grijă de tine, să te ducă la petreceri, să danseze cu tine, să o iubească pe fiica noastră și să îți ofere acea familie pe care știu că ți-ai dorit-o dintotdeauna. Sper ca acest om să știe să te prețuiască așa cum eu nu am știut și să te pună mereu pe primul loc. Meriți, Mel! Meriți să cunoști o astfel de persoană. Nu toți bărbații sunt ca mine și, deși știi că te-am iubit în felul meu, știi și că asta nu ți-a fost niciodată suficient.

Spune-i bebelușului nostru că tatăl său l-ar fi iubit foarte mult, dar că îl va lăsa pe acel om, care sper că într-o zi va intra în viața ta, să-l iubească el ca un tată. Ești puternică, Mel, și știu că vei reuși. Trebuie să-ți refaci viața. Promite-mi asta și rupe scrisoarea după ce o citești.

Vă iubesc,
Mike

Când a terminat de citit, Björn a pus deoparte scrisoarea și a privit-o pe Mel. Ea, cu un zâmbet care i-a umplut sufletul, i-a spus, emoționată:

– Tu mă prețuiești. Dansezi cu mine, ai grijă de fiica mea și de mine și vrei să ne oferi familia pe care el nu a vrut să ne-o ofere niciodată, fără ca eu să-ți cer asta. Björn, tu ești acel om unic și special pe care mi-am dorit întotdeauna să-l cunosc și te asigur că Sami și cu mine te iubim din toată inima, pentru că...

Nu a putut continua, emoțiile au copleșit-o, iar Björn a îmbrățișat-o. Când a calmat-o, cu toată dragostea pe care era dispus să i-o ofere, a spus:

– Știi, nu mă bucur pentru ce s-a întâmplat cu Mike, dar mă bucur că nu este cu tine, pentru că asta mi-a permis să te cunosc și să devin ca un nebun după tine. Și vreau să știi că voi avea grijă și le voi răsfăța pe cele două prințese așa cum merită.

Mel a consimțit și, luând scrisoarea, a rupt-o în bucăți.

Era clar că Mike, ca om, reprezenta trecutul, iar Björn era viitorul său.

Odată ce a lăsat hârtiile pe masă, Björn, scoțându-și jacheta de lână neagră pe care o purta, făcând-o să zâmbească, i-a cerut:

– Scoate-ți hainele, locotenente!

Amândoi s-au dezbrăcat repede, fără ca să-și ia ochii unul de la altul. Björn a terminat înaintea ei și i-a șoptit:

– Sunt atât de dur încât te voi distruge.

Ea a zâmbit și, cu aroganță, l-a provocat:

– Distruge-mă, dar cu dragoste.

A luat-o în brațe și, sprijinind-o de perete, fără niciun joc preliminar, i-a deschis picioarele și a intrat urgent în ea. Amândoi au oftat, iar el, uitându-se în ochii ei, a spus, cu o voce răgușită:

– Nu-ți poți imagina cât de dor mi-a fost de tine.

Mișcându-se pentru a-i oferi mai multă profunzime, ea i-a răspuns:

– Nu-ți poți imagina cât de mult m-am gândit la tine.

Mușcându-i bărbia, el a pătruns-o din nou.

– Te vreau pentru mine și, așa cum îi spune un bun prieten soției sale: Gura ta, corpul tău și tot ce-i al tău, vreau să fie al meu, numai al meu, ai înțeles?

– Nu-mi mai da ordine, a oftat ea. Aici, locotenentul sunt eu.

Björn a zâmbit și, dându-i o palmă peste fund, i-a șoptit:

– Gradul tău nu mă interesează, scumpo.

Această reacție a făcut-o pe Mel să râdă și Björn a sărutat-o. Înnebunită de pasiunea pe care i-a arătat-o, ea a cedat mângâierilor sale și l-a lăsat să conducă jocul pervers. Fără să-i dea răgaz, Björn a pătruns-o din nou și din nou, iar când el a gemut destul de puternic, ea i-a șoptit:

– Sssst... nu vreau să ne dea afară din hotel!

Amuzat, dându-i o altă palmă peste fund, el i-a răspuns.

– Nu-mi pasă de hotel, vreau ca tu să juisezi pentru mine.

– Doar pentru tine?

Pătrunzând-o din nou, a consimțit și a declarat încrezător:

– Doar pentru mine, ori de câte ori ne jucăm.

Un geamăt al ei l-a făcut să se reactiveze și, înnebunit de pasiunea pe care o simțea, a întrebat-o:

– Îți place, Mel?

– Da... da... îmi plac jocurile noastre.

Björn a zâmbit și, fără a se opri din mișcarea lui devastatoare, i-a spus în șoaptă:

– Perversă... Mel a oftat în fața unui nou atac și Björn a spus: Spune-mi ce vrei să te joci.

Dispusă să încingă clipa cu fantezii, cu o voce plină de senzualitate, ea i-a șoptit în fața noilor sale atacuri:

– Sunt în picioare în duș și tu ești în spatele meu. Bărbații, în genunchi, vor să le pun căpșuna în gură și tu îmi ceri să fac asta. Din spate îmi deschizi labiile și le oferi acces înăuntrul meu, în timp ce le ceri să-mi maseze clitorisul și îmi spui la ureche să juisez pentru tine. Doar pentru tine. Mai întâi, unul dintre ei își va pune gura între picioarele mele, apoi altul și, când voi îndeplini ceea ce mi-ai cerut, vom ieși din duș, mă vei întinde pe pat și mi-o vei trage în fața lor pentru a le arăta ce ne place.

– Continuă... perverso... continuă.

– Când vei ejacula, a strigat ea, apropiindu-se de punctul culminant, îmi vei desface picioarele, altul mă va pătrunde și... când acesta va termina, următorul va intra rapid în mine, în timp ce tu îmi vei cere să ejaculez pentru tine. Numai pentru tine și eu voi muri de plăcere.

În acel moment, Björn nu a mai putut rezista și, scufundându-se în ea, a atins punctul culminant. Corpurile lor s-au convulsionat la unison și, când respirațiile lor s-au liniștit, Mel l-a sărutat gingaș pe cap și l-a întrebat:

– Ți-a plăcut jocul?

Privind-o cu dorință, el a dat din cap, aprobator.

– Dorințele tale sunt ordine pentru mine, locotenente. Când ne întoarcem la München, promit să-ți împlinesc această fantezie.

În noaptea aceea, când a adormit, Björn a privit-o ca un prostuț. Să o aibă în patul lui și în grija lui a fost cel mai bun lucru care i s-a putut întâmpla în ultima vreme și, dorind să vorbească cu cineva, și-a luat telefonul mobil și l-a sunat pe bunul său prieten, Eric. După două apeluri, a răspuns și Björn i-a spus:

– Sunt cu Mel.

Eric a consimțit. Și-a amintit cât de disperat a fost Björn cu tot ceea ce s-a întâmplat și, așezându-se la masă, l-a întrebat:

– Este bine?

– Da. Obosită, dar bine. Acum doarme.

– Ce mai faci?

Björn, atingându-și părul, a răspuns:

– Sunt fericit... fericit cum n-am fost niciodată în viața mea. Tot ceea ce-mi doresc este să fiu cu ea și să am grijă de ea și...

– Nu poți dormi, nu te poți uita decât la ea, nu?

Björn a zâmbit. Eric îl cunoștea mai bine decât oricine altcineva și a adăugat:

– Mă simt ca un idiot.

– Te înțeleg, a fost de acord Eric, gândindu-se la micuța lui soție. În ziua în care am întâlnit-o pe Jud, cu natura ei rebelă, am fost dezarmat și cred că temperamentul lui Mel este cel care te-a dezarmat și pe tine. Mel și Jud seamănă în multe privințe și una dintre ele este acest caracter nenorocit.

Björn a zâmbit. S-a uitat la Mel, care dormea liniștită pe mijlocul patului său și a spus, în șoaptă:

– Acest caracter mă înnebunește, prietene.

– Ascultă, Björn, dacă inima ta a ales deja, nu poți face nimic împotriva ei. Sfatul meu este să te lași purtat de sentimente

și să te bucuri de moment. Tot ceea ce va trebui să se întâmple se va întâmpla.

– La naiba, omule, mă sperii!

Eric a zâmbit și, înainte de a închide, i-a spus în glumă:

– Ai și motive să fii speriat!

Când a închis telefonul mobil, Björn s-a așezat în pat și a privit-o cum dormea pe femeia care îl ținea treaz de ceva timp. Dornic să fie lângă ea, s-a întins și, când a adus-o mai aproape de el pentru a o simți, a spus, în șoaptă:

– Melanie Parker... sunt nebun după tine.

Un zâmbet l-a făcut să știe că este trează și gâdilând-o, i-a șoptit, în timp ce Mel râdea.

– Ascultați conversațiile altora?

Ea a izbucnit în râs și, apucându-i mâinile, a spus:

– Dacă începi să vorbești lângă mine, cum să nu ascult?

Björn a zâmbit. S-a ridicat din pat și s-a dus la geanta lui, de unde l-a văzut scoțând ceva. S-a așezat pe pat. Apoi i-a arătat pandantivul cu căpșuna înmuiată în ciocolată și a întrebat-o:

– Mă lași să ți-l pun din nou?

Mel a dat din cap aprobator și el i l-a pus. După aceea, l-a privit și, amuzată, a comentat:

– Te rog... ai devenit atât de serios, de parcă mi-ai fi dat un inel de logodnă.

– Căsătorește-te cu mine! Fii doamna Hoffmann!

Șocată de cele auzite, nu a putut să rostească niciun cuvânt, iar Björn, gata să-și atingă obiectivul, i-a spus:

– Pot fi foarte convingător.

Ea s-a uitat la el și a spus:

– Va trebui să mai lucrezi la asta... păpușel.

Cu un gest simpatic, Björn a dat din cap aprobator. Ea era femeia pe care a căutat-o dintotdeauna. Ea era sensul pe care l-a căutat de atâtea ori în viața lui și, lăsându-se lăsat purtat de ceea ce simțea, a propus:

– Melanie Parker, chiar dacă nu vrei să te căsătorești cu mine în acest moment, mi-ați face, tu și Sami, onoarea de a veni să locuiți în casa mea, care va fi casa noastră în momentul în care vei accepta propunerea mea?

Înțelegând ceea ce însemna asta pentru viața celor trei, ea a clipit și a răspuns cu entuziasm:

– Da... acceptăm.

Björn a sărutat-o și dintr-odată ea, îndepărtându-se, a spus:

– O clipă... o clipă.

El, văzând-o încruntată, a devenit îngrijorat și a întrebat alarmat:

– Ce se întâmplă? Ce se mai întâmplă acum?

– Va putea veni și *Peggy Sue*?

Björn, izbucnind în râs, a sărutat-o pe femeia pe care o adora mai presus de toate și, întinzându-se peste ea, a șoptit:

– Bineînțeles, draga mea... *Peggy Sue* este cel mai important membru al familiei.

Epilog

München... un an mai târziu.

Spectacolul de la grădiniță era un moment special pentru părinți. Îmbrăcați în costume de legume, copiii cântau și dansau, în timp ce ei îi înregistrau și le făceau nenumărate fotografii.

Sami, îmbrăcată ca un morcov, când și-a terminat numărul a alergat în brațele lui Björn, care a prins-o bucuros. Educatoarea a fugit după fetiță și, luând-o de mână, i-a spus:

– Nu, Sami... întoarce-te la rând.

– Eu rămân cu tata.

Mel a izbucnit în râs. Sami îl adora într-un mod pur pe Björn. De când au început să locuiască împreună, fetița i-a acordat acel titlu, iar el, încântat, l-a acceptat. Emoționat ca un prost, Björn și-a agățat camera foto de gât și, când a vrut să vorbească, educatoarea a spus:

– Samantha... scoate-ți coronița. Încă nu ți-o poți pune.

El, când i-a văzut fața fetiței lui, s-a uitat la femeie și, cu un chip enervat, a spus:

– Spectacolul s-a terminat. Sami a stat fără coronița ei pe durata spectacolului. Ea și-a respectat promisiunea și acum noi trebuie să o respectăm pe a noastră. I-am spus că va purta coronița prințesei când spectacolul se va termina și așa trebuie să fie.

Educatoarea a făcut un schimb complice de priviri cu Mel și aceasta și-a dat ochii peste cap. În cele din urmă, lăsând garda jos, educatoarea a spus:

– De acord. Dar să se întoarcă în rând cu ceilalți.

Björn, încântat că lucrurile i-au ieșit cum a vrut, a privit-o pe Sami, care, cu coronița ei de prințesă, l-a observat și i-a spus cu convingere:

– Ești cea mai frumoasă prințesă-morcov pe care am văzut-o vreodată! Dar acum trebuie să te întorci în rând. Promit să te iau de la poarta grădiniței în cinci minute cu mama, bine?

Fetița, după ce i-a oferit un zâmbet spectaculos, a dat din cap și a fugit împreună cu colegii ei. Mel, care rămăsese în fundal, l-a apucat de mână pe Björn și, trăgându-l, i-a spus:

– Nu știu cine este mai rău. Tu sau prințesa-morcov.

Björn a zâmbit și, apucând-o pe Mel, s-a îndreptat spre poarta grădiniței, unde a vorbit cu alți părinți despre spectacolul minunat pe care l-au oferit copiii. Era un tătic mândru.

Odată ce și-au luat fetița, cei trei s-au urcat în mașină și s-au dus la casa prietenilor lor. Judith, văzând că fetița a sosit, a aplaudat.

– Samiiiiiiiii, arăți minunat!

– Fetița, încă în costumul ei de morcov, i-a privit pe toți și a lămurit:

– Sunt pinsesa morcoi.

Eric a izbucnit în râs și Björn a exclamat:

– Prințesa mea este bombă! Trebuia să o vedeți pe scenă. A mâncat Roșia și Conopida pe pâine, în rolul ei.

Mel și-a dat ochii peste cap. Orice făcea Sami, întotdeauna era bine pentru Björn. Judith, auzind asta, s-a apropiat de prietena ei și i-a șoptit:

– Te asigur că Eric, în ziua în care copiii vor merge la grădiniță, va saliva la fel. Și el crede același lucru despre copiii săi!

Amuzați de acest comentariu, toată lumea a intrat să bea ceva, în timp ce Mel l-a apucat pe Björn și, sărutându-l, a spus:

– Haide, păpușel, meriți un pahar!

În anul petrecut împreună, totul a fost grozav. Minunat. S-au mutat cu Björn, iar Björn și-a adaptat casa la nevoile lui Sami. Fort Worth a fost uitat.

În repetate rânduri, i-a cerut lui Mel să se căsătorească cu el, dar ea se lăsa rugată, deși i-a promis că, dacă un an mai târziu vor fi încă împreună, o vor face. Björn a acceptat, în cele din urmă.

La acea vreme, i-a cunoscut pe Neill, pe Fraser și pe alți militari și a realizat din nou cât de mult se înșelase. Americanii aceia erau o mare familie și trebuia doar să vezi cum aveau grijă unul de altul și, de fiecare dată când Mel trebuia să piloteze, ei îi promiteau că vor avea grijă de ea.

La început, de câte ori trebuia să meargă în Afganistan, Irak sau oriunde altundeva, Björn nu dormea și stătea lipit toată ziua de programul de știri. Avea grijă cu drag de Sami și, doar gândul că i se putea întâmpla ceva lui Mel, îi lua viața.

Dar timpul a trecut și, așa cum a promis, de îndată ce armata i-a permis acest lucru, a devenit civil. A dormit în fiecare seară cu fiica lui și cu Björn și a fost complet fericită. A avut timp să termine cursul de grafic designer, pe care l-a început într-o zi, și s-a bucurat de o viață liniștită. Nu știa dacă îi va fi dor de armată pe termen lung, dar ceea ce știa a fost că, pentru prima dată, era complet fericită și își crea propria familie.

În noaptea aceea, când cei mici au adormit, fetele au sugerat să meargă la petrecerea pe care niște prieteni o dădeau acasă. Eric și Björn, după ce s-au privit reciproc, cu complicitate, au fost încântați să accepte. Simona și Norbert au rămas cu copiii și ei au plecat să se distreze.

Când au ajuns la petrecere, fetele, după ce au salutat niște cunoscuți, s-au dus la un bar pentru a bea ceva. Odată ce au comandat băuturile, Mel a mers la prietena ei, Judith, și i-a șoptit:

– Hei... hei.. tocmai am văzut-o pe Diana și pe iubita ei.

Judith a zâmbit. La acea vreme, s-au întâlnit în separeul *Sensations* de mai multe ori și fiecare, în felul său, s-a simțit bine.

Amuzată, s-a uitat la soțul ei, care vorbea cu Björn și cu doi bărbați, și a întrebat-o pe Mel:

– Ce părere ai despre bărbații care sunt cu băieții?

Ea i-a privit și, înțelegând ce îi propunea, a dat din cap aprobator. Björn, văzând privirea fetei sale, i-a zâmbit și i-a făcut cu ochiul.

– Patru bărbați pentru noi doi. Bun!

Judith a zâmbit și a șoptit, după ce a întâlnit privirea lui Eric:

– După chipul său, și lui Iceman îi plac.

În timp ce Björn observa șușotelile femeilor, Eric, amuzat, i-a comentat ceva prietenului său și acesta din urmă a dat din cap aprobator.

Fără a fi nevoie să vorbească, cei patru s-au înțeles. Zâmbind, și-au luat băuturile și au mers spre marginea camerei. Câteva secunde mai târziu, bărbații s-au îndreptat spre ei și Björn, îmbrățișându-și soția, a sărutat-o pe gât, a tras o perdea și a văzut mai multe paturi cu mai multe persoane făcând sex și câteva leagăne suspendate de tavan.

Mel, văzând asta, a dat din cap aprobator. Și-a lipit buzele de ale lui și l-a sărutat. Björn, excitat, a răspuns acelui sărut arzător oferindu-i limba, pe care ea a savurat-o.

Fără întârziere, au intrat în cameră. Acolo, Björn și Eric s-au așezat pe unul dintre paturi și, uitându-se la bărbații de lângă ei, le-au cerut să le dezbrace. Odată ce au fost goale, s-au îndreptat către partenerii lor și, când au ajuns în dreptul lor, s-au pus călare peste ei. Björn, după ce a devorat buzele lui Mel, a spus:

– Întoarce-te invers, cu fața către Alfred.

Mel a făcut-o. Björn, excitat, i-a atins coapsele și i-a șoptit la ureche:

– Alfred abia așteaptă să te guste, draga mea, și eu aș vrea ca să o facă. Ce zici?

Ea a zâmbit. S-a uitat la Judith și la Eric, care se distrau pe pat cu un alt bărbat, și a spus:

Cred că este o idee excelentă.

Björn și-a trecut mâinile peste picioarele soției sale și, deschizându-i coapsele, i-a spus, privindu-l pe bărbatul care se uita la ei:

– Joacă-te cu clitorisul ei... îi place asta.

Alfred a zâmbit și, punându-se în genunchi, a răspuns:

– Mă voi juca cu clitorisul tău până vei juisa în gura mea.

S-a așezat în genunchi și, după ce i-a turnat apă peste vagin și a uscat-o cu un prosop curat, și-a apropiat gura și a supt cu încântare. Mâinile lui Björn i-au despărțit buzele interioare și, oferindu-i acces la ea, i-a șoptit la ureche:

– Așa, Mel... lasă-mă să te deschid pentru el...

Trăgându-și șoldurile înapoi, ea a întrebat:

– Așa îți place?

Încălzit de ceea ce îl făcea să simtă, Björn a dat din cap aprobator și i-a șoptit:

– Da, draga mea... da... Intră în gura lui.

Un țipăt a scăpat printre buzele lui Mel, când ea l-a simțit pe acel bărbat cum îi apuca clitorisul cu buzele, în timp ce cu limba o bătea ușor.

– Te iubesc, scumpo... țipă... bucură-te!

Mâinile lui Björn au ajuns până la sânii ei și au început să-i ciupească sfârcurile, în timp ce-i șoptea:

– Sunt foarte tare, Mel... Juisează, ca să ți-o pot trage.

Corpul ei tremura și, când Alfred i-a apucat coapsele și le-a deschis mai mult, a țipat din nou, în timp ce Björn șoptea:

– Da... draga mea... da. Pentru mine. Doar pentru mine.

Vocea lui... lucrurile pe care le spunea, modul în care se dăruia și perversitatea erau excitante. Vocea pasională și fierbinte a lui Björn în urechea ei, în timp ce mâinile lui îi ciupeau sfârcurile, întotdeauna o înnebuneau.

Când Mel a țipat și a culminat, Björn i-a spus:

– Da... draga mea... da... Juisează în gura lui...

Fără putere, Mel și-a așezat mâinile pe capul lui Alfred, apăsându-l pe ea, în timp ce el i-a supt și i-a lins înnebunit punctul culminant. A rămas așa, timp de câteva minute, până când Björn i-a spus, dornic, că momentul lui a trecut și că ar trebui să o spele. Alfred a făcut-o, a șters-o și, când s-a ridicat, Björn a întors-o cu nerăbdare pe Mel și, uitându-se în ochii ei, și-a ghidat cu mâna penisul în vaginul umed și a întrebat:

– Spune-mi, Cat Woman, vrei să fii a mea în pat sau într-un leagăn?

Mel, entuziasmată de bărbatul pe care îl adora și care o trata ca pe o prințesă, l-a sărutat pe buze și, dornică să-l primească așa cum el își dorea, i-a șoptit:

– Surprinde-mă, James Bond!

Află întreaga poveste a cuplului!
Nu rata celelalte volume din serie!

Următoarele volume din serie:

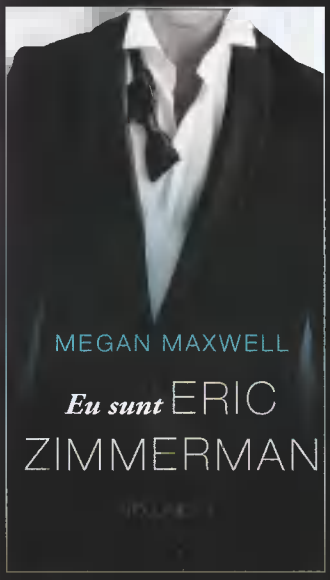

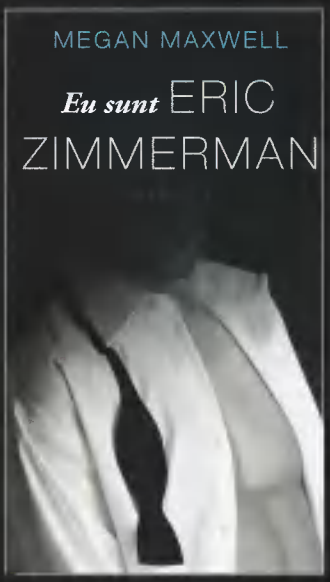

„Pasiune, intrigă și multă dragoste."
Diez Minutos, 2019

„În sfârșit, cartea pe care o așteptau toți fanii seriei ***Cere-mi ce vrei.***"
Goodreads, 2013

Björn este un avocat atrăgător căruia viața i-a zâmbit întotdeauna. Extrem de pasional, însă alergic la angajamente sentimentale, bărbatul adoră să se bucure de compania feminină în jocurile sale sexuale.
Melania este o femeie de acțiune. Fiind pilot în armata americană, este obișnuită să-și trăiască viața la limită, însă principala ei misiune rămâne aceea de a lupta ca mamă singură pentru a-și crește copilul.
Când soarta îi aduce față în față, tensiunea dintre ei devine evidentă. Și iată că ceea ce, inițial, a fost o întâlnire ostilă se va transforma, treptat, într-o atracție de neoprit.
Vor reuși acești doi titani să se înțeleagă?

+18

Publisol

www.publisol.ro
ISBN 978-606-9739-34-1